

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

PARISIIS. — EXCUDERANT FIRMIN DIDOT FRATRES, VIA JACOB, 56.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ. HESIODI CARMINA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.	APOLLONII ARGONAUTICA.
ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.	MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO.
ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.	COLUTHI RAPTUS HELENÆ.
ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.	QUINTI POSTHOMERICA.
ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.	TRYPHIODORI EXCIDIUM ILII.
ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, κ. τ. λ.	TZETZÆ ANTEHOMERICA, ETC.

GRÆCE ET LATINE
CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM
EDIDIT F. S. LEHRS.

ASH, PISANDRI, PANYASIDIS, CHÆRILI, ANTIMACHI
FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT
FRIDERICUS DÜBNER.

KPB 33

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,
INSTITUTI IMPERIALIS FRANCIÆ TYPOGRAPHO,
VIA JACOB, 56.

M DCCC LXII.

858 096

1365 147

PRÆFATIO.

IN hoc septem poetarum corpore Hesiodo Apollonium ac Musæum subiunximus, ne reliquorum quatuor, qui de rebus Troicis sunt omnes, interrumpatur ordo. Critica, quam vocant, adhibita arte novas horum auctorum recensiones exhibendi fortasse ne facultas quidem fuisset, consilium certe non erat. Religiosi autem editoris esse putavimus, in usum suum convertere, si quid boni atque emendati virorum doctorum sive ingenio, sive studio nuper detectum invenerit. Quæ messis poetis nostris haud parcos reddidit fructus. Quo factum est, ut omnes, nisi forte Tzetzen excipere velis, permultis locis correcti, partim novam plane induti speciem, in lucem prodeant, plurimaque dici possint, quibus multæ, quas recepimus, lectiones explicentur, nonnullæ defendantur, excusentur non paucae. Ne tamen modum, qui præfationi constitui solet, transeamus, de singulis mutationibus in editione nostra obviis fusius disserere supersedebimus, quas ne enumerare quidem licebit, nisi ubi id aut paucis absolvendum, aut sine magno lectorum nostrorum incommodo non evitandum iudicaverimus.

Goettlingianus HESIODI textus quinquaginta emendationes in Theogonia, viginti quinque in Scuto Herculis a nobis receptas egregiæ Hermannii recensione (in opusc. vol. VI, pag. 142 sqq.) debet. Quum de prisca Theogoniæ forma hodiernæque origine nihil constet (1), versus longioresve locos transponere, quomodo Hermannus hic illic faciendum docet, ausi non sumus, sed satis habuimus uncis includere, quæ, quo loco hodie leguntur, carminis tenorem interrumpunt, sive dispositionis hodierna antiquioris, sive variarum recensionum, sive interpolationum vestigia sint. Quod ad

(1) Mützellius, quem his in studiis totum esse viri docti non ignorant, in recensione libelli, in quo Sætbeerus quidam sua Gruppiiue somnia de primigenia Theogoniæ specie publici juris fecit (Zimmerm. ephemm. a. 1838, num. 10 sqq.), philologiæ hodiernæ vires difficultati huius quæstionis pares esse negat.

Scutum attinet, lectores ad egregiam Hermannii disputationem de triplici huius poematis recensione remittamus oportet. Carminis enim intellectui commodoque legentium male consultum fuisset, si nulla addita adnotatione textum dispositioni a viro doctissimo propositæ adaptare voluissemus (1). De tertii, quod superest, poematis Hesiodi natura Lehrsii frater dilectus *Quæstionum epicarum* a. 1837 editarum dissertatione tertia novam exposuit sententiam, quæ, quamvis minus probata a nonnullis, maxime tamen idoneum harum rerum iudicem nacta est defensorem (2). In nostra editione singulas facile agnosces sententias, quas Lehrsii non nisi propter verborum quorundam similitudinem interpositas cum reliquo carmine vix cohærere demonstrat. Quæ idem interpolata esse iudicat, uncis inclusimus; quæ e variis recensionebus manasse vult, indicare non licuit. Multas lectiones in recensione textus Gœttingiani ab Hermanno commendatas in nostrum Operum et Dierum textum nova hac ratione dispositum introduci non potuisse apparet. Quod Hesiodi fragmentorum collectio tam aucta tamque emendata nunc in lucem prodit, id etiam Hermanno debetur, qui, postquam in recensione illa Gœttingianam collectionem castigavit multisque locis citatis locupletavit, triginta tria fragmenta addidit nova (I. l. pag. 266—271), quæ in editione nostra litera H. notavimus. Accedunt præterea complura, quæ quamquam in Lehmanni *de Hesiodi carminibus perditis particula* priori anno 1828 Berolini edita jam leguntur, a Gœttingio omissa sunt, triaque in Crameri anecdotis primum evulgata. Numeros Gœttingianæ collectionis sine ulla litera nostris apposuimus, numeris collectionis Lehmanni litera L., collectionis Gaisfordi vel Dindorfii litera D. adscripta est. Fragmentum CXVII Hermannus in præfatione ad Eurip. Helen. pag. XVII correxit, ejusque emendationem recepimus, quamquam Hesiodum ita cecinisse nobis persuadere vix possumus.

In APOLLONIO a Wellaueri lectionibus nonnunquam recessimus. Ex iis, quas editionis Wellauerianæ criticus (ephem. litt.

(1) Versum 144, qualem in una trium illarum recensioneum fuisse Hermannus vult, textui suo loco subiunximus.

(2) Hermannum, qui in Jahnii annalibus philologiæ hunc librum atque illam præsertim dissertationem iudicavit. Aliud de eadem dissertatione iudicium in Zimmermanni ephem. (a. 1836, pag. 1006 sqq.) sub calce recensioneis, quam Iulius Cæsar de illo Sætheeri opusculo scripsit, nos legere meminimus.

Halenss. a. 1828, num. 305 seqq.) proposuit, has fere recepimus, e codicibus maximam partem haustas, paucas e conjectura: I. 61, ἀριστήων. 176, Ὑπερησίου. 372, πρῶρην. 672, ἐπιχνοάουσαι. 806, δορυκτῆταις. 812, ἀτμηλέως. 881, ταί. 893, ἄν τοι. 1120, ὀκριόνετι. 1161, καμάτω. 1176, κακά. II. 87, φυσιόωντες. 375, τρηχεῖα. 427, ἀΐξαντες. 504, χθονίης. III. 5, τοι. 15, μὲν γάρ. 173, τε. 198, ἀνά. 286, ἐπ'. 410 et 496, φυσιόωντες. 519, ἐπιχνοάοντας, quod non recipere cautius fortasse fuisset; 1009, δέ. 1195, εὐφεγγέος. 1265, ζοφεροῖο. 1331, ὀκριόεσσα. IV. 59, δολίγησιν. 202, δ' ἐνί. 271, προχοῇσι. 323, ἔπειτ' et punctum post versum 326; 652, ἐπίουροι. 690, ἐστ'. 800, εἰσόκε. 1103, ἐφ' Ἑλλάδι. 1212, εἰσόκε. 1260, ἀκηχεμένοις. 1324, μηδ' ἔτι. 1647, τῆς. 1711, τόφρα φαάνθη. Præterea I. 523, ἀρτύνεσθαι. 533, ὑποκλάσθη. 749, ἀμυνόμενοι. II. 28, οἶον. 573, ἔκραγε. 1180, γε et ἡδέ. III. 1374, ἐπήϊον. 1384, γούνων. 1396, ἀπό, scripsimus e coniectura Struvii, qui anno 1822 in libello scholastico præter has lectiones alias etiam emendationes Apollonii dedit, elegantes omnes, sed fortasse minus veras. Lib. IV. v. 290, τῇλ' Wellaueri coniectura est. Lib. III. 1393, Hermannii ἀρούρης recepimus, quamvis, quid poeta scripserit, haud facile divinaris, vulgata tamen sensu omnino carente. Multas mutationes leviores, ad orthographiam plerumque spectantes, enumerare super sedemus.

MUSEUS Passowii maximam partem emendationum, quibus ornatus nunc editur, Wernickio debet, cuius coniecturas in commentario ad Tryphiodorum hic illic obvias recepimus has: v. 18 et 252, ἀμφοτέραις. v. 38, βασιλῆϊαν. v. 58, χιονέης (e codd.) et παρειῆς. v. 210, ἐμοί τινα. v. 272, τὰδ' ἔειπεν. v. 309, χειμερίαις. Eodem Wernickio suadente v. 53, ἀθανάτοισιν ἄγειν, et v. 118, θαρσαλήν, e codicibus dedimus. V. 81, ἐν Hermannii coniectura, v. 271, παρακάτθεο eiusdem emendatio est e codicibus sumpta (vid. emendd. ad Coluth. v. 278, opuscc. vol. IV, pag. 223). V. 219 antiquam lectionem, εἰ ἐτεὸν δ' ἐθέλεις, restituiimus (vid. Græfii *coniectanea in Musæum*, post Coluthum Schæferi, pag. 259).

COLUTHO post viri cl. Stanislai Iuliani editionem e Bekkeri recensione denuo impresso contigit ante hos undecim annos, ut Hermannus operam suam ei præstaret. Is elegantissimas huius poetæ emendationes anno 1828 edidit (repetitas in opuscc. vol. IV, pag. 205 sqq.), quarum multas in usum nostrum convertendas putavi

mus, neque tamen eas, quas sagax viri egregii ingenium excogitavit, quod antiqua lectio putida esset, nimis languida, minus elegans, etc. Alias etiam nonnullas coniecturas non recipiendas iudicavimus, ut v. 17, τοῖσι, quia ante hunc versum aliquid excidisse probabilius nobis videtur, quæ suspicio in his carminis centonibus facillime movetur. In iis, quæ Hermannus de v. 46 sqq. disputat, illud certe verum est, Lennepii εὐρέα ineptum esse, de reliquis vero, quæ addit, longe aliter sentimus. Si quid de nostro in textum introducere voluissemus, ὀρέα scripsissemus. Qui cum Hermanno in corrupta vulgata codicisque Mutinensis lectione vocem ὀδαγ agnoscere vult, is coniiciat poetam scripsisse ὀδαγ ἄχαμπτον aut ἄχαρπον. Spatiis illis, quæ inter duos versus passim vides, lacunas indicavimus in hoc poemate, verius dixeris, in his poematis fragmentis non raras.

Quinti textum plane novum lectoribus nostris tradimus. Quamquam hic poeta alterum Rhodomannum frustra adhuc expectabat, novaque editione, quam Spitznerum et Kœchlyum coniunctis viribus parare accipimus, magnopere indiget, tamen triginta duobus his annis post Tychsenii editionem magna moles emendationum Quinti hic illic dispersarum accumulata est, in quibus non pauca invenies, quæ Rhodomannus, adeo Pauwius recte viderat, Tychsenius neglexit. Ecce subsidia, quibus instructi Posthomerorum textum recensuimus. Multa egregia in Hermanni Orphicis insunt, nonnulla utilia in Wernickii commentario ad Tryphiodorum, multa bona in Spitzneri observationibus in Quintum ad calcem libri, quem *de versu Græcorum heroico* scripsit, anno 1816 editis. Eiusdem auctoris *observationum in Quinti Posthomericæ* particula prima et altera Vitebergæ a. 1815 prodierunt, tertia anno 1837 in Zimmermanni ephemeridibus (num. 143 sqq., pag. 1161 sqq.) (1), postquam Bonitii *symbolæ criticae in Quintum Smyrnæum* ibidem anno 1836 publici juris factæ sunt. Struvius in compluribus libellorum scholarum, quos inter annum 1817 et 1822 Regimontii edidit, egregias Quinti emendationes proposuit (2). Glasewaldi *coniectanea in poe-*

(1) Spitznerus omnes, quas de Quinto scripsit, observationes in uno volumine coniunctas nuperrime edidit.

(2) Quo rariora hæc Struvii opuscula sunt paratuque difficiliora, eo maiores gratias lectores nostri habebunt viro clarissimo et humanissimo *de Sinner*, qui e bibliotheca, quam habet opulentam atque exquisitam, integram illorum collectionem nobiscum communicavit.

tam nostrum anno 1817 Vitebergæ evulgata non vidimus. Quum tamen ab aliis interdum laudentur, nihil eorum, quæ bona insunt, nos fugisse putamus. Lehrsius, a quo pauci Quinti loci in *quæstionibus epicis* emendati sunt, magnum numerum emendationum per literas nobiscum communicavit, cuius benevolentiae verbis nostris lectorumque nostrorum gratias amantissimo fratri agimus. Idem nos monuit, poetæ nostri libros Eustathio auctore (ad Iliad. pag. 4) Λόγους esse inscribendos. Novissimum idque optimum subsidium ad emendandum Quintum Kœchlyus nuper suppeditavit, qui codice Monacensi denuo collato *Emendationes et adnotationes in Quintum Smyrnam* in actorum Societatis Græcæ, quæ Lipsiæ floret, Vol. II. Fasc. I. anno præterito in lucem emisit. Nisi hic fasciculus sero ad nos pervenisset, prior Posthomerico-rum pars bonis nonnullis lectionibus fuisset locupletata, quas recipere non amplius licitum erat. Iam nostræ editionis lectiones a textu Tychsenii recedentes hic subiungimus, prætermissa permagna copia correctionum minoris momenti ad accentus, ad orthographiam atque interpunctionem pertinentium. Legitur enim

IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
L. I. v. 2. κέκυθε	κεκεύθει	v. 426. τῆ	τῆς
v. 11. ὑπαὶ	ὑπὸ	v. 434. ἐπ'	ὑπ'
v. 22. ἐ δν	ἐόν	v. 443. αὐ	αὐθ'
v. 32. νυ	τιν'	v. 448. κεῖναι	κεῖνη
v. 39. ὑπαὶ	ὑπὸ	v. 457. ἐξαρχῆς	ἐξ ἀρχῆς
v. 44. κυανῶπις	κυανῶπις	v. 468. ἐπεντύνεσθε	ἐπεντύνεσθαι
v. 58. ἐρατεινόν,	ἐρατεινόν		ἐντοσθε
v. 60. ὑπαρχλύνθη	ὑπηχλύνθη	v. 490. κέσσασεν	κέσασεν
v. 99. τοῖα	τοῖον	v. 492. κέκλιτο	κεκύλιστο
v. 136. ἐν	ἐνι	v. 504. ἀπραόησι	ἐγγείησι
v. 147. ἔθε'	ἐλε'	v. 505. Λαομέδοντος	λαόν ἐλόντες
v. 159. βουπλήγα, τὸν	βουπλήγ', ὃν	v. 529. Δῆϊχον, ἡδὲ	Δηϊόχον τ' ἰδ'
v. 166. ἀάσχετα	ἀάσχετον	v. 542. θορεῖ	θορη
v. 167. τε, τὸν	θ', ὃν	v. 558. ἵκεσθε	ἵκεσθον
v. 168. κιούσα	κιούση	v. 563. Ἥ. μέγα τοι δ'	Ἥ μέγα τοι δ'
v. 179. Ἥ δ' ὅη	Οἷη δ' ἡ	v. 575. ἐπέεσιν	ἐπέεσσιν
v. 190-200. θεῆσιν Ἑκπά- γλως δ' ἡ σείο, θεοῦ γένος, ἐστὶ γενέθλης	θεῆσιν Ἑκπάγλως, ἡ σεῖο θεοῦδέος ἐστὶ γενέ- θλης	v. 583. ἐτλης	ἐφης
v. 217. λαβόντες	βαλόντες	v. 596. μελέεσιν	μελέεσσιν
v. 246. ἐν	ἐνι	v. 598. δῦσαν	δῦσαν
v. 254. Θερμώδουσαν	Θερμώδοσαν	v. 613. ὑπαὶ	ὑπὲρ
v. 259. ἀκριόεντι	ἀκριόεντι (1)	v. 615. ἡδ'	ἡ
v. 286. πολυγνάμπτῃσιν	πολυγνάμπτοισιν	v. 673. τετρυγμένοι, αἰψά γε	τετρυμένοι ἀψεα
v. 287. ἐν	ἐνι	v. 677. ἀεικτυπέοντι	ἐπικτυπέοντι
v. 308. κυδοιμός	Κυδοιμός	v. 715. ἀθανάτοιο	ἀκαμάτοιο
v. 310. θανάτοιο	Θανάτοιο	v. 723. ἥπαφε	ἥπαφε
v. 326. οἱ	ὥς	v. 724. οὔνεκα	εἵνεκα
v. 341. μιν	οἱ (2)	v. 727. μέμβλετο	μέμβλεται
v. 370.	in uncis.	v. 752. ὅπει	ἐπεῖ
		v. 753. θέμις et ἄτη	θέμις et ἄτη
		v. 759. προπάροιθεν	τοπάροιθεν

(1) Ad v. 256 Struvius: «Perpetuus, inquit, poetarum usus postulare videtur δορι.» Qua admissa mutatione τῇν esse scribendum Lehrsius vidit. Conf. IX, 259, ubi Kœchlyus vulgatam (δορυ) defendit.

(2) Lehrsius vult μετ'. Idem ad v. 336: «βίην, fortasse λίην.»

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 761. ἐξεφάνθη	ἐξεφάνθην	v. 440. ἐπιστάμενος	ἐπισταμένως
v. 793. μέγας μέγα	μέγας σθένης (1)	v. 443. ἐπεσσυμένως	ἐπεσσυμένῳ
L. II. v. 6. σκοπίσασθον	σκοπίσῃον	v. 452. αὐτῇ σὺν φήμῃ	αὐτῇ κεν φήμῃ
v. 30. πω	που	et μεγάλθυμον	τάχα θυμόν
v. 48. ὄρνυτ'	ὠρνυτ'	v. 457. περιώσιος	περιώσιον
v. 55. ἢ μὲν	ἢ μὲν	v. 464. ὄφελέν με	ὄφελόν με
v. 59. ἐνὶ	μετὰ	v. 467. ἀγανούς τε	γεραρούς τε
v. 61. ὄφελον, καὶ	ὄφελον καὶ	v. 469. δ' ἔθηκεν	δὲ ἔθηκεν
v. 80. μαρναμένῳ	παρφαμένῳ	v. 480. πένθος	θυμόν
v. 127. Μέμνων	Μέμνον	v. 481. λευγαλέον· τό με εἶθε	πένθος λευγαλέον· τό
v. 163. τάχα	τοῖς	v. 502. ἀκάχησας	ἀπάχησας
v. 165. ἐν	ἐνὶ	v. 526. ὁ	ὁ γ'
v. 169. ὀχέεσσι	ὀχέεσσι	v. 538. οἶον, ὅτ'	οἶόν τ'
v. 174. κεν	καὶ	v. 614. ὄν	τόν
v. 187. ὕστερος	ὑστατος	v. 619. ἄλλοτε	ἄλλ' ὅτε
v. 196. ἀπαν· οἱ	πάν· τοῖ	v. 661. θοῶν	θεῶν
v. 200. ἔσαν et ἀγνία	ἴσαν et ἀγνία	v. 665. Ἀλλ' ὅτε	Καὶ τότε
v. 224. θηγόμεν' et πάρος	θεινόμεν' et πυρός	v. 714. εὐ πνεύοντες	εὐπνεύοντες
v. 232. βαρὺ	βαθὺ	v. 716. δ' ἐγίγνωτο	δὲ γίγνωτο
v. 233. οἷ γ'	οἷ γ'	v. 783. τὰ μὲν	τὰ τε
v. 289. γάρ	δὲ	L. IV. v. 6. σχεδόν	πῶδον
v. 300. ἐτι ἐλθέμεν	ἐτ' ἐπελθέμεν	v. 17. αὖ	αὐθ'
v. 314. μόγου	μόθου	v. 22. ἦ	τοῦ
v. 320. Μέμνων	Μέμνον	v. 27. ἐπέδρακεν	ἐσεδρακεν
v. 339. τοῖ	οἱ	v. 33. αὖ	αὐτ'
v. 361. μοῖρα	Μοῖρα	v. 40. δ' ἐγήθειον	δὲ γήθειον
v. 421. προφερεστέρα	προφερεστέρη (2)	v. 70. δῆτ'	δαῖτ'
v. 446. βεβλημένος	βεβλημένος	v. 93. ἥδεται	ἔλδεται (4)
v. 495. ὑπέδραχεν	ἐπέδραχεν	v. 140. ὅσσ'	ὥς δ'
v. 520. ἢ μὲν et ἢ δ'	ἢ μὲν et ἢ δ'	v. 168. ἔσσυτο	ἴστατο
v. 543. ἄορ	αἶμα	v. 185. οἶδε	δοιοῖ
v. 546. ἐπεσμαράγησε	ὑπεσμαράγησε	v. 249. δένδρ'	δένδρε'
v. 602. θέρους	θέρεως	v. 265. ἐν	ἐνὶ
v. 618. οὐτ' ἄρ' et ὀπίσαστο	οὐ γάρ et ὀπίσαστο	v. 277. γ' ἐτέρπετο	τε τέρπετο
v. 665. ῥά Πηλιάδες	μὲν ἄρ' Ἡλιάδες	v. 311. κρατερώτερος	κρατερώτατος
v. 666. ὦϊξε	ἦϊξε.	v. 326. ἐνεγγυς	ἐγγυς
L. III. v. 28. δ' ἐθήκε	δὲ θῆκε	v. 364. ἤλασε	δῖλασε
v. 49. ἤκαχε	ἤπαχε	v. 383. Ἰάσονος	Ἰήσονος
v. 57. ἐ	οἶ	v. 396. ἀμφιτετρυμμένα	αἰψα τεθρυμμένα (5)
v. 58. οὐδ'	οὐτ'	v. 400. προπάραιθε	τοπάραιθε
v. 65. ὑπὲρ	ὑπὲκ	v. 416. ἐπαλγύνεσκε	ἐτ' ἀλγύνεσκε
v. 69. τλήτω	στήτω	v. 420-421. ἀπόνητο, ἀγλαόν·	ἀπόνητο· ἀχνοον —
v. 70. τοῖ	οἶ	v. 441. θέρους εὐθαλπέος	θέρεως εὐθαλπέος
v. 94. οἱ δὲ	ἡδὲ	v. 445. μὲν	μιν
v. 114. σχέτλιε	σχέτλιος	v. 487. ἔλευσον	ένευσαν
v. 159. ἤριπε γαίης	ἤριπε, βαιὸν	v. 488. ἰδομονι πυγμαχίης	ἰδομονι, παμμαχίης
v. 169. τίσεσθ'	τίσεται ἄρ' (3)	v. 522. ἐνθορον·	ἐκθορον·
v. 184. ἐ	οἶ	v. 559. ἐν	ἐνὶ
v. 190. ἀρήγατε	ἀρήγοιτ'	L. V. v. 14. ἀμφιτέτυκτο	ἀμφιτέτυκτο
v. 210. πόλιν et εἰρύσαντες	πτόλιν et εἰρύσωμεν	v. 35. θανάτου	θανάτου
v. 222. τε	ῥά θ'	v. 36. ὑσμῖναι	Ἰσμίναι
v. 225. ὑπαί	ὑπὸ	v. 72. μειδιῶσ'	μειδιῶων
v. 295. δῆ	δῆτ'	v. 125. κ'	τ'
v. 304. ναιετάσκειν	ναιετάσκειν	v. 126. νύ κεν	νῦν
v. 319. ἀπαῖ	ἀπὸ	v. 127. μετεύαδεν	μέγ' εὐαδεν
v. 340. ἐμπνεύοντα	ἀμπνεύοντα	v. 134. Ἰδομενῆ' αὐτόν,	Ἰδομενῆα κλυτόν,
v. 379. οἷ	οἷ γ'	v. 145. δῶη	δῶη
v. 386. εὖτε	ἔστε	v. 169. ἀνέρα, ὄντινα τῶνδε	ὄντινά κεν τῶνδ' ἀνδρῶν
v. 409. τ' αὖ	δ' αὖτ'	v. 176. ἐρατεινήν·	ἀλεγεινήν·

(1) V. 792 Struvius συγκαίασθαι coniecit pro συγχεύασθαι.

(2) V. 391 οἱ pro altero μοι scribendum esse coniecit.

(3) Olim τίσεσθε, Hermannus voluit τίσεσθαι. Suamne lectionem Tychsenius sine codice e iudicio suo, an e codice haurit sine iudicio, nescimus.

(4) Spitzneri emendatio. Struvius et Bonitius maluerunt φρεσὶ μῆδεται, Lehrsius κῆδεται in mentem venit. Mox v. 168 ἴστατο Lobbeckii coniectura est ad Aiace. p. 156.

(5) Struvius, cui hæc emendatio debetur, αἰψα dubium esse ipse confitetur, Lehrsius αὐθι fortasse scribendum coniecit.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 212. ἔχεις	ἔχεις	v. 250. καρήατα δ'	κάρη δέ οἱ
v. 216. μ' ὑπόεικε	μοι ὑπείκε	v. 258. ἀλλοθεν	ἀλλοθις
v. 240. οὔτιδανόν et ἀργαλέον	ταρβαλέον οὔτιδανόν	v. 283. αὖθ'	αὖθ'
v. 249. ζεύγλης	ζεύγλης	v. 298. ἔωλεπεν	έωλεπεν (1)
v. 256. εὐσθενέα	εὐσθενέος	v. 317. Πολυδάμαντα	Πολυδάμαντα
v. 281. μητιώντο	μητιώνται	v. 329. αὐτιών ἦδ'	αὐτιών τ' ἦδ'
v. 299. καταβοσκομένοισιν	κάτα βοσκομένοισιν	v. 384. τῷ δ' ἔπι	τῷ δ' ἄρ' ἔπ'
v. 354. ἀλλά γ'	ἀλλ' ἄρ'	v. 388. σγέτλιε ,	σγέτλιος ,
v. 359. ὥς	ὥς	v. 392. ὅς	δ
v. 362. ὄρεξεν	ἔρεξεν	v. 418. ἔτι ἔλπη	ἔτ' ἐέλπη
v. 386. ἦδε	ἦε	v. 457. τετυγμένα	τετυμμένα
v. 388. βίη	βίη	v. 474. δ' ἐκείνο	δὲ ἐκείνο
v. 393. ἐπέδραχε	ἐπέδραχε	v. 485. τεταγμένη	τεταμμένη
v. 394. ὑπετρομέεσκον	ὑποτρομέεσκον	v. 500. ὃ ἦ τότε γ'	ὃ ἦ ῥα τότε
v. 399. ἐπεῖ	ἔτι	v. 526. ἐμπνείοντα	ἀμπνείοντα
v. 422. ἦκαχε	ἦκαχε	v. 532. ἦρῶ	ἦε
v. 435. ὑποπτώσσωσι	ὑποπτώσσωσι	v. 533. ἀολίσσωσ'	ἀολίσσωσ'
v. 436. ὅτ'	ὅ δ'	v. 544. ἀρίδης	αἰδής
v. 444. κύων	κύων	v. 580. Ἐχέμμονα δηϊοτῆτι	ἐλὼν ἀνά δηϊοτῆτα
v. 457. χόλον	δόλον	v. 592.	in uncis.
v. 460. ἐπιθήμεναι ,	ἐτι βήμεναι ,	v. 602. ἐπεσσύμενος	ἐπισπόμενος
v. 469. χεῖρες	χερσιν	v. 604. ἕνα	ἐνὶ
v. 470. δέ κεν	δὲ καὶ	v. 631. Μόνυσον	Μόσυνον
v. 492. ὀδυρομένοις et δῖον	ὀδυρομένων et δῖαν	L.VII. v. 28. ὑπὸ	ὑπαὶ
v. 509. ἐβλάθεν	ἐβλάθη	v. 38. πόνου	γόου
v. 517. ὄγρᾳ με	ὄγρ' ἐμὲ	v. 57. ἔξεεν	ἔρρεεν
v. 523. ἀπάντων	ἀνασσαν	v. 65. τεθνεότες	τεθνεῶτες
v. 524. ἀνασσαν ἔμεν, ὅσων	ἀπάντων ἔμμεν, ὅσων	v. 71. θεῶν ἐν	θεῆς ἐνὶ
v. 550. νῦν μὲν	μὲν μοι	v. 77. πνοιῇ	πνοίης
v. 554. ἀνδρέσιν	ἀνδράσι οἱ	v. 78-79.	lacuna. (2)
v. 555. ἐπ'	ἐν	v. 79. οὔτοι et ἄλλος	οὔτι et σκολιός
v. 563. θεῶν,	θεῶν,	v. 137. φάραγγας	φάραγγος
v. 587. καὶ	οἱ	v. 163. μίην	μίαν
v. 611. ἀμφιχάνωσιν	ἀμφιχάνωσιν	v. 175. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 619. πέρι δινήσαντο	περινήσαντο	v. 196. τεύχεα	τεύχεσι
v. 622. καὶ	οἱ	v. 247. ἄτροπος et μῦρα ,	Ἄτροπος et Μῦρα, (3)
v. 649. πολυκμήτος	πολυκμήτου	v. 248. ὑπέκλασε	ὑπέτμαγε
L.VI. v. 35. ἐκ	ὑπέκ	v. 254. ὄρνυτο	ᾠρνυτο
v. 54. ἀνέρας, ἦδ' ἵππους,	αὐτοῖς ἦδ' ἵπποις,	v. 261. πυμάτων	μυχάτων
v. 81. κεν	καὶ	v. 264. ὑπ' ἀργαλέης ὑσμίνης,	κατ' ἀργαλέας ὑσμίνας,
v. 99. βάλοντες,	βάλλοντο,	v. 285. οὔνεκα	τοῦνεκα
v. 114. ἀποσκοπίαζον	ἀπὸ σκοπιάζον	v. 290. οὔνεκ'	εἵνεκ'
v. 126. ἡμεροὶ	ἡμεροὶ	v. 299-300.	lacuna. (4)
v. 131. ἔσπετο	ἔπλετο	v. 340. μεγάλαι	ἀταλαί
v. 145. καθ'	καὶ	v. 348. λαοῦ	ἄλλοι
v. 149. ἤρετο	εἶρετο	v. 372. ἄρ'	ἀν'
v. 151. ἐνθ' ἄρα	ἐνθάδ' ἄρ'	v. 381. φέρων, καὶ ὅσ'	φέρων κλέος (5)
v. 183. ἤρχοντο	εὐχοντο	v. 395. πολυῤῥοῖοιο	πολυῤῥοῖοιο
v. 194. ἴσαν	δύσαν	v. 426. δὲ	δῆ
v. 209. ἐπὶ	ὑπὸ	v. 436. νεῶς	νεός
v. 214. μὲν	ῥα	v. 488. ἦ μὲν	ἦ μὲν
v. 224. ἐτίνυτο	ἐσίνετο	v. 475. μὲν ἐπέπλετο	σφίσιν ἐπλετο
v. 225. χρυσοῖο	χρυσέοιο	v. 483. τε ἰδὲ	τ' ἦδὲ
v. 227. Στυμφαλίδες	Στυμφηλίδες,	v. 485. αἰψ'	αἰψ
v. 247. ὑπὸ	ἐπὶ	v. 498. ὀκρυόεσσαν	ὀκρυόεσσαν
		v. 510. ἀνδρῶν,	αὐτῶν

(1) Idem mendum sæpius nobis tollendum erat, ut v. 21; VII, v. 692, etc.

(2) Lacunæ, quas in nostrum textum introduximus novas, solo spatio, quas Tychsenii editio iam habuit, asteriscis notantur.

(3) V. 224, quem Tychsenius primus exhibuit, παρατεκτῆσθαι vix recte habet. Coniicimus poetam scripsisse προ-πάρσιθε τανύσσαι vel τιταίνειν vel τιτῆναι.

(4) Quam lacunam ex Homeri Od. λ. 129 facile explendam Lehrsius vidit.

(5) Spitznerus χάριν voluit. Nos Lobeckii emendationem recepimus, nihil dubitantes, quin epici poetæ, qui ὀπάζειν κλέος, κύδος φέρειν et κύδος ὀπάζειν (conf. noster XII, 252, 265, 273) dicebant, φέρειν κλέος dicere potuerint.

IN TYCHSENII EDITIONE.	IN EDITIONE NOSTRA:	IN TYCHSENII EDITIONE:	IN EDITIONE NOSTRA:
v. 532. ἀήρ·	αἰθήρ·	v. 301. ἐπέπνευσεν	ἐνέπνευσεν
v. 547. καναχῆ et περὶ πέτρῃ,	καναχῆ et πέρι πέτρῃ,	v. 311. ἐρυμνή	ἐρεμνή
v. 549. βήμεναι	δύμεναι	v. 324. ἐπιτέρπετο	ἐπετέρπετο
v. 584. δῖον,	δαίος,	v. 330. ἡγαθέοισιν ἐπέρρα- σεν	ἡ ῥα θεοῖσιν ἐπερρά- σατ'
v. 640. κύσεν	κύσσειν	v. 336. οἱ	τοὶ
v. 650. φήσασκεν et ἔμμεν,	φαίης κεν et εἶναι	v. 376. οὐνεκ' οἱ ἔλκος ἐμελ- λεν et ἰκέσθαι,	οὐνεκά οἱ μέλαν ἔλκος et ἵκανε, (3)
v. 653. ἄρ	ἄρα	v. 382. ὑπὸ βρωθέντα θαλάσ- σης·	ὑποβροθέντα θαλάσση·
v. 656. κέκευθε	κεκεύθει	v. 384. ἀπὸ στρυφελοῖο,	ἄπο, στρυφελοῖς —
L.VIII. v. 4. περὶ	ποτὶ	v. 392. παρέκειτο γε	παρεκέλιτο
v. 11. μαψιδίῃ	μαψιδίῃ	v. 409. ἤρουντ'	εἴρουντ'
v. 41-42.	lacuna.	v. 420. μέγα	μᾶλα
v. 48. δῆ	δὲ	v. 467. ἀμφὶς ἔχρισαν	ἀμψὶ ἐ χρίσαν
v. 79. ναιετάσκει	ναιετάσκει	v. 469. οἱ	τοὶ
v. 99. 'Ενθ'	'Εν δ'	v. 496. a Rhodomanno in- ventus.	lacuna.
v. 103. ναιετάσκει	ναιετάσκει	v. 501. ἄλλῃ·	ἄλλῃ·
v. 137. δὲ	δὲ ἐ	v. 502. αἶσαν,	αἶση,
v. 157. ἀκρονύχων	ἀκρον ὕδωρ	v. 519. εἶπου τις	τῶν εἰ τις
v. 235. ὀχέεσσι	ὀχέεσαι	v. 520. πέλεται νόος ἀνδρά- σιν ἐσθλοῖς,	νόος ἀνδράσι γίνεται ἐσθλοῖς,
v. 303. ὅς τε πάροιθεν	ὅς τοπάροιθεν	L.X. v. 30. ἀλλὰ γ'	ἀλλ'
v. 304. ναιετάσκει	ναιετάσκει	et ἄλευομένους	μέγ' ἄλευομένους
v. 305. ἔδρακεν αἶαν.	ἔδρακε γαῖαν.	v. 32. ἴτι	ἐπὶ
v. 332. περιβόρῃσσι	περιβόρῃσσι	v. 42. τοι et κἀκείνῳ	κεν et καὶ κείνῳ
v. 333. θάττον	τυτῆ	v. 54. ὦμοις	ὦμούς
v. 337. Τρωῶς et ἄλλους	Τρωσὶν et ἄλλον (1)	v. 64. ὀτρύνοντες	ἀρτύνοντες
v. 338. λαὸν ἐπαίσσοντας·	λαοῦ ἐπαίσσοντος·	v. 66. ὥς που	ὥς ἡ
v. 339-340.	lacuna.	v. 67. εἶαρος	χείματος
v. 345. ἔδαισε·	ἔσαισε· (2)	v. 68-69. — φύει, ἡδ' ὥστε	— χεει, ἡ ὥς ὅτ' ἀν' ἄξα- δι' ἀζαλέης ξυλόχοιο Πύρ
v. 377. ἄρα	ἄταρ	βρέμει αἰθέμενον, ἡδ' ὥς—	λεην ξυλόχον πύρ Αἰθό- μενον βρομέει, ἡ ὥς—
v. 378. τεύχεσσι	τείχεσσι	v. 73. ἄλλον	ἄλλῳ
v. 381. νεφέεσσι	νεφέεσσι	v. 81. Ὑἶλλον, εὐγλώχινι	"Ὑἶλλον, εὐγλώχινι
v. 400. οἱ ἦθελε θυμὸς ἀμύνειν	ἀμύνειν ἦθελε θυμῷ	v. 87. Χέδιόν τε,	Σχέδιόν τε,
v. 412. ἐτέρωθεν	ἐτέρωσε	v. 89. Γαληνόν,	Γαληνόν,
v. 436. ἐν	ἐνί	v. 91. ἅμα πίονι	ἅμ' ἀπείρονι
v. 438. κραδίῃ	κραδίῃ	v. 126. ναιετάσκειν	ναιετάσκειν
v. 459. πάντας et ἐπεὶ	παντ' et ἐπειῇ	v. 131. πονέουσαν	περ εἴουσιν (4)
v. 484. ἀνέμβατον	ἀνάμβατον	v. 132. δ' ἄρ'	γὰρ
L.IX. v. 2. ἀπείριτος	ἀπείριτον	v. 135. κείνο δ' ἴησι	εἰ δ' ἐπείσθα,
v. 55. οὐδὲ σ' ἐγὼ περ	οὔτε σ' ἐγὼ γε	v. 136. ἱκῆται,	ἱκῆται,
v. 81. αὐτόν	αὐτοῦ	v. 139. καὶ μιν αἰεὶ σπαίρου- σαν	καὶ ῥα μιν ἀσπαίρου- σαν (5)
v. 83. ὀλέσσει·	ἐλάσσει·	v. 143. Φύλλαις εὐζωνος	Φύλλαις εὐζωνος
v. 88. μούνο	μόνον	v. 155. ἀνευ	ἀνευθ'
v. 110. ἐντύνοντο	ἐντύνοντο	v. 172. πέτρης,	πέτρης,
v. 114. παρανήγει	παρενήγει	v. 194. ὥς ἐτεὸν καύσαιτο,	ὥς ἐτεὸν, κεκέδαστο
v. 119. αὐτοῦ.	αὐτοῦ.	μέγας	μέλας
v. 132. μή	μή	v. 241. ἔτ' ἔμιμνε	ἐτι μίμνε
v. 134. ἔγχει	ἔγχει	v. 250. ἐννεσίῃ	ἐννεσίῃς
v. 160. ὑπέρχεται·	ὑπέρχεται·	v. 276. βεβλημένος	βεβλημένος
v. 195. αὐθις	αἶεν		
v. 241. ἐτέρωθε	ἐτέρωθε		
v. 259. δορὶ	δορὶ		
v. 260. ἤερα	omissum,		
et τοῖον φάτο μῦθον·	ποτὶ τοῖον μῦθον εἶπεν.		
v. 298. δὲ βούσας	δ' ἐβόησε		
v. 299. Τρώεσσι	Τρωσὶν δὲ		

(1) Lehrsius ad hunc versum: « ἐτίνοτο, fortasse ἐσίνετο. » Conf. VI, 224.

(2) Egregiam hanc coniecturam vir cl. C. Lachmannus communicavit cum Lehrsio, amico suo, qui ipse coniecerat ἐβρίσε.

(3) Ad v. 347 Lehrsius: « ἀπαναίνεται fortasse ἀγριαίνεται. »

(4) Orellius in epistolis philologicis (pag. 407) praeter hanc emendationem tres alias (X, 105; XII, 580; XIII, 159) proposuit, quas recepinus. — Quum in nonnullis codicibus huius versus lacuna verbo ἐτείρετο expleatur, ea-
que, quae sequuntur, cum praecedentibus vix cohaereant, cui malo Kœchlyi coniectura non medetur, plura excidisse
suspiciamus poetamque huiusmodi aliquid scripsisse:

ἀθανάτην περ εἴουσιν· ἐτείρετο δ' ἄρ' φίλον ἦτορ,
πρὶν κείνῳ φιλότῃ μιγῆμεναι, ἥς ἐτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα κ. τ. λ.

(5) Kœchlyi coniectura. Lehrsius voluit μένει σπαίρουσαν vel μένει ἀσπαίρουσαν.

IN TYCHSENII EDITIONE :

IN EDITIONE NOSTRA :

ν. 277. νοῦψ, καὶ	νοῦψ τε καὶ
ν. 309. μεγάροισι, μεγ' ἀσπετα	μεγάροισιν ἀάσπετα
ν. 357. ἐμπροσθεν εἰ ἐμβεβα- νίας·	ἐντοσθεν εἰ ἐμβεβαυίης·
ν. 379. προπάροιθεν	τοπάροιθεν
ν. 398. με ἀσπετον	μ' ἀάσπετον
ν. 405. ἐδάμασσα	ἐδαμ' αἶσα
ν. 406. οὐ γούωσα	οὔτι γούωσα
εἰ τόσσον, ὅσον	τόσσον, ὅσσον ἄρ'
ν. 408. κείνη	κεῖνον
ν. 409 et 410. ἡδὲ	αἱ δὲ
ν. 413. κώκυσε,ν	κώκυς,
ν. 428. ὄφελόν ποτε	ὄφελον τότε
ν. 431. ἡώς·	αἰών·
ν. 435. εὐπέπλους	εὐπέπλους
ν. 459. μακρὸν περὶ κωκύε- σκον.	μόρον περικωκύεσκον.
ν. 465. βοήσατο	γοήσατο
L. XI. ν. 6. ἡδὲ	οἱ δὲ
ν. 9. ἱκελοι	εἰκελοι
ν. 23. δῆ	δὲ
ν. 25. ἀνίη	ἀνίης
ν. 56. ἐς δορί	δορι
ν. 59. ἅμα πέπτατο	ἅμ' ἀπέπτατο
ν. 63. αἰνὸν	αἰνοῦ
ν. 66. ἐπὶ	τότε
ν. 103. τῷ	τοῦ
ν. 123. ὑπαί	ὑπὸ
ν. 136. ῥοῆς	ῥοῆς
ν. 161. δ' ἄρ' λαίνετο	δ' λαίνετο
ν. 173. ἐσσυμένους	ἐσσυμένους
ν. 194. λαῖπεν εἰ κραταιήν	λίπεν εἰ κρεμαστήν,
ν. 195. ἐμπεφυῖαν	ἐκπεφυῖαν
εἰ εὐγνάμπτοις χα- λινοῖς,	εὐγνάμπτοιο χαλινου,
ν. 208. οὐς, ἄμοτον	οὐς τ' ἄμοτον
ν. 209. τύψη ὑπαί	τύψεν ὑπὸ
ν. 219. ἀγε θέσθ'	ἄζεσθ'
ν. 249. ἀπροτίοπτον ὁμίχλην·	ἀπροτίοπτος ὁμίχλη·
ν. 251. εἰοντο	εἰοντο
ν. 284. ἐπ'	ἄρ'
ν. 286. μετ'	μέγ'
ν. 324. αὐτεον.	αὐτευν.
ν. 360. ἐντύναντο	ἐντύνοντο
ν. 361. μίη—ἄρμη.	μίη—ἄρμη.
ν. 365. τοῖαι Ἀργείων	τοῖαι ἄρ' Ἀργείων
ν. 367. ἀρηράμενοι	ἀρηράμενοι
ν. 372. βελέμνοις,	βοεῖαις,
ν. 379. δρόμος εἰ δ'	βρόμος εἰ θ'
ν. 432. πόληος, ἐών	πόληος ἐης, (1)
ν. 450. ἐπιθέσατο	ἐπεθέσατο
ν. 472. συνηλλοίωτο	συνηλοῖητο
ν. 495. καὶ	σὺν
L. XII. ν. 30. πάντα	πάντες
ν. 31. ἐν κλισίης	ἐς κλισίας
ν. 43. ἅμα	ἀνά
ν. 53. οὐ γάρ	οὐχί
ν. 55-56. ἄλλα Ζηνός· ἀ μὲν	ἄλλα· Ζηνός μὲν
ν. 65. σφιν	σφισι
ν. 76. πολλὰ	πάντα

IN TYCHSENII EDITIONE :

IN EDITIONE NOSTRA :

ν. 99. κάρτεος	θάρτεος
ν. 103. ἡ Διδὸς	ἐκ Διδὸς
ν. 106. γένος ἀμφιλιπούσα,	ἔως αἰπὺ λιπούσα
ν. 111. ἐνδοθι	ἀγχόθι
ν. 124. ἐς	ἀν'
ν. 127. δεύοντο	δεύοντ' ἐκ
ν. 135. ὀκρυδέντι	ὀκρυδέντι
ν. 164. ἐπὶ	ποτὶ
ν. 176. ὑπεσμαράγησε	ἐπεσμαράγησε
ν. 186. οὐδεος	οὔρεος
ν. 188. περὶ	ἀμφ'
ν. 198. ἐν	ἐκ
ν. 209. ἡμέας	ὕμας
ν. 212. γαίη ἀπειρεσίη·	γαίη ἀπειρεσίη·
εἰ ἀμμιν	ὕμμιν
ν. 220. νῦν εἰ ἀκριτόμυθοι,	κλυτοὶ εἰ ὀδριμόθυμοι,
ν. 224. τι	κα
ν. 236. μέμνετε	μίμνειν
ν. 257. τοι	που
ν. 258. πολέμου	πολέμοιο
ν. 260. αὐ	αὐθ'
ν. 275. Νέστωρ	Νέστωρ
ν. 277. τις	τοι
ν. 284. μιν	τὸν
ν. 301. δ' ὑπ' Ἀρηί	κεν ὑπ' Ἀρει
ν. 313. οὔρει οὔτε	οὔρει τ' οὔτε
ν. 315. δ' ὁ	δὲ
ν. 323. Ἀντίμαχος	Ἀμφιλοχος
ν. 331. ἡ μὲν	ἡμὲν
ν. 333. αὐ	εὐ
ν. 343. ἔργω εἰ ἀνακτας	ἔργον εἰ ἀνακτας
ν. 394. γινώμαι	γινώμεναι
ν. 410. εἶδεν	εἶδεται
ν. 414. θεή· λευκαὶ δὲ	θεά· γλαυκαὶ δ' ἄρ'
ν. 430. περιστενάχουσι	περιστενάχοντο
ν. 445. τῷ	τοῖ
ν. 453. κικλήσκουσιν,	ἐπικλείουσιν,
ν. 461. ἔξαν	ἔξον
ν. 467. ἐνθα	ἐν δὲ
ν. 476. ὅς	ὅγ'
ν. 484. καὶ ἐπὶ	ἢ ἐπὶ
ν. 488. ἀφραδίη	ἐν κραδίη (2)
ν. 495. λυγρὸν	λυγρῷ
ν. 496. ἐπὶ	περὶ
ν. 515. ἀχλὺς ἄρ' ἀμφοκαλύψε	ἀχλὺς ἀμφοκαλύψε
ν. 528. ἦεν,	αἰὲν,
ν. 544. ἄρα	ἅμα
ν. 545. χαίρετε	χαίρετ' ἄρ'
ν. 559. πού	γάρ
ν. 564. οὐνεκά σφιν μέγα	οὐνεκ' ἄρα σφισι
ν. 580. οὔρεσι καγχαλώωσα	οὔρεσιν ἀσχαλώωσα
ν. 383. ἀχθυμένη	ἐσσομένη
ν. 585. φόνου· εἰ σφισι	φόνω· εἰ μέγα
L. XIII. ν. 4. περὶ	παρὰ
ν. 19. φρένα	ορένας
ν. 36. ἀτρεκέως	ἀτρεμέως
ν. 42. ἐξανέδυσεν ἰδών	ἐξανέδυ στανίδων
ν. 54. ἄλλοθεν ἄλλοι	ἄλλος ἐπ' ἄλλω
ν. 68. ἀτρομοι	ἄδρομοι
ν. 70. ἀνίσχοι	αὐίσχοι
ν. 73. ἐπιβρίσουσι	ἐπιβρίσωσι

(1) V. 404 interpretes in verbis ἄλλ' ὅσα πάντα offenduntur. Struvius ἄλσεα πάντα tentavit, quod falsum esse Lehrsium videns requiri dicit huiusmodi aliquid : μηλονόμοι καὶ πώεα πάντα. Kœchlyus fortasse scribendum existi-
mat αἰπὸλοι αἰνά. Nonne sufficeret scribere : ἄλλ' ἅμα πάντα?

(2) Aut sic, aut ἀργαλέην scribi Lehrsium vult.

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 89. οἱ
v. 106. γε
v. 110. λυγρῆς,
v. 113. ἔχειν
v. 132-133. Τρῶες. ὡς δ' ὑπὸ
v. 139. ὀλέκουσι μένοντες
v. 152. τμηθέντες
v. 162. μεγάροισιν
v. 183. ἐνὶ
v. 192. γέροντι τεᾶς
v. 241. κάρη.
v. 244. πολλὸν
v. 250. πολλῶν
v. 257. οὔτοι
v. 268. φίλου, αἰνὸν
v. 276. ἐνὶ
v. 295. ὅς
v. 345. οἱ, et ἄλλων ἐν
v. 348. μίῃ
v. 362. σ' ἐδέξατ'
v. 368. ἄρ' ἐμελλεν
v. 384. παρ'
v. 394. ἀρίζηλο
v. 401. θεῇ
v. 405. ἄρ' ἐθελγεν
v. 410. ἀναιρέμεν
v. 425. οὐδὲ ἡ
v. 428. ἔτρεσεν
v. 429. ἐπεὶ οἱ
v. 445. αὐτόν
v. 452. ἤριπεν
v. 489. ὑπέκ
v. 518. οἱ
v. 522. ἀναμνήσαντο
v. 542. τι μυρομένων
εἰ περιπίπτат'

IN EDITIONE NOSTRA :

τοὶ
ἐ
λυγρῆς,
ἐλεῖν
Τρῶες, ὡς ὑπὸ
ὀλέκουσιν ἔδοντες
δμηθέντες
μεγάροιο
ἐπὶ
γέροντος ἑᾶς (1)
κάρην
πουλὸν
πάντων
οὐ πω
φίλου ἔνδον,
ἐνι
ὡς
καὶ et ἄλλ' ὅσ' ἐνὶ
μί' ἡ
σε δέξατ'
ἄρα μέλλεν
καὶ
ἀρίδηλον
θεᾶ
ἄρα θέλγεν
ἐναιρέμεν
οὐδ' ἡγ'
ἔτρεμεν
ὅτι οἱ
αὐτός (2)
ἔβριπεν
ὑπαὶ
τοὶ (3)
ἀνεμνήσαντο
κινυρομένων
περιπέπτат'

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 555. ἐπ' ὀφεί
L.XIV. v. 12. οἶο
v. 20. Κασσάνδραν
v. 53. ἀκοίτου
v. 92-93.
v. 113. καὶ οὐδεὸς
v. 121-122.
v. 142.
v. 159. πάρος μεμαυῖαν
v. 166. ἰσχομεν
v. 171. ἄρ'
v. 172. βλεφάρων ἡλείθετο
v. 178. συνέχοντο
v. 188. ἄδην ἐμὸν
v. 198. ἀπηέξηνθ'
v. 214 et 241. ἐόπεπλον
v. 262. ἔκχυσο
v. 263. χεῖματι
v. 265. περιτρύζωσι
v. 269. στεναχῆσι
v. 281. ἀνωλύζεσκε
v. 283. σπαργεῦσα
v. 292. ἡδὲ et ἡδ'
v. 299. ἐνὶ μαίνεται
v. 302. βλεφάρων χεύοντο
v. 328. οἶδμα
v. 386. δὲ τὰ
v. 389. ἀπόπροθε
v. 402. αὐτοὶ
v. 444. οὔτοι
v. 495. τις
v. 504. διέχευον
v. 507. πότμον
v. 557. μὲν
v. 590. Ὡς

IN EDITIONE NOSTRA :

ἐπόψιαι
ἀμφὶ
Κασσάνδρην
ἀκοίτεω
lacuna.
diciēdos
lacuna.
in uncis.
μέγ' ἐμμεμαυῖα
ἰσχόμεν
ἄμ'
βλεφάροισιν ἐλείθετο
συνέχοντο
ἀρήτιον
ἐπηέξηνθ'
εὐπέπλον
ἐκχυτο
χέρματι
περιτρίζωσι
στοναχῆσι
ἀνωμώζεσκε
σπαργώσα
ἡὲ et ἡ
ἐτ' λαίνεται
βλεφάροισιν ἔχυντο
χεῦμα
δ' ἑᾶ (4)
ἀπόπροθι
παῦροι
οὔτοι
οἱ (5)
διέχευαν
πόντον
μέγ'
Ὡς

TRYPHIODORUM e Wernickii recensione imprimendum curavimus, nisi quod versus mendosos, quos ille asterisco notavit, e virorum doctorum coniecturis iis, quæ maxime probabiles nobis visæ sunt, emendavimus. Versum 301, magis corruptum, quam ut poetæ scripturam divines, dedimus, quomodo apud priores editores ipsumque Wernickium legitur.

TZETZES e Bekkeri recensione prodit, correctis levibus paucis sive editoris sive typosetorum erroribus.

In interpretationibus latinis, quas nostris poetis addidimus, elegantiam frustra quæres, quum græca, quantum fieri potuit, ad verbum reddere statuerimus,

(1) In hoc versu a variis varie tentato αἰδεσθαι ἅντα γέροντος ἔχειν χέρας legendum olim coniecimus. Nunc tamen lectionem a nobis receptam bene habere putamus, neque Kœchlyus aliquid excidisse nobis persuadet.

(2) V. 432 Struvius et Bonitius mutata interpunctione αἰνὸς ὁμοῦ· καίοντο legere voluerunt. Sed ὁμοῦ, quod Rhodomannus interposuit, ubi lacuna olim fuerat, mendosum est. Totum locum intento animo legentibus nobis suspicio movetur, duo hemistichia inter αἰνὸς et καίοντο excidisse.

(3) V. 497 καίπερ ἐελδομένη vitiosum est. Lehrsius καὶ πρὶν ἐελδομένη, Kœchlyus καίπερ ἀλωομένη coniecit, uterque dubitanter.

(4) Versum 386 et 387, in quibus Pauwius verum iam viderat, melius ita disposuissimus :

καὶ ῥ' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρας· αἱ δὲ μέτωπα
αἱ δ' ἐὰ τέχνα
ἀμπεχον κ. τ. λ.

(5) Miramur, cur Kœchlyo, quum v. 483 κανεῶ improbaret, κοινῶ potius quam κοίλῳ succurrerit.

quo consilio in Hesiodo magis etiam stetimus quam in reliquis auctoribus. Priorum versionum, quæ earum natura erat, modo plura, modo pauciora, interdum nulla reperies vestigia. Tzetzen etiam interpretatione donavimus, non quo operæ pretium esse putaremus, hunc laborem in poetillam impendere, sed ut æqualitatis legem editioni nostræ præscriptam observemus.

Indicibus nominum et rerum, quos singulis auctoribus subiunximus locupletissimos, lectorum commodo nos optime consuluisse eorumque approbationem meruisse confidimus.

Iam lectores harum rerum periti operam nostram benigne iudicent, reliqui iudicio abstineant velimus, valere iubemus omnes.

Parisiis, Kalendis Decembribus a. MDCCCXXXIX.

PRÆFATIO

NOVÆ EDITIONIS.

Hoc volumen prelo iterum subijci nolui, quin emendarem quæ in recensendis his poetis minus bene fecisse mihi visus sum. Ac primum quidem in Hesiodi Operibus et Diebus variarum recensjonum vestigia a fratre dilecto agnita (Quæstt. epp. diss. III, p. 177 sqq.), quibus nihil esse verius, nihil ad illustrandam carminis naturam aptius intelligebam, signis quibusdam indicanda judicavi. Quod tamen quomodo vellem effici non potuisse ægre fero. Nam præter crucis signum (+), quo illarum de quinque hominum generibus narrationum, quas a variis auctoribus confectas variisque ex recensionebus commixtas esse constat, notata vides initia, alias inveni notas, quibus binos locos e variis recensionebus superstites, qui sibi invicem respondeant, significarem. Quas notas quum frustra quæras in Hesiodi carmine, quale nunc prodit, locos illos hic indicabo, quia persuasum mihi habeo lectorem, qui in exemplari suo eos notaverit, facilius intellecturum carminis structuram ac sensum.

Sunt enim quinque loci, qui ex duplici recensione bis leguntur in hoc carmine, quale hodie est:

v. 227 ad 231 ex alia recensione repetitur. v. 232-237,
v. 239. v. 242-247,
v. 393-397 med. v. 397 med.-404,
v. 618-642. v. 646-662,
v. 678-681 **. v. 682-688.

In Apollonio nonnullos mutavi locos e Kœchlyi *Collectaneis in Apollonium et Oppianum* (Lips. 1838). Hinc nunc legitur lib. I, v. 8, μέτεπειτ' αὐτὴν. v. 299, τῷ. v. 323, ἰθὺς ἰόντας. v. 644, ἐποιομένον. v. 1099, πεπεῖρανται. v. 1187, δαίτα πένεσθαι ἑταίρους. v. 1359, λάβρον (quod operarum errore non correctum video). Lib. II, v. 93-94, πῆχον' τυτθὸν δ' ἀγχ' —. v. 628, ἔσκειμαι. v. 915, παρεμέτρεον. v. 1258, ἀπ' —. Lib. III, v. 211, αἰθέρος. v. 1048, ἄσχετον. v. 1136, λιποῦσ' ἀπο. Lib. IV, v. 1647, librorum τὴν restitutum. Quæ præterea ad lib. I, v. 747 et v. 881, ad lib. III, v. 1384 proponuntur, emendationes olim

HESIODUS.

jam dedi, e Struvii conjectura primam tertiamque, e Spitzneri secundam.

Coluthus duobus nunc auctus est versibus, quos vir cl. Millerus primus publici juris fecit *) e codice satis antiquo, sæculi fortasse decimi, a Mutinensi fere non diverso, qui in Græcorum bibliothecæ regiæ codicum supplemento latuit. Prior illorum versuum, versum 67 sequens:

Ἥρη δ' οὐ μεθέηκε καὶ οὐχ ὑπόεικεν Ἀθήνη·

a Millero ita editus:

Ἥρη δ' οὐ μεθέηκε, καὶ οὐχ ὑπόεικεν Ἀθήνη·

lacunam post v. 65 olim indicatam explet; posteriori (v. 239-240):

..... φίλος κτέρας Ἀπολλωνος

οἶκον Ἀμυκλαίοιο.

Κάρνειος epitheton, cui debetur, Apollini redditur. Lacunam, quam olim post v. 257 indicaram, injuria oblitterarunt operæ. V. 48, οὔδας ἀκχιμπτον e conjectura scripsi. Quoniam enim hoc loco ad conjecturam necessario refugiendum erat, prætuli dare quod auctor scribere saltem potuit, quam quod eum scribere non potuisse apparet.

Quum viri cl. Kœchlyi *Emendationes et annotationes in Quintum Smyrnæum*, (vid. Acta Societatis Græcæ, etc., vol. II, Fasc. 1.) ad priores etiam hujus poetæ libros emendandos adhibere nunc liceret, hæc præsertim carminis pars lectionibus novis locupletata est plurimis, quas vir doctissimus sive e conjectura, sive e codice Monacensi poetæ vindicavit. Idem in editionis meæ recensione, quæ in Zimmermanni ephemm. (a. 1841, n. 8 sqq.) legitur, multas lectiones sive novas introducendas, sive antiquas, injuria a me expulsas, revocandas indicavit, quarum ne plures, quam debebam, receperim, nimis indulgens viri egregii ingenio, vereor. Quas indefessus Quinti sospitator in *epistola critica* (in Zimmerm. ephemm. a. 1841, n. 84 sqq.) cum Spitznero,

*) Éloge de la chevelure, discours inédit d'un auteur grec anonyme, etc. par E. Miller. Paris. 1840. Introd. page 16 et 17.

exinde vita defuncto, communicavit emendationes, in usum meum nondum verti. Ecce jam locus, ubi hæc editio a priori recedit.

Nunc enim legitur lib. I, v. 3, Πριάμοιο πτολίεθρον. v. 38, ἀριζήλη pro ἀρίζηλος. v. 98, Τῆς δ' — ἐπάκουσεν pro Τῆσδ' — ἐσάκουσεν. v. 99, τοῖα φίλω pro τοῖον ἐφ'. v. 101, ἴσται pro ἴστί. v. 142, ἀργυρέησιν pro ἀργυρέησιν. v. 184, αἰπὺ pro ἡδ'. v. 250, δουροτόμοι pro δρυοτόμοι. v. 290, κε pro γε. v. 308, ἀργαλέοι pro ἀργαλέον. v. 313, Τρώων τ' Ἀργείων, inserta particula τε. v. 336, θηρὶ pro Κηρί. v. 337, βαρυστόμω, quod Pauwius jam conjecerat, pro βαθυστόμω. v. 339, ἰοδόκην pro ἰοδόκον. v. 341, μετ' e fratris mei conjectura, pro οἱ. v. 481, ἥϊον ἄλλοι pro ἥϊεν ἄλλος. v. 505, Λαομέδοντος *** antiqua lectio cum lacuna, pro λαὸν ἑλόντες. v. 527, ἐμπλήσωνται, e Rhodomanni conj. et cod. Monac. pro ἐμπλήσονται. v. 545, Ἀρήϊοι pro Ἀρήϊον. v. 563, δ' ἄρα e conj. mea pro μέγα. v. 583, ἔτλης, antiqua lectio, pro ἔφης. v. 591, ἀμφιχάνωσιν pro ἀμφιχώνται. v. 611, ἐπεσσύμενος pro ἐπεσσυμένη. v. 675, ὑπὸ φρένας pro ἀάπλετον. v. 677, ἀγακτυπέοντι, Hermanni conj. pro ἐπικτυπέοντι. v. 715, εἰ Διὸς — παρέκ pro εἰδῶς δ' — πατρός. v. 739, νίκης pro νίκη. v. 766, ἄτρομος pro ἀλκιμος. v. 805, ποτὶ pro περί. v. 815, ἐπ' pro ἐτ'. Lib. II, v. 1, ὑπὲρ ἡχῆ-έντων pro ὑπερηχέντων. v. 49, μηδὲ pro μήτε. v. 80, μαρναμένω, antiqua lectio, pro παρφαμένω. v. 82-83, αὔσαι Κεῖνος· pro αὔσαι· Κεῖνος —. v. 181, καὶ pro ἐς initio versus. v. 283, ἡλιθάτοιο pro εὐρυθάτοιο. v. 300, μεμαῶτες pro μεμαῶτ' ἐτ'. v. 348, χεῖμα· — δὲ pro χεῖμα, — τε. v. 400, κατέναντα pro κατέναντι. v. 407, σάκεος στυφέλιζεν pro σάκος ἐστυφέλιζεν. v. 420, καὶ — ἀλεείνω pro κατὰ — ἀλεγίζω. v. 536, τεθνεώτας — ἄλσος pro τεθνεώτας — ἄλση. v. 577, ἀναειρόμενοι pro ἀναγειρόμενοι. v. 616, ἐκ pro ἡ, deleto commate in fine versus, ex Hermanni conjectura. v. 618, καὶ pro κεν. v. 627, φέρων, Spitzneri conj. pro φέρειν. v. 665, ἄρα Πηλεΐδες et v. 666, ὥϊζε, antiqua lectio, pro ἄρ' Ἡλιάδες et ἡϊζε. Lib. III, v. 41, εἰσέτι — κῆρας pro ὥς σ' ἐτι — χεῖρας. (Non recepi σ', quod Kœchlyus ante ἐπὶ inserere vult.) v. 54, αἰὶ pro ἄμα. v. 65, ὑπὲρ pro ὑπέκ. v. 81, οἰζυρώς pro οἰζυροῖς. v. 94, Ἀχαιοῖσιν, τοὶ δ' αὖ δίχα pro Ἀχαιοῖς, ἡδὲ διάνδιχα, quam tamen conjecturam ut multi faciam, tantum abest ut cum Kœchlyo fere consentiam, qui in epist. critica de hoc loco disputans, verum excidisse suspicatur, quamvis διὰ δ' ἀνδιχα ex uno Hesiodi loco Quinto sine dubitatione tribui, librique XII versu 162 satis probari nequeat deos Trojanorum Græcorumque pugnam observantes duplicem tantum sententiam

prodidisse, neque fuisse qui neutris faverent. v. 147, ἔλκος pro ἔγχος. v. 159-160, γαίης Ἐκπνείων, antiqua lectio, pro βαῖον Ἀμπνείων. v. 169, αἰνὸν τίσετ', Gerhardi (lectt. Apollon. p. 186) conj., pro τίσετ' ἄρ' αἰνόν. v. 184, καὶ ὥς pro οἱ, ὥς. v. 209-210, ἐρύκει, Τόνδ' — εἰρύσαντες, antiqua lectio, pro ἐρύκει· Τὸν δ' — εἰρύσωμεν (operarum errore τὸν δ' separatim impressum est). v. 267, ἐνεστρωφᾷτο pro ἐπεστρωφᾷτο. v. 295, κῆρ pro δῆτ'. v. 336, δ' ἄρ' pro γάρ. v. 343, ἀσχαλώων κῆρ pro ἀσχαλώωντι. v. 367, ἐσέχυντο πόληα pro ἐπέχυντο πόληος. v. 386, εὐ τε pro ἔστε. v. 417, τις, Hermanni emendatio pro τοι. v. 443, ἀφιστάμενος pro ἐπεσσυμένω. v. 452, αὐτῇ δ' σὺν φήμῃ (ita enim legenda, quæ operarum incuria deformavit), Hermanni emendatio pro αὐτῇ κεν φήμῃ. v. 454, ὄσσε, ejusdem conj. pro αἶσα. v. 475, ἀλγεινῆσι pro ἐννεσίησι. v. 534, ῥά τε pro ἄρα. v. 692, βάλοντο θυώδεα pro βάλοντ' εὐώδεα. v. 735, ἀθρόον ἐγγρίσασαι pro ἀθρόα ταρχύσασαι. v. 783, τὰ δέ pro τὰ τε. Lib. IV, v. 6, σχεδὸν, antiqua lectio, pro πέδον. v. 27, ἐναντα κιών pro ἐναντ' ἐλθών. v. 99, σέθεν pro σευ. v. 146, δε e Rhodomanni conj. pro ὥς. v. 151, δ' interpositum post ὥς. v. 245, καταχέυεται pro κατεχέυατο. v. 421, ἀγλαίης· δὴ pro ἀγροον ἡδῆ, deleto commate in fine præcedentis versus. v. 488, ἰδμονι παμμαχίης, εὐ εἰδότες, Hermanni emendatio pro ἰδμονι, παμμαχίης εὐ εἰδότη. v. 534, δ' ἄρ' pro γάρ. v. 558, ἱμάσθλην, e Pauwii emend. pro ἱμάσθλη. Lib. V, v. 1, δὴ ῥ' ἄλλοι pro δὴ πολλοί. v. 15, τῶν, antiqua lectio, pro τῷ. v. 27, μίγδην οἷς pro μίγδα οἷς. v. 52, πάντη pro πάντες. v. 126, καὶ νύ κε, antiqua lectio, et τεύχε', pro καὶ νῦν οἱ et τεύχη. v. 344, ἐγγύθι, mutata commatis sede, ex Herm. emendatione pro ἐνθόθι. v. 354, ὄγ', Spitzneri conj. pro ἄρ'. v. 422, ἡκαχε, antiqua lectio, pro ἡκαφε. v. 446, ἐλδομένοισι pro ἐλπομένοισι. v. 555, ὅπ' et v. 556, πρισί, e Glaswaldi conj. pro ἐν et πᾶσι. v. 585, ἄλλον pro ἄλλων. v. 643, ἡ οἷος pro ἡδ' οἷον. v. 649, πολύχητον pro πολυχμήτου. Lib. VI, v. 150, ὥς pro ὥς. v. 151, ἦλθον δ' et ἐνθα δ' pro ἦλυθον et ἐνθάδ'. v. 161, λαοὶ pro Δαναοί. v. 176, οἷσιν — ἐπὶ pro ἦσιν — ἐνί. v. 223, ἀλεγεινῶν pro ἀλεγεινόν. v. 258, ἄλλοθεν, antiqua lectio, pro ἄλλουδης. v. 276, περὶ δμηθέντες pro περιδμηθέντες. v. 326, ἐχόμεναι pro ἐσσύμεναι. v. 469, ἀντίθεος pro ἀντίθεον. v. 485, τετραμμένη pro τεταμμένη. v. 529, δ' τι σθένε pro δ' τ' ἐσθενε. v. 580, Ἐγέμμενα δηριόωντα, antiqua lectio, pro ἐλὼν ἀνὰ δρισητῆτα. v. 650, αὐτῶν pro αὐτοῦ. Lib. VII, v. 68, ὀρφανὴν pro ὀρφανίης. v. 71, θεῶν, antiqua lectio, pro θεῆς. v. 72, Μοίρη γ' pro Μοίρης. v. 74, δ' iusertum post τοῖς. v. 77, πνοιῇ δμῶς, Spitzneri emen-

datio pro πνοῆς ὥς. v. 79, ἀλαδς, e Lobeckii emendatione pro σχολιός. v. 81, ἔχνος pro εἶδος. v. 85, οὔτι pro οὔτοι. v. 196, θνητοῖς τεύχεα pro θνητῶν τεύχεσι. v. 224, προπάρειθε ταnúσσαι, quod jam olim proposui pro παρατεκτῆνασθαι. v. 237, ἀπεσσυμενον pro ἐπεσσύμενον. v. 248, ὑπέκλασε, antiqua lectio, pro ὑπέτμαγε. v. 333, χήρην, Rhodomanni emendatio, pro χήρη. v. 363, αἰεῖ pro αἰέν. v. 364, καὶ pro οἱ. v. 384, θαλάμοισιν pro θαλάμησιν. v. 534-535, Νεοπτόλεμου φοβέοντο Πᾶν — pro Νεοπτόλεμον φοβέοντο Πᾶν —. v. 557, Οὐλύμποιο θυωδέος pro Οὐλύμπου εὐωδέος. v. 571, διεγρομένη — αὐτμῇ, antiqua lectio, pro διεγρόμενον — αὐτμῆς. v. 583, κόρος πολέμου pro μενεπτολέμου, durius enim videtur, κάματος e versu 581 ad verbum ἀμφεγεν (584) referre, revocata v. 584 διον, antiqua lectione, pro δειός. v. 623, ἐνδοθι pro ἀγχόθι. v. 712, χήρην pro χῆραι. Lib. VIII, v. 1, περικίδνατο γαῖαν pro περικίδναται αἶαν. v. 89, ὑπεχειντο pro ὑπέεικον. v. 157, ἀκρόνυχτοι, Spitzneri emend. pro ἄκρον ὕδωρ. v. 300, κατέπεφνε pro γε κατέκτα. v. 400, δὴ γὰρ οἱ — θυμὸς, ex Hermannii emendatione pro αἰεὶ γὰρ — θυμῷ. Lib. X, v. 392, αὐτῷ τοι pro οἱ αὐτῷ. v. 431, ἤως, antiqua lectio pro αἰών. v. 459, νεκρὸν πέρι κω-

χύεσκον pro μόρον περικωχύεσκον. Lib. xi, v. 41, ἐπὶ pro περί. v. 379, θρόος, Lobeckii emendatio, pro βρόμος. v. 495, καὶ, antiqua lectio, pro σύν. Lib. XII, v. 195, ἀκαμάτησιν pro ἀκαμάτοισιν. v. 197, ἄλλοθεν ἄλλαι pro ἄλλοτε δ' ἄλλαι. v. 236, μίμνήμεν pro μίμνειν. v. 521, ἐπὶ pro ἐπὶ. Lib. XIII, v. 54, ἄλλοθεν ἄλλοι, antiqua lectio pro ἄλλος ἐπ' ἄλλω. v. 132-133, Τρῶες ὥς δ' ἐπὶ, antiqua lectio, pro Τρῶες, ὥς ὑπό. v. 139, μένοντες, item, pro ἔδοντες. v. 268, φόνον αἰνὸν (quæ vocabula a typothetis inepte transposita esse video), Hermannii emendatio, pro φίλου ἐνδον. v. 362, μέλας pro μέγας. Lib. XIV, v. 72, ἀναπνείων pro ἀποπνείων. v. 113, καὶ εἶδεος pro διειδέος. v. 131, δὲ interpositum post ὥς. v. 178, συνέχοντο, antiqua lectio pro συνέχυντο. — Præterea tam in Quinto quam in reliquis auctoribus, qui hoc volumine continentur, satis multa correxi operarum errata; nova quædam, quæ, quamvis pauca sint, irrepsisse ægre fero, hac in præfatione prætereundo indicavi.

Parisiis, Non. April. a. MDCCCXII.

F. S. LEHRS.

for review

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΕΠΗ

ΚΑΙ ΕΠΩΝ ΛΕΙΨΑΝΑ.

HESIODI

CARMINA ET FRAGMENTA.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰδεῖν,
αἴθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζαθέον τε,
καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν
ὀρχεῦνται καὶ βωμόν ἐρισθενέος Κρονίωνος·
καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χροά Περμησσοῖο,
ἢ Ἴππου κρήνης, ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο,
ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο,
καλοὺς, ἱμερόεντας· ἐπεβρώσαντο δὲ ποσσίν.
Ἦνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἡέρι πολλῇ,
10 ἐννύχαι στείχον περικαλλέα ὄσαν ἰεῖσαι,
ὕμνευσαι· Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην,
Ἀργεῖην, χρυσεόισι πεδίλοις ἐμβεβαῦιαν,
κούρην τ' αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
15 ἥ δὲ Ποσειδάω γαίηχρον, ἐννοσίγαιον,
καὶ Θέμιν αἰδοῖην, ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
Ἥδην τε χρυσοστέφανον καλὴν τε Διώνην,
[Ἥω τ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,]
Λητώ τ' Ἰάπετόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
20 Γαίαν τε Ὀκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν,
ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων·
αἶ νύ ποθ' Ἡσιόδον καλὴν ἐδίδαξαν αἰοδὴν,
ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὑπο ζαθέοιο.
Τόνδε δὲ με πρῶτιστα θεὰ πρὸς μῦθον ἔειπεν,
25 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγίοχοιο·
Ποιμένες ἀγραυλοὶ, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ὅς ἔφασαν κοῦραι μέγαλον Διὸς ἀρτιπέπειαι·
30 καὶ μοι σκῆπτρον ἔδον δάφνης ἐριθιλέος ὅζον
ὀρέψασθαι θηγιτόν· ἐνέπνευσαν δὲ μοι αὐδὴν
θεῖην, ὥς κλείοιμι τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα.
Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
σῆας δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν αἰδεῖν.
35 ἀλλὰ τί μοι ταῦτα περὶ δρῶν ἢ περὶ πέτρην;
Τύνη, Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
ὕμνευσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
εἰρεῖται τὰ τ' ἐόντα τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα,
φωνῇ ὁμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ
40 ἐκ στομάτων ἡδεῖα· γελᾷ δὲ τε δώματα πατρὸς
Ζηνὸς ἐγυρδούποιο θεῶν ὅπῃ λειριοέσση
σκιδαμένη· ἡχεῖ δὲ κάρη νιφέντος Ὀλύμπου,
δῶματά τ' ἀθανάτων. Αἱ δ' ἄμβροτον ὄσαν ἰεῖσαι·
θεῶν γένος αἰδοῖων πρῶτον κλείουσιν αἰοδῇ
45 ἐξ ἀρχῆς, οὓς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἐτικτεν.

HESIODI THEOGONIA.

A Musis Heliconiadicibus incipiamus canere,
quæ Heliconis habitant montem magnumque divinumque,
atque circa fontem nigrum pedibus teneris
saltant, et aram præpotentis Saturnii,
atque ablutæ tenerum corpus aqua Permessi,
aut Hippocrenes, aut Olmii sacri,
summo in-Helicone choreas ducebant
pulchras, amabiles; tripudiabant vero pedibus:
Inde concitata, velatæ aere multo,
noctu incedebant, perpulchram vocem emittentes,
celebrantes Jovemque agida-tenentem et venerandam Juno-
nem] argivam, aureis calceamentis incedentem:
filiamque agida-tenentis Jovis, cæruleis-oculis Minervam,
Phœbumque Apollinem et Dianam sagittis-gaudentem,
atque Neptunum terram-continentem, terram-moventem,
et Themis venerandam, et patris-oculis Venerem,
Hebenque aurea-corona, formosamque Dioneen,
[Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lunam,]
Latonamque, Japetumque et Saturnum versipellem,
Terramque, Oceanumque vastum et Noctem atram,
aliorumque immortalium sacrum genus semper existentium:
quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
agnos pascentem Helicone sub divino.
Hoc autem me primum Dæe sermone compellarunt,
Musæ Olympiades, filiæ Jovis agida-tenentis:
Pastores agrestes, mala probra, ventres solum,
scimus falsa multa dicere veris similia:
scimus autem, quando voluerimus, vera loqui.
Sic dixerunt filiæ Jovis magni veridicæ,
et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis ramum,
ut-decerperem, mirandum. Inspirarunt autem mihi vocem
divinam, ut canerem futuraque præteritaque.
Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiternorum,
se vero ipsas primo et postremo semper canere.
Sed quo mihi hæc circa quercum aut circa petram?
O tu, a Musis ordiamur, quæ Jovi patri
canendo oblectant magnum animum in Olympo,
memorantes præsentiaque futuraque præteritaque,
voce concinentes. Earum vero indefessa fluit vox
ab ore suavis. Ridet autem domus patris
Jovis valde-tonantis, Dearum voce liliacea
dispersa. Resonat vero vertex nivosi Olympi,
domusque immortalium. Hæc vero immortalem vocem emit-
tentes,] deorum genus venerandorum primo celebrant canti-
lena] ab exordio, quos Tellus et Cælum latum genuerunt, .

οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, ὧτ' ἤρεσ' ἐάων.
 Δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἀρχόμεναι θ' ὑμνεῦσι θεαὶ λήγουσιν τ' αἰοδῆς,
 ὅσπον φέρτατός ἐστι θεῶν κράτει τε μέγιστος.
 50 Αὖτις δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε γιγάντων
 ὑμνεῦσαι τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγείσα
 Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθερος μεδέουσα,
 55 λησμοσύνην τε κακῶν ἄμπαυμά τε μεριμνήρων.
 Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεὺς
 νόσπιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτός ἐην, περὶ δ' ἔτραπον ὦραι,
 μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
 60 ἥ δ' ἔτεκ' ἐννέα κόρας ὑμόφρονας, ἧσιν αἰοδῆ
 μέμβεται, ἐν στήθεσσι ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
 [τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμπου,
 ἐνθα σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 παρ δ' αὐτῆς Χάριτές τε καὶ Ἰμερος οἶκ' ἔχουσιν,]
 65 ἐν θαλίσῃ ἐρατὴν δὲ διὰ στόματ' ὅσσαν ἰεῖσαι
 μέλπονται πάντων τε νόμους καὶ ἥθεα κεδνὰ
 ἀθανάτων κλείουσαι, ἐπήρατον ὅσσαν ἰεῖσαι.
 Αἱ τὸτ' ἴσαν πρὸς Ὀλύμπου ἀγαλλόμεναι ὀπι καλῇ,
 ἀμειβόμεναι μολπῇ· περὶ δ' ἔαχε γαῖα μέλαινα
 70 ὑμνεύσαις, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπὸ δοῦπος ὀρύρει,
 νισσομένον πατέρ' εἰς δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
 αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἡδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον. Εὖ δὲ ἕκαστα
 ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς καὶ ἐπέφραδε τιμὰς.
 75 Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι αἰδὼν Ὀλύμπια δώματ' ἔχου-
 ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι, [σαι,
 Κλειώ τ' Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ' Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη θ'· ἥ δὲ προφανεστάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 80 Ἡ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ,
 ὄντινα τιμήσωσι Διὸς κοῦραι μέγαλοιο,
 γεινόμενον τ' ἐκίδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 τῶ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν χεῖρ' ἐέρσην,
 τοῦ δ' ἔπει' ἐκ στόματος ῥεῖ μέλιχ'· οἱ δὲ νυ λαοὶ
 85 πάντες ἐς αὐτὸν ὄρωσι διακρίνοντα θέμιστας
 ἰθεῖγσι δίκην· ὃ δ' ἀσφαλὲς ἀγορεύων
 αἰψὰ τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε·
 τούνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὐνεκα λαοῖς
 βλαπτομένοις ἀγορῇσι μετὰ τροπα ἔργα τελεῦσι
 90 ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
 Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστρ' αὖτις ὥς ἰλάσκονται
 αἰδοὶ μελιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισι·
 οἷά τε Μουσῶν ἱερῇ δόσις ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ γὰρ Μουσῶν καὶ ἐκ τῆς Ἀπόλλωνος
 95 ἄνδρες αἰδοὶ ἔασιν ἐπὶ γῆνα καὶ κίθαρισταί·
 ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὃ δ' ὄλβιος, ὄντινα Μοῦσαι
 φιλοῦνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥεῖ αὐδῆ.
 Εἰ γὰρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκῆδ' ἐθυμῶ
 αἴχεται κροδίην ἀκκλήμενος, αὐτὰρ αἰοδῶς

quique ex his prognati sunt Dii, datores bonorum.
 Secundo etiam Jovem, Deorum patrem atque etiam hominum,
 Incipientesque celebrant Deae finiuntque carmine celebrare,
 quam præstantissimus sit Deorum imperioque maximus.
 Porro autem hominumque genus fortiumque gigantum
 celebrantes oblectant Jovis mentem in Olympo
 Musæ Olympiades, filiae Jovis ægida-habentis :
 quas in Pieria Saturnio peperit patri mista
 Mnemosyne, arvis Eleutheris imperans,
 oblivionemque malorum solatiumque curarum.
 Novem enim cum-ea noctes mistus est prudens Jupiter,
 seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.
 Sed cum jam annus esset, circumvolarentur vero tempesta-
 tes,] mensibus exactis, diesque multi transacti essent,
 ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen
 curæ est, in pectoribus securum animum habentibus,
 [paululum a summo vertice nivosi Olympi,
 ubi ipsis splendidique chori et ædes pulchræ.
 Juxta vero eas Gratiaque et Cupido domos habitant,]
 in conviviis : amabilem autem per os vocem emittentes,
 canunt omniumque leges et mores venerandos
 immortalium celebrant, amabilem vocem emittentes.
 Illæ tum ibant ad Olympum exsultantes voce pulchra,
 immortali cantilena : circum vero resonabat terra atra
 canentibus : jucundus vero a pedibus strepitus excitabatur,
 euntium patrem ad suum. Is autem in cælo regnat,
 ipse habens tonitru atque ardens fulmen,
 vi superato patre Saturno. Bene autem singula
 immortalibus disposuit simul, et ordinavit honores.
 Hæc sane Musæ canebant, celestes domos incolentes :
 Novem filiae magno e Jove prognatae :
 Clíoque Euterpeque Thaliaque Melpomeneque,
 Terpsichoreque Eratoque, Polymniaque Uraniaque,
 Calliopeque : hæc autem præstantissima est omnium.
 Hæc enim et reges venerandos comitatur.
 Quemcumque honorarunt Jovis filiae magni,
 nascentemque adspexerunt a Jove-nutritorum regum,
 huic quidem super linguam dulcem fundunt rorem,
 hujus vero verba ex ore fluunt suavia : at sane populi
 omnes ipsum respiciunt, reddentem jus
 rectis judiciis. Hic autem secure concionabundus
 statim etiam magnam contentionem scite dirimebat.
 Propterea enim reges prudentes sunt, ut populis
 læsis in foro integras res restituant
 facile, mollibus alloquentes verbis.
 Incedentem vero per urbem, tanquam Deum, venerantur
 reverentia blanda : eminet vero inter congregatos.
 Taleque Musarum sanctum munus hominibus.
 A Musis enim et eminus-feriente Apolline
 viri cantores sunt super terram et citharædi,
 ex Jove vero reges. Ille vero beatus, quemcumque Musæ
 amant : suavis ei ab ore fluit vox.
 Si quis enim vel luctum habens recens-afflicto animo
 tristetur, animo dolens, sed cantor

100 Μουσάων θεράπων κλεία προτέρων ἀνθρώπων
 ὑμνήσῃ, μάκαρές τε θεοὺς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 αἵψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
 μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.
 Χαίρετε, τέκνα Διὸς, δότε δ' ἱμερόεσσαν αἰοδὴν.
 105 [Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων,
 οἳ γῆς ἐξεγένοντο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 νυκτὸς τε δνοφερῆς, οὗς θ' ἄλμυρὸς ἔτρεψε πόντος.]
 Εἰπατε δ' ὡς ταπρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο,
 καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος, οἷδματι θύων,
 110 ἄστροι τε λαμπετόωντα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν,
 οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων,
 ὥς τ' ἄφενος δάσσαντο καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
 ἡδὲ καὶ ὡς ταπρῶτα πολὺπτυχον ἔσχον Ὀλυμπον.
 Ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
 115 ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἰπαθ' ὅ τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.
 Ἦτοι μὲν πρῶτιστα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαί'· εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 [ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,]
 Τάρταρα τ' ἡγερόεντα μυγῶν χθονὸς εὐρυοδείης,
 120 ἡδ' Ἔρος, δὲ κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 λυσιμελὲς πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
 δαμνᾷ τ' ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
 Ἐκ Χάος δ' Ἐρεβὸς τε μελαιναὶ τε Νύξ ἐγένοντο·
 Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο,
 125 οὗς τέκε κυσαμένη, Ἐρέβει φιλότῃ μιγείσα.
 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγένεατο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτει,
 ὅρρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γείνατο δ' Οὐρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους,
 130 Νυμφρέων, αἱ ναίουσιν ἀν' οὐρεα βησσέεντα.
 Ἠδὲ καὶ ἀτρύγετον πέλαγος τέκεν, οἷδματι θύων,
 Πόντον, ἄτερ φιλότῃτος ἐπιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ εὐνθεῖσα τέκ' Ὀκεανὸν βαθυόινην,
 Κοῖόν τε Κρίόν θ', Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε,
 135 Θείην τε Πείην τε, Θέμιν τε Μνημοσύνην τε,
 Φοῖβην τε χρυσοστέφανον Τηθύν τ' ἑρατεινήν.
 Τοὺς δὲ μέθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 δεινότατος παίδων· θαλερὸν δ' ἡχῆρε τοκῆα.
 Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
 140 Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἄργην ὀμβριμόθυμον,
 οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοσαν τευζάν τε κεραυνόν.
 Οἳ δ' ἦτοι τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 μούνοισ' δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐνέκειτο μετώπῳ.
 [Οἳ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδῆεντες·
 Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὐνεχ' ἄρα σφείων
 145 κυκλοτερὲς ὀφθαλμὸς εἰς ἐνέκειτο μετώπῳ·]
 ἰσχὺς τ' ἡδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
 τρεῖς παῖδες μεγάλοι τε καὶ ὀμβριμοί, οὐκ ὀνομαστοί,
 Κόττος τ' Ὀβριάρεως τε Γύης θ' ὑπερήφανα τέκνα.
 150 Τοῖν ἑκάτον μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἵσσοντο
 ἀπλητοί, κεφαλαὶ δὲ ἑκάστω πεντήκοντα
 ἐξ ὤμων ἐπέρυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι.

Musarum famulus gloriam priscorum hominum
 celebraverit beatosque Deos, qui Olympum incolunt;
 statim hic sollicitudinum obliviscitur, nec quicquam dolorum
 meminit: cito vere dellexerunt eos dona Dearum.
 Salvete, natæ Jovis, date vero amabilem cantilenam.
 [Celebrate autem immortalium sacrum genus, semper exsistentium,] qui tellure prognati sunt et cælo stellato,
 nocteque caliginosa, quosque salsus nutritiv pontus.]
 Dicite autem, quomodo primum Dii et terra facti sint
 et flumina et pontus immensus, æstu furens,
 astraque fulgentia et cælum latum superne:
 et qui ex his nati sunt Dii, datores bonorum,
 utque opes dividerint et quomodo honores distinxerint,
 atque etiam quomodo primum multacum tenuerint Olympum:
] hæc mihi dicite, Musæ, celestes domos inhabitantes,
 ab initio, et dicite quidnam primum fuerit illorum.
 Igitur primum quidem Chaos fuit, ac deinde
 Tellus lato-pectore, omnium sedes tuta semper
 [immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,]
 Tartaraque tenebrosa in-recessu terræ spatiosa:
 atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales Deos,
 solvens-curas omniumque Deorum omniumque hominum,
 domat in pectoribus animum et prudens consilium.
 Ex Chao vero Erebusque nigraque Nox editi sunt.
 Ex Nocte porro Ætherque et Dies prognati sunt:
 quos peperit, ubi-conceperat, Erebo concubitu mista.
 Tellus vero primum quidem genuit æqualem sibi
 Cælum stellatum, ut ipsam totam circumtegit,
 ut esset beatis Diis sedes tuta semper.
 Genuit vero Montes altos, Dearum grata domicilia
 Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.
 Atque etiam infrugiferum pelagus peperit æstu furens,
 Pontum, absque amore suavi: sed deinde
 Cælo concumbens, peperit Oceanum profundis-vorticibus,
 Cæumque Criumque, Hyperionemque Japetumque,
 Theamque Rheamque, Theminenque Mnemosynenque,
 Phœbenque aurea-corona, Tethynque anabilem.
 Hos vero post natu-minimus natus-est Saturnus versutus,
 ævissimus inter-liberos: floridum autem oderat parentem.
 Vero etiam genuit Cyclopes superbum cor habentes,
 Brontenque Steropenque et Argen forti-animo,
 qui Jovi et tonitru dederunt et fabricarunt fulmen.
 Hi autem sane cæterum quidem Diis similes erant,
 unus vero oculus media positus-erat in-fronte.
 [Hi vero ex immortalibus mortales evaserunt loquentes:
 Cyclopes vero nomen erat impositum, eo quod ipsorum
 orbiculatus oculus unus inerat fronti:]
 roburque ac vires et variæ-artes erant in operibus.
 Alii vero etiam e Tellureque et Cælo prognati sunt
 tres filii magnique et prævalidi, nefandi,
 Cottusque Briareusque Gyasque, superba proles.
 Quorum centum quidem manus ab humeris prorumpabant
 inaccessæ, capita vero unicuique quinquaginta
 ex humeris prognata-erant super robustos artus.

Ἰσχυς δ' ἀπλητος κρατερὴ μεγάλη ἐπὶ εἶδει.
 Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
 155 δεινότατοι παῖδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῇ
 ἐξ ἀρχῆς. Καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
 πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς ψῶς οὐκ ἀνέσκε,
 Γαίης ἐν κευθμῶνι, κακῶ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
 Οὐρανός· ἥ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη
 160 στεينوμένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο τέχνην.
 Αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος
 τεύξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παῖσιν φίλοισιν.
 Εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιγμένη ἦτορ·
 Παιδες ἔμοι καὶ πατρός ἀτασθάλου, αἶχ' ἐθέλητε
 165 πείθεσθαι, πατρός κε κακὴν τισαίμεθα λύσιν
 ὑμετέρου· πρότερος γὰρ αἰεκέα μῆσατο ἔργα. [τῶν
 Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, οὐδέ τις αὐ-
 φθέγγετο· θαρσύνσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
 ἀψ' αὐτὶς μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνὴν·
 170 Μῆτερ, ἐγὼ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
 ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
 ὑμετέρου· πρότερος γὰρ αἰεκέα μῆσατο ἔργα.
 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶς δὲ μιν κρύψασα λόγῳ· ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
 175 ἄρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
 Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός, ἅμψι δὲ Γαίῃ
 ἱμεύρων φιλότῃτος ἐπέσχετο καὶ β' ἐτανύσθη
 πάντῃ· ὁ δ' ἐκ λογεοῖο πᾶϊς ὠρέξατο χειρὶ
 σκαίῃ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην,
 180 μακρὴν, καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μηδεα πατρός
 ἐσσυμένως ἔμυσε, πάλιν δ' ἔβριψε φέρεσθαι
 ἐξοπίσω. Τὰ μὲν οὐτὶ ἐτώσια ἐκφυγε χειρός·
 ὄσσαι γὰρ βαθάμιγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
 πάσας ἐδέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
 185 γείνατ' Ἑρινῶς τε κρατερὸς μεγάλους τε Γίγαντας,
 τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας ὅ' ἄς Μελίης καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
 μήδεα δ' ὥς τοπρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι
 κάββαλ' ἀπ' Ἡπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
 190 ὡς φέρετ' ἅμπελαγος πουλὺν χρόνον, ἅμψι δὲ λευκὸς
 ἀφρός ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ
 ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
 ἐπλήτ'· ἐνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἔκετο Κύπρον.
 Ἦχ' δ' ἔβη αἰδοίῃ καλῇ θεός, ἅμψι δὲ ποίη
 195 ποσσὶν ὑπο βαδινοῖσιν ἀέζετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην,
 ἀρρογενέα τε θεὰν καὶ εὐστέφανον Κυθήρειαν
 κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι, οὐνεχ' ἐν ἀφρῷ
 θρέφθη· ἀτὰρ Κυθήρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις.
 Κυπρογενέα δ', ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 200 ἡδὲ φιλομυτῶν, ὅτι μηδέων ἐξεφάνθη.
 Τῇ δ' Ἔρος ὠμάρτησε, καὶ Ἥμερος ἔσπετο καλὸς
 γεινομένη ταπρῶτα δεῶν τ' ἐς φῶλον ἰούσῃ.
 Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἡδὲ λέλσῃ
 μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 205 παρθένους τ' ὁάρους μειοδήματά τ' ἐξαπάτας τε
 τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότῃτά τε μελιχρὴν τε.

Robur autem inaccessum, validum, ingenti in statura.
 Quotquot enim Tellureque et Cælo procreati sunt,
 potentissimi sunt filiorum, a suo vero infestabantur parente
 ab initio. Et horum quidem ut quisque primum nascebatur,
 omnes occultabat, et in lucem non emittebat,
 Terræ in latebris malo autem oblectabatur opere
 Cælus, ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
 referta: dolosam vero malam excogitavit artem.
 Statim vero procreans genus cani ferri
 fabricavit magnam falcem et edixit liberis caris.
 Dixit autem animum-addens, suo mœrens corde:
 Filii mei et patris nefarii, si volueritis
 parere, patris malam ulciscemur contumeliam
 vestri. Prior enim indigna machinatus est opera.
 Sic dixit: illos vero sane omnes invasit metus, neque quis-
 quam eorum locutus est. Confirmato animo tamen magnus
 Saturnus versutus] rursus verbis compellavit matrem vene-
 randam:] Mater, ego hoc certe in-me-recipiens peragam
 facinus, quoniam patrem detestabilem nihil curo
 nostrum. Prior enim indigna machinatus est opera.
 Sic dixit: gavis-a est autem valde animo Tellus ingens.
 Collocavit autem ipsum celans in-insidiis: indidit vero manui
 harpen asperis-dentibus: dolum autem suppeditavit omnem.
 Venit autem Noctem inducens magnus Cælus: circum vero
 Telluri] cupiens amoris incumbibat, et sane extensus est
 undique: ex insidiis autem filius petiit manu
 sinistra, dextra vero immanem cepit harpen,
 longam, asperis-dentibus, suique genitalia patris
 festinanter demessuit, retro autem jecit ut-ferrentur
 pone. Illa quidem non incassum effugerunt manu:
 quotquot enim guttæ proruperunt cruentæ,
 omnes suscepit Terra: inversis autem annis,
 produxit Erinyasque validas magnosque Gigantes
 armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
 Nymphasque, quas Melias vocant super immensam terram.
 Genitalia autem ut prius resecta ferro
 projecerat ex Epiro in pontum undosum,
 sic ferebantur per pelagus longo tempore: circumcirca vero
 alba] spuma ab immortal corpore oriebatur: in ea autem
 puella] innutrita est: primum vero ad-Cythera divina
 vehebatur, inde tum circumfluam pervenit ad-Cyprum.
 Prodiit vero veneranda formosa Dea, circum vero herba
 pedibus sub mollibus crescebat: ipsam autem Aphroditem
 spumigenamque Deam et pulchre-coronatam Cytheream
 nominant Dii et homines, quia in spuma
 nutrita fuit: at Cytheream, quod appulit Cythera:
 Cyprigenam vero, quod nata est undosa in Cypro:
 atque amantem genitalia, quod e genitalibus emersit.
 Hanc vero Amor comitatus est, et Cupido sequebatur pulcher,
 natam primum Deorumque ad certum euntem.
 Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
 sortem inter homines et immortales Deos,
 virgineasque confabulationes risusque fallaciasque
 oblectationemque suavem amoremque blanditiamque.

Τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπὶ κλήσιν καλέεσκεν
παῖδας νεικεῖων μέγας Οὐρανὸς οὗς τέκεν αὐτός.
Φάσκει δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα βέεαι
210 ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι. [νυν

Νῦξ δ' ἔτεκε στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαι-
καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ὀϊνον, ἔτιχτε δὲ Φύλον Ὀνει-
οὔτινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νῦξ ἐρεβεννή. [ρῶν
Δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὀϊζὺν ἀλγινόεσσαν,
215 Ἑσπερίδας θ', αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο
χρύσεια καλὰ μέλουσι φέροντά τε δένδρεα καρπὸν.
[Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγένετο νηλεοποίνους,
Κλωθὴν τε Λάχεσιν τε καὶ Ἀτροπον, αἵτε βροτοῖσι
γενομένοις διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε,
220 αἷτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιθασίας ἐρέπουσιν,
οὐδὲ ποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
πρὶν γ' ἀπὸ τῶν δώουσι κακὴν ὄπιν, ὅστις ἀμάρτη.]
Τίχτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
Νῦξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα,
225 Γῆρας τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον.

Αὐτὰρ Ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα
Λῆθην τε Λιμόν τε καὶ Ἀλγεα δακρυόεντα,
Ἵσμίνας τε Φόνους τε, Μάχας τ' Ἀνδροκτασίας τε,
Νεϊκεὰ τε ψευδέας τε Λόγους Ἀμφιλογίας τε,
230 Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλησιν,
Ὅρκον θ', ὅς δὲ πλείστον ἐπιγθονίους ἀνθρώπους
πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσση.

Νηρέα δ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
235 οὐνεκα νημερτὴς τε καὶ ἥπιος, οὐδὲ θεμιστῶν
λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δῆναι οἶδεν·
αὐτὶς δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγῆνορα Φόρχυν
Γαίῃ μισγόμενος καὶ Κητῶ καλλιπάρηον,
Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.

240 Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγάρτα τέκνα θεῶν
πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ Δωρίδος ἠυκόμοιο,
κούρης Ὀκεανοῖο, τελέεντος ποταμοῖο,
Πρωτῶ τ' Εὐκράντῃ τε, Σαῶ τ' Ἀμφιτρίτῃ τε,
Εὐδωρῇ τε Θέτις τε, Γαλήνῃ τε Γλαύκῃ τε,

245 Κυμοδόῃ, Σπειῶ τε, Θόῃ θ' Ἀλίῃ τ' ἐρώεσσα,
καὶ Μελίτῃ χαρίεσσα καὶ Εὐλιμένη καὶ Ἀγαυῇ,
Πασιθέῃ τ' Ἐρατῶ τε καὶ Εὐνείκῃ ῥοδόπηχυν,
Δωτῶ τε Πρωτῶ τε, Φέρουσά τε Δυναμένη τε,
Νησαίῃ τε καὶ Ἀκταίῃ καὶ Πρωτομέδεια,

250 Δωρίς καὶ Πανόπεια καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια,
Ἴπποδόῃ τε ἐρώεσσα καὶ Ἴππονόῃ ῥοδόπηχυν,
Κυμοδόκῃ θ', ἥ κύματ' ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ
πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων σὺν Κυματολήγῃ
βεῖα πρηνέει καὶ εὐσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ,

255 Κυμῶ τ' Ἠϊόνῃ τε εὐστέφανός θ' Ἀλιμήδῃ,
Γλαυκονόμῃ τε φιλομειδῇ καὶ Ποντοπόρῃα,
Λισαγόρῃ τε καὶ Εὐαγόρῃ καὶ Λαιομέδεια,
Πουλυνόμῃ τε καὶ Αὐτονόῃ καὶ Λυσιάνασσα,
Εὐάρνῃ τε, φυήν τ' Ἐρατὴν καὶ εἶδος ἁμῶμος,
260 καὶ Ψαμάθῃ, χρύσεια δέμας, δίῃ τε Μενίππῃ,

Illos vero pater Titanas cognomento vocabat,
filios objurgans magnus Coelus, quos genuit ipse.
Dictitabat autem eos tendentes-manus protervia magnum
patrasse] facinus, cujus deinceps ultio in-posterum futura-sit.

Nox vero peperit odiosumque Fatum et Parcam atram,
et Mortem : peperit vero Somnum : peperit vero agmen So-
mniorum : nemini concumbens Dea peperit Nox obscura.
Deinde etiam Momum et Erumnam dolore-plenam,
Hesperidesque, quibus mala trans inclytum Oceanum
aurea pulchra curae-sunt, ferentesque arbores fructum :
et Parcas et fatales-Deas genuit inexorabiles,
Clothoque Lachesinque et Atropon, quae mortalibus
nascentibus dant habendum bonumque malumque,
et quae hominumque Deorumque delicta persequuntur,
neque unquam deponunt Deae vehementem iram,
priusquam ab illo sumserint gravem poenam, quisquis pec-
carit.] Peperit autem et Nemesin, cladem mortalibus homi-
nibus,] Nox pernicio ; post hanc vero Fraudem enixa est et
Concubitus] Seniumque perniciosum, et Contentionem pepe-
rit pertinacem.] At Contentio odiosa peperit quidem Labo-
rem molestum,] Oblivionemque Famemque et Dolores la-
crimabiles,] Pugnasque Cadesque Proeliaque Stragesque vi-
rorum,] Jurgiaque mendacesque Sermones Disceptationes-
que,] legum-contemptum Noxamque, familiares inter-se,
Jusjurandumque, quod sane plurimum terrestres homines
laedit, quando quispiam volens perjurium juraverit.

Nereum vero veracem et ingenuum genuit Pontus,
maximum-natu filiorum : sed vocant senem,
eo quod verusque et placidus : nec legum
obliviscitur, sed justa et moderata judicia novit ;
rursum vero etiam Thaumantem magnum et fortem Phor-
cyn,] Terrae commistus, et Ceto formosis-genis
Eurybiamque, adamantis in pectore animum habentem.

Ex-Nereo autem prognatae sunt peramabiles filiae Dearum
Ponto in infructuoso, et e-Doride pulcra,
filia Oceani, ultimi fluvii,
Protoque Eucrateque, Saoque Amphitriteque,
Eudoraque Thetisque, Galeneque Glauceque,
Cymothoë, Spioque, Thoëque Haliaque amabilis
et Melita gratiosa et Eulimene et Agave,
Pasitheaue Eratoque, et Eunice roseis-brachiis,
Dotoque Protoque, Pherusaue Dynameneque,
Nesæaque et Actæa et Protomedia,
Doris et Panopia et formosa Galatea,
Hippothoëque amabilis et Hipponoë roseis-brachiis,
Cymodoceque, quae fluctus in obscuro ponto
statusque divinorum ventorum una-cum Cymatolegæ
facile mitigat et cum Amphitrite pulcris-talis,
Cymoque, Ejoneque, pulchreque-coronata Halimede,
Glaucnomeque hilaris et Pontoporia,
Liagoreque et Evagore et Laomedia,
Polynomeque et Autonoe et Lysianasse
Evarneque, indole grata et specie inculcata,
et Psamathe, decora corpore, divaque Menippe,

Νησώ τ' Εὐπόμπη τε, Θεμιστώ τε Προνόη τε,
 Νημερτής θ', ἥ πατὴρ ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
 Αἵται μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
 κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.

- 266 Θάυμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυβρέϊταιο θυγάτρα
 ἡγάγετ' Ἠλέκτρην· ἥ δ' ὠκείαν τέκεν Ἴριν,
 ῥυκόμους θ' Ἄρπυϊας, Ἀελλώ τ' Ὀκυπέτην τε,
 αἱ ῥ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἔπονται
 ὠκείης πετέρυγεςσι· μεταχρόνιαι γὰρ ἱαλλον.
- 270 Φόρκυ δ' αὖ Κητώ Γραίας τέκε καλλιπαρῆους
 ἐκ γενετῆς πολιάς, τὰς δὲ Γραίας καλέουσιν
 ἀθάνατοί τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοι τ' ἀνθρώποι,
 Περφρηδώ τ' εὐπεπλον Ἐνυώ τε κροκόπεπλον,
 Γοργούς θ', αἱ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο,
 275 ἐσχατιῇ πρὸς νυκτὸς, ἔν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι.
 Σθηνιώ τ' Εὐρυάλη τε Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα.
 Ἡ μὲν ἦν θνητὴ, ταὶ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω,
 αἱ δύο· τῇ δὲ μὴ παρελέξατο Κυανοχαίτης
 ἐν υαλακῷ λειμῶνι καὶ ἀνθεσιν εἰαρινοῖσι.
- 280 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
 ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος.
 Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὀκεανοῦ περὶ πηγὰς
 γένε', ὁ δ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ φίλῃσι.
 Χῶ μὲν ἀποπτάμενος, προλιπὼν χθόνα μητέρα μή-
 285 ἔκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει, [ῶν,
 βροντὴν τε στεροπὴν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα
 μιχθεὶς Καλλιρόῃ κούρῃ κλυτοῦ Ὀκεανοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάρϊξε βίῃ Ἡρακλεΐῃ·
 290 βοῦσι πάρ' εἰλιπόδεσσι περιβρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ·
 ἤματι τῷ ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
 Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, διαβὰς πόρον Ὀκεανοῖο,
 Ὀρθρον τε κτείνας καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα
 σταθμῷ ἐν ἡρόεντι πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο.
- 295 Ἡ δ' ἔτεκε ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν εἰκόλης
 θνητοῖς ἀνθρώποις οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 σπῆϊ ἐνὶ γλαφυρῷ, θείῃν κρατερόφρον' Ἐχιδναν,
 ἥμισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδα, καλλιπαρῆον,
 ἥμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄριν, δεινὸν τε μέγαν τε,
 300 [ποικίλον, ὠμηστὴν, ζαθέης ὑπὸ κεῦθεσι γαίης.
 Ἐνθα δὲ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ
 τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
 ἐνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.]
 Ἡ δ' ἔρυσ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ Ἐχιδνᾷ,
 305 ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.
 Τῇ δὲ Τυφάονά φασι μιγήμεναι ἐν φιλότῃ,
 δεινὸν θ' ὕβριστήν τ' ἀνέμον ἐλικώπιδι κούρῃ·
 ἥ δ' ὑποκυσαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 Ὀρθρον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆϊ·
 310 δεῦτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, οὔτι φαιεῖον
 Κέρβερον, ὠμηστὴν, Αἰδέω κύνα χαλκεόφωνον,
 πεντηκοντακάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
 τὸ τρίτον Ὑδρην αὖτις ἐγένετο, λύγρ' εἰδυῖαν,

Nesoque Eupompeque, Themistoque Pronoëque,
 Nemertesque, quæ patris habet mentem immortalis.
 Hæ quidem ex-Nereo inculpato procreatæ sunt
 filiae quinquaginta, inculcata opera callentes.

Thaumas vero Oceani profundiflui filiam
 duxit Electram : hæc autem celerem peperit Irim,
 pulchricomasque Harpyias, Aëlloque Ocypetenque,
 quæ sane ventorum flamina et aves una comitantur
 perniciousis alis : similes-tempori enim volitant.

Phorco vero dein Ceto Græas peperit formosas
 a partu canas, quas inde Græas vocant
 immortalesque Dii humique incedentes homines,
 Pephredoque pulchro-peplo, Enyoque croceo-peplo,
 Gorgonesque, quæ habitant trans celebrem Oceanum,
 in-extrema-parte ad noctem, ubi Hesperides argutæ,
 Sthenoque Euryaleque Medusaque gravia perpessa.
 Illa quidem erat mortalis, hæc autem immortales et senii ex-
 pertes] duæ : cum una vero concubuit carulea-carsarie Ne-
 ptunus] in molli prato et floribus vernis.

Ejus autem quum jam Perseus caput amputasset,
 exsiluit Chrysaorque magnus et Pegasus equus.
 Huic quidem cognomen erat, quoniam Oceani apud fontes
 natus-erat, ille vero ense aureum tenebat manibus suis.
 Et ille quidem cum-avolasset, relicta terra matre pecorum,
 pervenit ad immortales : Jovis vero in domo habitat,
 tonitruque fulgurque ferens Jovi prudenti.

Chrysaor autem genuit tricipitem Geryonem,
 mistus Calliroæ filiae nobilis Oceani.

Illum quidem armis-exiit vis Herculeæ,
 boves apud flexipedes circumflua in Erythia :
 die illo, ubi boves egit latas-frontes-habentes
 Tiryntha in sacram, trajecto Oceano
 Orthroque interfecto et bubulco Eurytione,
 stabulo in obscuro, trans inclytum Oceanum.

Ipsa autem peperit aliud monstrum, intractabile, nihil si-
 mile] mortalibus hominibus neque immortalibus Diis,
 specu in concavo, divinam infracto-animo Echidnam :
 dimidiam quidem nympham nigris-oculis, pulcris-genis,
 dimidiam contra ingentem serpentem, horrendumque ma-
 gnumque,] [varium, crudivorum, divinæ sub cavernis terræ.
 Illic vero ei specus est in-imo cava sub petra,
 procul ab immortalibusque Diis mortalibusque hominibus :
 ibi sane ei destinarunt Dii inclytas domos incolere.]
 At coërcebatur apud Arimos sub terra misera Echidna,
 immortalis nymphe et senii-expers diebus omnibus.

Huic vero Typhaonem aiunt mistum-esse concubitu,
 vehementemque violentumque ventum, nigris-oculis puellæ :
 ea vero grvida-facta peperit truces liberos :
 Orthrum quidem primo canem peperit Geryoni.
 Secundo iterum edidit-partu intractabilem, haud effabilem
 Cerberum, crudivorum, Plutonis canem ænea-voce,
 quinquaginta-capitum, impudentemque fortemque.
 Tertio Hydram rursus genuit perniciousa scientem.

Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 315 ἅπληστον κοτείουσα βίη Ἡρακλειή.
 Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεὶ χαλκῷ
 Ἀμφιτρωνιάδης σὺν ἀρηϊφίλῳ Ἰολαῷ
 Ἡρακλῆς βουλῇσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
 Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
 320 δεινὴν τε μεγάλην τε, ποδώκεά τε κρατερὴν τε.
 Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν χαροποιό λέοντος,
 ἡ δὲ χιμαίρης, ἡ δ' ὄφιος, κρατεροῖο δράκοντος.
 [Πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ Χίμαιρα,
 δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.]
 325 Τὴν μὲν Πήγασος εἴλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
 Ἡ δ' ἄρα Φίξ' ὅλοσιν τέχε, Καδμείοισιν ὀλεθρον,
 Ὀρθρῷ ὑποδηθεῖσα, Νεμειαίῳ τε λέοντα,
 τὸν ῥ' Ἥρη θρέψασα, Διὸς κυδνὴ παράκοιτις,
 γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
 330 Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' οἰκείων ἑλεραίρετο φῦλ' ἀνθρώπων,
 κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείης, ἡδ' Ἀπέσαντος·
 ἀλλὰ ἐς ἐδάμασσε βίης Ἡρακλειείης.
 Κητῷ δ' ὀπλότατον Φόρκυι φιλότῃ μιγεῖσα
 γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεῦθεσι γαίης
 335 πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεια μῆλα φυλάσσει.
 Τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυνος γένος ἐστί.

Τηθύς δ' Ὀκεανῷ Ποταμούς τέχε δινήεντας,
 Νεῖλῶν τ' Ἀλφειὸν τε καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνην,
 Στρυμόνα, Μαίανδρον τε καὶ Ἰστρον καλλιρέεθρον,
 340 Φᾶσιν τε Ῥῆσόν τ', Ἀχελῷον ἀργυροδίνην
 Νέσσον τε, Ῥοδίον θ' Ἀλιάκμονά θ' Ἐπτάπορον τε,
 Γρήνικόν τε καὶ Αἴσηπον, θεῖόν τε Σιμοῦντα,
 Πηγειὸν τε καὶ Ἑρμον, εὐρρείτην τε Κάϊκον,
 Σαγγαρίον τε μέγαν, Λαδωνά τε Παρθενίον τε,
 345 Εὐνὸν τε καὶ Ἀρδῆσκον, θεῖόν τε Σκάμανδρον.
 Τίχτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἱ κατὰ γαῖαν
 ἄνδρας κουρίζουσι σὺν Ἀπολλωνι ἄνακτι
 καὶ Ποταμοῖς, ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
 Πειθῷ τ' Ἀδμήτῃ τε, Ἰάνθῃ τ' Ἠλέκτρῃ τε,
 350 Δωρίς τε Πρυμνῷ τε καὶ Οὐρανίῃ θεοειδῆς,
 Ἰππῷ τε Κλυμένῃ τε, Ῥόδειά τε Καλλιρόῃ τε,
 Ζευξί τε Κλυτίῃ τε, Ἰδυιά τε Πασιθόῃ τε,
 Πληξαύρῃ τε Γαλαξαύρῃ τ', ἑρατῇ τε Διώνῃ
 Μηλόβοσί τε, Θόῃ τε καὶ εὐειδῆς Πολυδώρῃ,
 355 Κερκητίς τε, φυὴν ἑρατῇ, Πλουτῷ τε βοῶπις,
 Περσητίς τ' Ἰάνειρά τ', Ἀκάστῃ τε Ξάνθῃ τε,
 Πετραίῃ τ' ἐρόεσσα, Μενεστῷ τ' Εὐρώπῃ τε,
 Μῆτις τ' Εὐρυνόμῃ τε, Τελεστῷ τε κροκόπεπλος
 Χρυσή τις τ', Ἀσίῃ τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψῷ,
 360 Εὐδώρῃ τε, Τύχῃ τε καὶ Ἀμφιρῷ Ὀκυρόῃ τε,
 καὶ Στύξ, ἡ δὴ σφειων προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 Αὗται δ' Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
 πρεσβύταται κοῦραι. Πολλαὶ γέ μιν εἰσι καὶ ἄλλαι.
 Τρεῖς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὀκεανῖναι,
 365 αἱ ῥα παλυσπερεές γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
 πάντῃ διωὺς ἐφέπουσι, θεάων ἀγλαὰ τέχνα.

Lernæam, quam enutrivit Dea albis-ulnis Juno,
 implacabiliter irascens robori Herculeo.
 Atque eam quidem Jovis filius occidit sævo ferro
 Amphitryoniades cum bellicoso Jolao,
 Hercules, ex-consiliis Minervæ prædatrix.
 Illa vero Chimæram peperit, spirantem inexpugnabilem ig-
 nem,] trucemque magnamque, pernicemque validamque.
 Hujus autem erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
 alterum capellæ, tertium vero serpentis, robusti draconis.
 [Ante leo, pone vero draco, in-medio autem capra,
 horrende efflans ignis vim ardentis.]
 hanc quidem Pegasus occidit et strenuus Bellerophon.
 Atea sane Sphingem perniciosam peperit, Cadmeis perniciem,
 ab-Orthro compressa, Nemeæumque leonem,
 quem sane Juno cum-enutrivisset, Jovis veneranda uxor,
 in arvis collocavit Nemeæ, cladem hominibus.
 ibi sane hic commorans damno-afficiebat genera hominum,
 dominans Treto Nemeæ monte atque Apeanti:
 sed ipsum vis domuit roboris Herculei.
 Ceto vero minimum-natu cum-Phorcynce concubitu mista
 peperit sævum serpentem, qui obscuræ in-latibulis terræ
 finibus in amplis aurea mala custodit.
 Hæc quidem Cetus et Phorcynis soboles est.

Tethys autem Oceano Flumina peperit vorticiosa,
 Nilumque Alpheumque et Eridanum profundis-vorticibus,
 Strymonem, Mæandrumque et Istrum pulchrisuam,
 Phasiemque Rhesumque, Acheloum argenteis-vorticibus
 Nessumque, Rhodiumque Haliacmonemque, Heptaporum-
 que] Granicumque et Æsepum, divumque Simoenta,
 Peneumque et Hermum, amœneque-fluentem Caicum,
 Sangariumque magnum, Ladonemque Partheniumque,
 Evenumque et Ardescum, divumque Scamandrum.
 Peperit autem filiarum sacrum genus, quæ per terram
 viros tondent, cum Apolline rege,
 et Fluminibus: hæc vero a Jove sortem habent,
 Pitheque Admeteque, Jantheque Electraque,
 Dorisque Prymnoque et Urania Deæ-similis,
 Hippoque Clymeneque, Rhodiaque Calliroëque,
 Zeuxoque Clytieque, Idyiaque Pasithoëque,
 Plexaureque Galaxaureque, amabilisque Dione
 Melobosisque, Thoëque et formosa Polydora,
 Cerceisque indole amabilis, Plutoque inagnis-oculis,
 Perseisque Janiraque, Acasteque Xantheque,
 Petraeque amabilis, Menestoque Europaque,
 Metisque Eurynomeque, Telestoque croceo-peplo
 Chryseisque, Asiaque et amabilis Calypso,
 Eudoreque, Tycheque et Amphiro Ocyroëque,
 et Styx, quæ sane ipsarum excellentissima est omnium.
 Hæc vero Oceano et Tethye prognatæ sunt,
 majores-natu filiæ. Multæ quidem sunt et aliæ.
 Ter mille enim sunt teneris-malleolis Oceanitides,
 quæ sane multum-dispersæ terram et profunditates lacus
 undique pariter obeunt, Dearum splendida proles.

Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχῆδ' ῥέοντες,
 υἱέες Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Γηθύς·
 τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτῶν ἄνδρα ἐνίσπειν,
 370 οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν, ὅσοι περὶ ναιετάουσι.

Θείη δ' Ἥελιόν τε μέγαν λαμπρὰν τε Σελήνην
 Ἥω θ', ἥ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνει
 ἀθανάτοισι τε θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 γείναθ' ὑποδυμηθεῖσ' Ὑπερίονος ἐν φιλότῃ.

375 Κρίω δ' Εὐρυβίη τέκεν ἐν φιλότῃ μιγείσχα
 Ἀστραῖόν τε μέγαν Πάλλαντά τε διὰ θεῶν
 Πέρσῃ θ', ὃς πάσῃσι μετέπρεπεν ἰδυοσύνησιν.

Ἀστραίῳ δ' Ἥως ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
 Ἀργέστην, Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψοροκέλευθον
 380 καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεὰ θεῶν εὐνηθείσα.

Τοὺς δὲ μέτ' ἀστέρα τίχτεν Ἑωσφόρον Ἥριγένειαν
 ἀστρον τε λαμπετόωντα, τὰτ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.

Στύξ δ' ἔτεκε Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγεί-
 Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισιν· [σα
 385 καὶ Κράτος ἦδε Βίην ἀριδείκετα γείνατο τέκνα,
 τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἔδρη,
 οὐδ' ὁδὸς ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύη,
 ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἐδριόωνται.

Ὡς γὰρ ἐβούλευσε Στύξ ἄφροιτος Ὠκεανίνῃ
 390 ἡματι τῷ δτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
 ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 εἶπε δ' ὃς ἂν μετὰ εἶο θεῶν Τιτῇσι μάχοιτο,
 μή τιν' ἀπορβύσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
 ἐξέμεν ἦν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

395 Τὸν δ' ἔραθ', ὅστις ἀτιμος ὑπὸ Κρόνου ἦδ' ἀγέραςτος,
 τιμῆς καὶ γεράων ἐπιθησέμεν ἢ θέμις ἐστίν.

Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στύξ ἄφροιτος Οὐλυμπόνδε
 σὺν σοῖσιν παιδεσσι φίλου διὰ μήδεα πατρός.
 Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.

400 Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον,
 παῖδας δ' ἡματα πάντα εὖς μεταναιέτας εἶναι.

Ὡς δ' αὐτως πάντεσσι διαμπερές, ὥσπερ ὑπέστη,
 ἐξετέλεσσ' αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἡδὲ ἀνάσσει.

Φοίβῃ δ' αὖ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνὴν·

405 κυσαμένη δὲ ἔπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότῃ
 Λητώ κυανόπεπλον ἐγείνατο, μείλιχον αἰεὶ,
 ἥπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 [μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου.]

Γείνατο δ' Ἀστερίην εὐώνυμον, ἣν ποτε Πέρσης
 410 ἡγάγετ' ἐς μέγα δῶμα φίλην κεκλῆσθαι ἄκοιτιν.

[Ἡ δ' ὑπόκυσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρην δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἡ δὲ καὶ ἀστερόεντος ὑπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς,
 415 ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα.]

[Καὶ γὰρ νῦν δτε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
 κικλήσκει Ἑκάτην πολλή τέ οἱ ἔσπετο τιμὴ
 βεῖα μάλ', ὃ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέχεται εὐχάς·

Tot vero etiam alii fluvii cum-strepitu fluentes,
 filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys :
 quorum nomina difficile est omnium mortalem virum pro-
 loqui,] sed singuli noverunt, quicumque circum-habitant.

Thia autem Solemque magnum lucidamque Lunam
 Auroramque, quæ omnibus terrestribus lumen-præbet
 immortalibusque Diis, qui cælum latum tenent,
 peperit, compressa Hyperionis in concubitu.

Crio autem Eurybia peperit in concubitu mista,
 Astræumque magnum Pallantemque diva Dearum,]
 Persenque, qui omni eminebat peritia.

Astræo vero Aurora ventos peperit validos,
 Argesten, Zephyrum, Boreamque velocem-viatorem
 et Notum, in concubitu Dea cum-Deo congressa.
 Post hos vero Aurora stellam peperit Luciferum mane-genita,
 astraque fulgentia, quibus cælum cinctum-est.

Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mista,
 Zelum et Nicen pulcris-malleolis, in ædibus;
 et Robur atque Vim, præclaros peperit filios,
 quorum non est seorsim a-Jove domus, neque ulla sedes,
 nec via, quin illis Deus præcat,
 sed semper prope Jovem graviter-tonantem sedent.
 Sic enim consuluit Styx, incorruptibilis Oceanitis,
 die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 immortales vocavit Deos ad latum Olympum :
 dixit autem, quisquis una secum Deorum contra-Titanas
 pugnet,] nulli se adenturum præmia, sed honorem quenique
 habiturum, quem antea inter immortales Deos.

Illum vero dixit, qui honoris-expers fuerit sub Saturno et
 immunis,] ad honores ac præmia se provecturum, ut æquum
 est.] Venit autem sane prima Styx incorruptibilis in-Olym-
 pum] cum suis filiis sui per consilia patris.

Eam vero Jupiter honoravit, eximiaque dona dedit.

Ipsam enim quidem constituit, Deorum magnum ut-sit jus-
 jurandum,] filii autem diebus omnibus sui inquilini ut-sint.
 Similiter vero omnibus continuo, sicuti pollicitus-erat,
 perfecit : ipse autem prævalet atque imperat.

Phœbe vero etiam Cœi perjucundum venit ad torum ;

gravida-facta autem deinde Dea Dei in concubitu,
 Latonam cæruleo-peplo peperit, blandam semper,
 mitem hominibus atque immortalibus Diis,
 [blandam ab initio, suavissimam in Olympo.]

Peperit vero Asteriam claram, quam olim Perses
 duxit in amplam domum, sua ut-vocaretur uxor.

[Illa autem gravida-facta Hecaten peperit, quam præ omnibus
 Jupiter Saturnius honoravit : dedit vero ei splendida dona,
 potestatem ut-habeat terræque et infructuosi maris.

Ea autem etiam stellato sub cælo sortita-est honorem,
 immortalibusque Diis honorata est maxime.

[Etenim nunc, quando alicubi aliquis terrestrium hominum
 faciens sacra pulchra secundum ritum expiat,
 invocat Hecaten : ingensque eum sequitur honor
 facillime, cui benevola certe Dea suscipit preces :

420 καὶ τέ οἱ ὄλβον ὀπάζει, ἐπεὶ δύνάμεις γε πάρεστίν.]
 Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
 καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἀπάντων,
 οὐδὲ τί μιν Κρονίδης ἐβίησατο, οὐδέ τ' ἀπήυρα
 ὅσσ' ἔλαχεν Τιτῇσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
 425 ἀλλ' ἔχει ὡς τοπρωῖτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός.
 Οὐδ', ὅτι μουνογενὴς, ἥσσαν θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 [καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἡδὲ θαλάσσῃ.]
 ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
 Ὡς δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίγνεται ἡδ' ὀνίνησιν·
 430 ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει δν κ' ἐθέλῃσιν·
 ἡ δ' ὁπότ' ἐς πόλεμον φθιστήνορα θωρήσσωσινται
 ἀνέρες, ἐνθα θεὰ παραγίγνεται, οἷς κ' ἐθέλῃσι
 νίκην προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι·
 ἐν τε οἰκῇ βασιλεύει παρ' αἰδοίοισι καθίζει·
 435 ἐσθλὴ δ' αὖθ', ὁπότ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν,
 ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίγνεται ἡδ' ὀνίνησι.
 Νικήσας δὲ βίη καὶ κάρτεϊ καλὸν ἄθλον
 ῥεῖα φέρει χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδος ὀπάζει.
 Ἐσθλὴ δ' ἱππῆεσσι παρεστάμεν ὅς κ' ἐθέλῃσι,
 440 καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυσπέραστον ἐργάζονται·
 εὐχονται δ' Ἑκάτῃ καὶ ἑρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ.
 Ῥηϊδίως δ' ἄγρην κυδνὴ θεὸς ὥπασε πολλήν,
 ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
 Ἐσθλὴ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληϊδ' ἀέζειν·
 445 βουκολίας τ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 ποίμνας τ' εἰροπόκων οἴων, θυμῷ γ' ἐθέλουσα,
 ἐξ ὀλίγων βριάει, καὶ ἐκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μουνογενὴς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
 450 Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνῃν
 ὀφθαλμοῖσι ἴδοντο φάος πολυδερκέος Ἥους.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος· αἶδε τε τιμαί.]

Ῥεῖη δ' ὑποδμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαιδίμα τέκνα,
 Ἰστίην, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
 455 Ἰφθυμόν τ' Αἰδὴν, ὅς ὑπὸ γῆνι δώματα ναίει
 νηλεὲς ἦτορ ἔχων, καὶ ἑρικτύπον Ἐννοσιγαίον,
 Ζήνᾳ τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα γῆνιν.
 Καὶ τοὺς μὲν κατέπινε Κρόνος μέγας, ὅστις ἕκαστος
 460 νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκοιτο,
 τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν Οὐρανίωνων
 ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχοι βασιλῆϊδα τιμὴν.
 Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 οὐνεκά οἱ πέπρωτο ἐὼν ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
 465 καὶ κρατερῷ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλᾶς·
 τῷ καὶ ὅγ' οὐκ ἀλασχοπιῇ ἔχεν, ἀλλὰ δοκεῖων
 παῖδας εἰς κατέπινε· Ῥεῖη δ' ἔχε πένθος ἀλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἐμελλε θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν
 τέξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
 470 τοὺς αὐτῆς, Γαίαν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 μήτιν συμφράσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
 παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἐρινύς πατρός ἐοῖο

atque illi divitias largitur, quoniam facultas sane ei adest.]
 Quotquot enim Terra Carloque prognati sunt
 et honorem sorte-acceperunt, illorum habet sortem omnium,
 neque quidquam ei Saturnius per vim-ademit, neque abstulit,
 quaecumque sortita est Titanas inter priores Deos,
 sed habet, sicut primum ab initio facta est distributio.
 Nec, quia unigenita est, minus Dea sortita est honoris,
 [et potestatem in terraque et carlo atque in mari:]
 sed insuper etiam multo plus, quoniam Jupiter honorat eam.
 Cui vero vult, magnifice praesto est atque eum juvat:
 inque concione inter homines eminet, quem voluerit:
 quando autem ad bellum exitiosum armantur
 viri, tum Dea adest, quibus voluerit,
 victoriam benevole ut praebet et laudem porrigat:
 inque iudicio reges apud venerandos sedet:
 eximia vero etiam, quando viri in-certamine colluctantur,
 ibi dea et his praesto est atque eos juvat.
 Qui vicerit vero virtute et robore, pulcrum praemium
 facile fert, gaudensque parentibus gloriam parat.
 Bona autem equitibus adesse, quibus voluerit:
 et his qui caeruleum mare trajectu-difficile exercent:
 vota-faciunt vero Hecatae, et valde-sonanti Neptuno.
 Facile etiam praedam incluta Dea dedit copiosam;
 facile autem abstulit apparentem, volens animo.
 Bona item in stabulis cum Mercurio pecus ad-augendum;
 armenta-que boum gregesque et greges magnos caprarum,
 gregesque lanigerarum ovium, animo certe volens,
 ex paucis copiosos reddit et ex multis pauciores reddit.
 Ita sane etiam unigenita ex matre (exsistens)
 omnes inter immortales honorata est muneribus.
 Fecit autem eam Saturnius altricem-juvenum, qui post eam
 oculis adspexerunt lumen multa-contuentis Aurorae.
 Sic ab initio nutrix-puerorum est: hi igitur sunt honores.

Rhea autem compressa a-Saturno peperit illustres liberos,
 Vestam, Cererem, et Junonem aureis-calceamentis,
 fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
 immite cor habens, et valde-sonantem Neptunum,
 Jovemque sapientem, Deorum patrem atque etiam hominum,
 cujus etiam a tonitru concutitur lata terra.
 Et illos quidem deglutiebat Saturnus magnus, quicumque
 utero ex sacro matris ad genua venerat,
 haec agitans, ne quis clarorum Coeli-filiorum
 alius inter immortales haberet regium decus.
 Audierat enim ex-Terraque et Caelo stelligero,
 quod sibi fatale-esset suo a filio domari,
 quamvis robusto (exsistens), Jovis magni per consilia:
 ideoque hic non vanam-speculationem habuit, sed insidias-
 struens] filios suos devorabat: Rheam autem tenebat luctus
 gravis.] Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque
 etiam virorum] paritura, tum tandem caris supplicabat paren-
 tibus] suis, Terraque et Carlo stellato,
 consilium ut-conferrent, quo-pacto clam pareret
 filium carum, ulcisceretur vero furias patris sui

παίδων οὐδ' κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἢ δ' ἐπίθοντο,
 475 καὶ οἱ πεφραδέτην ὅσαπερ πέπρωτο γενέσθαι
 ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆϊ καὶ υἱεὶ καρτεροθύμῳ.
 Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πτόνα δῆμον,
 ὁππότε ἄρ' ἐπλότατον παίδων ἤμελλε τεχέσθαι,
 Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 480 Κρήτη ἐν εὐρείῃ τραφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε.
 [Ἐνθα μιν ἴκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 πρῶτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δὲ ἐ χειρὶ λαβοῦσα
 ἄνθρωπ' ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 Αἰγαίῳ ἐν ὄρει, πεπυκασμένῳ, ὑλήεντι.]
 485 Τῷ δὲ σπαργάνισασα μέγαν λίθον ἐγγυάλισεν
 Οὐρανίδῃ μέγ' ἀνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ·
 τὸν τόθ' ἔλῳν χεῖρεςσιν ἔην ἐγκάτθετο νηδύν,
 στέγλιος, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσίν, ὥς οἱ ὀπίσσω
 ἀντὶ λίθου ἐὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδῆς
 490 λείπεθ', ὃ μιν τάχ' ἔμελλε, βίῃ καὶ χειρὶ δαμάσας,
 τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
 Καρπαλίμῳ δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
 ἤϋετο τοῖο ἀνακτος· ἐπιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
 Γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσιν δολωθεῖς
 495 ὃν γόνον ἅψ' ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 νικηθεὶς τέχνῃσι βίῃ τε παιδὸς ἐοῖο.
 Πρῶτον δ' ἐξήμεσε λίθον, πύματον καταπίνων·
 τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ γυῖλοις ὑπὸ Παρνησσοῖο
 500 σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, ὠκύμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Αὔσε δὲ πατροχασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
 Οὐρανίδας, οὓς ὄησε πατὴρ ἀεσιπροσύνησιν·
 οἳ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιῶν,
 δῶκαν δὲ βροντὴν ἢ δ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν
 505 καὶ στεροπὴν· τοπρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκευθεῖ
 τοῖς πίσυνος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κούρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίην
 ἡγάγετο Κλυμένην καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινε.
 Ἡ δὲ οἱ Ἀτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 510 τίχτε δ' ὑπερχύδαντα Μενόιτιον ἢ δὲ Προμηθέα
 ποικίλον, αἰολόμητιν, ἀμαρτίνοον τ' Ἐπιμηθέα,
 ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλγιστῆσι·
 πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
 παρθένον. Ὑβριστὴν δὲ Μενόιτιον εὐρύσπα Ζεὺς
 515 εἰς Ἐρεβος κατέπεμψε βελὼν ψολόεντι κεραυνῷ
 εἶνεκ' ἀτασθαλίας τε καὶ ἡνορέης ὑπερόπλου.
 Ἀτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 πείρασιν ἐν γαίῃ, πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων,
 ἑστῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσι.
 520 Ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς.
 Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθέα ποικιλόδουλον
 δεσμοῖς ἀργαλέοις μέσον ἐὶα χίον' ἐλάσας.
 Καὶ οἱ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὥρσε τανύπτερον αὐτὰρ ὄγ' ἦπαρ
 ἡσθίεν ἀθάνατον, τὸ δ' ἀέξετο ἴσον ἀπάντη
 525 νυκτὸς, ὅσον πρόπαν ἤμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου Ἀλκιμος υἱὸς

contra-filios, quos devoraverat ingens Saturnus versutus.
 Illi vero filiae dilectae bene quidem ausculturant atque morem-gesserunt,] et ei commemorarunt, quaecumque constitutum-esset fieri] circa Saturnum regem et filium magnanimum.] Miserunt autem in Lyctum, Cretae in pinguem tractum] cum minimum-natu filiorum esset paritura,
 Jovem magnum : hunc quidem sibi suscepit Terra vasta
 Creta in lata educandum enutriendumque.
 [Tum eum pervenit ferens celerem per noctem nigram,
 primum ad Lyctum : abscondit autem ipsum manibus prehensum] antro in excelso, divinae sub latebris terrae,
 Aegeo in monte, denso, silvoso.]
 Illi autem fasciis-involutum magnum lapidem in-manus-dedit] Caeli-filio, praepotenti, Deorum priori regi :
 quem tum arreptum manibus suam condidit in-alvum
 miser, nec cogitavit animo, quod sibi in-posterum
 pro lapide suus filius invictus et securus
 superesset, qui ipsum mox esset vi et manibus domitum
 honore expulsurus, ipse vero inter immortales regnaturus.
 Celeriter autem deinde robur et splendida membra
 crescebant illius regis : inversis vero annis,
 Terrae consilio astuto circumventus,
 suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
 victus artibus vique filii sui.
 Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum :
 hunc quidem Jupiter defixit in terram spatiosam
 Pytho in divina, sub amfractibus Parnassi,
 monumentum ut-sit in posterum, miraculum mortalibus
 hominibus.] Solvit vero patruos perniciosos a vinculis
 Caeligenos, quos vinxerat pater ex-amentia :
 qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
 dederuntque tonitru atque candens fulmen
 et fulgur ; antea vero immanis Terra ea occultaverat :
 quibus confusus, mortalibus et immortalibus imperat.
 Puellam vero Japetus pulcris-malleolis Oceanidem
 duxit Clymenen et eundem lectum conscendit.
 Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium :
 peperit praeterea praeclarum Menetium atque Prometheum
 varium, versutum, amentemque Epimetheum,
 qui noxa ab-initio fuit hominibus inventoribus :
 primus enim sane Jovis fictam suscepit mulierem
 virginem. Flagitiosum vero Menetium late-videns Jupiter
 in Erebum demisit feriens ardente fulmine,
 propter improbitatemque et fortitudinem insolentem.
 Atlas vero caelum latum sustinet dura ex necessitate,
 sinibus in terrae, e-regione Hesperidum argutarum,
 stans, capiteque et indefessis manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Jupiter.
 Ligavit vero indissolubilibus-compedibus Promethea versutum,] vinculis duris mediam in columnam affligens.
 Et ei aquilam immisit expansis-alis : at haec hepar
 comedebat immortale ; id autem crescebat tantum ubique
 noctu, quantum toto die edisset extentis-alis avis.
 Hanc quidem sane Alcmene formosis-malleolis fortis filius

Ἡρακλῆς ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἀλαλκεν
 Ἰαπετιονίδῃ, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων,
 οὐκ ἀέκχῃ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
 530 ὅφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη
 πλείον ἔτ' ἢ τοπάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυδότειραν.
 Ταῦτ' ἄρ' ὅγ' ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν·
 καίπερ χωόμενος παύθῃ χόλου δν πρὶν ἔχεσκειν,
 οὐνεκ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενεΐ Κρονίῳ.
 535 Καὶ γὰρ δὲ ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι
 Μηκῶνῃ, τότε ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
 δασσάμενος προὔθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαρίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονι δημῷ
 ἐν ῥινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρὶ βοεῖῃ,
 540 τῷ δ' αὖτ' ὅστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
 εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας ἀργεῖι δημῷ.
 Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
 ὦ πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαο μοίρας.
 545 Ὡς φάτο κερτομένων Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 ἦκ' ἐπιμειδήσας, δολίης δ' οὐ λήθεο τέχνης·
 Ζεῦ κυδίστε, μέγιστε θεῶν αἰειγενετῶν,
 τῶνδ' ἄλκυ δαποτέρῃν σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
 Φῆ ῥα δολοφρονέων· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς
 550 γυνὴν ῥ' οὐδ' ἡγήνοισε δόλον· κακὰ δ' ὅσσετο θυμῷ
 θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλε.
 Χερσὶ δ' ὅγ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο λευκὸν ἀλειφα.
 [Χώσατο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλος δὲ μιν ἔκετο θυμὸν,
 555 ὡς ἶδεν ὅστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.]
 Ἔκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
 καίουσ' ὅστέα λευκὰ θυθέντων ἐπὶ βωμῶν.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς,
 560 ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πῶ δολίης ἐπιλήθεο τέχνης.
 Ὡς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς·
 ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα, δόλου μεμνημένος αἰεὶ,
 οὐκ εἰδίου μελέοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
 θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
 565 Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς παῖς Ἰαπετοῖο,
 κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
 ἐν κοίλῳ νάρθηκι· δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν
 Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δὲ μιν φίλον ἦτορ,
 ὡς ἶδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν.
 570 Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεύξεν κακὸν ἀνθρώποισι.
 Γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυῆις
 παρθένῳ αἰδοίῃ Ἰκελὸν Κρονίδεω διὰ βουλὰς.
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἀργυρῇ ἐσθῆτι· κατακρήθην δὲ καλύπτρην
 575 δαιδαλέην χεῖρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι·
 [ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνους, νεοθηλέας ἀνθεσι ποίης,
 ἱμερτοῦς, περέθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη·]
 ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνην χρυσῆν κεφαλῇφιν ἔθηκε,
 τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυῆις,
 580 ἀσκήσας παλάμῃσι, χαρίζομενος Διὶ πατρὶ.

Hercules occidit, malam vero pestem profligavit
 ab-Japetionida, et liberavit eum ab ægritudine :
 non invito Jove Olympio in-alto-imperante,
 quo Herculis Thebis-geniti gloria esset
 major etiam quam antea super terram multos-pascentem.
 His igitur is venerabundus honorabat præclarum filium :
 quamvis iratus remisit iram, quam prius habuerat,
 eo-quod certasset consilio cum præpotente Saturnio.
 Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque ho-
 mines] Meconæ, ibi tum magnum bovem volente animo
 divisum proposuit, Jovis mentem fallens.
 Hic enim carnesque et intestina cum pingui adipe
 in pelle deposuit, tegens ventre bubulo ;
 illic rursus ossa alba bovis dolosa arte
 rite-disponens deposuit, tegens candida arvina.
 Jam tum ipsum allocutus-est pater hominumque Deorumque :
 Japetionida, omnium illustrissime regum,
 o amice, quam inique partitus-es portiones !
 Sic dixit eum carpens Jupiter perpetua consilia sciens.
 Hunc vero vicissim allocutus-est Prometheus vaser,
 leniter arridens ; dolosæ autem non obliviscebatur artis :
 Jupiter gloriosissime, maxime Deorum sempiternorum,
 harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet.
 Dixit igitur dolosa-cogitans. Jupiter autem æterna consilia
 sciens] cognovit certe nec ignoravit dolum : mala autem spe-
 ctabat animo] hominibus mortalibus, quæ etiam perficienda
 erant.] Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.
 [Irascebatur autem mente : ira vero ejus circumvenit ani-
 mum,] ut vidit ossa alba bovis disposita dolosa arte.]
 Ex illo vero tempore immortalibus super terram genera
 hominum] adolent ossa alba odoratis in aris.
 Hunc autem valde indignatus allocutus-est nubicogus Jupi-
 ter :] Japetionida,super omnibus rebus consilia sciens,
 o amice, nondum sane dolosæ oblitus-es artis.
 Sic dixit irascens Jupiter æterna consilia sciens :
 ex illo tempore sane deinceps, doli memor semper,
 non dabat miseris ignis vim insatiabilis·
 mortalibus hominibus, qui super terram habitant.
 Sed ipsum decepit egregius filius Japeti,
 furatus indomiti ignis eminus-apparentem splendorem
 in concava ferula : momordit vero sane intus-in animo
 Jovem in-alto-tonantem, et ad-iram-commovit eum carum
 cor,] ubi vidit inter-homines ignis procul-apparentem splen-
 dorem.] Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
 E-terra enim conformavit perceleber Vulcanus
 virginis pudicæ simulacrum Saturnii per consilia.
 Cinxit vero et adornavit Dea lucidis-oculis Minerva
 candida veste : capiti vero calyptram
 artificiosam manibus imposuit, mirum visu :
 [circum vero ei sarta, recens-florentis floribus herbæ
 ancena, imposuit capiti Pallas Minerva :]
 circum vero ei coronam auream caput posuit,
 quam ipse fecerat inclutus Vulcanus,
 elaborans manibus, gratificans Jovi patri.

Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχато, θαῦμα ἰδέσθαι,
κνώδαλ', ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἡδὲ θάλασσα.
Τῶν οὖν πολλ' ἐνήθηκε, (χάρις δ' ἀπελάμπετο πολ-
θαυμάσια, ζωοῖσιν εἰκότα φωνήεσσιν. [λῆ.])

685 Αὐτὰρ ἐπεὶ τεύξεν καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
ἐξάγαγ' ἐνθαπερ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἡδ' ἀνθρώποι
κόσμῳ ἀγαλλομένην Ἰλαυκώπιδος ὀμβριμοπάτρης.
Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώ-
ως εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν. [πους,

590 [Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων.]
Τῆς γὰρ ὁλώϊόν ἐστι γένος καὶ φύλα γυναικῶν,
πῆμα μέγ', αἱ θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν
οὐλομένης πενίης οὐ σύμποροι, ἀλλὰ κόροιο.

Ὡς δ' ὁπότε ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
695 κηφῆνας βόσκωσι, κακῶν ξυνήοντας ἔργων
αἱ μὲν τε πρόπαν ἤμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
[ἡμάτια] σπεύδουσι, τιθεῖσι τε κηρία λευκά,
οἱ δ' ἐντοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους,
ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται·

οἷο ὡς δ' αὐτως ἀνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης ὦηκε, ξυνήοντας ἔργων
ἀργαλέων· ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο·
ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν
μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὅλοον δ' ἐπὶ γῆρας ἴκηται,

695 γῆτει γηροκόμοιο, ὃ δ' οὐ βίотου ἐπίδευς
ζῶει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ ἐτῆσιν δατέονται
χρηωσταί· ᾧ δ' αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γέννηται,
κεδὴν δ' ἔσχεν ἄκοιτιν, ἀρηρυῖαν πραπίδεσσι,
τῷ δὲ τ' ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφέρει
710 ἔμμεναι· ὅς δέ κε τέτμη ἀταρτηροῖο γενέθλης,
ζῶει ἐνὶ στήθεσσι ἔχων ἀλίσστον ἀνίην
θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήμεστον κακὸν ἐστίν.

Ὡς οὐκ ἐστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
715 τοιοῦ γ' ὑπέτληκε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
καὶ πολυῖδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.

Ὁδριάρεω δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ
Κόττω τ' ἡδὲ Γύῃ, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
ἠγορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἡδὲ καὶ εἶδος

720 καὶ μέγεθος· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
ἐνθ' οἷγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
εἶατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλῃς ἐν πείρασι γαίης,
δηθὰ μάλ', ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες,
ἀλλὰ σφας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,

725 οὓς τέκεν ἡύκομος Πείη Κρόνου ἐν φιλότῃ,
Γαίης φραδομοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὖτις·
αὐτὴ γὰρ σφιν ἅπαντα διηγεκέως κατέλεξε,
σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλὰν εὖχος ἀρέσθαι.

Δηρὸν γὰρ μάρναντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
730 Τίτηνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
οἱ μὲν ἄρ' ὑψηλῆς Ὀθρυος Τίτηνες ἀγαυοί,
οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ, δωτηρὲς ἐάων,
οὓς τέκεν ἡύκομος Πείη Κρόνῳ εὐνηθεῖσα·

In hac autem artificiosa multa caelata-erant, mira visu,
belluar, quales continens multas alit atque mare.
Harum ille multas in-ea-posuit, (gratia vero resplendebat
magna,) mirabiles, animantibus similes vocalibus.

At postquam effecit pulchrum malum pro bono,
eduxit, ubi alii erant Dii atque homines,
ornatu gestientem *Palladis* splendidis-oculis, forti-patre-
prognatae.] Admiratio autem cepit immortalesque Deos
mortalesque homines,] ubi viderunt dolum exitiosum,
inexplicabilem hominibus.] [Ex illa enim genus est mulierum
feminearum.] Illius enim perniciosum est genus et gens mulie-
rum,] clades ingens, quae mortales inter homines habitant
perniciosae paupertatis non comites, sed luxus.

Veluti vero cum in alveariis tectis apes
fucos pascunt, malorum participes operum;
illaque quidem *per totum diem* ad solem occidentem
[diurnae] laborant, finguntque favos albos,
hi vero intus permanentes coopertis in alveariis,
alienum laborem suum in ventrem metunt:
ita vero similiter viris rem-malam mortalibus mulieres
Jupiter altitonans dedit, participes operum
molestorum: alterum autem praebuit malum pro bono:
qui nuptias refugiens et anxia opera mulierum,
non uxorem-ducere velit, gravemque attigerit senectutem,
ob-inopiam senectutem-foventis, is autem non victus indi-
gens] vivit, mortui tamen possessionem *inter se* dividunt
remoti-cognati. Cui vero contra nuptiarum conditio conti-
gerit,] pudicam autem habuerit conjugem, firmam in-mente,
huic tamen etiam post hominum-memoriā malum cum-bono
certat,] ut-adsit: qui vero adeptus-fuerit noxium genus *mu-
lierum*,] vivit in pectore gestans perpetuum microrum
animo et cordi, et immedicabile malum est.

Adeo non licet Jovis fallere consilium neque effugere.
Neque enim Japetionides innocens Prometheus
illius evitavit gravem iram, sed per necessitatē *in eum*,
quamvis multiscium (exsistentem), inagnum vinculum coer-
cet.] Briareo vero ubi primum pater iratus-erat animo
Cottoque atque Gyæ, ligavit forti vinculo,
fortitudinem immanem admirans atque etiam formam
et magnitudinem: collocavit autem eos sub terram latam:
ibi illi dolores habentes sub terra habitantes,
sedent in extrema-plaga, magnae in finibus terrae,
usque valde, moerentes, corde magnum luctum habentes;
sed ipsos Saturniusque et immortales Dii alii,
quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
Terrae consiliis reduxerunt in lucem iterum:
ipsa enim eis cuncta longius recensuit,
cum illis victoriamque et splendidam gloriam eos acceptu-
ros-esse.] Diu enim pugnarunt, laborem animum-crucian-
tem habentes,] Titanesque Dii et quotquot e-Saturno nati-
sunt,] contra sese-invicem per validas pugnas:
hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,
illi vero sane ab Olympo, Dii datores bonorum:
quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens;

835 αἶ' ῥα τότε ἄλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες
 συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς.
 Οὐδέ τις ἦν ἐρίδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτῇ
 οὐδετέροις, ἴσον δὲ τέλος τέτατο ποτολέμοιο.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
 840 νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
 [πάντων ἐν στήθεσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν,]
 δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Κέκλυτέ με, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
 845 ὅρ' εἰπὼ τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ἦδ' ἄρ' ἄρ' μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 νίκης καὶ κράτος πέρι μαρνάμεθ' ἤματα πάντα
 Τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐχγενομένοισθα.
 Ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
 850 φαίνετε Τιτῆνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαί λυγρῇ,
 μνησάμενοι φιλότῃτος ἐνὲός, ὅσσα παθόντες
 ἐς φάος ἂν ἀρίκεσθε, δυσηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ,
 ἡμετέρας διὰ βουλὰς ὑπὸ ζόφου ἡρόεντος.
 Ὡς ῥά τοι τὸν δ' ἐξαυτίς ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·
 855 δαιμόνι, οὐκ ἀδάητα πιφάσκεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 ἴδμεν ὅ τοι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,
 ἀλκτὴρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένοο κρυεροῖο.
 Ἀφορρόν δ' ἐξαυτίς, ἀμειλίχτων ἀπὸ δεσμῶν,
 σῆσιν ἐπιπροσύνῃσιν ὑπὸ ζόφου ἡρόεντος
 860 ἡλύθμεν, Κρόνου υἱὲ ἀναξ, ἀνάεπτα παθόντες.
 Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
 ῥυσόμεθα κράτος ὑμῶν ἐν αἰνῇ δηϊοτῇτι,
 μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὤμιν·
 Ὡς φάτ'· ἐπήνησαν δὲ θεοὶ, δωτῆρες ἑάων,
 865 μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δὲ λιλαιέτο θυμὸς
 μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
 πάντες, θῆλειαί τε καὶ ἄρσενες, ἥματι κείνῳ,
 [Τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,]
 οὓς τε Ζεὺς Ἐρέβεσφιν ὑπὸ χθονὸς ἔχε φώϊοςδε,
 870 δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.
 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴσσοντο
 πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
 ἐξ ὤμων ἐπέρυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι.
 Οἱ τότε Τιτῆνεσσι κατέσταθεν ἐν δαί λυγρῇ,
 875 πέτρης ἡλιβάτους στιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες
 [Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας]
 προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔβαινον
 ἀμφοτέροι, δεινὸν δὲ περίαχε πόντος ἀπείρην,
 γῇ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν, ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρύς
 880 σειόμενος, πεδὸθεν δὲ τινάσσετο μακρὸς Ὀλυμπος
 ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων, ἑνοσίς δ' ἔκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἡρόεντα, ποδῶν τ' αἰπεῖα ἰωή
 ἀσπέτου ἰωγμοῖο βολάων τε κρατερῶν·
 ὥς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴεσαν βέλεα στονόεντα.
 885 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἔκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα
 κεκλομένων· οἱ δὲ ζύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσγεν ἐὼν μένος· ἀλλὰ νῦ τοῦγε
 εἴθαρ μὲν μένος πλῆντο φρένες, ἐκ δὲ τε πᾶσιν

illi igitur tum inter-se pugnam animum-excruciantem habentes,] continenter pugnant decem totos annos.
 Neque ullus erat contentionis gravis exitus neque finis alterutris; æqualiter autem finis extendebatur belli.
 Sed quando jam illis præbuit congruentia omnia, nectarque ambrosiamque, quibus Dii ipsi vescuntur, [omnium in pectoribus augebatur animus generosus. Ubi vero nectar gustarunt et ambrosiam amabilem,] jam tum ipsos sic affatus est pater hominumque Deorumque :
 Audite me, Terraque et Cæli inclyti liberi, ut dicam quæ me animus in pectore jubet.
 Jam enim admodum diu adversi nobis invicem victoriæ et imperii gratia pugnavimus dies omnes, Titanesque Dii et quotquot e-Saturno nati-sumus.
 Vos vero magnamque vim et manus invictas ostendite Titanibus contrarii in pugna tristi, memores amicitiae placidae, quam multa perpersi ad lucem redieritis, molesto a vinculo, nostra per consilia, e caligine obscura.
 Sic dixit : hunc vero rursum excepit Cottus egregius : venerande, non ignota loqueris : sed et ipsi scimus, quod tibi excellat quidem mens, excellat autem intellectus,] depulsor vero immortalibus damni sis horrendi.
 Retro vero acerbis a vinculis, tua providentia e caligine tenebrosa venimus, Saturni fili rex, insperata passi.
 Ideo et nunc intentoque animo et prudenti consilio vindicabimus imperium vestrum in gravi conflictu, pugnautes cum-Titanibus in acerbis præliis.
 Sic dixit : collaudarunt vero Dii, datores bonorum, sermone audito : bellumque cupiebat animus magis etiam quam antea : pugnam vero lugubrem ciebant omnes, feminaeque et mares, die illo, [Titanesque Dii et quotquot Saturno prognati-sunt,] quosque Jupiter ex-Erebo sub terra misit ad lucem, acresque fortesque, vires immensas habentes.
 Horum centum quidem manus ab humeris erumpebant omnibus simul, capita vero unicuique quinquaginta ex humeris enata-erant in robustis artubus.
 Hi tum Titanibus oppositi-fuere in pugna luctuosa, rupes ingentes validis in manibus gestantes [Titanes vero ab-altera-parte confirmabant phalanges] alacriter, manuumque viriumque simul opus ostentabant utrique; horrende vero insonuit pontus immensus, terra autem valde stridebat, ingemiscebat vero cælum latum quassatum, penitusque concutiebatur amplus Olympus ab impetu immortalium, concussio vero pervenit gravis ad Tartarum tenebricosum, pedumque acris fragor, immodici tumultus ictuumque fortium : ita igitur in sese-mutuo jaciebant tela lamentabilia.
 Vox autem utrorumque pervenit ad cælum stellatum adhortantium : at illi congregiebantur magno cum clamore. Neque sane amplius Jupiter cohibebat suum robur, sed jam ipsius] statim quidem robore implebatur animus, atque etiam

φαίνει βίην· ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἡδ' ἀπ' Ὀλύμ-
 690 ἄστράπτων ἔστειχε συνωχαδόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ [που
 ἱκταρ ἄμα βροντῇ τε καὶ ἀστραπῇ εὖ ποτέοντο
 χειρὸς ἀπο στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα εἰλυφώντες,
 ταρφέες, ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζεν
 καιομένη, λάχε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
 695 Ἐξεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ Ὠκεανοῖο βέεθρα,
 πόντος τ' ἀτρύγετος· τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς αὐτμῇ
 Τιτῆνας χθονίους, φλόξ δ' ἡέρα διαν ἵκανεν
 ἄσπετος, ὅσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
 αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
 700 Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἴσατο δ' ἄντα
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν ἡδ' οὐασιν ὅσσαν ἀκοῦσαι
 αὐτῶς, ὥς εἰ γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν
 πῖλνατο· τοῖος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὁρώρει
 τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑφ' ὀθεν ἐξεριπόντος.
 705 Τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
 Σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσιν τε κόνιν θ' ἄμα ἐσφαράγιζον
 βροντῇ τε στεροπῇ τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κῆλα Διὸς μεγάλοιο, φέρον δ' ἱαχὴν τ' ἐνοπὴν τε
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὀτοβος δ' ἄτλητος ὁρώρει
 710 σμερδαλέης ἐριδος, κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων,
 ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες
 ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας,
 οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρῶτοισι μάχην δριμύειαν ἔγειραν
 Κόττος τ' Ὀβριάρεως τε Γύης τ' ἄατος πολέμοιο.
 715 Οἷ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
 πέμπον ἐπασσύτερας, κατὰ δ' ἐσχίασαν βελέεσσι
 Τιτῆνας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 πέμψαν καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλείοισιν ἐδῆσαν,
 νικήσαντες χερσὶν ὑπερθύμους περ ἐόντας,
 720 τόσσον ἐνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανὸς ἐστ' ἀπὸ γαίης·
 ἴσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἡερόεντα.
 Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 οὐρανόθεν κατιῶν δεκάτῃ δ' ἐς γαῖαν ἵκοιτο·
 ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 725 ἐκ γαίης κατιῶν δεκάτῃ δ' ἐς Τάρταρον ἵκοι.
 Τὸν περὶ χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νῦξ
 τριστοιχεί κέχυται περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὑπερθεν
 γῆς ρίζαι πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἡερόεντι
 730 κεκρύφαται βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 [χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.]
 Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι, πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδέων
 χαλκείας, τοῖχος δὲ περοίχεται ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύης, Κόττος τε καὶ Ὀβριάρεως μεγάθυμος
 735 ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.

Ἐνθα δὲ γῆς ὀνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡερόεντος
 πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 ἀργαλεῖ, εὐρώεντα, τάτε στυγέουσι θεοὶ περ,
 740 χάσμα μέγ', οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 οὐδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἐντοσθε γένοιτο.

omnem] ostendebat vim : simul vero sane a caelo atque ad
 Olympo] fulgurans incedebat continuo : fulmina autem
 confertim una-cum tonitruque et fulgure volabant
 manu a robusta, sacram flammam circumvolventia,
 crebra; circum vero terra alma reboabat
 ardens, crepitabatque undique igne valde immensa silva.
 Fervebatque terra tota, et Oceani fluenta,
 pontusque immensus : illos autem circumdedit calidus vapor
 Titanes terrestres; flamma vero ad aërem divinum pervenit
 ingens : oculos vero visu-privabat quantumvis fortium
 splendor radians fulminisque fulgurisque.
 Incendium autem ingens corripuit chaos : videbatur vero co-
 ram] oculis adspicienti atque auribus vocem audienti
 eodem-modo, ac si terra et caelum latum superne
 miscebantur : talis enim maximus strepitus excitabatur
 illius quidem dirutæ, hujus autem ex-alto proruentis.
 Tantus fragor erat Deorum certamine confligentium.
 Simul vero venti motumque pulveremque una cum-strepitu-
 excitabant] tonitruque fulgurque et ardens fulmen,
 tela Jovis magni, ferebantque fremitum clamoremque
 in medium utrorumque : strepitus igitur intolerabilis exci-
 tabatur] horrendi certaminis; robur autem apparebat operum.
 Inclinata vero est pugna : prius autem sibi-mutuo imminen-
 tes,] constanter pugnabant in forti praelio.
 Illi vero sane inter primos pugnam acrem ciebant,
 Cottusque Briareusque Gyasque insatiabilis belli.
 Hi igitur trecentas petras robustis e manibus
 mittebant frequentes, obumbrarunt autem jaculis
 Titanas, atque hos quidem sub terram late-patentem
 miserunt et vinculis molestis alligarunt,
 cum-vicissent manibus superbi licet essent,
 tantum infra sub terram, quantum caelum distat a terra :
 par enim *spatium* a terra ad Tartarum caliginosum.
 Novem enim noctesque et dies ærea incus
 caelitus delabens decimo die ad terram perveniret :
 novem vero rursus noctesque et dies ærea incus
 ex terra descendens decimo die ad Tartarum perveniret.
 Quem circa æreum septum ductum-est : circum vero ipsum
 nox] tripliciter fusa-est circa collum : sed superne
 terræ radices sunt et infructuosi maris :
 illic Dii Titanes sub caligine tenebrosa
 absconditi-sunt consiliis Jovis nubicogi.
 [loco in putrido, ubi vastæ ultima loca sunt terræ.]
 His non exeundum est, portas enim imposuit Neptunus
 æreas, murusque circuit utrimque.
 Illic Gyas Cottusque et Briareus magnanimus
 habitant, custodes fidi Jovis ægida-tenentis.

Ibi vero terræ tenebricosæ et Tartari caliginosi
 pontique infructuosi et cæli stelligeri
 ex-ordine omnium fontes et fines sunt,
 molesti, squalidi, quos oderunt Dii quidem,
 hiatus ingens, nec quisquam toto integro anno
 solum attingeret, ubi primum portas intra venisset.

Ἄλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θυέλλα θυέλλη
[ἀργαλή· δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
τοῦτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
745 ἔστηκεν νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησι.]

Τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο παῖς ἔχει οὐρανὸν εὐρὺν
ἑστηώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι γέρεσσιν,
ἄστεμφώς, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἥμέρη ἄσσον ἰοῦσαι
ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμενοι μέγαν οὐδὸν,
750 χάλκεον, ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ θύραζε
ἔρχεται, οὐδὲ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἔεργει,
ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα
γαίαν ἐπιστρέφεται, ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα
μῖμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔς τ' ἂν ἵκηται,
755 [ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα,
ἡ δ' ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
Νύξ ὅλοη, νεφέλη κεκαλυμμένη ἡεροειδεῖ.]

Ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔουσιν.
ὕπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδὲ ποτ' αὐτοὺς
760 Ἥλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν
οὐρανὸν εἰςανίων οὐδ' οὐρανόνθεν καταβαίνων.
Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μελιχρὸς ἀνθρώποισι,
τοῦ δὲ σιδηρῆ μὲν κραδίη, χάλκεον δὲ οἱ ἦτορ
765 νηλεὲς ἐν στήθεσσι· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβησιν
ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ἐνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἤχηεντες,
ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ἑστᾶσιν, δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
770 νηλεὲς, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας
σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὐασιν ἀμφοτέροισιν,
ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἔᾶ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
ἑσθίει ὃν κε λάβησι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα
[ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.]

775 Ἐνθα δὲ ναιετάει στύγερη θεὸς ἀθανάτοισι,
δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀφορρόου Ὀκεανοῖο
πρεσβυτάτη. Νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα νάει
μακρῇσιν πέτρῃσι κατηρεφέ· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κίουσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται.

780 Παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκεία Ἴρις
ἀγγελίης πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
ὅπποτ' ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται,
καὶ ῥ' ὅστις ψεύδεται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων·
Ζεὺς δὲ τε Ἴριν ἐπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνεῖκαι

785 τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχώρῃ, πολυώνυμον ὕδωρ,
ψυχρὸν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο,
ὑψηλῆς· πολλὸν δὲ θ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὀκεανοῖο κέρας· δεκάτῃ δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.

790 Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
δίνης ἀργυρέης εἰλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει,
ἡ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει μέγα πῆμα θεοῖσιν.

Ὅς κεν τὴν ἐπιόρκον ἀπολείψας ἐπομόσῃ
ἀθανάτων, οἱ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
795 κείται νήϊτος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν,

Sed sane huc et illuc ferret antea procella procellae
[molesta : horrendum vero etiam immortalibus Diis
hoc monstrum : et noctis obscurae domus horrenda
stat, nubibus oblecta nigris.]

Has ante portas Japeti filius sustinet caelum latum
stans, capiteque et indefessis manibus,
firmiter, ubi Noxque et Dies prope euntes
sese-mutuo compellabant, alternis-subeuntes magnum limen
aereum : haec quidem intus itura-est, illa vero foras
egreditur, neque unquam utrasque domus intus cohibet ;
sed semper altera saltem extra domum (existens)
super terram versatur ; altera rursum intra domum (existens)
expectat sui tempus itineris, donec veniat.

[Haec quidem terrestribus lumen multa-cernens habens,
illa vero Somnum in manibus, fratrem Mortis,
Nox noxia, nube tecta caliginosa.]

Ibi autem Noctis filii obscurae domus habent,
Somnus et Mors, graves Dii : neque unquam eos
Sol lucidus intuetur radiis,
caelum scandens, nec caelitus descendens.
Horum alter quidem terramque et lata dorsa maris
quietus percurrit et placidus hominibus ;
alterius vero ferreum quidem cor, abeneum vero ei pectus
crudelē in praecordiis : tenet autem quem primum arripuerit
hominum : hostis vero etiam immortalibus Diis.

Illic dei inferi in-anteriore-parte aedes resonantes,
fortisque Plutonis et terribilis Proserpinae,
stant : horrendus autem canis foris custodit,
saevus, artemque malam habet : introeuntibus quidem
adulatur pariter caudaque et auribus ambabus ;
exire vero non iterum permittit retro, sed observans
devorat, quemcunque prenderit extra portas euntem
[fortisque Plutonis et terribilis Proserpinae.]

Ibidem vero habitat abominanda dea immortalibus,
horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani
maxima-natu. Scorsum vero a diis inclytas aedes incolit
ingentibus saxis supertectas : circum autem quaque
columnis argenteis ad caelum firmatae sunt.

Raro vero Thaumantis filia, pedibus velox Iris,
nuntii causa versatur super lata dorsa maris,
quando lis et contentio inter Deos exorta-fuerit,
et sane quisquis mentiatur coelestes domos tenentium :
Jupiter vero Irim misit Deorum magnum jusjurandum ut-fe-
rat] e-longinquo in aureo vase, multum-celebratam aquam,
frigidam, quae e petra destillat excelsa,
alta : multum vero etiam subter terram spatiosam
e sacro flumine fluit per noctem nigram
Oceani cornu : decima vero pars secreta-est.

Novem quidem circa terramque et lata dorsa maris
vorticibus argenteis volvens in mare cadit ;
illa vero una e saxo profluit, magnum damnum Diis.
Quisquis perjurium libans juraverit
immortalium, qui tenent verticem nivosi Olympi,
jacet spiritus-expers integrum per annum,

οὐδὲ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσπον
 βρώσιος, ἀλλὰ τε κείται ἀνάπνευστος καὶ ἀναυδός
 στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἔπην νοῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
 800 ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἄθλος.
 Εἰνάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων,
 οὐδὲ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ δαΐτας
 ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
 εἴραις ἀθανάτων οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 805 Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄρχιτον ὕδωρ,
 ὠκύγιον, τό θ' ἦσι καταστυγέλου διὰ χύρου.
 [Ἴνθα δὲ γῆς ὀνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡερόεντος
 πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 810 ἀργαλέ', εὐρώεντα, τάτε στυγέουσι θεοὶ περ.
 Ἴνθα δὲ μαριμάρεαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,
 ἀστεμφής, ῥίζῃσι διηνεκέεσσιν ἀρηρῶς,
 αὐτοφυῆς· πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων
 Τιτῆνες ναίουσι, πέρην Χάος ζοφεροῖο.
 815 Αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
 δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὀκεανοῖο θεμέλοις,
 Κόττος τ' ἡδὲ Γύης· Βριάρεών γε μὲν ἦν ἐόντα
 γαμβρόν ἐόν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος,
 δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπιλείην, θυγατέρα ἦν.]

820 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεὺς,
 δπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη
 Ταρτάρου ἐν φιλότῃ διὰ χρυσέῃν Ἀφροδίτην.
 Οὐ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχυρῷ ἔργματ' ἔχουσαι,
 καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δὲ οἱ ὤμων
 825 ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφιος, δεινοῖο δράκοντος,
 γλώσσησι ὀνοφερῇσι λελεγχυμέτες, ἐν δὲ οἱ ὄσων
 ἡεσπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε·
 [πασέων δ' ἐκ κεφαλῶν πῦρ καίετο δερκομένοιο,]
 φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι
 830 παντοῖην ὅπ' ἱεῖσαι, ἀθέσφατον. Ἄλλοτε μὲν γὰρ
 φθέγγονθ' ὥστε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
 τύρου ἐριβρύχῃ, μένος ἀστέτου, ὄσσαν ἀγούρου,
 ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
 ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν εἰκοῖτα, θαύματ' ἀκοῦσαι,
 835 ἄλλοτε δ' αὖ ροίζεσθ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά.
 Καὶ νῦ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἤματι κείνῳ,
 καὶ κεν ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὅζῳ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὀμβριμον, ἀμφὶ δὲ γαῖα
 840 σμερδαλέον κονάβησε καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερβεν,
 πόντος τ' Ὀκεανοῦ τε ροαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
 Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλύμπιος
 ὀρνυμένοιο ἀνακτος· ὑπεστενάχιζε δὲ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπ' ἀμροτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον
 βροντῆς τε στεροπῆς τε, πυρός τ' ἀπὸ τοῖο πελώρου,
 845 [πρηστῆρων τ' ἀνέμων τε κεραυνῷ τε φλεγέοντος.]
 ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ οὐρανὸς ἡδὲ θάλασσα·
 θύε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς περὶ τ' ἀμφὶ τε κύματα μακρὰ

neque unquam ambrosiae et nectaris accedit propius
 cibum, sed jacet non-respirans et mutus
 stratis in lectis, malus autem sopor eum obtegit.
 Sed postquam morbo defunctus-est magnum per annum,
 alia ex alia excipit molestior ærumna.
 Novennio autem a Diis separatur æternis,
 neque unquam ad concilium miscetur neque ad epulas,
 novem totis annis : decimo vero miscetur iterum
 cœtibus immortalium, qui cœlestes domos incolunt.
 Tale itaque jusjurandum constituerunt Dii Stygis perennem
 aquam,] priscam, quæ fluit valde-asperum per locum.
 Ibi autem terræ caliginosæ et Tartari obscuri
 pontique infructuosi et cœli stellati,
 ex-ordine omnium fontes et fines sunt,
 molesti, squalidi, quos oderunt Dii ipsi.
 Illic autem splendidæque portæ et æreum limen
 immotum, radicibus longis compactum,
 sua-sponte-natum : ante-illud vero deos extra omnes
 Titanes habitant, ultra Chaos caliginosum.
 Ceterum valde-crepantis Jovis inclityi auxiliarii
 domus incolunt in Oceani fundamentis,
 Cottusque atque Gyas. Briareum quippe fortem (existentem)
 generum suum fecit graviter-fremens Neptunus ; [suam.
 dedit autem Cymopoliam in-matrimonium-ducendam, filiam

Ast ubi Titanes e Cœlo expulerat Jupiter,
 minimum-natu peperit filium Typhoeum Terra ingens
 Tartari in concubitu per auream Venerem.
 Cujus manus quidem sunt ob robur laboribus aptæ
 et pedes indefessi robusti Dei : ex humeris vero ei
 erant centum capita serpentis, horrendi draconis,
 linguis nigris lambentia ; hujus autem in oculorum
 admirandis capitibus sub superciliis ignis micabat :
 [omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis,]
 voces autem in omnibus erant horrendis capitibus,
 omnigenum sonitum emittentes, ineffabilem. Interdum enim
 quidem] sonabant, ut Diis intelligendum-esset, interdum vero
 etiam] tauri valde-mugientis, robore indomiti, vocem ferocis,
 interdum vero etiam leonis sævum animum habentis,
 interdum vero etiam catulis similia, mira auditu,
 interdum vero stridebat, resonabant autem montes alti.
 Et sane evenisset res inevitabilis die illo,
 et hic mortalibus et immortalibus imperasset,
 nisi sane bene intellexisset pater hominumque Deorumque.
 Graviter autem intonuit atque fortiter, circum vero terra
 horrende edidit-fragorem et cœlum latum superne,
 pontusque Oceanique fluctus et tartara terræ.
 Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit Olympus,
 insurgente rege : ingemiscebat autem tellus.
 Ardor vero ab utroque occupabat cœruleum pontum
 tonitruque fulgurisque, ignisque ab illo monstro,
 [flammisque ventisque fulmineque ardenti :]
 fervebat autem terra omnis et cœlum atque mare :
 furebant vero sane circum litora undique fluctus magni

850 ριπῇ ὑπ' ἀθανάτων, ἑνοσίς δ' ἄσβεστος ὀρώρει·
 τρέσσ' Ἀΐδης, ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν,
 Τίτηνες θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες,
 [ἄσβεστου κελεύδοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.]
 Ζεὺς δ', ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἐὼν μένος, εἴλετο δ' ὄπλα,
 βροντὴν τε σπεροπὴν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 855 πληξεν ἀπ' Οὐλύμπιοι ἐπάλμενος· ἀμρὶ δὲ πάσας
 ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
 ἤριπε γυιωθείς, στενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη·
 φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος
 860 οὔρεος ἐν βήσσησιν αἰδνῆς, παιπαλοέσσης,
 πληγέντος· πολλὰ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 ἀτμῇ θεσπεσίῃ καὶ ἐτήκετο κασσύτερος ὥς,
 τέχνη ὑπ' αἰζηῶν, ὑπὸ τ' εὐτρήτου χοάοιο
 θαλφθεῖς, ἥδ' σίδηρος, ὅπερ κρατερώτατός ἐστιν,
 865 [οὔρεος ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέῳ
 τήκεται ἐν χθονὶ δῖῃ ὑφ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν.]
 ὥς ἄρα τήκετο γαῖα σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.
 Ῥῖψε δὲ μιν θυμῷ ἀκαχῶν ἐς Τάρταρον εὐρύν.
 Ἐκ δὲ Τυφωῆος ἐστ' ἀνέμων μένος ὕγρον ἀέντων,
 870 νόσφι Νότου Βορέω τε, καὶ Ἀργέστῳ Ζεφύρῳ τε
 οἳ γε μὲν ἐκ θεῶν γενεή, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλαι μᾶψ αὖραι ἐπιπνεῖουσι θάλασσαν.
 Αἱ δ' ἥτοι πίπτουσαι ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἀέλλῃ·
 875 ἄλλοτε δ' ἄλλαι αἶσι, διασκιδνᾶσί τε νῆας,
 ναύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίγνεται ἀλκή
 ἀνδράσιν, οἳ κείνῃσι συνάντωνται κατὰ πόντον·
 αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπειρίτον, ἀνθεμόεσσαν,
 ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνδριόπων,
 880 τιμπελεῦσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσαν,
 Τιτῆνεςσι δὲ τιμῶν κρίναντο βίηφι,
 δὴ ῥα τότε ὄτρυνον βασιλευμένῃ δὲ ἀνάσσειν
 Γαίης φραδομοσύνησιν Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν'
 885 ἀθανάτων· ὁ δὲ τοῖσιν εὖ διεδάσσατο τιμὰς·
 Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρῶτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν,
 πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεᾶν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
 τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
 890 αἰμυλλίοισι λόγοισιν ἔην ἐγκάτθετο νηδύν
 Γαίης φραδομοσύνησι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Τῶς γάρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιληίδα τιμὴν
 ἄλλος ἔχῃ Διὸς ἀντὶ θεῶν αἰειγενετῶν.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περιφρόνα τέκνα γενέσθαι·
 895 πρῶτην μὲν κούρην γλαυκῶπιδα Τριτογένειαν
 ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 ἤμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
 ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἔην ἐγκάτθετο νηδύν,
 900 ὥς οἱ συμφράσσατο θεὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Δεύτερον ἡγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὠρέας,

ab impetu Deorum, concussioque non-sedanda oriebatur :
 expavit Pluto, inferis mortuis imperans,
 Titanesque sub-tartarum circa Saturnum (exsistentes),
 [ob inextinguibilem fremitum et gravem conflictum.]
 Jupiter vero postquam jam incitavit suum robur sumpsitque
 arma,] tonitruque fulgurque et coruscans fulmen,
 percussit ab Olympo insiliens : circum vero omnia
 combussit ingentia capita sævi monstri.
 Ast ubi jam hoc vicit ictibus percussus,
 id cecidit mutilatum, ingemiscebat autem terra vasta :
 flamma vero fulminato prosiliebat a-rege
 montis in saltibus opacis, asperis,
 percusso : multaque vasta ardebat terra
 vapore ingenti et liquescebat velut stannum
 per artem juvenum, inque bene-forato catino
 calefactum, vel ferrum, quod solidissimum est,
 [montis in saltibus victum igne flammæo,
 liquescit in terra divina, sub Vulcani manibus.]
 Sic igitur liquescebat terra jubare ignis ardentis.
 Abiecit autem illum animo mœstus in Tartarum vastum.
 Ex Typhœo autem est ventorum vis humide flantium.
 excepto Noto Boreaque, et Argeste Zephyroque.
 Qui quidem ex Diis sunt natum genus, hominibus magna
 utilitas.] Alii vero sine-usu venti inspirant mare.
 Hi sane incidentes in obscurum pontum,
 clades magna hominibus, gravi sæviunt turbine ;
 alibi autem alii flant, dissipantque naves,
 nautasque perdunt : mali autem non est remedium
 viris, qui illis occurrerint in ponto :
 illi rursus etiam per terram immensam, floridam,
 opera jucunda corrumpunt humi-prognatorum hominum,
 replentes pulvereque et molesto tumultu.

Sed postquam sane laborem beati Dii perfecerunt,
 cum-Titanibus autem honorum causa certant vi,
 jam tum jubebant regnare atque imperare,
 Terræ ex-consilio, Olympium late-cernentem Jovem
 immortalibus. Hic vero ipsis bene distribuit honores.
 Jupiter autem Deorum rex primam uxorem duxit Metidem,
 plurimum ex-Diis edoctam atque mortalibus hominibus.
 Sed cum jam esset Deam splendidis-oculis Minervam
 paritura, tum jam dolose animo decepto
 blandis sermonibus, in suam condidit alvum Jupiter,
 Telluris consiliis et Cœli stellati.
 Sic enim ei suaserunt, ne regium honorem
 alius haberet Jovis loco Deorum sempiternorum.
 Ex hac enim in-fatis-erat prudentes liberos nasci :
 primam quidem virginem splendidis-oculis Tritonidem
 par habentem patri robur et prudens consilium :
 sed deinde sane filium Deorum regem et virorum
 erat paritura, superbum animum habentem :
 sed sane illam Jupiter ante in suum condidit ventrem,
 ut sibi indicaret Dea bonumque malumque.
 Postea duxit splendidam Themidem, quæ peperit Hôras,

Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τε θαλυῖαν,
αἵ τ' ἔργ' ὠρεῦσαι καταβητοῖσι βροτοῖσι·
Μοίρας θ', ἧς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
903 Κλωθὴν τε Λάχεσιν τε καὶ Ἀτροπον, αἵ τε διδοῦσι
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε.

Τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρῆους,
Ὠκεανοῦ κόρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
Ἀγλαίην τε καὶ Εὐφροσύνην Θαλίην τ' ἔρατεινῃν·
910 τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἶδετο δερχομενάων
λυσιμελῆς· καλὸν δέ θ' ὑπ' ὀφρύσι δερκιδόωνται.

Αὐτὰρ ὁ Δῆμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
ἡ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀΐδωνεύς
ἤρπασεν ἧς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς.

916 Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἑράσαστο καλλικόμοιο,
εἰς ἧς οἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
ἐννέα, τῇσι ἄδον θαλίαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.

Λητώ δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτεμιν ἰσχυραίραν,
ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐρανώων,
920 γείνατ' ἄρ' αἰγιόχοιο Διὸς φιλότῃ μιγείσα.

Λοισβοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Ἡ δ' Ἥβην καὶ Ἄρην καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε
μιγθεῖσα ἐν φιλότῃ θεῶν βασιλῇ καὶ ἀνδρῶν·
αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
925 δεινὴν, ἐγρεκύδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην,
πότνια, ἥ κέλαδοι τε ἄδον πόλεμοι τε μάχαι τε.

Ἥρῃ δ' Ὁφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότῃ μιγείσα
γείνατο, καὶ ζαμένῃσε καὶ ἤρισεν ᾧ παρακοίτῃ,
ἐκ πάντων τέλῃσι κεκασμένον Οὐρανώων.

930 Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου
Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας, ὅς τε θαλάσσης
πυθμὲν ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἀνακτι
ναίει χρύσεια δῶ, δεινὸς θεός. Αὐτὰρ Ἀρῇ
ῤηνοτόρῳ Κυβέρεϊ Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτε
935 δεινούς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
ἐν πολέμῳ κρούοντι σὺν Ἀρῇ πολυπόρβῃ,
Ἀρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.

Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύνειον Ἑρμῆν,
κῆρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰς αναβᾶσα.

940 Καδμείῃ δ' ἄρα οἱ Σεμέλῃ τέκε φαίδιμον υἱὸν
μιγθεῖσα ἐν φιλότῃ Διώνυσον πολυγηθέα,
ἀθάνατον θνητῇ· νῦν δ' ἀμφοτέρω θεοὶ εἰσιν.
Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακλεΐην
μιγθεῖσα ἐν φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο.

945 Ἀγλαίῃ δ' Ὁφαιστος, ἀγακλυτὸς ἀμειγυῆς,
ὕπλοτάτην Χαρίτων θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Χρυσόκομης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
κούρην Μίνως, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.

Τὴν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.
950 Ἥβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου Ἀλκίμος υἱός,
ἱς Ἡρακλῆος, τελέσας στονοέοντας ἀέθλους,
παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου,
αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόντι,
ὄλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσας
955 ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγέρας ἥματα πάντα.

Eunomiamque Dicenque et Irenen florentem,
quæ opera curant mortalium hominum;
Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens Jupiter,
Clothoque Lachesinque et Atropon, quæ dant
mortalibus hominibus habendum bonumque malumque.

Tres vero ei Eurynome Gratias peperit pulcris-genis,
Oceani filia, peroptabilem formam habens,
Aglajamque et Euphrosynen Thaliamque amabilem:
harum etiam e palpebris amor destillabat spectantium
solvens-membra: jucundum vero sub superciliis spectant.

Ceterum hic Cereris multorum-altricis ad lectum venit,
quæ peperit Proserpinam candidis-ulis, quam Pluto
rapuit sua a matre; dedit autem sapiens Jupiter.

Mnemosynen vero deinceps amavit pulchricomam,
ex qua ipsi Musæ aureis-diadematis natæ-sunt
novem, quibus placent convivia, et oblectatio cantus.

Latona autem Apollinein et Dianam sagittis-gaudentem,
suavissimam prolem præ omnibus Cœlitibus,
peperit sane, ægida-tenenti Jovi concubitu mista.

Postremam vero Junonem floridam duxit uxorem.
Hæc autem Heben et Martem et Lucinam peperit,
mista in concubitu Deorum regi et hominum;
ipse vero ex capite splendidis-oculis Tritonidem,
acrem, tumultus-excitantem, ducem-exercitus, indomitam,
venerandam, cui clamoresque placuerunt bellaque pugnæ-
que.] Juno autem Vulcanum inelytum, concubitu non mis-
ta,] peperit, (ac succensuit et contendit cum suo marito,) præ
omnibus artibus ornatum Cœlitibus.

Ex Amphitrite autem et valde-resonante Neptuno
Trito late-potens natus-est magnus, qui maris
fundum tenens apud matrem caram et patrem regem
incolit aureas ædes, sævus Deus. Sed Marti
clypeos-dissecanti Cytherea Terrorem et Pavorem peperit
sævos, qui virorum densas turbant phalanges
in bello horrido cum Marte urbes-devastanti,
Harmoniamque, quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.

Jovi vero Atlantis Maja peperit gloriosum Mercurium,
præconem Deorum, sacrum lectum conscendens.
Cadmea vero ei Semele peperit clarum filium,
mixta in concubitu, Bacchum multum-hilarantem,
immortalem mortalis: nunc vero ambo Dii sunt.
Alcmene vero peperit vim Herculeam,
mixta in concubitu Jovi nubes-cogenti.

Aglajam vero Vulcanus, percelebris utrinque-claudus,
minimam-natu Gratiarum floridam duxit uxorem.
Aureo-crine autem Bacchus flavam Ariadnen,
filiam Minois, floridam fecit conjugem.
Hanc vero ei immortalem expertemque-senii fecit Saturnius.
Heben autem Alcmene pulcris-talis fortis filius,
vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus,
filium Jovis magni et Junonis aureis-calceamentis,
pudicam duxit uxorem in Olympo nivoso:
felix, qui magno facinore inter Deos confectio,
habitat illæsus et expers-senii omnibus diebus.

Ἡελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὸς Ὀκεανίνῃ
Περσῆς Κίρκην τε καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
Αἰήτης δ' υἱὸς φαειμιβρότου Ἡελίοιο
κούρην Ὀκεανοῖο τελέεντος ποταμοῖο
960 γῆμε θεῶν βουλῆσιν Ἰδυίαν καλλιπάρηον.
Ἢ δὲ νῦ οἱ Μήδειαν εὐσφύρον ἐν φιλότῃ
γείνατο ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
Ἵμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
[νῆσοί τ' ἡπειροὶ τε καὶ ἀλμυρὸς ἐνδοθι πόντος.]
965 Νῦν δὲ θεῶν φύλον αἰεῖσατε, ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
ῥσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπείκελα τέχνα.
Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, δῖα θεῶν,
970 Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃ
νειῶ ἐνι τριπόλῳ Κρήτης ἐν πόνῳ δῆμῳ,
ἑσθλὸν, ὃς εἶσ' ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
πᾶσιν· τῷ δὲ τυρόντι καὶ οὐ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται
τὸν δ' ἀφνειὸν εἴηκε, πολὺν τέ οἱ ὥπασεν ὄλβον.
975 Κάδμῳ δ' Ἀρμονίῃ, θυγάτηρ χρυσέης Ἀφροδίτης,
Ἰνώ καὶ Σεμέλῃ καὶ Ἀγαυῇ καλλιπάρηον,
Αὐτονόῃ θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
γείνατο καὶ Πολύδωρον εὐστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
[Κούρῃ δ' Ὀκεανοῦ, Χρυσάορι καρτεροθύμῳ
980 μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
Καλλιρόῃ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,
Γηρυονῇ, τὸν κτεῖνε βῆη Ἡρακλεΐῃ
βοῶν ἕνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιβρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ.]
Τίθωνι δ' Ἥως τέκε Μήμονα χαλκοκορυστήν,
985 Αἰθιοπῶν βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἀνακτα.
Αὐτὰρ τοι Κεφάλῳ φιλύσατο φαίδιμον υἱόν,
Ἰθιμῶν Φαέθοντα, θεοῖς ἐπείκελον ἄνδρα.
Τὸν ῥα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης
παῖδ' ἀταλὰ φρονέοντα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτης
990 ὥρτ' ἀνερευνάμεν, καὶ μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς
νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.

Κούρην δ' Αἰήτην διοτρεφέος βασιλῆος
Αἰσονίδης βουλῇσι θεῶν αἰειγενετῶν
ἦγε παρ' Αἰήτην, τελέσας στονόοντας ἀέθλους,
995 τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς υπερήνωρ,
ἑβριστῆς Πελῆης καὶ ἀτάσθαλος, ὁμβριμοεργός.
Τοὺς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
ὥκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κούρην
Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοῖτιν.
1000 Καὶ ῥ' ἦγε δηθεῖσ' ὑπ' Ἰήτονι ποιμένι λαῶν
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὔρεσιν ἔτρεφε Χείρων
Φιλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελείτο.

Αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι, ἁλίοιο γέροντος,
ἦτοι μὲν Φωκὸν Ψαμάθῃ τέκε δῖα θεῶν
Αἰακοῦ ἐν φιλότῃ διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην,
Πηλείδῃ δὲ δηθεῖσα θεᾷ Θέτις ἀργυρόπεζα
γείνατ' Ἀχιλλεῖα βῆξήνορα, θυμολέοντα.

Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis
Perseis Circeque et Aetem regem.

Aëtes autem filius mortales-illuminantis Solis
filiam Oceani, extremi fluvii,
duxit Deorum ex-consiliis, Idyiam pulcris-genis.
Hæc autem ei Medeam pulcris-talis in concubitu
peperit subacta per auream Venerem.

Vos quidem nunc valete, Olympias domos tenentes,
[insulæque continentesque-terræ et salsus intus pontus.]
Nunc autem Dearum genus cantate, blandiloquæ
Musæ Olympiades, filiæ Jovis agida-tenentis,
quæcunque quidem mortales apud viros cubantes
immortales pepererunt Diis similes virosos.

Ceres quidem Plutem peperit, diva Dearum,
Jasio heroi mista jucundo amore
novali in ter-proscisso, Cretæ in pingui tractu,
egregium, qui vadit super terramque et lata dorsa maris
omnibus (ut prosit) : occurrenti vero et cujus ad manus ve-
nerit,] illum locupletem reddidit, multasque ei præbuit for-
tunas.] Cadmo autem Harmonia, filia aureæ Veneris,
Ino et Semelen et Agaven pulcris-genis,
Autonoëque, quam duxit Aristæus densa-cæsario,
peperit et Polydorum pulchre-cinctis (in) Thebis.

[Filia vero Oceani, Chrysaori magnanimo
mixta in concubitu aureæ Veneris,
Calliroë, peperit filium mortalium robustissimum omnium,
Geryonem, quem interfecit vis Herculeæ
boves propter flexipedes circumflua in Erythea.]
Tithono vero Aurora peperit Memnona ære-armatum,
Æthiopum regem, et Hemathionem regem.
Verum Cephalo sevit inclytum filium,
fortem Phaëthontem, Diis similem virum :
Hunc sane juvenem, tenerum florem habentem gloriæ pu-
bertatis,] puerum juvenilia cogitantem amans-risum Veneris
aufugit quum-abripiisset, et ipsum sacris in templis
templi-custodem nocturnum fecit, daemonem divinum.

Filiam vero Aëtæ a Jove-nutriti regis
Æsonides, voluntate Deorum æternorum,
abduxit ab Aëtæ, peractis luctuosis certaminibus,
quæ multa imperabat magnus rex superbus,
injurius Pelias et impius, fortium-facinatorum-patrator.
His peractis ad Iolkum rediit, multa perpessus,
veloci in nave vehens partis-oculis puellam,
Æsonides, et ipsam floridam fecit uxorem.
Et hæc quidem subacta ab Jasone, pastore populorum,
Medeam peperit filium, quem in-montibus educabat Chiron
Philyrides : magni vero Jovis voluntas perficiebatur.

At Nerei filiæ, marini senis,
nimirum Phocum quidem Psamathe peperit, diva Dearum,
Æaci in amore per auream Venerem,
Pelæo autem subacta Dea Thetis argenteis-pedibus
peperit Achillem prosternentem-viros, animo-leonino.

Αἰνείαν δ' ἄρ' ἔτικτεν εὐστέφανος Κυβέρις
 Ἀγχίσῃ ἥρωϊ μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃ
 1010 Ἴδης ἐν κορυφαῖσι πολυπτύχου, ὕληέσσης.
 Κίρκῃ δ', Ἥελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδας,
 γείνατ' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἐν φιλότῃ
 Ἀγρίον ἠδὲ Λατίνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
 Τηλέγονόν τε ἔτικτε διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
 1015 Οἱ δ' ἤτοι μάλα τῆλε μυχῶ νήσων ἱεράων
 πᾶσιν Τυρρηνοῖσιν ἀγακλειτοῖσι ἄνασσον.
 Νausίθοον δ' Ὀδυσσεὺς Καλυψὼ δῖα θεάων
 γείνατο Νausινόον τε μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃ.
 [Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 1020 ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Νῦν δὲ γυναικῶν φῶλον αἰείσατε, ἡδυέπειαι
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.]

Æneam vero peperit pulchre-coronata Cytheræ
 Anchisæ heroî mixta jucundo concubitu,
 Idæ in verticibus multicaævæ, silvosæ.
 Circe vero, Solis filia, Hyperionis,
 peperit Ulixis ærumnosi in amore
 Agrium atque Latinum inculpatumque fortemque,
 Telegonumque peperit per auream Venerem.
 Hi vero sane valde procul in-recessu insularum sacrarum
 omnibus Tyrrhenis valde-inclytis imperabant.
 Nausithoum vero Ulixi Calypso, diva Dearum,
 peperit Nausinoumque, mista amabili concubitu.
 [Hæ quidem, mortales apud viros cubantes,
 immortales pepererunt Diis pares liberos.
 Nunc vero feminarum genus cantate, suaviloquæ
 Musæ Olympiades, filix Jovis ægida-tenentis.]

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Ἡ οἷη προλιποῦσα δόμους καὶ πατρίδα γαίαν
 ἤλυθεν ἐς Θήβας μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρύωνα
 Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἡλεκτρώωνος.
 Ἡ ῥα γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
 5 εἶδεῖ τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὔτις ἔριζε
 τῶν, ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέχον εὐνηθεῖσαι.
 Ἰῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν βλεφάρων τ' ἀπο κυανέων
 τοιον ἄθ' οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ καὶ ὥς κατὰ θυμὸν ἔδν τίεσκεν ἀκοίτην,
 10 ὥς οὐπω τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων·
 ἦ μὴν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν Ἰφι δαμάσας,
 χλωσάμενος περὶ βουσί· λιπὼν δ' ὄγε πατρίδα γαίαν
 ἐς Θήβας ἰκέτευσε φερεσσαχέας Καδμείους.
 Ἐνθ' ὄγε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
 15 νόσφιν ἄτερ φιλόττος ἐπιμέρου, οὐδὲ οἱ ἦεν
 πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι εὐσφύρου Ἡλεκτρώωνος,
 πρὶν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
 ἧς ἀλόχου, μαλερῶν δὲ καταπλέξαι πυρὶ κώμας
 ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
 20 Ὡς γάρ οἱ διέειπετο, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν·
 τῶν δ' ὅπριζετο μῆνιν, ἐπείγετο δ' ὅττι ταχίστα
 ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὃ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.
 Τῷ δ' ἅμα ἰέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
 Βοιωτοὶ πληζέσπου, ὑπὲρ σαχέων πνεύοντες,
 25 Λοκροὶ τ' ἀγχεμάχοι καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι
 ἔσποντ'· ἦρχε δὲ τοῖσιν εὖς παῖς Ἀλκαῖοιο,
 κυδιόων λαοῖσι. Πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ἄλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσίν, ὅφρα θεοῖσιν
 ἀνδράσι τ' ἀλγιστῆσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσαι.
 30 Ὄρτο δ' ἀπ' Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων,
 ἱμεύων φιλόττος ἐυζώνοιο γυναικός,
 ἐννύχιος· τάχα δ' ἴξε Τυφάονιον, τόθ' αὖτις
 Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητιέτα Ζεύς.
 Ἐνθα καθεζόμενος φρεσὶ μῆδετο θέσκελα ἔργα·
 35 αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἡλεκτρώωνος
 εὐνῇ καὶ φιλόττι μίγῃ, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ,
 αὐτῇ δ' Ἀμφιτρώων λαοσσόος, ἀγλαδὸς ἥρως,
 ἐκτελέσας μέγα ἔργον ἀφίκετο δνδε δόμονδε.
 Οὐδ' ὄγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
 40 ὦρτ' ἰέναι, πρὶν γ' ἧς ἀλόχου ἐπιβῆμεναι εὐνῆς·
 τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἶνυτο ποιμένα λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγη κακότητα
 νοήσου ὑπ' ἀργαλέης ἧ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ,
 ὥς ῥα τότ' Ἀμφιτρώων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύσας
 45 ἀσπασίως τε φίλως τε ἔδν δόμον εἰσαφίκανε.
 Παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ περακοίτι,
 τερπόμενος δῶροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεῶν δηθηῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ
 Θῆῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
 50 οὐκέθ'· διὰ φρονέοντε· κασιγνήτω γε μὲν ἤστην·

SCUTUM HERCULIS.

Aut qualis, relicta domo ac patria terra,
 venit Thebas secuta martium Amphitryonem
 Alcmena, filia populorum-incitatoris Electryonis
 Ea sane mulierum genus superabat feminearum
 Forma proceritateque : prudentia quidem nulla cum ea
 certabat] earum, quas mortales mortalibus peperere concum-
 bentes.] Ejus et a vertice palpebrisque a nigricantibus
 tale quiddam spirabat, quale etiam ab aureæ Veneris.
 Hæc vero etiam sic in animo suum colebat conjugem,
 quomodo numquam ulla coluit mulierum feminearum :
 quamquam ille ei patrem præstantem occiderat, vi domitum,
 iratus propter boves : relicta autem idem patria terra
 Thebas venit-supplicans scutatis Cadmeis.
 Ibi is domum habitabat cum veneranda conjuge,
 seorsim absque concubitu desiderabili ; neque-enim ei lice-
 bat] ante lectum conscendere pulchris-talis Electryonidis,
 quam cædem ultus-esset fratrum magnanimorum
 suæ conjugis validoque combussisset igne vicos
 viro-heroum Taphiurum atque Teleboarum.
 Ita enim ipsi constitutum-erat, dii vero testes erant :
 eorum ille verebatur iram, festinabat autem quam celerrime
 exsequi magnum opus, quod ei divinitus fas erat.
 Hunc autem una, cupidi bellique præliique,
 Boeotii equorum-domitores, super clypeos (robur) spirantes,
 Locrique cominus-pugnantes et Phocenses magnanimi
 sequebantur : ducebat autem eos egregius filius Alcei,
 glorians populis. At pater hominumque Deorumque
 aliud consilium texebat in animo, ut Diis
 hominibusque inventoribus damni depulsorem generaret.
 Profectus-est autem ab Olympo dolum mente intus-struens,
 desiderans concubitu pulchre-cinctæ mulieris,
 nocturnus : celeriter autem venit in Typhaonium, inde rur-
 sum] Phicium summum accessit prudens Jupiter.
 Ubi sedens mente meditabatur divina opera :
 nam eadem quidem nocte teneris-talis Electryonidi
 lecto et concubitu mistus-est, perfecitque sane desiderium ;
 eadem autem Amphitryo populorum-incitator, splendidus he-
 ros,] perfecto magno opere, rediit suam domum.
 Neque is ad famulos et pastores agrestes
 festinabat ire anteaquam suæ conjugis conscendisset lectum.
 Tale enim corde desiderium ceperat pastorem populorum.
 Sicut autem quando vir voluptuose subterfugit malum
 morbo ex gravi aut etiam validis ex vinculis ;
 ita sane tunc Amphitryo difficili labore exantlato,
 voluptuose lubenterque suam domum reversus-est.
 Tota-nocte vero concubuit cum veneranda uxore,
 se-oblactans muneribus aureæ Veneris.
 Illa autem a-Deo compressa et viro longe optimo,
 Thebis septem-portis geminos peperit pucros,
 non-amplius consentientes ; fratres quamquam erant :

τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 δεινὸν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληΐην·
 τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεῖ Κρονίῳ,
 αὐτὰρ Ἰφικλῆ λαοσσόῳ Ἀμφιτρυῶνι,
 55 κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν βροτῶ ἀνδρὶ μίγείσα,
 τὸν δὲ Διὶ Κρονίῳ, θεῶν σημάντορι πάντων.

Ὅς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιᾶδην μεγάλουρον.
 Εὔρε γὰρ ἐν τεμένει ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος
 αὐτὸν καὶ πατέρα ὄν, Ἄρην, ἄτον πολέμοιο,
 60 τεύχεσι λαμπομένους σέλας ὡς πυρὸς αἰθόμενοι,
 ἑσταότεν ἐν δίφρῳ· γῆνα δ' ἔκτυπον ὠκείες ἵπποι,
 νύσσοντες γῆλῃσι, κόνις δὲ σφ' ἀμφιδόθει
 κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὕψ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
 Ἄρματα δ' εὐποῖητα καὶ ἀντυγες ἀμφαράβιζον,
 65 ἵππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ Κύκνος ἁμύμων,
 ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρχὴν ἡνίοχόν τε
 χαλκῷ δαΐσειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
 Ἀλλὰ οἱ εὐχολέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἡρακληΐην.
 70 Ἦν δ' ἄλσος καὶ βιωὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίου
 λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τεύχεων τε καὶ αὐτοῦ·
 πῦρ δ' ὡς ὀρθαλμῶν ἀπελάμπετο. Τίς κεν ἐκείνῳ
 ἔτλη θνητὸς εἶν κατεναντίον ὀρμηθῆναι
 πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολάου;
 75 καίνοι γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἄπτοι
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
 Ὅς ῥα τότ' ἡνίοχον προσέφη κρατερόν Ἰόλαον·

Ἦρως ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φιλτατε πάντων,
 ἧ τι μέγ' ἀθανάτους μάκαρας τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν
 80 ἤλπιεν Ἀμφιτρυῶν, ὅτ' εὐστέφανον ποτὶ Θηβῆν
 ἦλθε λιπὼν Τίρυνθον, εὐκτίμενον πολυῖθρον,
 κτείνας Ἠλεκτρώνα βοῶν ἐνεκ' εὐρυμετώπων·
 ἵκετο δ' εἰς Κρεῖοντα καὶ Ἠνιόχην τανύπεπλον,
 οἳ ῥά μιν ἡσπαζόντο καὶ ἄρμενα πάντα παρείχον,
 85 ἧ δίκη ἔσθ' ἱκέτῃσι, τίον δ' ἄρα κηρόβι μᾶλλον.
 Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρῃ Ἠλεκτρυώνῃ,
 ἧ ἀλόχῳ τάχα δ' ἄρμας ἐπιπλομένων ἐνι αὐτῶν
 γεινόμεθ' οὔτε φῦν ἐναλίγκιοι οὔτε νόημα,
 σός τε πατήρ καὶ ἐγώ. Τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 90 ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας
 ὦχετο, τιμήσων ἀλιτήριον Εὐρυσθέα,
 σφέτλιος ἧπου πολλὰ μετεστοναχίζει' ὀπίσσω·
 ἦν ἄτην ἀχέων· ἧ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων γλαυκὸς ἐπέτέλλετ' ἀέθλους.
 95 ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔρ' ἡνία φοινικέοντα
 ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέζων
 ἰθὺς ἔρειν ὁδὸν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
 μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἀρεὸς ἀνδρογόνιοι,
 ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
 100 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, ἐκατηβέλτατο ἀνακτος·
 ἧ μὴν καὶ κράτερός περ εἶν ἄται πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἁμώμητος Ἰόλαος.

alterum quidem deteriorem, alterum autem contra longe
 prastantiorem virum,] Validum ac fortem, vim Herculeam :
 hunc quidem compressa a-nubilo Saturnio,
 contra Iphicleum ab hastarum-concussore Amphitryone,
 diversam sobolem : hunc quidem mortali viro mixta,
 illum autem Jovi Saturnio, Deorum imperatori omnium.

Is et Cycnum occidit, Martis-filium magnanimum.
 Invenit enim in luco longe-jaculantis Apollinis
 ipsum et patrem ejus, Martem, insatiabilem bello,
 armis fulgentes, ceu jubar ignis ardentis,
 stantes in curru : terram autem pulsabant veloces equi,
 ferientes ungulis ; pulvisque circa ipsos fervebat,
 excitatus compacto sub curru et pedibus equorum.
 Currus autem fabrefactus et rotæ circum-resonabant,
 equis festinantibus : gaudebat vero Cycnus egregius,
 sperans se Jovis filium bellicosum aurigamque
 ferro interenturum-esse, et inelytis armis exaturum.
 Sed ei vota non exaudivit Phoebus Apollo :
 ipse enim illi concitavit vim Herculeam.
 Totus vero lucus et ara Apollinis Pagasæi
 collucebat (a) sævi Dei armisque et ipso ;
 ignis autem instar oculis effulgebat. Quis illi
 sustinisset mortalis (exsistens) obviam ferri,
 præter Herculem et præclarum Iolaum ?
 illi enim magnaue vis et manus invictæ
 ex humeris crescebant in robustis membris.
 Is igitur tunc aurigam allocutus-est fortem Iolaum :

Heros, o Iolæ, mortalium longe carissime omnium,
 utique aliquid magnum in immortales beatos, qui Olympum
 tenent,] deliquit Amphitrye, ubi bene-cinctas (ad) Thebas
 abiit relicta Tiryntho, bene-condita urbe,
 occiso Electryone boum causa latis-frontibus :
 venitque ad Creontem et Heniochen longo-peplo,
 qui eum comiter-exceperunt et grata omnia ei præbuerunt,
 ut æquam est supplicibus, coluerunt autem ex-animo magis.
 Vivebat vero exsultabundus cum formosa Electryonide,
 sua conjuge : mox autem nos inverso anno
 nati-summus, neque statura similes, neque ingenio,
 paterque tuus et ego. Ejus quidem mentem sustulit Jupiter,
 qui relictis suaque domo suisque parentibus,
 abiit honoraturus nefarium Eurystheum,
 temerarius : certo multum ingemiscebat postea
 suæ culpæ, lugens : ea vero non revocabilis est.
 Sed mihi Deus difficiles imperavit labores.
 O amice, sed tu cito arripe habenas purpureas
 equorum celeripedum : magnamque in mente fiduciam au-
 gens] recta dirige velocem currum et celeripedum robur
 equorum,] nihil veritus strepitum Martis homicidæ,
 qui nunc crepitans furit-circum sacrum nemus
 Phœbi Apollinis, longe-jaculantis Regis :
 enimvero quamvis validus (exsistens) satiatur bello.
 Hunc autem contra allocutus-est egregius Iolaus :

Ἥθ' οἱ, ἧ μάλα δὴ τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 τιμᾷ σὴν κεφαλὴν καὶ ταύρεος Ἐννοσίγαιος,
 105 δς Θήβης κρήδεμνον ἔχει ρύεται τε πόλιν·
 οἷον δὲ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
 σὰς εἰς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρῃαι.
 Ἄλλ' ἄγε δύσεο τεύχε' ἀρήϊα, ὅφρα τάχιστα
 δίφρους ἐμπελάσαντες Ἄρηός θ' ἡμέτερόν τε
 110 μαρνώμεσθ', ἐπεὶ οὗτοι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν
 οὐδ' Ἴφικλειδὴν δειδίξεται, ἀλλὰ μιν οἶω
 φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
 οἳ δὲ σφι σχεδὸν εἰσὶ, λιλαιόμενοι πολέμοιο
 φυλόπιδα στήσιν, τὰ σφιν πολὺ φίλτερα θοίνης.
 115 Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ βίη Ἡρακλεΐη,
 θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν·
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἦρωσ ὦ Ἰόλαε, διοτρεφέες, οὐκέτι τηλοῦ
 ὑσμίνῃ τρηχεῖα· σὺ δ' ὥς πάρος ἦσθα δαΐφρων,
 120 ὥς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
 πάντῃ ἀναστρωφᾷν, καὶ ἀρηγέμεν ὥς κε δύνηαι.
 Ὡς εἰπὼν κνημίδας ὀρειχάλκιο φαεινοῦ,
 Ἡραίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμησιν ἔθηκε,
 125 καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὃν οἱ ἔδωκε
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς, ὅππότε' ἐμελλε
 τοπρῶτον στονόνετας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
 Θήκατο δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἄρης ἀλκτῆρα σίδηρον
 δεινὸς ἀνὴρ· κοίλῃν δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
 130 καθάλατ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔντοσθεν οἵστοι
 ῥιγῆλοι, θανάτοιο λαθιφθόγοιο δοτῆρες.
 Πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον καὶ δάχρυσι μῦρον,
 μέσσοι δὲ ἔστοι, περιμήχεες, αὐτὰρ ὀπισθεν
 μόρρνοιο φλεγύαο καλυπτόμενοι πετερυγεσσιν.
 135 Εἶλετο δ' ὀμβριμον ἔγχος ἀκαχμένον αἰθιοπὶ χαλκῷ·
 κρατὶ δ' ἔπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχτον ἔθηκε,
 δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 ἥ τ' εἴρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.
 Χερσὶ γέ μὲν σάκος εἶλε παναίολον, οὐδέ τις αὐτὸ
 140 οὔτ' ἔρρηξε βαλὼν οὔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ' ἐλέφαντι
 ἡλέκτρῳ θ' ὑπολαμπές ἔην, χρυσῷ τε φαεινῷ
 λαμπομένον, κυάνου δὲ διὰ πτύχας ἡλγλάντο.
 * Ἐν μέσσω δὲ δράκοντος ἔην φόβος οὔτι φατειὸς;
 145 ἐμπαλιν ὅσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς·
 τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλήτο στόμα λευκὰ θεόντων,
 δεινῶν, ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
 δεινὴ ἔρις πεπότῃτο κορύσσοισα κλόνον ἀνδρῶν,
 σχετλίῃ, ἧ βα νόον τε καὶ ἐκ φρένας αἶνυτο φωτῶν,
 150 οἵτινες ἀντιβίην πολεμον Διὸς οὔτε φέροιεν.
 Τῶν καὶ ψυχὰι μὲν γθόνα δύνουσ' Ἀΐδος εἴσω
 αὐτῶν, ὅστέα δὲ σφι περὶ ῥινοῖο σάπείσης
 Σειρίου ἀζαλέοιο κελαινῇ πύβεται αἶη.
 Ἐν δὲ Προΐωξίς τε Παλῖωξίς τε τέτυκτο,

* Ἐν μέσσω δ' ἀδάμαντος ἔην φόβος, οὔτι φατειὸς,

Carissime, certo valde pater hominumque Deorumque
 honorat tuum caput et taurinus Neptunus,
 qui Thebarum moenia tenet tueturque civitatem :
 sicut jam et hunc mortalem validumque magnumque
 tuas in manus adducunt, ut gloriam eximiam auferas.
 Sed age, indue arma Mavortia, ut celerrime
 currus committentes, Martisque nostrumque,
 decertemus, quoniam non-sane intrepidum Jovis filium,
 neque Iphiclidem perterrebit : sed ipsum puto
 fugitutum duos filios inculpati Alcidae,
 qui jam ei prope sunt, cupientes belli
 praelium conserere : quæ ipsis multo gratiora sunt epulis.

Sic ait : arrisit autem vis Herculeæ,
 animo oblectatus : admodum enim ipsi grata dixerat :
 et eum excipiens verbis volucris allocutus est :

Heros, o Iolæ, Jovis-alumne, non-jam procul
 pugna aspera. Tu vero quomodo antea fuisti bellicosus,
 ita et nunc magnum equum Arionem nigris-jubis
 quoquo-versum converte, et auxiliare, quomodo poteris.

Sic locutus, ocreas orichalci splendidi,
 Vulcani inclyta dona, circum tibias posuit;
 deinde etiam thoracem pectori induit
 pulchrum, aureum, valde-artificiosum, quem ipsi dederat
 Pallas Minerva, filia Jovis, ubi erat
 primum luctuosa aggressurus certamina.
 Posuit autem circa humeros exitii depulsorem ferrum
 fortis vir : cavam autem circa pectora pharetram
 rejecit in-tergum : multæ vero intus erant sagittæ
 horrendæ, mortis vocem-eripientis datrices.
 Ab-anteriori-parte quidem mortem habebant et lacrimis ma-
 debant ;] mediæ autem politæ erant, perlongæ, sed a-tergo
 nigræ aquilæ contextæ pennis.
 Corripuit autem validam hastam acutam corusco ære :
 capiti vero in robusto galeam fabrefactam posuit,
 artificiosam, ferream, ad tempora aptatam,
 quæ muniebat caput Herculis divini.

Manibus quidem clypeum cepit undique-varium : nec quis-
 quam eum] perrupisset jaciendo neque comminuisset, mirum
 visu.] Nam totus quidem circum gypso candidoque ebore
 et electro lucidus erat, auroque fulgido
 splendens ; chalybis vero laminæ erant-ductæ.

*) In medio autem draconis erat terror laudquaquam effabilis,
 retro oculis igne lucentibus spectans :
 hujus etiam dentibus quidem repletum-erat os candide dis-
 positis,] sævis, inaccessis ; supra terribilem autem frontem
 sæva contentio volitabat, parans pugnam virorum,
 tetra, quæ sane mentemque et præcordia eximebat viris,
 quicumque bellum adversus Jovis filium gererent.
 Horum et animæ quidem sub terram submerguntur ad-Or-
 cum intro] ipsorum ; ossa autem eorum, circum pelle putre-
 facta,] Sirio torrido, in nigra putrescunt terra.
 In eo autem Propulsatioque Repulsioque factæ-erant ;

* In medio autem e chalybe (factus) erat Timor, laudquaquam
 effabilis, [Id. profat.]

155 ἐν δ' Ὀμαδός τε Φόνος τ' Ἀνδροκτασίη τε δεδῆει.
 Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ἐθύνεον, ἐν δ' ὀλοή Κῆρ
 ἄλλον ζῶον ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν.
 Εἶμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὤμοισι δαφνοειδὲν αἵματι φωτῶν,
 160 δεινὸν δερκομένη καναχῇσι τε βεβρυχυῖα.
 Ἐν δ' ὄφρων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν, οὔτι φατειῶν,
 δώδεκα, ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φῶλ' ἀνθρώπων,
 οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱὶ φέροιεν
 τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχῇ πέλεν εὖτε μάχοιτο
 165 Ἀμφιτρωνιάδης, τὰ δὲ δαίετο θαυματὰ ἔργα·
 στίγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι,
 κυάνεοι κατὰ νῦτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
 Ἐν δὲ συὼν ἀγέλαι χλούωνιν ἔσαν ἡδὲ λεόντων
 ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων θ' ἱεμένων τε.
 170 Τῶν καὶ ἡμιληδὸν στίχες ᾗσαν· οὐδὲ νυ τοίγε
 οὐδέτεροι τρεῖτην· ῥοῖσσόν γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
 Ἦδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῖς, ἄμφι δὲ κάπροι
 δοιοί, ἀπουράμενοι ψυχᾶς, κατὰ δὲ σφι κελαινὸν
 αἶμ' ἀπελείβετ' ἔρατ'· οἱ δ', αὐχένας ἐξεριπόντες,
 175 κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι·
 τοῖ δ' ἔτι μάλλον ἐγειρέσθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
 ἀμφοτέροι, χλούναι τε σύες χαροποί τε λέοντες.
 Ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθαίων αἰχμητῶν
 Καινέα τ' ἄμφι ἄνακτα Δρύαντά τε Πειρίθοόν τε
 180 Ὀπλέα τ' Ἐξάδιόν τε Φάληρόν τε Πρόλοχόν τε
 Μόλον τ' Ἀμπυκίδην, Τिताρήσιον, ὅζον Ἄρηος,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
 ἀργύρεοι, χρυσεῖα περὶ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἡγερέθοντο
 185 ἄμφι μέγαν Πετραῖον ἰδ' Ἀσβόλον οἰωνιστὴν
 Ἄρκτον τ' Οὐρεῖόν τε μελαγχραίτην τε Μίμαντα
 καὶ δύο Πευκεΐδας, Περιμήδεά τε Δρύαλόν τε,
 ἀργύρεοι, χρυσεῖας ἑλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε συναίγδην ὥσεί ζωοὶ περ ἐόντες
 190 ἔγχεσιν ἡδ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
 Ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεος ἔστασαν ἵπποι
 χρύσειοι, ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος οὐλῖος Ἄρης
 αἰχμὴν ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, περὶ ἑσσι κελεύων,
 αἵματι φοινικέος, ὥσεί ζωὸς ἐναρίζων,
 195 δίφρῳ ἐπεμβεβασί· παρὰ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε
 ἔστασαν ἱεμενοὶ πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
 Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
 τῇ ἱκέλη ὥσεί τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
 ἔγχος ἔχουσα· ἐν χερσὶν ἰδὲ χρυσὴν τρυφάλειαν,
 200 αἰγίδα τ' ἄμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ὄχετο φύλοπιν αἰνῆν.
 Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς· ἐν δ' ἄρα μέσσω
 ἱμερόεν κιθάριζε Διὸς καὶ Ἀθητῶς υἱὸς
 χρυσεὴ φόρμιγγι· θεῶν δ' ἕως ἄγνος Ὀλύμπος
 [ἐν δ' ἀγορῇ, περὶ δ' ὄλθος ἀπειρίτος ἐστερᾶνκτο]
 205 ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεαὶ δ' ἐξήρχον ἀοιδῆς
 Μοῦσαι Πιερίδες, λιγυρὴ μελπομένης εἰκυῖαι.
 Ἐν δὲ λιμὴν εὐορμος ἀμαιμαχέτοιο θαλάσσης
 κυκλωτέρης ἐτέτυκτο πανέφθου κατσίτεροιο,

in eo Tumultusque Nexque Homicidiumque ardebant.

In eo Contentio Turbaque furebant, in eo perniciosa Mors,
 alium virum tenens recens-vulneratum, alium illaesum,
 alium mortuum per pugnam trahebat pedibus.

Vestem autem habebat circum humeros cruentam sanguine
 virorum,] sævum intuens clamoribusque vociferans.

In eo autem serpentum capita sævorum erant, haudquaquam
 effabilem,] duodecim, quæ perterrefaciebant super terram ge-
 nera hominum,] quicumque bellum contra Jovis filium gere-
 rent;] eorum et dentium quidem crepitus erat, quoties pugna-

bat] Amphitryoniades : hæc autem fulgurabant miranda ope-
 ra :] punctorum vero instar apparebant conspicuæ sævis dra-
 conibus,] (qui erant) cærulei per terga, quorum vero nigrica-

bant maxillæ.] In eo autem suum greges agrestium erant at-
 que leonum] sese adspicientium, irascentiumque cupien-

tiumque.] Quorum etiam turmatim ordines incedebant; ne-
 que sane hi] neutri tremebant; horrebant tamen colla utri-

que.] Jam enim ipsis jacebat magnus leo, circum autem apri
 duo, spoliati anima, deorsumque iis niger

cruor destillabat in terram : ipsi autem, cervicibus dejectis,
 jacebant mortui sub terribilibus leonibus.

Hi vero etiam magis excitabantur, incensi ad-pugnandum,
 utrique, agrestesque sues trucesque leones.

In eo autem erat pugna Lapitharum bellatorum

Cæneumque circa regem Dryantemque Pirithoumque

Hopleumque Exadiumque Phalerumque Prolochumque

Mopsiumque Ampyciden, Titaresium, prolem Martis,

Theseumque Ægiden, similem immortalibus :

(qui erant) argentei, aurea circum corpus arma habentes.

Centauri autem ex-altera-parte adversi congregabantur

circum magnum Petræum atque Asbolum augurem

Arctumque Huriumque, nigrisque-pilis Mimantem

et duos Peucidas, Perimedeum Dryalumque,

argentei, aureas abietes in manibus habentes.

Atque simul-impetu-facto tanquam (exsistentes) vivi

lanceis atque abietibus cominus contendebant.

In eo autem Martis terribilis celeripedes stabant equi

aurei, in eo vero etiam ipse spoliator perniciosus Mars,

hastam in manibus habens, milites exhortans,

sanguine cruentus, quasi vivos spolians,

curru insistent : juxta autem Pavorque Terrorque

stabant cupientes bellum subire virorum.

In eo autem Jovis filia prædatrix Tritogenia,

ei similis quasique pugnam volens parare,

hastam habens in manibus atque auream galeam,

ægidemque circum humeros : ingrediebatur autem prælium

sævum.] In eo autem erat immortalium sacer chorus ; in me-

dio vero] dulce citharizabat Jovis et Latonæ filius

aurea lyra : Deorum autem sedes, sanctus Olympus

[in eo autem forum, circum vero opes immensæ susceperant]

immortalium in certamine : Dææ autem incipiebant cantum

Musæ Pierides, acute canentibus similes.

In eo autem portus impulsu-facilis immensi maris

rotundus factus-erat purissimo e stanno,

κλυζομένω ἱκελος· πολλοὶ γε μὲν ἄμ' μέσον αὐτοῦ
 210 δελφίνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνοντο ἰχθυόοντες,
 νηχομένοις ἱκελοι· δοιοὶ δ' ἀναψυσιόοντες
 ἀργυρεοὶ δελφίνες ἐφοίτων ἑλλοπας ἰχθῦς.
 Ἦν δ' ὑπο γάλκκειο τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
 ἦστο ἀνὴρ ἄλιεύς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
 215 ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀπορρίψοντι ἐοικώς.
 Ἐν δ' ἦν ἡυκόμου Δανάης τέκος, ἱππότηα Περσεύς,
 οὐτ' ἄρ' ἐπιψύων σάκεος ποσὶν οὐθ' ἐκὰς αὐτοῦ,
 θαῦμα μέγα φράσσασθαι, ἐπεὶ οὐδ' αὖτ' ἐστῆριχτο.
 Τῶς γὰρ μιν παλάμαις τεύξε κλυτὸς Ἀμφιγυγίης
 220 χρύσειον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
 Ὡμοισιν δ' ὁ μὲν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο
 γάλκκεον ἐκ τελαμῶνος· ὁ δ' ἴσχετο νόημ' ἐποτάτο.
 Πᾶν δὲ μετὰ φρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου,
 Γοργούς· ἀμφὶ δὲ μιν κίχισις θεῆς, θαῦμα ἰδέσθαι,
 225 ἀργυρεῇ· οὐσανοὶ δὲ κατ' ἡωρεῦντο φαεινοὶ
 χρύσειοι· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἀνακτος
 κεῖτ' Ἀΐδος κυνὴ νυκτὸς ζῶρον αἰνὸν ἔχουσα.
 Αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἐοικώς
 Περσεύς Δαναΐδης ἐτιταίνετο. Ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
 230 Γοργόνες ἄπλητοὶ τε καὶ οὐ φαταὶ ἐρρίωντο,
 ἰέμεναι μαπτέειν. Ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
 βαινουσέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
 ὀξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντες
 δοιοὶ ἀπ' ἡωρεῦντ' ἐπικυρτώνοντε κάρηνα.
 235 Λίγμαζον δ' ἄρα τώγε· μένει δ' ἐχάρασσαν ὀδόντας
 ἄγρια δερκομένω. Ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοισι
 Γοργεῖσις ἐδονεῖτο μέγας φόβος· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 ἄνδρες ἐμαρνάσθησαν πολεμική· τεύχε' ἔχοντες,
 τοὶ μὲν ὑπὲρ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκῆων
 240 λοιγὸν ἀμύνοντες, τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες.
 Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες
 μάρνανθ'· αἱ δὲ γυναῖκες εὐδμήτων ἐπὶ πύργων,
 γαλκέων, οἷον βῶων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,
 ζωῆσιν ἱκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἥφαιστοιο.
 245 Ἄνδρες δ', οἱ πρεσβῆτες ἔσαν, γῆράς τ' ἐμέμαρπεν,
 ἀθροοὶ ἔκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
 χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
 δειδιότες τοὶ δ' αὐτὲ μάχην ἔχον· αἱ δὲ μετ' αὐτοῦς
 Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβέυσαι ὀδόντας,
 250 δεινωτοὶ βλοσυροὶ τε, θαφονοὶ τ' ἄπλητοὶ τε
 δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. Πᾶσαι δ' ἄρ' ἔιντο
 αἶμα μέλαν πίεειν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
 κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 βάλλ' ὄνυχας μεγάλους, ψυχὴ δ' Ἀΐδοςδε κατεῖεν
 255 Ἄρταρον ἐς κρυόνθ'. Αἱ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέσαντο
 αἶματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
 ἄψ' δ' ὀμμαδὸν καὶ μῶλον ἐθύνον αὐτὶς ἰοῦσαι.
 Κλωθὴ καὶ Λαχέσις σπιν ἐφέστασαν· ἡ μὲν ὑφ' ἑσσην
 Ἄτροπος οὐτὶ πέλεν μαγὰν θεὸς, ἀλλ' ἄρα ἦγε
 260 τῶν γε μὲν ἀλλῶν προφερέης τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.
 Πᾶσαι δ' αὖτ' ἐνὶ φρεσὶ μάχην ὀριμεῖαν ἔθεντο.
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὀριμεῖαν θυμὸν ἔχοντες,

undanti similis : multi vero per medium ipsius
 delphines hac et illac ferebantur piscantes,
 natantibus similes : duo autem flando-excitantes
 argentei delphines natabant multos pisces.
 Sub his vero ærei trepidabant pisces : at in ripis
 sedebat vir piscator observans ; habebat autem manibus
 piscium rete, projecturo similis.
 In eo autem erat pulchricomæ Danaës filius, eques Perseus,
 neque sane contingens clypeum pedibus, neque procul ab eo,
 miraculum magnum dictu, quoniam nusquam nitebatur.
 Ita enim hunc manibus fecerat inclytus Vulcanus
 aureum ; circum autem pedes habebat alata talaria.
 Et humeros quidem circum nigro-nunitum ensen suspensum
 habebat] æreum e loro : ipse autem velut cogitatio volabat.
 Totum vero tergum ejus tenebat caput sævi monstri
 Gorgonis : circum autem ipsum pera complectebatur, mirum
 visu,] argentea, fimbriæque dependebant lucidæ
 aureæ : terribilis autem circum tempora regis
 posita-erat Orci galea, noctis caliginem gravem habens.
 Ipse vero fugienti et formidanti similis
 Perseus Danaides protendebatur. At post eum
 Gorgones inaccessæ neque effabiles ruebant,
 cupientes apprehendere. In pallido autem chalybe
 euntium resonabat clypeus magno strepitu
 acutum et tinnulum : in zonis autem dracones
 duo dependebant incurvantes capita.
 Lambebant vero illi, iraque acuebant dentes,
 sævum tuentes. Supra sæva autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror : sed supra ipsas
 viri pugnabant, bellica arma habentes,
 hi quidem a sua civitate suisque parentibus
 pestem depellentes, illi autem devastare studentes.
 Multi quidem jacebant, plures autem sustinentes pugnam
 dimicabant : mulieres autem bene-constructis in turribus,
 æreis, acute clamabant, lacerabantque genas,
 vivis similes, opera inclyti Vulcani.
 Viri autem, qui seniores erant, et quos senectus arripuerat,
 conferti extra portas erant, sursumque Diis
 manus tendebant beatæ, pro suis liberis
 metuentes : illi vero contra pugnam sustinebant : at post ipsos
 Fatales-Deæ nigrae candidis crepantes dentibus,
 torvæ terribilesque, cruentæque inaccessæque
 pugnam sustinebant de cadentibus. Omnes enim cupiebant
 cruorem nigrum bibere : quem vero primum forte-ceperant
 jacentem vel cadentem recens-saucium, ei quidem
 injiciebat una unguis magnos : anima vero ad Orcum de-
 scendebat,] Tartarum in frigidum. Illæ autem animum quum
 satiassent] sanguine humano, hunc hominem quidem abjicie-
 bant post-tergum,] retro autem in tumultum et stragem
 festinabant iterum euntes,] Clotho et Lachesis iis adsta-
 bant ; debilior quidem] Atropos nequaquam erat, magna Dea :
 sed sane hæc] aliis quidem præstantiorque erat maxima-
 que-natu,] Omnes circa unum virum pugnam acerbam com-
 mittebant :] truculente vero se-mutuo adspiciebant oculis

ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασεῖας ἰσώσαντο.
 Πάρ δ' Ἀχλὺς εἰστήχει ἐπισμουγερή τε καὶ αἰνή,
 265 χλωρῇ, αὖσταλῇ, λιμῷ καταπεπτηυῖα,
 γουνοπαγῆς, μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεςσιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ἐκ μὲν βινῶν μύζαι βέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 αἷμ' ἀπελείβει· ἔραζ'· ἡ δ' ἀπληστον σεσαρυῖα
 εἰστήχει, πολλῇ δὲ κόνις κατενένοθεν ὤμους,
 270 δάκρυσι μυδαλέῃ. Παρὰ δ' εὐπυργος πόλις ἀνδρῶν
 χρύσειαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυροῖς ἀραρυῖαι
 ἐπὶ τὰ πύλαι· τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
 πέρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ εὖσσώτρου ἐπ' ἀπῆνης
 ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναικα, πολλὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
 275 τῇλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύραζε
 χερσὶν ἐνὶ δμῶν. Ταὶ δ' ἀγλαΐη τεθαλυῖαι
 πρόσθ' ἔκον· τοῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἔποντο.
 Ταὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν συρίγγων ἴεσαν αὐδὴν
 ἐξ ἀπαλῶν στομάτων, περὶ δὲ σφισιν ἀγνυτο ἡχώ.
 280 Οἱ δ' ὑπὸ φορμύγγων ἀναγον χορὸν ἱμερόεντα.
 Ἐνθεν δ' αὖθ' ἐτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
 τοὶ γέ μιν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ αἰοδῇ,
 τοὶ γέ μιν αὖ γελώοντες ὑπ' αὐλητῇρι δ' ἕκαστος
 πρόσθ' ἔκον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλαῖαι τε χοροὶ τε
 285 ἀγλαΐαι τ' εἶχον. Τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόλιν
 νῶθ' ἱππων ἐπιβάντες ἐθύονον. Οἱ δ' ἀροτῆρες
 ἤρειχον γλῶνα διὰν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
 ἐστάλατ'. Αὐτὰρ ἔην βαθὺ λῆϊον· οἷγε μὲν ἤμων
 αἰγμῆς ὀξείησι κορυνιόεντα πέτῃλα
 290 βριθόμενα σταχύων, ὥσει Δημήτερος ἀκτὴν.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἑλλεδανοῖσι δέον καὶ ἐπιτνον ἀλῶν,
 οἱ δ' ἐτρύγων οἶνας ὀρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητῆρων
 λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὀρχων,
 295 βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέης ἐλίκεσσιν·
 οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν. Παρὰ δὲ σφισιν ὄρχος
 χρύσεος ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο,
 σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃσι κάμαξι,
 [τοὶ γέ μιν αὖ παίζοντες ὑπ' αὐλητῇρι ἕκαστος]
 300 βριθόμενος σταφυλῇσι μελάνθησάν γε μὲν αἶδε.
 Οἷγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρουν· οἱ δ' ἐμάχοντο
 πύξ τε καὶ ἐλκηδόν. Τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρευν
 ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντες κύνας πρό,
 ἰέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπαλύζαι·
 305 πᾶρ δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλοις
 ὄτρυν ἔχον καὶ μόχθον. Ἐὐπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
 ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἱππους
 βυτὰ χαλαίνοντες, τὰ δ' ἐπικροτέοντα πέτοντο
 ἄρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλημναι μέγ' αὐτευν.
 310 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδίων εἶχον πόνον, οὐδὲ ποτὲ σφιν
 νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἀχριτον εἶχον αἰθλον.
 Τοῖσι δὲ καὶ προύκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
 χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.
 Ἀμφὶ δ' ἴτυν βέον Ὀκεανὸς πληθύνοντι ἑοικώς·
 315 πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον. Οἱ δὲ κατ' αὐτὸν

succensentes,] unguēs vero manusque audaces conserebant.
 Juxta autem Tristitia stabat foedaque et misera,
 pallida, arida, fame oppressa,
 rigidis-genibus : longi vero unguēs manibus insidebant.
 Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem
 cruor destillabat in-terram : hæc vero immense dentes-strin-
 gens,] stabat, multus autem pulvis inspersus-erat humeris,
 lacrymis madens. Juxta vero turrata urbs hominum :
 aureæ autem eam tenebant superliminaribus adaptatæ
 septem portæ : homines vero in voluptatibusque choreisque
 oblectationem capiebant : nam alii quidem bene-rotali in
 rheda] ducebant viro uxorem, multusque hymenæus excita-
 batur :] procul autem ab ardentibus facibus fulgor resplende-
 bat] in manibus famularum. Hæc vero venustate florentes
 præibant : illos autem chori saltantes sequebantur.
 Hæc quidem ad canoras fistulas emittebant cantum
 ex teneris oribus, circumque eas frangebatur echo.
 Illi vero ad citharas ducebant chorum amabilem.
 Inde rursum ex-alia-parte juvenes comissabantur ad tibiam,
 alii quidem etiam ludentes inter saltationem et cantum,
 alii vero etiam ridentes : sub tibicine autem singuli
 procedebant : totam vero urbem voluptatesque chorearum
 festivitatesque tenebant. Alii autem rursus extra oppidum
 tergis equorum conscensis currebant. Aratores vero
 proscindebant terram divam, succinctisque tunicis
 cincti-erant : sed erat profunda segēs : alii quidem metebant
 mucronibus acutis cauliculata folia,
 gravidas spicis, tamquam Cereris donum.
 Alii autem (in) restibus ligabant et sternebant aream :
 alii vero vindemiabant vinum, falces in manibus habentes :
 alii vero etiam in qualos ferebant a vindemiatoribus
 albos et nigros racemos magnis ex vineis,
 gravidis foliis et argenteis capreolis :
 alii vero etiam in qualos ferebant. Juxtaque illos vinea
 aurea erat, incluta opera prudentis Vulcani,
 agitata foliis et argenteis perticis,
 [alii quidem etiam ludentes sub tibicine singuli]
 onerata uvis ; nigritabant tamen ipsæ.
 Alii quidem calcabant, alii autem hauriebant ; alii autem di-
 micabant] pugilandoque et luctando : alii vero celeripedes
 lepores venabantur] viri venatores, et asperis-dentibus ca-
 nes-duo ante eos,] cupientes capere, illi vero cupientes ef-
 fugere :] juxta ipsos autem equites habebant laborem, pro-
 que præmiis] certamen habebant et pugnam : bene-contextis
 vero in curribus] aurigæ stantes immittebant veloces equos,
 habenas laxantes, illi autem crepitantes volabant
 currus compacti, et modioli valde resonabant.
 Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, neque un-
 quam iis] victoria expedita-erat, sed anceps habebant cer-
 tamen.] Illis autem etiam propositus-erat magnus tripus in
 stadio,] aureus, incluta opera prudentis Vulcani.
 Circa vero marginem manabat Oceanus, turgenti similis ;
 totum autem amplectebatur clypeum artificiosissimum. At per

κύκνοι ἀερσιπτόται μεγάλ' ἤπυον, οἳ ῥά τε πολλοὶ
νῆχον ἐπ' ἄχρον ὕδωρ, πὰρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο.
Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλάς
Ἡρακλῆος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
320 ἀρσάμενος παλάμῃσι. Τὸ μὲν Διὸς ἀλκιμὸς υἱὸς
πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἵππειου θόρε δίφρου,
εἵκελος ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
κοῦρα βιβιάς· τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἴολαος
δίφρου ἐπεμβεβώς ἰθύνετο καμπύλον ἄρμα.
325 Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
καὶ σφεας θαρσύνουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Χαίρετε, Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο·
νῦν δὲ Ζεὺς κράτος ὑμῖν διδοῖ μακάρεσσιν ἀνάσσειν,
Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
330 Ἄλλο δέ τοι τι ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν·
εὖτ' ἂν δὲ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσῃς,
τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
ἐνθα κε γυμνωθέντα σάκεος ὑπο δαιδαλέοιο
335 ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, ἐνθ' οὐτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ·
ἂψ δ' ἀναχάσσεσθαι· ἐπεὶ οὐ νύ τοι αἰσιμὸν ἐστίν
οὐθ' ἵππους ἐλέειν οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.

ᾧ εἰποῦς' ἐς δίφρον ἐδήσατο διὰ θεάων,
νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
340 ἐσσυμένως. Τότε δὲ ῥα διόγνητος Ἴολαος
σμερδαλέον ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλήης
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα κονίοντες πεδίοιο.
Ἐν γὰρ σπιν μένος ἔχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
αἰγίδ' ἀνασσεύσασα· περιστονάχιζε δὲ γαῖα.
345 Τοὶ δ' αἰμυδὶς προγόνοντ' ἔκειοι πυρὶ ἥδ' θυέλλῃ,
Κύκνος θ' ἱππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος αὐτῆς.
Τῶν ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
ὀξεῖα χρέμισαν, περὶ δὲ σφισιν ἄγνυτο ἠχώ.
Τὸν πρότερος προσέειπε βίη Ἡρακλεΐη·

350 Κύκνε πέπον, τί νυν νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους,
ἀνδράσιν οἳ τε πόνου καὶ οἰζύος ἰδριές εἰμεν;
ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δίφρον εὐξοον ἡδὲ κελεύθου
εἶχε παρὲξ ἰέναι. Τρηχίνα δέ τοι παρελεύων
ἐς Κήρυκα ἀνακτα· ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
355 Τρηχίνος προβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός·
τοῦ γὰρ ὀπυίεις παῖδα Θεμιστονόην κυανῶπιν.
ᾧ πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτῇ
ἀρχέσει, εἰ δὲ νῶϊ συνοισόμεθα πολεμίζειν.
Ἦδὲ μὲν τί ἐφημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
360 ἐγγχεος ἡμετέρου, δὲ ὑπὲρ Πύλου ἡμαθόεντος
ἀντίος ἐσθ' ἐμῆο, μάχης ἄμωτον μενεαίνων.
Τρίς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἡρείσατο γαίῃ,
οὐταμένον σάκεος, τὸ δὲ τέτρατον ἤλασα μηρόν,
παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξ·
365 πρηνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἐγγχεος ὀρμη.
Ἐνθα κε δὲ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
χερσὶν ὅφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἕναρα βροτόεντα.
ᾧ εἰπατ' οὐδ' ἄρα Κύκνος εὐμμελής ἐμενοῖνα

ipsum] cygni altivolantes magnum clangebant, qui sane multi
natabant in summa aqua, juxta autem pisces lasciviebant.

Mirum visu etiam Jovi gravitonanti, cujus per consilia
Vulcanus fecit clypeum magnum validumque
aptans manibus. Hunc quidem Jovis fortis filius
vibrabat violenter : in equinum autem insiliit currum,
similis fulguri patris Jovis ægida-tenentis,
leviter ingrediens : huic autem auriga, fortis Iolaus,
bigis insistens regebat curvum currum.

Prope autem his advenit Dea splendidis-oculis Minerva,
atque ipsos confirmans verbis volucris allocuta est :

Salvete, Lyncei progenies longe inclyti :
nunc itaque Jupiter robur vobis dat beatis (deis) imperans,
Cycnumque interficiendi et inclyta arma despoliandi.
Aliud autem tibi verbum dicam, multo fortissime hominum :
postquam enim Cycnum dulci vita spoliaveris,
illum quidem tum ibidem relinque et arma ejus :
ipse autem homicidam Martem accedentem observans,
ubi nudatum clypeo (ab) artificioso
oculis videris, ibi vulnera acuto ferro :
retro autem te-recipe, quoniam non sane tibi in-fatis est
neque equos capere, neque inclyta arma illius.

Sic locuta in currum adscendit diva Dearum,
victoriam immortalibus manibus et gloriam tenens,
celeriter. Tunc jam igitur Jove-natus Iolaus
horrendum equos increpuit : hi autem ex adhortatione
raptim ferebant celerem currum pulverem-cientes per-cara-
pum.] Nam iis animum addiderat Dea splendidis-oculis Mi-
nerva,] agide concussa : circum-ingemiscebat autem tellus.
Illi autem simul procedebant, similes igni sive procellæ,
Cycnusque equum-domitor et Mars insatiabilis belli.
Horum equi quidem deinde obvii sibi-mutuo
acutum hinnivere, circaque eos resonabat echo.

Hunc prior alloquebatur vis Herculeæ :

Cycne ignave, cur jam nobis immittitis veloces equos,
viris, qui laboris et ærumnæ experti sumus ?
agedum præterage currum bene-politum, atque e-via
cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo
ad Ceycem regem : is enim potentiaque et reverentia
Trachini præest : tu vero satis bene scis etiam ipse :
ejus enim uxorem-habes filiam Themistonoën nigris-oculis.
O ignave, non quidem enim tibi neque Mars mortis exitium
prohibebit, si jam nos congressi-fuerimus ad-pugnandum.
Jam quidem ipsum aio etiam alias periculum-fecisse
hastæ nostræ, quando pro Pylo arenosa
adversus stetit mihi, pugnam insatiabiliter cupiens.
Ter quidem mea ab hasta percussus nixus-est terra,
vulnerato clypeo : quarto autem transadegi femur
omnibus viribus incumbens, magnumque clypeum perforavi·
pronus autem in pulveribus humi cecidit hastæ impetu.
Ibi jam infamis inter immortales fuit,
manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.

Sic dixit : neque tamen Cycnus bene-hastatus volebat,

τῷ ἐπιπειθόμενος ἐγείμεν ἐρυσάρματας ἵππους.
 370 Δὴ τότε ἅπ' εὐπλεκέων δίφρων ὄρον αἰψ' ἐπὶ γαῖαν
 παῖς τε Διὸς μεγάλου καὶ Ἐνυαλίοιο ἀνακτος.
 Ἦνίοχοι δ' ἐμπλην ἔλασαν καλλίτριγας ἵππους·
 τῶν δ' ὕπο σευομένων κανάριζε πόντ' εὐρεῖα χθών.
 Ὡς δ' ὅτ' ἄφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
 375 πέτραι ἀποθρύσκουσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι,
 πολλὰ δὲ δρυὺς ὑψικόμοι, πολλὰ δὲ τε πεῦκαι
 αἰγυριοὶ τε τανύδρυζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
 βίεωα κυλινδομένον, εἴως πεδιόνδ' ἀφίκωνται,
 ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
 380 Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτὴ τ' Ἰαωλκός,
 Ἄρνη τ' ἦδ' Ἑλίκη Ἀνθειά τε ποιήσασα
 φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἱαχον· οἱ δ' ἀλκίη
 θεσπεσίῳ σύνισαν μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 καὶ δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανὸν ψιάδας βάλεν αἰκτορέσσας,
 385 σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἐὼν μεγαθαρσεί παιδί.
 Οἷος δ' ἐν βήσσης ὄρεος χαλεπὸς προῖδέσθαι
 κάπρος χαυλιδῶν φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 ἀνδράσι θηρευτῆς, θήγαι δὲ τε λευκὸν ὄδοντα
 δορυμωεῖς, ἄρρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιγῶντι
 390 λείβεται, ὅσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόντι εἴκτην,
 ὀρθὰς δ' ἐν λοφίῃ φρίσσει τρίχας ἀμφὶ τε δειρήν·
 τῷ ἱκελὸς Διὸς υἱὸς ἄφ' ἱππέου θόρε δίφρου.
 Ἦμος δὲ χλοερῷ κυκνόπτερος ἡχέτα τέττις
 ὄζω ἐφεζήμενος θέρους ἀνθρώποισιν αἰδεῖν
 395 ἄρχεται, ὅτε πόσις καὶ βροῖσις ὄγλυς ἐέρση,
 καὶ τε πανηγυρίως τε καὶ ἡῶρος χέει αὐδὴν
 ἰδοὶ ἐν αἰνοτάτῳ, ὅποτε χροῖα Σεῖριος ἄξει·
 (τῆμος δὲ κέγχροισι πέρι γλῶγες τελέθουσι,
 τοῦτε θέρει σπεύρουσιν, ὅτ' ὀμαχες αἰόλλονται,
 400 ὅτ' αὖ Διώνυσος ὄωκ' ἀνδράσι γάρμα καὶ ἄλθος,)
 τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 [Ὡς δὲ λέοντες δύο ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
 ἀλλήλοισι κοτέοντες ἐπὶ σφέας ὀρμήσωσι,
 δεινὴ δὲ σφ' ἱαχὴ ἀραβὸς θ' ἅμα γίγνεται ὀδόντων]
 405 οἱ δ' ὥς· αἰγυριοὶ γαμψόφυγες, ἀγκυλογεῖλαι,
 πέτρῃ ἔφ' ὑψηλῇ μεγάλῃ κλαζόντε μάχῃσθον
 αἰγὸς ὀρεσσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο,
 πίνονος, ἦντ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήτιος ἀνήρ
 ἰὼ ἀπὸ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλῆσεται ἄλλῃ,
 410 γόρου αἰδῶρις εὖν, οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,
 ἐσσυμένως δὲ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο,
 ὡς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ἐνθ' ἦτοι Κύνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
 κτεινέμεναι μεμαῶς σάχει ἑμβαλε χάλκεον ἔγχος,
 415 οὐδ' ἐρρήξεν χαλκόν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
 Ἀμφιτρυωνιάδης δὲ, βίη Ἡρακλεΐη,
 μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἐγγεῖ μακρῷ
 αὐχένῃ γυμνωθέντα θωῶς ὑπένερθε γενείου
 ἤλασ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε
 420 ἀνδροφόνος μελίη· μέγα γὰρ σθένος ἐμπεσε φωτός.
 Ἦριπε δ', ὡς ὅτε τις δρυὺς ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρῃ

huic obtemperans, retinere trahentes-currum equos.
 Jam tunc a bene-compacto curru desilierunt celeriter in ter-
 ram,] filiusque Jovis magni et Enyalii regis.
 Aurigæ autem propius egerunt pulcricomos equos :
 illis autem sub irruentibus sonabat pedibus lata terra.
 Ut autem quando ab alto vertice montis magni
 rupes desiliunt, super alias-alia vero cadunt,
 multæque quercus alticomæ, multæque et picæ,
 populique radicibus-altis franguntur ab ipsis
 raptim volventibus, donec in-campum perveniant :
 ita illi in se-mutuo ruebant, magnum crepantes.
 Tota autem Myrmidonumque civitas celebrisque Iolcus,
 Arneque atque Helice Anthæaque herbosa
 (sub) voce utriusque valde resonabant : ii autem cum clamore
 mirando congressi-sunt : valde autem intonuit prudens Jupi-
 ter,] deorsumque sane a cælo guttas jecit sanguinolentas,
 signum ponens belli suo magnanimo filio.
 Qualis autem in saltibus montis sævus aspectu
 aper dentibus-exsertis meditatur animo pugnare
 cum-viris venatoribus, acuitque candidum dentem
 incurvatus, spuma autem circa os mandenti
 destillat, oculique ejus igni splendenti similes-sunt,
 erectis autem in dorso horret setis circaque collum :
 huic similis Jovis filius ab equino desiliit curru.
 Quando autem viridi nigris-alis sonora cicada
 ramo insidens æstatem hominibus canere
 incipit, cui potus et cibus secundus ros est,
 atque per-totum-diem et matutina fundit vocem
 æstu in gravissimo, quando cutem Sirius exsiccat :
 (tum jam milio circum aristæ nascuntur,
 quod æstate seminant, cum uvæ-acerbæ variegantur,
 qualia Bacchus dedit hominibus lætitiā et laborem;) ea tempestate pugnabant, magnus autem tumultus excitaba-
 tur.][Ut vero leones duo pro occiso cervo
 sibi-mutuo irati in se-ipsos irruunt,
 sævusque ipsis rugitus strepitusque exoritur dentium :]
 hi autem, sicut vultures incurvis-unguibus, repandis-rostris,
 rupe in excelsa magnum clangentes dimicaverint
 capræ montivagæ gralia aut feræ cervæ,
 pinguis, quam interfecit jaculans juvenis vir
 sagitta e nervo, ipse autem aberravit alibi
 loci ignarus (exsistens) : at illi celeriter animadvertunt,
 rapideque pro ea pugnam acrem instituunt :
 sic hi clamantes contra se-mutuo irruerunt.
 Ibi sane Cynus quidem potentis Jovis filium
 occidere cupiens, clypeo adegit æream hastam,
 neque perripuit æs : defendebant enim dona Dei.
 Amphitryoniades autem, vis Herculeæ,
 inter galeamque et scutum hasta longa
 cervicem nudatam celeriter infra mentum
 percussit violenter ; at ambos abscidit nervos
 homicida fraxinus : magnum enim robur inciderat viri.
 Cecidit autem, veluti quum aliqua quercus, aut quum rupes

ἡλίβατος, πληγεῖσα Διὸς φολόεντι κεραινοῦ·
 ὡς ἔριπ'· ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶπασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός,
 425 αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
 δεινὸν ὄρων ὅσσοισι, λέων ὡς σώματι κύρσας,
 ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς δυνύχσσει
 σχίσσας ὅττι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
 ἐμ μένος δ' ἄρα τοῦγε κελαινὸν πίμπλαται ἤτορ·
 430 γλαυκιὼν δ' ὅσσοις δεινὸν πλευράς τε καὶ ὤμους
 οὐρῇ μαστιῶν ποσσὶ γλάφει, οὐδὲ τις αὐτὸν
 ἔτλη ἐξάντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν οὐδὲ μάχεσθαι·
 τοίος ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης, ἀκόρητος αὐτῆς,
 ἀντίος ἔσται Ἄρης, ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
 435 ἐσσυμένως· ὁ δὲ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀγνύμενος κῆρ,
 ἀμφοτέροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ὡς δ' ἐπ' ἀπὸ μεγάλου πέτρης πρηνὸς ὄρουσῃ,
 μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἥ δέ τε ἤχῃ
 ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δὲ οἱ ἀντεβόλησεν
 440 ὑψηλός· τῷ δὲ συνενεῖκεται· ἐνθα μιν ἴσχει·
 τόσση δ' ἐμ ἰαχῇ, βρισάρματος οὐλῖος Ἄρης,
 κεκληγὼς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἀντίη ἦλθεν Ἄρης ἐρεμνὴν αἰγὶδ' ἔχουσα·
 445 δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἄρης, ἐπισχε μένος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
 Ἡρακλέα κτείναντα, Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
 Ἄλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμμεῖο.
 450 Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πειθ' Ἄρεος μεγαλήτορα θυμὸν,
 ἀλλὰ μέγα ἰάχων φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλιν
 καρπαλίμως ἐπόρουσε βίη Ἡρακλεΐη,
 κακτάμεναι μεμαώς· καὶ ῥ' ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος
 σπερχνόν, ἐοῦ παιδὸς κοτέων πέρι τεθνηῶτος,
 455 ἐν σάκει μεγάλῳ. Ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἔγχος ὁρμήν ἔτραπ' ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
 Δριμύδ' Ἄρην ἄγος εἶλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὅζῳ
 ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλέα κρατερόφρονα· τὸν δ' ἐπιόντα
 Ἀμφιτρυωνιάδης, δεινῆς ἀκόρητος αὐτῆς,
 460 μῆρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπο δαιδαλέοιο
 οὔτασ' ἐπικρατέως· διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξε
 δούρατι νομήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάθθαλε μέσση.
 Τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος εὐτροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 ἤλασαν αἰψ' ἐγγύς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 465 ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἰψά δ' ἔπειτα
 ἵππους μαστιγῆν· ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὀλύμπον.
 Υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος
 Κύνων συλήσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
 νίσσοντ'· αἰψά δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος ἵκοντο
 470 ἵπποις ὠκυπόδεσσιν. Αὐτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἐξῆκετ' Ὀλύμπῳ τε μέγαν καὶ δόμματα πατρός.
 Κύνων δ' αὖ Κήρυξ θάπτεν καὶ λαὸς ἀπείρων,
 οἳ ῥ' ἐγγὺς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος
 Ἀνθην Μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτὴν τ' Ἰωλκὸν

Excelsa, icta Jovis funnanti fulmine :

sic cecidit : circum ipsum autem resonabant arma variata
 aere.] Hunc quidem dein reliquit Jovis ærumnosus filius :
 ipse autem homicidam Martem accedentem observans,
 sævum videns oculis, ut leo corpus *aliquod* forte-nactus,
 qui admodum avide pelle validis unguibus
 dissecta quam celerrime dulcem animam abstulit :
 ferocia autem sane hujus nigrum intumuit cor :
 splendidis-spectans vero oculis sævum costasque et humeros
 cauda flagellans pedibus fodit, neque quisquam ipsum
 sustinuit ex-adverso adspiciens prope ire, neque pugnare :
 talis igitur Amphitryoniades insatiabilis belli
 adversus stetit Marti in præcordiis audaciam augens,
 celeriter : is autem ipsi prope accessit mæsto corde ;
 utrique autem clamantes se-invicem invaserunt.
 Ut autem, quando a magno rupes cacumine præcipitarit,
 longe vero insiliendo volvitur, atque cum fragore
 venit irruens, collis autem huic obviis-fuit
 altus : huic iam concucurrit ; ibi is eam retinet :
 tanto ille quidem fremitu, gravans-currum perniciosus Mars,
 vociferans irrui ; ille autem prompte *eum* excepit.

Ast Minerva, filia Jovis argida-tenentis,
 obviam venit Marti, tenebrosam argidem habens :
 sæva autem torve intuens verbis volucris allocuta-est :

Mars, inhilbe animos fortes et manus invictas.
 Neque enim tibi fas est inclytis armis spoliare
 Herculem occisum, Jovis magnanimum filium.
 Sed age, desine pugna, neve adversus sta mili.

Sic ait : sed non persuasit Martis magnanimi animo ;
 sed magnum crepans flammæ similia arma vibrans,
 celeriter invasit vim Herculeam,
 occidere cupiens : et igitur conjecit æratam hastam
 vehementer, sui filii irascens gratia mortui,
 in clypeum magnum : at splendidis-oculis Minerva
 hastæ impetum avertit, protendens-se a curru.

Acerbus autem Martem dolor cepit : extracto vero gladio
 aculo] irrui contra Herculem magnanimum : at hunc acce-
 dentem] Amphitryoniades, sævi insatiabilis belli,
 femore nudatum clypeo sub artificioso
 vulneravit violenter : at valde carnem perscidit
 hastâ jaculans, inque terram *eum* prostravit in mediam.
 Huic autem Terror et Pavor bene-rotalem currum et equos
 adegerunt celeriter propius, et a terra spatiosa
 in currum posuerunt artificiosissimum : celeriter autem
 deinde] equos flagellabant : venerunt vero *in* magnum
 Olympum.] Filius autem Alcmenæ et gloriosus Iolaus,
 Cycno detractis ab humeris armis pulcris
 revertébantur : mox autem exinde *ad urbem* Trachinis vene-
 runt] equis celeripedibus. At splendidis-oculis Minerva
 ærvenit *in* Olympumque magnum et domos patris.
 Cyenum autem contra Ceyx sepelivit et populus innumerus,
 qui prope urbem habitabant inclyti regis
 Athen Myrmidonumque urbem celebremque Iolcum,

475 Ἄρνην τ' ἤδ' Ἑλικὴν πολλὸς δ' ἡγείρετο λαὸς,
 τιμῶντες Κήρυκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
 Τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμα' αἰδὲς ποίησεν Ἄναυρος,
 ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων. Τὼς γάρ μιν Ἀπολλων
 Λητοίδης ἦνωξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἑκατόμβας
 480 ὅστις ἄγοι Πυθῶδε βίη σύλασχε δοκεύων.

Arnenque atque Helicen : multus autem congregabatur po-
 pulus,] honorantes Ceycem, carum beatis Diis.
 Illius vero sepulcrum et monumentum invisibile reddidit
 Anaurus,] imbre hiemali inundans. Ita enim eum Apollo
 Latonæ-filius jussit, quoniam (*Cycnus*), inclytas hecatombas
 quicumque ageret Delphos, *eum* vi spoliabat insidiatus.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Μοῦσαι Πιερίθην ἀοιδῇσι κλείουσαι,
δεῦτε, Δί' ἐννέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνεῖουσαι·
ὄντε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε
ρητοί τ' ἄρρητοί τε, Διὸς μεγάλοιο ἔκhti.
5 Ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει,
ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει καὶ ἀδῆλον ἀέξει,
ῥεῖα δὲ τ' ἰθύνει σχολιὸν καὶ ἀγήνορα κάρφει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, δς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
Κλυθὶ ἰδὼν αἰών τε, δίκη δ' ἴθυνε θέμιστας.
10 Τύνη, ἐγὼ δέ κε, Πέρση, ἐτήτυμα μυθησάμην.

Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην Ἑρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
εἰσὶ δύνω τήν μὲν κεν ἐπαινήσειε νοήσας,
ἥ δ' ἐπιμωμητὴ διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
15 σχετλίη· οὐτις τήν γε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
ἀθανάτων βουλήσιν Ἑριν τιμῶσι βαρεῖαν.
Τὴν δ' ἐτέρην προτέρην μὲν ἐγείνατο Νύξ ἔρεβεννῇ,
θῆκε δὲ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι καὶ ἀνδράσι, πολλὸν ἀμείνω·
20 ἥτε καὶ ἀπάλαμόν περ ὁμῶς ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.
Εἰς ἕτερον γάρ τις τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
πλούσιον, ὃ σπεύδει μὲν ἀρόμεναι ἡδὲ φυτεύειν,
οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοὶ δὲ τε γείτονα γείτων
εἰς ἄφρον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' Ἑρις ἥδε βροτοῖσι.
25 Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει καὶ τέκτονι τέκτων,
καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονεῖ καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
Ὡ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ,
μηδέ σ' Ἑρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
νεῖκε' ὀπιπτεύοντ' ἀγορῇς ἐπακουὸν ἑόντα.
30 Ὀρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεϊκέων τ' ἀγορέων τε
ᾧτινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατάκειται
ῥαῖος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτὴν.
Τοῦ κε κορυσσάμενος νεῖκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
κτῆμας· ἐπ' ἀλλοτρίοις σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται
35 ὥδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὐτὴ διακρινώμεθα νεῖκος
ἰθείησι δίκαις, αἵ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἀρισταί.
Ἡδὴ μὲν γὰρ κλῆρον ἔδασσάμεθ', ἀλλὰ τε πολλὰ
ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
ῶροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι.
40 Νήπιοι, οὐδὲ ἴσασι βῶπ πλέον ἡμῖσι παντὸς,
οὐδ' ὅσον ἐν μάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.
Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
Ῥηϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάσσαιο,
ὥστε σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν καὶ ἀεργὸν ἑόντα·
45 αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,
ἔργα βῶων δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ἥσιν,
ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.

HERODOTUS.

OPERA ET DIES.

Musæ, ex-Pieria carminibus celebrantes,
adeste, Jovem dicite, vestrum patrem canentes,
per quem mortales homines pariter obscurique clarique sunt,
nobilesque ignobilesque, Jovis magni voluntate.
Nam facile quidem extollit, facile vero elatum deprimit,
facileque præclarum minuit et obscurum auget,
facileque corrigit pravum et superbum attenuat
Jupiter altitonans, qui supremas ædes incolit.
Audi intuens auscultansque, juste autem rege judicia.
Agedum, ego vero, Persa, vera dixerim.

Non igitur unum erat Contentionum genus, sed super terram
sunt duo: alteram quidem probaverit prudens,
altera vero vituperanda; diversam autem mentem habent.
Nam hæc quidem bellumque malum et discordiam fovet,
noxia: nemo hanc sane amat mortalis, sed necessario
immortalium consiliis Contentionem colunt molestam.
Alteram vero priorem quidem genuit nox obscura,
posuit vero eam Saturnius altithronus, in-æthere habitans,
terræque in radicibus et inter homines, longe meliorem.
Hæc quamvis inertem tamen ad opus excitat.
In alium enim quispiam intuens opere vacans
divitem, ipse festinat quidem arare atque plantare,
domumque bene instituere: æmulsatur enim vicinum vicinus,
ad divitias contendentem: bona autem Contentio hæc homi-
nibus.] Et figulus figulo succenset et fabro faber,
et mendicus mendico invidet et cantor cantori.

O Persa, tu vero hæc tuo repone-in animo:
neve tibi Contentio malis-gaudens ab opere animum abdu-
cat.] lites spectanti fori auditori (exsistenti).
Tempus enim raro litiumque est forique,
cuicumque non victus domi in-annum repositus est,
tempestivus, quem terra fert, Cereris munus.

Hoc satius lites ac rixam moveas
de facultatibus alienis: tibi vero non-amplius secunda-vice
licebit] sic facere: sed extemplo dirimamus litem
rectis judiciis, quæ ex Jove sunt optima.
Nam jam quidem patrimonium divisimus, aliaque multa
rapiens auferebas, valde adulans reges
donivoros, qui hoc jus volunt judicasse.

Stulti, neque sciunt quanto plus dimidium sit toto,
neque quam in malvaque et asphodelo magna utilitas.

Absconditum enim habent Dii victum hominibus.
Facile enim vel uno die acquisivisses,
ut tu in annum haberes, etiam otiosus (exsistens):
statim gubernaculum quidem super fumo poneress,
opera boum vero cessarent et mulorum laboris-patientium.
Sed Jupiter abscondit iratus animo suo,
quod ipsum decepit Prometheus versutus.

Τούνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
 50 Κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖτις εὖς παῖς Ἰαπετοῖο
 ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητιόεντος
 ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
 Τὸν δὲ γολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδη, πάντων περὶ μῆδεα εἰδώς,
 55 χαίρεις πῦρ κλέψας καὶ ἐμὰς φρένας ἡπεροπέουσας,
 σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι·
 τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν ὃ κεν ἅπαντες
 τέρπωνται κατὰ θυμὸν ἐόν κακὸν ἀμφραγαπῶντες.
 Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 60 Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅ τι τάριστα
 γαῖαν ὕξει φῦρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
 καὶ σθένος, ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὅππα εἴσκειν
 παρθενικῆς καλὸν εἶδος, ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
 65 ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν
 καὶ χάριν ἀμφιγέει κεφαλῇ χρυσέην Ἀφροδίτην,
 καὶ πόθον ἀργαλέον καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας·
 ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
 Ἑρμείαν ἥνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι.
 70 Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυγῆς
 παρθένῳ αἰδοίῃ ἱκελόν, Κρονίδεω δὲ βουλὰς
 ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτες τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
 ἄρμους χρυσεύς ἔθεσαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ τήνγε
 75 ὦραι καλλίχομοι στέφον ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι·
 [πάντα δὲ οἱ χροῖ κόσμον ἐφῆρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.]
 Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης
 ψεύδεά θ' αἰμυλίου τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
 τεύξε Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνήν
 80 ἔθηκε θεῶν κήρυξ· ὀνόμαχ' ἐν δὲ τήνδε γυναῖκα
 Πανδώραν, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 δῶρον ἐδώρησαν, πῆμα ἀνδράσιν ἀλφιστήσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμύχανον ἐξετέλεσεν,
 εἰς Ἑπιμηθεά πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην
 85 δῶρον ἄγοντα, θεῶν τεχνὸν ἄγγελον· οὐδ' Ἑπιμηθεὺς
 ἐφράσαθ', ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς μήποτε δῶρον
 δεξασθαι πάρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμπειν
 ἔξοπίσω, μὴ πού τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
 Αὐτὰρ δὲ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
 90 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
 νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνου,
 νόσφιν τ' ἀργαλέων, αἶτ' ἀνδράσι κῆρας ἔδωκαν.
 [Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγυράσκουσι.]
 Ἀλλὰ γυνὴ γείρεσσι πίθου μέγα πῶμα ἀφελούσα
 95 ἐσκέδασ' ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
 Μοῦνη δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀβρόχτοις δόμοισιν
 ἐνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ γείλεσιν, οὐδὲ θύραζε
 ἐξέπτη· πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθου,
 αἰγιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 100 Ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάλῃται.
 Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα·
 νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ τῇ ἐπὶ νυκτὶ

Idcirco igitur hominibus machinatus est molestias tristes.

Abscondit vero ignem: hunc quidem rursus egregius filius Japeti furatus est hominibus *dandum* Jove a prudenti in cava ferula, fallens Jovem fulmine-gaudentem.

Hunc autem indignatus affatus est nubicogus Jupiter:

Japetionide, prae omnibus consilia sciens, gaudes ignem furatus et meam mentem quod-deceperis, ubique ipsi magnum exitium et posteris.

Ipsis vero pro igne dabo malum, quo omnes

Oblectentur (in) animo, suum malum amore-amplēctentes.

Sic ait: risitque pater hominumque Deorumque.

Vulcanum vero jussit inclytum quam celerrime

terram aqua miscere, et hominis indere vocem

et robur, immortalibus vero Deabus facie assimilare

virginis pulcræ speciem, peramabilem: at Minervam

opera docere, artificiose telam texere:

et gratiam circumfundere capiti auream Venerem,

et desiderium grave, et membra-rodentes curas:

indere vero impudentem mentem et fallaces mores

Mercurium jussit nuntium Argicidam.

Sic dixit: illi autem obtemperarunt Jovi Saturnio regi.

Statim vero ex terra finxit inclytus Vulcanus

virgini verecundæ similem, Saturnii ex consiliis:

cinxit vero et ornavit Dea splendidis-oculis Minerva:

circum autem (huic) Charitesque Deæ et veneranda Suada

monilia aurea posuerunt corpori: circumque eam

Horæ pulcriconæ coronarunt floribus vernis:

[omnem vero ejus corpori ornatum adaptavit Pallas Minerva.]

At ipsi in pectore nuntius Argicida

mendaciaque blandosque sermones et dolosos mores

condidit Jovis consilio graviter-tonantis; ac nomen

imposuit Deorum præco; appellavit autem hanc mulierem

Pandoram, quia omnes Olympias domos habentes

donum donarunt, detrimentum hominibus inventoribus.

At postquam dolum perniciosum inevitabilem absolvit,

ad Epimetheum misit pater inclytus Argicidam

munus ferentem, Deorum celerem nuntium: neque Epime-

theus cogitavit, quod ipsi dixisset Prometheus, ne quando

munus acciperet a Jove Olympio, sed remitteret

retro, ne forte quidquam mali mortalibus eveniret.

Verum ille recepto-co, cum jam malum haberet, sensit.

Prius enim quidem vivebant in terra genera hominum

procul absque malis et sine difficili labore,

morbisque molestis, qui hominibus mortem dederunt.

[Mox enim in miseria mortales consenescent.]

Sed mulier manibus amphoræ magnum operculum cum-di-

movisset, dispersit; hominibus autem paravit curas tristes.

Sola vero illic Spes in illeso domicilio

intus mansit dolii sub labris, neque foras

evolavit: prius enim injecit operculum dolii,

argida-tenentis consiliis Jovis nubes-cogentis.

Alia vero innumera mala inter homines vagantur.

Plena enim quidem terra est malis, plenum vero mare:

morbi autem hominibus interdum atque noctu

αὐτόματοι φοιτῶσι κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητιέτα Ζεὺς.
108 [Οὕτως οὔτι πη ἔστι Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.]

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκχορυφώσω
εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
[ὥς δμῶθεν γεγάσι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι.]
† Χρῦσεον μὲν πρῶτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
110 ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, δὲ οὐρανῷ ἐμβασιλευεν·
οἷστε θεοὶ δ' ἔζων ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
νόσφι ἄτερ τε πόνων καὶ δίζυος· οὐδέ τι δειλὸν
γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
115 τέρποντ' ἐν θαλίῃσι κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων·
θυῆσκον δ' ὥς ὑπνῷ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
τοῖσιν ἦν· καρπὸν δ' ἔρρεε ζείδωρος ἄρουρα
αὐτομάτῃ, πολλόν τε καὶ ἄρθρον· οἱ δ' ἐθέλημοι
ἥσυχοι ἔργ' ἐνέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν,
120 [ἀφνειοὶ μῆλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι.]
(120) Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς
ἐσθλοὶ, ἐπιγρόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
οἳ ἅα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέλῃα ἔργα,
125 ἡέρα ἐσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
(125) πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλῆϊον ἔσχον.
† Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
ἀργύρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
χρυσείῳ οὔτε φυτὸν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
130 Ἄλλ' ἑκάτῳ μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
(130) ἐτρέφετ' ἀτάλῳ, μέγα νήπιος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
ἀλλ' ὅτ' ἂν ἡβήσῃε καὶ ἡβης μέτρον ἴκοιτο,
παυρίδιον ζώσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες
ἀφραδίης· ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
135 ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπύειν
(135) ἡβελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
ἧ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἥθεα. Τοὺς μὲν ἐπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε χολούμενος, οὐνεκα τιμᾶς
οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς οἱ Ὀλύμπιον ἔχουσιν.
140 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
(140) τοὶ μὲν ὑποχρόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται,
δεύτεροι, ἀλλ' ἐμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ. [πῶν
† Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώ-
χάλκειον ποίησ', οὐκ ἀργυρέῳ οὐδὲν ὁμοῖον,
145 ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ δμβριμον· οἷσιν Ἄρης
(145) ἔργ' ἐμέλε στονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σίτον
ἡσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφροντα θυμὸν,
ἀπλητοὶ· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἀαπτοὶ
ἐξ ὧμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
150 Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δὲ τε οἶκοι,
(150) χαλκῷ δ' εἰργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσχε σίδηρος.
Καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπο σφετέρῃσι δαμέντες
βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ Ἀΐδαο,
νώνυμνοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἔοντας
155 εἶλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἡελίοιο.

spontanei ventitant, inala mortalibus ferentes
tacite; nam vocem exemit prudens Jupiter.
[Sic non usquam licet Jovis voluntatem evitare.]

Si autem volueris, alium tibi ego sermonem summatim-fa-
ciam] belle ac scienter : tu vero menti infige tuæ :
[quomodo ex-eadem-origine nati-sunt Dii mortalesque homi-
nes.] Aureum quidem primo genus loquentium hominum
immortales fecerunt Olympias domos habentes.
Ii quidem sub Saturno erant, cum in cœlo regnaret :
sicut Dii autem vivebant securum animum habentes,
procul absque et laboribus et ærumna : neque misera
senectus aderat, semper vero pedibus ac manibus sibi similes
oblectabantur in conviviis inala extra omnia ;
moriebantur autem tamquam somno obruti : bona vero omnia
illis erant ; fructumque ferebat fertile arvom
sponte-sua multumque et copiosum : ii vero lubentes
quieti operibus fruebantur cum bonis multis.
[abundantes pomis, cari beatis Diis.]

Verum postquam hoc genus terra abscondit,
ii quidem daemones sunt, Jovis magni ex consiliis,
boni, in-terra-versantes, custodes mortalium hominum :
qui sane custodiunt et justitiam et prava opera,
aère induti ubique oberrantes per terram,
opum-datores : et hoc munus regum obtinebant.

Secundum inde genus multo deterius postea
argenteum fecerunt Olympias domos habentes,
aureo neque forma simile, neque ingenio.
Sed centum quidem puer annis apud matrem sedulam
educabatur crescens valde rudis sua in domo :
sed quum pubuisset et pubertatis metam advenisset,
pauillum vivebant ad tempus, dolores habentes
ob-stultitias : injuriam enim temerariam non poterant
a-se-mutuo abstinere, neque immortales colere
volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
uti fas est hominibus ex-more. Hos quidem deinde
Jupiter Saturnius abscondit iratus, quia honores
non dabant beatis Diis, qui Olympum habitant.
At postquam et hoc genus terra occultavit,
hi quidem subterranei beati mortales vocantur,
secundi ; sed tamen honor etiam hos comitatur.

Jupiter vero pater tertium aliud genus loquentium homi-
num] æneum fecit, omnino argenteo nihil simile,
e fraxinis, violensque et robustum : quibus Martis
opera curæ-erant luctuosa et injuriæ : neque ullum frumen-
tum] edebant, sed adamantis habebant durum animum,
inaccessi : magna autem vis et manus invictæ
ex humeris nascebantur in validis membris.
His autem erant ænea quidem arma, æneæ vero etiam domus ;
æreque operabantur : nigrum enim non erat ferrum.
Et hi quidem manibus sub suis domiti
abierunt in putridam domum horribilis Plutonis,
ignobiles : mors autem eos, terribiles quamvis (existentes),
cepit atra, splendidumque liquerunt lumen solis.

- (155) Ἄτάρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
αὐτίς ἐτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ζεὺς Κρονίδης ποίησε, δικαιότερον καὶ ἄρειον,
ἀνδρῶν ἥρώων θεῶν γένος, οἳ καλέονται
160 ἡμίθεοι προτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
(160) Καὶ τοὺς μὲν πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῇ
τοὺς μὲν ἐφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμείδῃ γαίῃ,
ὥλεσε μαρναμένους μήλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο,
τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
165 ἐς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἕνεκ' ἡΰκόμοιο.
(165) Ἐνθ' ἦτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε·
τοῖς δὲ διχ' ἀνθρώπων βίον καὶ ἥθε' ὀπάσσας
Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πεῖρατα γαίης,
τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τοῖσιν Κρόνος ἐμβασιλεύει.
170 Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
ἐν μακάρων νήσοισι παρ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
(170) Ὀλβιοὶ ἥρωες, τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
τρεῖς ἔτεος θάλλοντα φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα.
† Μηκέτ' ἔπειτ' ὤφειλον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
175 ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
Nūn γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον οὐδὲ ποτ' ἦμαρ
(175) παύσονται καμάτου καὶ διζύου, οὐδέ τι νύκτωρ
φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας·
ἀλλ' ἔμψης καὶ τοῖσι μεμίζεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
180 Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
εὔτ' ἂν γεινόμενοι πολιορκόταφοι τελέθωσιν.
(180) Οὐδὲ πατὴρ παῖδεςσιν ὁμοῖος οὐδέ τι παῖδες,
οὐδέ ξείνος ξεινοδόκῳ καὶ ἐταῖρος ἐταίρῳ,
οὐδέ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὥς τὸ πάρος περ.
185 Αἰψά δὲ γηράσκοντας ἀτιμῆσουσι τοκῆας·
μεμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποὺς βάζοντες ἔπεσσι,
(185) σφέτεροι, οὐδὲ θεῶν ὅπιν εἰδότες οὐδέ κεν οἷγε
γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
χειροδίκαι· ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαπλατύνει.
190 Οὐδέ τις εὐδόκου χάρις ἔσσεται οὔτε δικαίου
οὔτ' ἀγαθοῦ, μᾶλλον δὲ κακῶν ρεκτῆρα καὶ ὕβριν
(190) ἀνέρα τιμῆσουσι· δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδὼς
οὐκ ἔσται· βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα
μῦθοισι σχολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρχον ὁμείται.
195 Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν διζυροῖσιν ἅπασιν
δυσκέλαδος, κακόχαρτος ὁμαρτήσῃ, στυγερώτης.

- (195) Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπῳ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
λευκοῖσιν φάρεσσι καλυψαμένῳ χρῶα καλὸν
ἀθανάτων μετὰ φύλον ἱτὴν προλιπόντ' ἀνθρώπους
200 Αἰδὼς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
θνητοῖς ἀνθρώποισιν· κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἄλκη.

- (200) Nūn δ' αἶνον βασιλεύουσιν ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς.
Ὡδ' ἱρῆς προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον,
ὕψι μάλ' ἐν νεφέεσσιν ἔφρων ὀνύχεσσι μεμαρπώς·
205 ἢ δ' ἐλεὼν γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμψ' ὀνύχεσσι
μύρετο· τὴν δ' ὄγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·
(205) Δαιμονίη, τί λέληκας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων·

Sed postquam et hoc genus terra operuit,
rursum etiam aliud quartum super terram multorum-altricum
Jupiter Saturnius fecit, justius et melius,
virovum heroum divinum genus, qui vocantur
semidei priore ætate per inmensam terram.
Et hos quidem bellumque malum et pugna gravis,
alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmea in terra,
perdidit pugnantes propter oves Œdipodæ;
alios vero etiam in navibus trans magnam latitudinem maris
ad Trojam ducens Helenæ gratia pulcricomæ.
Ibi sane eos quidem mortis exitum occultavit:
iis autem seorsum ab-hominibus vitam et sedem tribuens
Jupiter Saturnius constituit pater ad fines terræ
procul ab immortalibus: horum Saturnus rex-est.
Et ii quidem habitant securum animum habentes
in beatorum insulis juxta Oceanum vorticosum,
felices heroes, quibus mellitum fructum
ter quotannis florentem fert fecundus ager.
Utinam non jam debuissim ego quintis interesse
hominibus, sed aut prius mori, aut postea nasci!
Nunc enim jam genus est ferreum: neque unquam interdiu
cessabunt a-labore et miseria, neque noctu,
corrupti: graves vero Dii dabunt curas.
Sed tamen et hisce admiscebuntur bona malis.
Jupiter autem perdet etiam hoc genus loquentium hominum,
postquam nati cani-circum-tempora facti-fuerint.
Neque pater liberis concordans, neque liberi patri,
neque hospes hospiti, neque amicus amico,
neque frater carus erit, ut antehac certe.
Celeriter vero senescentes dehonestabunt parentes;
incusabunt autem sane hos molestis alloquentes verbis,
impii, neque Deorum vindictam scientes: neque hi
senibus parentibus educationis-præmia reddent,
violenti: alter autem alterius civitatem diripiet.
Neque ulla pii gratia erit, neque justī,
neque boni; magis vero maleficum et injurium
virum honorabunt: justitia autem in manibus, et pudor
non erit: lædetque malus meliorem virum,
verbis pravis alloquens, perjurium vero jurabit.
Livor autem homines miseros omnes
maledicus, malis-gaudens comitabitur invisio-vultu.

Et tunc jam ad cælum a terra spatiosa,
candidis vestibus tectæ corpus pulcrum,
immortalium ad genus ivèrunt relictis hominibus
Pietas et Nemesis: at relinquentur dolores graves
mortalibus hominibus; contra-malum vero non erit defensio.

Nunc vero fabulam regibus narrabo, sapientibus quamvis
Sic accipiter affatus-est lusciniæ vari-gutturis, [ipsis.
admodum alte in nubibus ferens unguibus correptam:
hæc vero misere, curvos fixa circum ungues,
lugebat: eam autem ille imperiose sermone allocutus-est:
Infelix, quid strepis? habet sane te multo fortior:

- τῇ δ' εἷς ἢ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω, καὶ αἰοῖδὸν ἐοῦσαν·
δεῖπνον δ', αἶ κ' ἐθέλω, ποιήσομαι, ἥε μεθήσω.
- 210 Ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλη πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν,
νίκης τε στέρεται πρὸς τ' αἰσχεσιν ἄλγεα πάσχει.
- (210) Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης Ἴρηξ, τανυσίπτερος ὄρνις.
Ὡ Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης, μὴ δ' ὕβριν ὄψελλε·
ὕβρις γάρ τε κακῇ δειλῷ βροτῷ· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
215 ῥηϊδίως φερέμεν δύναται, βαρύθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,
ἐγκύρσας ἄτῃσιν· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν
(215) κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει
ἐς τέλος ἐξελευσά· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.
- Αὐτίκα γὰρ τρέχει Ὀρκος ἅμα σχολιῇσι δίκῃσιν.
220 [Τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἐλκομένης ἢ κ' ἄνδρες ἄγῳσι
δωροφάγοι, σχολιῇς δὲ δίκης κρίνωσι θέμιστας.]
- (220) Ἡ δ' ἔπεται κλαίουσα πόλιν καὶ ἡθεα λαῶν,
ἡέρα ἐσσαμένῃ, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
οὔτε μιν ἐξελεύσῃσι καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἐνειμαν.
- 225 Οἱ δὲ δίκας ζεῖνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν
ἰθείας καὶ μὴ τι παρεκβαίνουσι δικαίου,
- (225) τοῖσι τέθλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·
εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς·
230 οὐδέ ποτ' ἰθυόεισιν μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
οὐδ' ἄτῃ, θαλίης δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
- (230) Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεσι δὲ δρυς
ἄκρῃ μὲν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας·
εἰροπόκοι δ' οἷες μαλλοῖς καταβεβρίθασιν·
235 τίκτουςιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν·
θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
- (235) νίσσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα.
- Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακῇ καὶ στέγλια ἔργα,
τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς.
- 240 Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπη-
δρσις ἀλιτραίνῃ καὶ ἀτάσθαλα μηχανάται. [ῥα,
- (240) τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
Οὐδὲ γυναῖκες τίκτουςιν· μινύθουσι δὲ οἴκοι,
- 245 Ζηνὸς φραδοσμύνησιν Ὀλυμπίου· ἄλλοτε δ' αὖτε
ἢ τῶνγε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν ἢ ὄγε τείχος,
- (245) ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνυται αὐτῶν.
- Ὡ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
τῇδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες
250 ἀθάνατοι φράζονται ὅσοι σχολιῇσι δίκῃσι
ἀλλήλους τρίβουσι θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες.
- (250) Τρίς γὰρ μῦριοι εἰσιν ἐπὶ γῆνι πουλυβοτείρῃ
ἀθάνατοι Ζηνὸς φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ στέγλια ἔργα,
255 ἡέρα ἐσσαμένοι πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
- Ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
(255) κυδρὴ τ' αἰδοῖ τε θεοῖς οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
- Καὶ ῥ' ὅπότ' ἂν τίς μιν βλάβῃ σχολιῶς ὀνοτάζων,
αὐτίκα παρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι
260 γηρύετ' ἀνθρώπων ἀδικὸν νόον, ὅφρ' ἀποτίσῃ
[δῆμος ἀτασθαλίας βασιλέων, οἳ λυγρὰ νοεῦντες

hacibus, qua te equidem ducam, licet cantatricem (existen-
tem):] coram vero, si voluero, faciam, aut dimittam.

Imprudens autem, quicumque voluerit cum potentioribus
contendere;] victoriaque privatur, praeterque contumelias
dolores patitur.] Sic ait velociter-volans accipiter, latis-alis
avis.] O Persa, tu vero audi justitiam, neque injuriam fove:
injuria enim etiam mala misero es/ homini; nec quidem dives
facile ferre potest, gravaturque ab ea,
illapsus damnis: via vero aliter perveniendi
melior ad justa: justitia autem injuriam superat
ad finem progressa: passus vero *damna* stultus cognovit.

Cito enim currit jusjurandum una-cum injustis judiciis.

At Justitiae tumultus est tractae, quo viri duxerint
donivori, pravis autem sentiis deciderint jura.

Haec vero sequitur deplorans urbemque et sedes populorum,
aerem induta, malum hominibus adferens,
qui ipsam expellunt, neque justam *partem* distribuunt.

Qui vero jura peregrinis et civibus dant
recta, neque quidquam praetergrediuntur justum,
his floret urbs, populi que florent in ipsa:
pax vero per terram juvenum-altrix, neque unquam illis
molestum bellum decernit late-cernens Jupiter,
neque unquam justos inter homines fames versatur,
neque damnum: in-conviviis autem cura-partis operibus
fruuntur.] His quidem fert terra multum victum, in-monti-
bus vero quercus] summa quidem fert glandes, media vero
apes:] lanigeræ autem oves velleribus onustæ sunt:
pariunt vero mulieres similes liberos parentibus:
florent autem bonis perpetuo: neque in navibus
iter-faciunt; fructum vero fert fecundus ager.

Quibus autem injuriaque curæ est mala pravaque opera,
iis vindictam Saturnius decernit late-cernens Jupiter.

Sæpe etiam universa urbs malo viro detrimentum-cepit,
quicumque peccat et iniqua machinatur.

Illis autem cœlitus magnum importavit malum Saturnius,
famem simul et pestem: intereunt vero populi;
neque mulieres pariunt; minuuntur autem familiae,
Jovis consiliis Olympii: interdum vero etiam
aut eorum exercitum ingentem perdidit aut idem murum,
aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.

O reges, vos autem considerate etiam ipsi
hanc vindictam: prope enim inter homines versantes
immortales observant, quotquot pravis judiciis
se-mutuo atterunt, Deorum vindictam non curantes.
Ter enim decies-mille sunt in terra multorum-altrice
immortales Jovis custodes mortalium hominum:
hi igitur custodiunt et justitiam et prava opera,
aëre induti, ubique oberrantes per terram.

Illæ autem virgo est, Justitia, ex Jove, procreata
augusta que veneranda que Diis qui Olympum habent.

Et igitur, cum quis eam lædat impie spernens,
statim apud Jovem patrem considens Saturnium,
refert hominum injustam mentem, ut luat
populus peccata regum, qui perniciose meditantur.

(200) ἄλλῃ παρκλίνωσι δίκας σχολιῶς ἐνέποντες.]

Ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλεῖς, ἰθύνετε μύθους,
διωροφάγοι, σχολιῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.

205 Οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλω κακὰ τεύχων,
ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλευσάντι κακίστη.

(205) Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας
καὶ νυ τὰδ' αἶψ' ἐβέλησ', ἐπιδέρχεται, οὐδέ ἐ λήθει
οἷην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἔργει.

270 Νῦν δὲ ἐγὼ μῆτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
εἶην μῆτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον

(270) ἐμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει·
[ἀλλὰ τάγ' οὐπω ἔοπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.]

Ἦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῆσι,
275 καὶ νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν.

Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων·
(275) ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεηνόις,

ἔσθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐν αὐτοῖς·
ἀνδρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη

280 γίγνεται. Εἰ γάρ τις κ' ἐβέλη τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
γιγνώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοὶ εὐρύσπα Ζεὺς·

(280) δὲ δὲ κε μαρτυρίῃσιν ἐκὼν ἐπίορχον ὁμόσσας
ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάβας νήκεστον ἀσπῆξι,

τοῦ δὲ τ' ἀμαυροτέρῃ γενεῇ μετόπισθεν λείπειται·
285 ἀνδρὸς δ' εὐόχρου γενεῇ μετόπισθεν ἀμείνων.

Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση,
(285) τὴν μὲν τοι κακότητα καὶ ἱλαδὸν ἔστιν ἐλέσθαι

ῥηϊδίως· λείη μὲν δόδος, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρωῖτα θεοὶ προπάρουθεν ἔσθλ' ἔχον

300 ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὀρθίος οἶμος ἐς αὐτήν
καὶ τρηχὺς τοπρῶτον· ἐπὶ δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,

(300) ῥηϊδίῃ δὲ ἔπειτα πέλει, χαλεπῇ περ ἐοῦσα.
Οὗτος μὲν πανάριστος, δὲ αὐτῷ πάντα νοήσῃ,

φρασσάμενος τὰ κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἤσιν ἀμείνων·
305 ἐσθλὸς δ' αὖ κακείνος, δὲ εὖ εἰπόντι πίθεται·

δὲ δὲ κε μῆτ' αὐτὸς νοεῖ μῆτ' ἄλλου ἀκούων
(305) ἐν θυμῷ βάλλεται, ὁ δ' αὖτ' ἀχρήσιος ἀνὴρ.

Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
ἐργάζεο, Πέρση, δῖον γένος, ὄρα σε Λιμὸς

300 ἐχθαίρη, φιλέη δὲ σ' εὐστέφανος Δημήτηρ,
αἰδοίη, βιότου δὲ τετὴν πιμπλῇσι καλῇν.

(300) Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρὶ.

Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄνδρες, δὲ κεν ἀεργὸς
ζῶη, κηρῆνεσι κοθύροισι εἵκελος ὀργῇν,

305 οἷτε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
ἔσθοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,

(305) ὥς κέ τοι ὠραίου βιότου πλῆθυσι καλῇαι.
Ἐξ ἔργων δ' ἀνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοὶ τε·

καὶ τ' ἐργαζόμενος πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
310 ἔσσειαι ἢ δὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς.

Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δὲ τ' ὄνειδος.
(310) Εἰ δὲ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς

πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ χυδός ὀπρδεῖ.
Δαίμονι δ' οἷος ἔσθαι, τὸ ἐργάζεσθαι ἀμείνων·*

315 εἰ κεν ἀπ' ἀλλοιῶν κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν

alio inflectunt jura prave dicentes.

Hæc observantes reges, corrigite sententias,
donivori, pravorum vero judiciorum prorsus obliviscamini.

Sibi ipsi mala struit vir alii mala struens,
malumque consilium consulenti pessimum.

Omnia videns Jovis oculus et omnia animadvertens
etiam hæc, siquidem vult, inspicit : neque eum latet,
quale jam hoc quoque judicium urbs intus exerceat.

Nunc jam ego neque ipse inter homines justus
sim, nec meus filius : quoniam malum est virum justum
esse, siquidem majus jus injustior habebit.

[Sed hæc nondum spero perfecturum Jovem fulmine-gauden-
tem.] O Persa, tu vero hæc in animo reponere tuo,

et quidem justitiæ obtempera, violentiæ autem obliviscere
omnino.] Hanc enim hominibus legem imposuit Saturnius :

piscibus quidem et feris et avibus volucribus,
ut devorent se-mutuo, quoniam non justitia est inter eos :

hominibus autem dedit justitiam, quæ multo optima
est. Si enim quis velit justa profiteri

cognoscens, ei opes dat late-videns Jupiter :
qui vero testimoniis volens perjurium jurans

mentietur, justitiamque impediens immedicabiliter læsus-sit,
ejus certe obscurior progenies posthac relicta-est :

viri autem juste-jurantis progenies posthac præstantior.
Tibi vero bona intelligens dicam, valde stulte Persa.

Vitium quidem sane etiam cumulatum est capere
facile : plana quidem via est, valde autem procul habitat.

Virtuti vero sudorem Dii anteposuerunt
Immortales : longa vero et ardua via est ad eam,

et aspera primum : ubi vero ad summum aliquis venerit,
facilis jam deinceps est, quamvis difficilis (exsistens).

Ille quidem optimus est, qui per-se omnia intellexerit,
cogitans quæcumque dein et ad finem sint meliora.

Bonus vero etiam ille, qui bene monenti paruerit.
Qui vero neque ipse sapit, neque alium audiens

in animo reposuerit, ille contra inutilis vir est.

At tu quidem nostri memor semper præcepti
operare, Persa, diva proles, ut te Fames

oderit, amet autem pulcre-coronata Ceres
veneranda, victuque tuum impleat horreum.

Fames enim semper ignavo comes est viro.

Huic vero Dii indignantur et homines, quicumque otiosus
Vivit, fucis aculeo-carentibus similis indole,

qui apum laborem absumunt otiosi,
vorantes : tibi vero opera gratum esto decentia obire,
ut tibi tempestivo victu impleantur horrea.

Ex laboribus autem viri eradunt pecorosique opulentique :
etiam laborans multo carior immortalibus

eris atque hominibus : valde enim oderunt otiosos.

Labor autem minime dedecus, ignavia autem dedecus est.

Quod si laboraveris, mox te æmulabitur otiosus
Ditescentem : divitias vero virtus et gloria comitatur.

Fortuna autem qualis sis, laborare est melius.**
si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum

- εἰς ἔργον τρέψας μελετᾷς βίου, ὥς σε κελεύει.
- (315) Αἰδώς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
αἰδώς, ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἢ δ' ὀνίνησιν.
- Αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβῳ.
- 320 Χρήματα δ' οὐχ ἄρπακτά· θεόςδοτα πολλὸν ἀμείνω.
- Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἔλθῃται,
(320) ἢ ὄγ' ἀπὸ γλώσσης λήϊσσεται, οἷά τε πολλὰ
γίγνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείῃ καταπάζῃ.
- 325 βρεῖα δέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύθουσι δὲ οἴκοι
ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.
- (325) Ἴσον δ' ὅς θ' ἱκέτην ὅς τε ξείνονα κακὸν ἔρξῃ,
ὅς τε κασιγνήτοιο θυῶ ἀνὰ δέμνια βαίνει
κρυπταδῆς εὐνῆς ἀλόγου, παρακαίρια βέζων,
(330) ὅς τέ τευ ἄρραδῆς ἀλιταίνεται ὄρρανα τέκνα,
ὅς τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῶ
(330) νεικεῖν χαλεποῖσι καταπτόμενος ἐπέεσσιν.
- Τῷ δ' ἥτοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγιάζεται, ἐς δὲ τελευτὴν
ἔργων ἄντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
- 335 Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔργ' ἀεσίφρονα θυμόν.
- Κὰδ δύναιμι δ' ἔρδῃν ἱερ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
- (335) ἀγῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν·
ἄλλοτε δὲ σπονδῆς θυέσσι τε ἱλάσκεσθαι,
ἡμὲν δτ' εὐνάξῃ καὶ δτ' ἂν φάος ἱερὸν ἔλθῃ·
- 340 ὥς κέ τοι Ὀδῶν κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν·
[ὄφρ' ἄλλων ὦνῃ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.]
- (340) Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαίτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἔῃσαι·
τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν ὅστις σέθεν ἐγγυθί ναίει.
εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγκώμιον ἄλλο γένοιτο,
- 345 γείτονες ἀζώστοι ἔκιν, ζώσαντο δὲ πηοί.
- Πῆμα κακὸς γείτων ὄσωντ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειρα.
- (345) Ἐμμορέ τοι τιμῆς ὅστ' ἐμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.
- Οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
- Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι,
- 350 αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λῳίον, αἶ κε δύνῃαι,
ὥς ἂν χρητίζων καὶ ἐς ὕστερον ἄρκιον εὖρης.
- (350) Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἄτησιν.
- Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσίοντι προσεῖναι·
καὶ δόμεν ὅς κεν ὤῃ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ ὤῃ.
- 355 Δῶτῃ μὲν τις ἔδωκεν, ἀδῶτῃ δ' οὔτις ἔδωκεν.
- Δῶς ἀγαθὴ, ἄρπαξ δὲ κακὴ, θανάτοιο δότειρα.
- (355) Ὅς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε κ' ἂν μέγα δούλῃ·
χαίρει τῷ δῶρῳ καὶ τέρεται δὴν κατὰ θυμόν·
ὅς δέ κεν αὐτὸς ἔλθῃται ἀναιδείῃσι πιθήσας,
- 360 καὶ τε σμικρὸν ἔόν, τὸ δ' ἐπάχυνσεν φίλον ἥτορ.
- Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθεῖο,
(360) καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.
- Ὅς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὃ δ' ἀλύζεται αἰθόπα λιμόν·
Οὐδὲ τόγ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.
- 365 Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θύρηρην.
- Ἐσθλὸν μὲν παρεόντος ἐλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
- (365) χρητίζειν ἀπόντος, ἃ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
- Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
μεσσοῖ φείδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδῶ.

ad opus convertens curam-habeas victus, sicut te iubeo.

Pudor autem non bonus egenum hominem tenet,
pudor, qui homines valde ledit atque juvat.

Pudor sane cum inopia, audacia vero cum opibus.

Opes autem non rapienda: divinitus datae multo meliores.

Si quis enim et manibus per vim magnas opes ceperit,

aut is lingua praedatus fuerit, qualia multa

Fiunt, quam primum lucrum mentem deceperit

hominum, pu lorem vero impudentia expulerit:

facile autem illum obscurant Dii, minuantur vero familiae

viro tali; exiguumque ad tempus divitiarum comitantur.

Pariter vero, et qui supplicem et qui hospitem male tra-

ctaverit;] quique fratris sui lectum ascenderit

secreti concubitus uxoris, scelerata patrans;

quique cuiuspiam imprudentia fraudat orphanos liberos;

quique parentem senem misero in senectutis limite

incepuerit gravibus incessens verbis:

huic autem certo Jupiter ipse irascitur, ad extremum vero

operibus pro iniquis gravem exhibet talionem.

Verum tu ab his quidem omnino cohibe stultum animum.

Pro facultate autem facito sacra immortalibus Diis

caste et pure, nitida vero semper adoleto:

alias autem libationibus thuribusque placato,

et quando cubitum-is, et quum lux sacra venerit:

ut tibi benevolum cor et animum habeant;

[ut aliorum emas agrum, non tuum alius.]

Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque:

eum autem potissimum vocato, quicumque te prope habitat.

Quotiescumque enim tibi etiam domesticum aliud quid acci-

vicini non-cincti accurrunt, cinguntur autem cognati. [dat,

Damnum malus vicinus, quantum bonus magnum com-

modum.] Nactus est sane pretium, quicumque nactus est vi-

cinum bonum.] Neque bos interierit, nisi vicinus malus sit.

Recte quidem metiaris mutuans a vicino, recte vero redde,

eadem mensura, et amplius, si quidem possis:

ut indigens etiam in posterum aequum eum invenias.

Ne mala lucra captes: mala lucra aequalia damnis.

Amantem ama, et succurrenti succurre:

et da ei qui dederit, neve da ei qui non dederit.

Datori quidem aliquis dedit, non-danti vero nemo dedit.

Donatio bona, rapina vero mala, mortis datrix.

Quicumque enim quidem vir libens dat, is etiam multum de-

derit.*] gaudet dono et delectatur suo in animo.

Qui vero ipse ceperit impudentiae obsecutus

quamvis exiguum (exsistens), id tamen rigidat ejus animum.

Siquidem enim et parvum ad parvum posueris,

et frequenter istud feceris, mox magnum et hoc evaserit.

Qui vero ad id-quod-adest adjicit, is vitabit atram famem.

Neque vero quod domi repositum est hominem cruciat.

Domi melius est esse, quoniam damnosum, quod foris est.

Bonum quidem de-praesenti capere, miseria vero animo,

egere absente: quae te meditari iubeo.

Incipiente autem dolio et desinente saturare-

in-medio parce: sera vero in fundo parsimonia.

- 370 Μισθός δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω.
 Καί τε κασιγνήτῳ γελᾶσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.
 (370) πίστεις δ' ἄρ τοι δμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας.
 Μηδὲ γυνή σε νόον πυγοστόλος ἐξαπατάτω
 αἰμύλα κωτίλλουσα, τεὴν διρῶσα καλὴν.
 375 Ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὄγε φιλήτησι.
 Μουνογενὴς δὲ πᾶς εἴη πατρώϊον οἶκον
 (375) φερβέμεν' ὥς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι.
 Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
 'Ρεῖα δέ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἀσπετον ὄλβον.
 380 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη.
 [Σοὶ δ' εἰ πλούτου θεμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ᾗσιν,
 (380) ὧδ' ἔρδειν, καὶ ἔργον ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.]

- Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενῶν
 ἄρχεσθ' ἀμητοῦ· ἀρότιοι δὲ δυσομενάων.
 385 Αἱ δ' ἤτοι νύκτας τε καὶ ἡμέκτα τεσσαράκοντα
 κεκρύφαται, αὐτίς δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
 (385) φαίνονται ταπρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
 Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἳ τε θαλάσσης
 ἐγγυθὶ ναιετάουσ', οἳ τ' ἄγχεα βησσηντα,
 390 πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πύονα γῶρον
 ναίουσιν· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βρωτεῖν,
 (390) γυμνὸν δ' ἀμάαν, εἴ χ' ὦρια πάντ' ἐθέλῃσθα***
 ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος, ὥς τοι ἕκαστα
 ὦρι' ἀέζηται, μὴ πως τὰ μέταξε χατίζων
 395 πτώσσης ἀλλοτρίου οἴκου, καὶ μηδὲν ἀνύσσης.
 Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω,
 (395) οὐδ' ἐπιμετρήσω· ἐργάζεω, νῆπιε Πέρση,
 ἔργα, τάτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο,
 μήποτε σὺν παῖδεσσι γυναικὶ τε θυμὸν ἀχέων
 400 ζητεύης βίοντον κατὰ γείτονας, οἳ δ' ἀμελῶσιν.
 Δις μὲν γὰρ καὶ τρίς τάχα τεύξεαι· ἦν δ' ἔτι λυπῆς,
 (400) χρήμα μένου πρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πολλὰ ἀγορεύσεις·
 ἀχρεῖος δ' ἔσται ἐπέων νομός. Ἀλλὰ σ' ἄνωγα
 φράζεσθαι χρεῶν τε λύσιν λιμοῦ τ' ἀλειωρῆν.
 405 Οἶκον μὲν πρῶτιστα, γυναικᾶ τε, βούντ' ἀροτῆρα,
 [κτητῆν, οὐ γαμετῆν, ᾗ τις καὶ βουσίην ἔποιτο,]
 (405) χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι,
 μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ,
 ἢ δ' ὥρη παρκαμείβηται, μινύθη δέ τε ἔργον.
 410 Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἕς τ' αὔριον ἕς τ' ἔννηπιν·
 οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλὴν,
 (410) οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τε ἔργον ὀφέλλει.
 Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι παλαίει.
 Ἦμος δὲ λήγει μένος ὀξέος ἡελίοιο
 415 καύματος ἰθαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντος
 Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρώς·
 (115) πολλὸν ἑλαφρότερος· δὴ γὰρ τότε Σεῖριος ἀστὴρ
 βαῖον ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων ἀνθρώπων
 ἔρχεται ἡμάτιος, πλείον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ·
 420 τῆμος ἀδνηκτοτάτῃ πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
 ὤλη, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πόρροιο τε λήγει·
 (120) τῆμος ἄρ' ὕλοτομεῖν μεμνημένος ὦρια ἔργα.

Merces autem viro amico constituta aequa esto.
Etiam cum-fratre ludens testem adhibeto :
credulitas autem sane pariter ac diffidentia perdiderunt ho-
mines.] Ne vero mulier tibi animum nates-exornans decipiat,
blanda garriens, tuum inquirens domicilium.
Qui enim mulieri confidit, confidit is furibus.
Unicus vero filius sit, paternam domum
qui-servet : ita enim opulencia crescit in aedibus.
Senex autem moriaris, alterum filium relinquens.
Facile vero et pluribus prae-buerit Jupiter ingentes opes.
Major quidem plurium cura, major autem accessio.
[Tibi vero si opes mens appetit in animo tuo,
sic facito, et operi super opus operare.]

Pleiadibus Atlante-natis exorientibus,
incipie messem ; arationem vero, occidentibus.
Hae autem sane noctesque et dies quadraginta
latent : rursum vero inverso anno
apparent primum ubi-acuitur ferrum.
Haec utique camporum est lex, iisque, qui mare
prope habitant, iisque, qui valles flexuosas,
a-mari fluctuante procul, pinguem regionem
incolunt : nudus serito, nudusque arato,
*nudusque milito, si quidem tempestiva omnia voles****
opera tibi-parare Cereris, ut tibi singula
tempestiva crescant, ne quando interim egens
mendices ad alienas domos, et nihil efficias.
Sicut et nunc ad me venisti : ego vero tibi non amplius-dabo,
neque admetiar : operare, stolidè Persa,
operibus, quae hominibus Dii destinaverunt :
ne-quando cum liberis uxoreque animo dolens
queras victum per vicinos, hi vero negligent.
Bis quidem enim et ter forsitan consequeris : si vero am-
plius molestus-tueris,] rem quidem non facies, tu vero ina-
nia multa dices :] inutilis autem erit verborum copia. Sed te
jubeo] cogitare debitorumque solutionem famisque evitatio-
nem.] Domum quidem primum,] feminamque bovemque
aratorem,] [servam non nuptam, quae et boves sequatur :]
utensilia vero domi omnia apta parato :
ne tu quidem petas ab alio, is vero recuset, tuque careas,
tempus autem praetereat, minuaturque etiam opus,
Neve differas in crastinum inque perendinum :
non enim frustra-laborans vir implet horreum,
neque differens : studium vero opus auget.
Semper autem dilator-operum vir cum-damnis luctatur.
Quum jam desinit vis acuti solis
aestum sudoriferum, per-autumnnum pluyente
*Jove praepotente, mutatur vero humana cutis**
multo agilior : jam enim tunc Sirius stella
paulisper supra caput mortalium hominum
venit interdiu, magis autem nocte fruitur :
tum minime-rosa (vermibus) est caesa ferro
silva, folia autem humi fundit, germinationeque desinit :
tunc igitur lignari memento tempestiva opera.

- *Ολμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὑπερον δὲ τρίπηχυν,
 ἄξονά θ' ἐπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενος οὕτως·
 425 εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπὸ καὶ σφῦράν κε τάμοιο.
 Τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδύῳ ἀμάξῃ.
 (425) Πολλ' ἐπικαμπύλα καλὰ φέρειν δὲ γύην, δτ' ἂν εὐ-
 εἰς οἶκον, κατ' ὅρος διζήμενος ἢ κατ' ἄρουραν, [ρης,
 πρίνινον· ὃς γὰρ βουσὶν ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐστιν,
 430 εὐτ' ἂν Ἀθηναίης δμῶος, ἐν ἐλύματι πήξας,
 γόμοισιν πελάσας προσαρήρεται ἱστοβοῇ.
 (430) Δοῖα δὲ θέσθαι ἄροτρα, πονησάμενος κατὰ οἶκον,
 αὐτόγυον καὶ πηχτόν, ἐπεὶ πολὺ λῳίον οὕτω·
 εἴ χ' ἑτερόν γ' ἄξαις, ἑτερόν κ' ἐπὶ βουσί βάλαιο.
 435 Δάφνης δ' ἢ πελέης ἀκωῶτατοι ἱστοβοῆς,
 ὀρυός ἐλυμα, γύης πρίνου. Βόε δ' ἐνναετήρῳ
 (435) ἄρτενε κεκτῆσθαι, τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
 ἥθης μέτρον ἔχοντε· τῷ ἐργάζεσθαι ἀρίστῳ.
 Οὐκ ἂν τῷ γ' ἐρίσαντ' ἐν αὐλακὶ καμ μὲν ἄροτρον
 440 ἄξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὐθι λίποιεν.
 Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετῆς αἰζῆς ἐποίτο
 (440) ἄρτον δειπνήσας, τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον,
 ὃς κ' ἔργου μελετῶν ἰθεῖαν αὐλακ' ἐλαύνει,
 μακρὴν παπταίνων μεθ' ὁμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
 445 θυμὸν ἔχων· τοῦ δ' οὔτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
 σπέρματα δάσσασθαι καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.
 (445) Κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπτοίηται.
 Φράζεσθαι δ', εὐτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσης
 ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυῖς·
 450 ἥτ' ἀρότοιό τε σῆμα φέρει, καὶ χεῖματος ὥρην
 δεικνύει ὁμῆρηρόν· κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβούτῳ·
 (450) δὴ τότε χορτάζειν ἑλικας βοῦς ἐνδον ἐόντας·
 [ῥηϊδίον γὰρ ἔπος εἰπεῖν Βόε δὸς καὶ ἅμαξαν·
 ῥηϊδίον δ' ἀπανήνασθαι. Πάρα δ' ἔργα βόεσσιν.
 455 Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἅμαξαν,
 νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδ'· ἑκατὸν δέ τε δούραθ' ἀμάξης,
 (455) τῶν πρόσθεν μελέτην ἔχμεν οἰκίῃ θέσθαι.]
 Εὐτ' ἂν δὲ πρώτιστ' ἄροτος θνητοῖσι φανείη,
 δὴ τότε· ἐφορμηθῆναι δμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
 460 αὐτὴν καὶ διερὴν ἀρώων ἀρότοιό καθ' ὥρην,
 πρωὶ μάλα σπευδῶν, ἵνα τοι πληθῶσιν ἄρουραι.
 (460) Ἐὰρ πολεὶν θέρεος δὲ νεωμένη οὐ σ' ἀπατήσει.)
 Νειὸν δὲ σπεῖρειν ἔτι κουφίζουσιν ἄρουραν.
 (Νειὸς ἀλεξιάρη παίδων εὐκλήτειρα.)
 465 Εὐχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερί θ' ἀγνῇ,
 ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν,
 (465) ἀρχόμενος ταπρῶτ' ἀρότου, δτ' ἂν ἄκρον ἐχέτης
 χειρὶ λαβὼν ὄρηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
 ἐνδρῶον ἐλκόντων μεσάβῳ. Ὅ δὲ τυτθὸς ὄπισθεν
 470 δμῶος ἔχων μακρὴν πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη,
 σπέρμα κατακρύπτων· εὐθυμοσύνη γὰρ ἀρίστη
 (470) θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθυμοσύνη δὲ κακίστη.
 Ὡδέ κεν ἀδροσύνη στάχυν νεύοιεν ἐραζε,
 εἰ τέλος αὐτὸς ὄπισθεν Ὀλύμπιος ἐσύλῳν ὀπάξοι,
 475 ἐκ δ' ἀγγείων ἐλάσειας ἀράχνια· καὶ σε ἔολπα
 γηθήσειν, βιότου αἰρεῦμενον ἐνδον ἐόντος.

Mortarium quidem tripetale seca, pistillum vero tricubitale, axemque septempedalem : valde enim certe conveniens sic : si vero octopedalem, inde et malleum secue:is.

Trium-palmarum vero rotam secato decem-palmarum plau-
 stro.] Multa curva ligna : fert autem buram, cum inveneris] domum, in monte quarens vel in campo, ilignam : hæc enim bobus ad-arandum firmissima est, si Minervæ famulus, dentali insigens, clavis conjungens adaptaverit temoni.

Bina vero facito aratra, fabricans domi, alterum nativa-bura et alterum compactile : quoniam multo melius sic :] si alterum quidem frigeris, alterum bobus inje-
 ceris.] E-lauro autem vel ulmo minime-vermiculati temones, e-quercu dentale, bura ex-ilice. Boves vero duos novennes mares comparato (horum enim robur non imbecillum est) juventutis mensuram habentes : hi ad-laborandum optimi. Non hi utique dimicantes in sulco quidem aratrum frigerint, opus vero inutile ibi reliquerint.

Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur, panem postquam-prandit quadrifidum, octo-quadrarum, qui opus curans rectum sulcum ducat, non-amplius circumspiciens æquales, sed in opere animum habens : hoc vero neque junior alius melior ad-spargendum semina et iteratam-sationem ad-evitandam. Junior enim vir ad æquales desiderio-trahitur.

Observe vero, cum gruis vocem audieris alte in nubibus quotannis clangentis : hæc arationisque signum affert, et hyemis tempus indicat imbriferæ : cor autem rodit viri bobus-carentis. Tunc sane pasce camuros boves domi manentes. [Facile enim est verbum dicere : Par-boum da et plaustrum ; facile autem recusare : Sunt vero opera bobus. [strum, Putat autem vir mente nempe dives se fabricaturum plau-
 stultus, neque hocce scit : centum enim sunt ligna plaustrī, quorum ante curam habere oportet domum ferendum.]

Cum vero primum arationis-tempus mortalibus apparuerit, Jam tunc aggredere, simul servique et ipse, siccum et humidum arans arationis per tempus, mane valde festinans, ut tibi impleantur arva. [Vere vertito ; æstate vero iteratum arvum non te fallit.] Novalē autem serito adhuc levem agrum. [Novalis exsecrationum-expultrix, liberorum placatrix.]

Supplica vero Jovi infero, Cererique castæ, perfecte ut-onerent Cereris sacrum munus, incipiens primum arationem, cum extremum stivæ manu capiens stimulum, boum ad terga adtigeris temonis-cuneum trahentium subjugiis : puer autem a-tergo sequens] servus tenens ligonem negotium avibus facessat, semina abscondens. Diligentia enim optima mortalibus hominibus, negligentia vero pessima. Sic ubertate spicæ nutaverint ad-terram, si finem ipse postea Olympius præbuisset, e vasis autem ejeceris araneas ; et te spero gavisurum, de-victu sumentem intus reposito.

- (476) Εὐοχθέων δ' ἴζεαι πολὺν ἔαρ, οὐδὲ πρὸς ἄλλους
αὐγάσσαι· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
Εἰ δέ κεν ἡλείοιο τροπῆς ἀρόσης χθόνα διάν,
480 ἥμενος ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἔεργων,
ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλ' αἰρώων·
(480) οἷσις δ' ἐν φορμῶν παῦροι δὲ σε θήσονται.
[Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος Ζηνὸς νόος αἰγιόχοιο.]
ἀργαλέος δ' ἄνδρεςσι κατὰ θνητοῖσι νοῆσαι.
485 Εἰ δέ κεν ὅψ' ἀρόσης, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη·
ἥμος κόκκυξ κόκκυζει ὄρους ἐν πετάλοισι
(486) τοπρῶτον, τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
τῆμος Ζεὺς οὔι τρίτῃ ἡματι, μὴδ' ἀπολήγοι,
μῆτ' ἄρ' ὑπερβάλλον βοὸς ὁπλήν μῆτ' ἀπολείπων·
490 οὔτ' κ' ὁψαρότης πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζοι.
[Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μὴδ' σε λήθοι
(490) μῆτ' ἔαρ γινώμενον πολὺν μῆθ' ὄριος ὄμβρος.]
Πάρ δ' ἴθι γάλκειον θῶκον καὶ ἐπαλέα λέσχην
ὥρῃ χειμερίῃ, ὅποτε κρύος ἀνέρα ἔργων
495 ἰσχάνει, ἐνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφείλλοι,
μὴ σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίῃ καταμάρψῃ
(495) σὺν πενήτῃ, λεπτή δὲ παλὺν πόδα χειρὶ πιέζῃς.
Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμων,·
χρηίζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.
500 [Ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
ἥμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.
(500) Δείκνυε δὲ θυμῷεσσι, θέρευσ' ἔτι μέσσου ἐόντος,
Οὐκ αἰεὶ θέρος ἐσσεῖται, ποιεῖσθε καλιάς.]
[Μῆνα δὲ Ἀθηναῖονα, κακ' ἡματα, βουδόρα πάντα,
505 τοῦτον ἀλεύασθαι, καὶ πηγᾶδας, αἵτ' ἐπὶ γαῖαν
πνεύσαντος Βορέου δυσηλεγέες τελέουσιν,
(505) ὅς τε διὰ Θρήκης ἵπποτρόφου εὐρεῖ πόντωι
ἐμπνεύσας ὥρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
πολλὰς δὲ ὄρυς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
510 οὔρεος ἐν βήσσης πιλνᾷ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.
(510) Θῆρες δὲ φρίσσουσ', οὐράς δ' ὑπὸ μέγ' ἔθεντο.
τῶν καὶ λάγνῃ δέρμα κατὰσχιον· ἀλλά νυ καὶ τῶν
ψυχρὸς εἶν διάησι δαυστέρων περ ἐόντων.
515 Καὶ τε διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει·
καὶ τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πῶσα δ' οὔτι,
(515) οὔνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν
ἰς ἀνέμου Βορέου· τροχάλον δὲ γέροντα τίθησι.
Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος οὐ διάησιν,
520 ἥ τε δόμων ἐντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρῃ μίμνη,
οὔπω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
(520) εὖτε λοεσσαμένη τέρενα χροά καὶ λίπ' ἐλαίῳ
χρῖσαμένη μυχίῃ καταλέζεται ἐνδοθι οἴκου,
ἡματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόστεος ὄν πόδα τένδει,
525 ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἥθεσι λευγαλείοισιν,
οὐδέ οἱ ἥλιος δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι·
(525) ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
στρωφᾶται, βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φαίνει.
Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὕληχοῖται
530 λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρῖα βησσῆντα

Bene-onustus autem pervenies *ad album ver*, neque *ad alios* respicies : tui vero alius vir indigus erit.

Si vero sole vertente (*bruma*) divam araveris *terram*, sedens metes, paucillum manu comprehendens, alternatim ligans puluerulentus, non valde gaudens. Feres autem in sporta : pauci vero te suspicient.

Alias autem alia Jovis mens agida-habentis, difficilis vero hominibus mortalibus intellectu. Sin autem sero araveris, id tibi remedium fuerit. Quando cuculus canit quercus in foliis, primum, delectatque mortales super immensam *terram* ; tunc Jupiter pluatur tertio die, neve desinat, neque sane excedens bovis ungulam neque deficiens : ita serus arator priorem aequarit.

[Animo autem bene omnia serva : neve te lateat neque ver evadens album, neque tempestivus imber.]

Praeteri autem arariam officinam et calidam tabernam, tempore hiberno, quando frigus virum ab-operibus arceat, ubi impiger vir valde domum augeat : ne te mala hyemis difficultas deprehendat cum paupertate, macra vero crassum pedem manu premas. Multa autem ignavus vir, vanam ob spem exspectans, egens victus, mala locutus est ad animum suum. [Spes vero non bona indigentem virum fovet, sedentem in taberna, cui non victus sufficiens sit. Demonstra autem servis, aestate adhuc media (existente) : Non semper aestas erit, extruite casas.]

Mensem vero Lenaeonem, malos dies, boves-cruciantes omnes,] hunc vitate, et glacies, quae super *terram* flante Borea molestae existunt, qui per Thraciam equorum-alticem lato mari inspirans *id* concutit : remugit autem terra et silva : multas vero quercus alticomae abietesque densas montis in saltibus dejecit terrae multos-pascenti iruens, et omnis reboat tunc innumera silva. Ferae autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt, quarum etiam villis cutis oblecta est : sed sane et has frigidus cum-sit perflat, villosis-pectoribus licet existentes. Et per pellem bovis penetrat, neque *haec* eum arceat ; et etiam per capram flat longis-pilis : sed ovium-greges omnino,] quia valde-densi villi ipsarum, non perflat vis venti Boreae : incurvum vero senem facit. Etiam per virginem tenelli-corporis non perflat, quaecumque intra aedes caram apud matrem manet, nondum opera sciens aureae Veneris ; quando lota tenerum corpus et pingui oleo uncta in-recessu cubat intra domum die hiberno, quando exossis (*polypus*) suum pedem arrodit, inque domo sine-igne et in latibulis tristibus, neque ei sol ostendit pabulum invadendum : sed super nigrorum hominum populumque urbemque vertitur, tardius autem Graecis lucet. Et tunc jam cornuti et non-cornuti silvicolae misere manducantes per nemora saltuosa

φεύγουσιν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμληεν,
(530) οἱ σκέπα μαϊόμενοι πυκινούς κευθμῶνας ἔχουσι,
καὶ γλάφυ πετρῶεν· τοὶ δὲ τρίποδι βροτοὶ ἴσοι,
οὗτ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὐδας ἑρᾶται,
535 τῷ ἱκελοὶ φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νίφα λευκὴν.]

Καὶ τότε ἔσσεσθαι ἔρυμα χροῶς, ὥς σε κελεύω,
(535) χλαϊνὰν τε μαλακὴν καὶ τερμυιδέντα χιτῶνα·
στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι·
τὴν περιέσσεσθαι, ἵνα τοι τρίγες ἀτρεμέωσι,
540 μὴδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν ἀσιρόμεναι κατὰ σῶμα.

Ἄμφι δὲ ποσσὶ πέδιλα βοῶς ἴφι κταμένοιο
(540) ἄρμενα δῆτασθαι, πῖλοις ἐντοσθε πυκᾶσσας.

Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὅπότ' ἂν κρύος ὦριον ἔλθῃ,
δέρματα συρῥάπτειν νεύριω βοῶς, ὅρρ' ἐπὶ νώτῳ
545 ὑετοῦ ἀμφιβάλλῃ ἀλέην· κεφαλῇφι δ' ὑπερθεν
πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν, ἵν' οὐατα μὴ καταδέυῃ·

(545) ψυχρὴ γάρ τ' ἡὼς πέλεται Βορέαο πεσόντος,
ἡὼς δ' ἐπὶ γαίαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἀήρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις,
550 ὅς τε ἀρυσσάμενος ποταμῶν ἀπὸ ἀενάωντων,
ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεὶς ἀνέμοιο θύελλῃ,

(550) ἄλλοτε μὲν θ' ὕει ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' ἄησιν,
πυκνὰ Θρηϊκίου Βορέου νέφεα κλονέοντος.

Τὸν φθάμενος, ἔργον τελέσας, οἰκόνδε νέεσθαι,
555 μὴ ποτέ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, κατὰ θ' εἴματα δεύσῃ.

(555) Ἄλλ' ὑπαλεύεσθαι· μεῖς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος
χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώ-
τῆμος θῶμισυ βουσὶν, ἐπ' ἀνέρι δὲ πλέονει [ποις.

560 ἄρμαλιγς· μακρὰ γὰρ ἐπὶ ῥόβοι εὐφρόναι εἰσί.
[Ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν

(560) ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσέκειν αὐτῇ
γῇ, πάντων μήτηρ, καρπὸν σύμμικτον ἐνεῖκε.]

Εὖτ' ἂν δ' ἐξήκοντα μετὰ τροπᾶς ἡελίοιο
565 χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ῥα τότε ἀστήρ
Ἀρκτοῦρος προλιπὼν ἱερὸν βόον Ὠκεανοῖο

(565) πρῶτον παμφάνων ἐπιτέλλεται ἀροκνέφαιος.

Τὸν δὲ μέτ' ὀρθρογῶν Πανδιονίς ὦρτο γελιδῶν
ἐς φάος ἀνθρώποις, ἔκρος νέον ἰσταμένοιο.

570 Τὴν φθάμενος οἴκας περιταμνέμεν· ὥς γὰρ ἄμεινον.

Ἄλλ' ὅπότ' ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἀμ' αὐτὰ βαίῃ,

(570) Πληϊάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων·
ἀλλ' ἄρπας τε γαρασσέμεναι καὶ δμῶας ἐγείρειν.

Φεύγειν δὲ σκιερούς θώκους καὶ ἐπ' ἡῶ καῖτον
ὦρῃ ἐν ἀμῆτῳ, ὅτε τ' ἡῆλιος χροῶς κάρρει.

Τημοῦτος σπεύδειν, καὶ οἶκαδε καρπὸν ἀγινεῖν,
(575) ὀρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴῃ.

Ἡὼς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἴσαν.

Ἡὼς τοι προφέρει μὲν δόδῳ, προφέρει δὲ καὶ ἔργον·
580 ἡὼς, ἥ τε φανείσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου
ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουσί τίθησιν.

(580) Ἡμος δὲ σχολυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἡγέτα τέττιξ
δενδρέῳ ἐξεζόμενος λιγυρὴν καταχέυετ' αἰοδὴν
πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὦρῃ,

fugiant, (et omnibus in animo id curæ-est,) ubi tecta quærentes densas latebras habent, et antrum petrosum : illi vero tripodi (*seni*) homines similes, cujus dorsum fractum-est, caputque ad terram spectat, huic similes incedunt, vitantes nivem albam.]

Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo, lænamque mollem et talarem tunicam : stamine vero in pauco multum subtegmen intexe. Hanc circuminduito, ne tibi pili tremant, neve erecti horreant surgentes per corpus. Circum vero pedes calceos bovis vi occisi aptos ligato, pilis intus condensatos. Primogenitorum vero hædorum, cum frigus tempestivum venerit,] pelles consuito nervo bovis, ut super dorsum pluvie circum-injicias munimentum : in capite vero superne pileum habeto elaboratum, ne aures humefas : frigida enim et aurora est Borea cessante : matutina vero super terram a coelo stellato nebula frugifera extenditur fortunatorum super operibus : quæ hauriens fluminibus e perennibus, alte supra terram sublata venti procella, interdum quidem etiam pluit ad vespem, interdum vero descendit] densas Thracio Borea nubes excitante.

Hunc antevertens, opere perfecto, domum redi, ne-quando te cœlitus tenebrosa nubes circumteget corpusque madidum reddat, vestesque humectet. Sed evitato : mensis enim gravissimus hic hibernus, gravis pecudibus, gravisque hominibus.

Tunc dimidium bobus, homini vero plus adsit cibarium : longæ enim adjutrices noctes sunt.

[Hæc observans totum in annum æquato noctesque et dies, donec rursum terra, omnium mater, fructum omnigenum ferat.]

Quum autem sexaginta, post conversionem Solis (*brumam*),] hibernos exegerit Jupiter dies, jam sane tunc stella Arcturus relinquens sacrum fluctum Oceani primum totus-apparens exoritur vespertinus.

Post hunc autem mane-querula Pandionis surgit hirundo in lucem hominibus, vere recens-ineunte.

Hanc prævertens vites amputato : sic enim melius.

At cum domiporta (*cochlea*) e terra plantas adscenderit, Pleiades fugiens, tunc jam circumfossura non-amplius vitium :] sed falcesque acuito et servos excitato.

Fugito vero umbrosas sedes et matutinum somnum, tempore messis, quando et Sol cutem exsiccat.

Tunc festina et domum fruges congere, mane surgens, ut tibi victus sufficiens sit.

Aurora enim etiam operis tertiam sortitur partem, Aurora sane promovet quidem viam, vero etiam promovet opus :] Aurora, quæ apparens multos ingredi-fecit viam homines, multis autem juga bobus imponit.

Quum vero scolymosque floret, et canora cicada arbori insidens stridulum defundit cantum frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,

- 585 τῆμος πιόταται τ' αἶγες καὶ ὄνος ἀριστος,
μαχλόταται δὲ γυνκαῖκες, ἀρχυρότατοι δέ τε ἄνδρες
(586) εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει,
αὐαλέος δὲ τε χρώς ὑπὸ καύματος. Ἀλλὰ τότε ἤδη
εἶη πετραίη τε σκιή, καὶ βίβλινος οἶνος,
590 μᾶζά τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενάων,
καὶ βοὸς ὕλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυῖης,
(590) πρωτογόνων τ' ἐρίφων ἐπὶ δ' αἰθοπα πινέμεν οἶνον,
ἐν σκιῇ ἐζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
ἀντίον ἀκραέος Ζεφύρου τρέψαντα πρόσωπον,
595 κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀποβρύτου, ἥτ' ἀθολωτος,
τρεῖς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἶνου.
(595) Δμωσί δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὀρίωνος,
χώρῳ ἐν εὐαεὶ καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἀλῶνι
600 μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν. Αὐτὰρ ἐπὶν δὴ
πάντα βίον καταθῆαι ἐπάρμενον ἐνδοθι οἴκου,
(600) [θῆτά τ' αἰκὸν ποιεῖσθαι, καὶ ἄτεκνον ἐρίθον
δίζεσθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἐρίθος·]
καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν· μὴ φείδες σίτου·
605 μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρέμαθ' ἔληται.
Χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρρετόν, ὅφρα τοι εἴη
(605) βοῦσι καὶ ἡμιόνοις ἐπηετανόν. Αὐτὰρ ἔπειτα
δμῶας ἀναψῆσαι φίλα γούνατα καὶ βόε λῦσαι.
Εὖτ' ἂν δ' Ὀρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
610 οὐρανόν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐρίδῃ βοδοδάκτυλος Ἥλιος,
ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἶκαδε βότρυς.
(610) δεῖξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέατα καὶ δέκα νύκτας·
πέντε δὲ συσκιᾶσαι, ἕκτω δ' εἰς ἄγγε' ἀψύσαι
δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος. Αὐτὰρ ἐπὶν δὴ
615 Πληϊάδες θ' Ὑάδες τε τό τε σθένος Ὀρίωνος
δύνουσιν, τότε ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
(615) ὠραίου· πλειῶν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη.

- Εἰ δέ σε ναυτιλῆς δυσπεμφέλου ἡμερος αἰρεῖ,
εὖτ' ἂν Πληϊάδες σθένος ὀμβριμον Ὀρίωνος
620 φεύγουσαι πίπτωσιν ἐς ἡεροσιδέα πόντον,
δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν αἴηται·
(620) καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρου ἐρύσαι, πυκᾶσαι τε λίθοισι
625 πάντοθεν, ὅφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
χείμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθη Διὸς ὀμβρος.
(625) Ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῶν ἐνικάθεο οἴκῳ,
εὐχόσμως στολίσας νῆος πτερὰ ποντοπόροιο·
πηδάλιον δ' εὐεργές ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.
630 Αὐτὸς δ' ὠραῖον μίμνειν πλόον, εἰσέκων ἔλθῃ·
καὶ τότε νῆα θοὴν ἀλαδ' ἐλκόμεν, ἐν δέ τε φόρτον
(630) ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἶκαδε κέρδος ἄρῃαι,
ὥς περ ἐμός τε πατήρ καὶ σὸς, μέγα νῆπιε Πέρση,
πλωΐζεσθ' ἐν νηυσὶ, βίου κεκρημένος ἐσθλοῦ·
635 ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἔλθῃ, πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας,
Κύμην Αἰολίδα προλιπὼν, ἐν νηὶ μελαίνῃ·
(635) οὐκ ἄρενος φεύγων οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ δόλῳ,

tunc pinguiissimaque caprae et vinum optimum,
lascivissimae autem mulieres, imbecillissimi vero etiam viri
sunt, quoniam caput et genua Sirius siccatur,
siccum vero etiam corpus ob aestum. Sed tunc jam
sit petraeque umbra, et Biblinum vinum,
panisque bene-coctus, lacque caprarum non-amplius-lactan-
tium,] et vaccae in-silva-pascentis caro nondum enixae,
primogenitorumque haedorum : insuper vero nigrum bibito
vinum,] in umbra sedens, saturatus cor cibo,
contra acute-spirantem Zephyrum vertens vultum,
fontisque perennis ac defluentis, quique illimis sit,
tres partes aquae infunde, quartam vero immitte vini.

Famulis autem impera Cereris sacrum munus
triturare, quando primum apparuerit robur Orionis,
loco in ventoso et bene-orbiculata in area :
mensura vero diligenter recondito in vasis. Sed postquam
jam] omnem victum deposueris paratum intra domum,
[servumque domo-carentem conducere, et sine-liberis servam
quaerere te jubeo : molesta autem liberos-habens serva.]
Et canem asperis-dentibus nutrito, nec parcas cibo,
ne quando tibi interdiu-dormiens vir res auferat.

Fœnum autem importato et paleas, ut tibi sit
bobus ac mulis annum pabulum. Sed postea
servorum refocilla cara genua et boves solve.

Quum vero Orion et Sirius in medium venerit
cœlum, Arcturum autem inspexerit roseis-digitis Aurora,
o Persa, tunc omnes decerptas-fer domum uvas :
monstrato vero soli decemque dies et decem noctes,
quinque autem in-umbra-ponere, sexto autem in vasa haurito
dona Bacchi oblectatoris. Sed postquam jam
Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
occiderint, tunc deinde arationis memor esto
tempestivæ : annus autem per terram prosper sit.

Sin autem te navigationis periculosa desiderium capit :
quando Pleiades robur validum Orionis
fugientes ceciderint in obscurum pontum,
jam tunc omnigenorum ventorum furunt flamina :
et tunc ne-amplius naves habeto in nigro ponto :
terram autem exercere memento : uti te jubeo.
Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus
undique, ut arceant ventorum vim humide flantium,
paxillo extracto, ne putrefaciat Jovis imber.
Armamenta vero disposita omnia tuæ repone domi,
diligenter componens navis alas (vela) marivagæ :
clavum vero fabrefactum super fumum suspendito.
Ipse autem tempestivam expectato navigationem, dum ve-
niat :] et tum navem celerem in-mare trahito, intus vero etiam
onus] aptum imponito, ut domum lucrum reportes,
quemadmodum meusque pater et tuus, valde stolide Persa,
navigabat in navibus, victus indigens honesti :
qui olim et huc venit, multum pontum emensus,
Cuniam Æolide relicta, in navi nigra :
non abundantiam fugiens neque divitiasque et fortunam,

ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρῶσσι δίδωσι.
 Νάσσατο δ' ἄγχι' Ἑλικῶνος οἴζυρ' ἐνὶ κόμῃ, [λῆ.
 410 Ἀσκληρὶ, χεῖμα κακῆ, θέρει ἀργαλέη, οὐδέ ποτ' ἐσθ-
 Τύνη δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
 (640) ὠραίων πάντων, περὶ ναυτιλίας δὲ μάλιστα.
 [Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτίᾳ θέσθαι,
 μείζων μὲν φόρτος, μείζον δ' ἐπὶ κέρδει κέρδος
 645 ἔσσεται, εἰ κ' ἀνεμοὶ γε κακὰς ἀπέχουσιν ἀήτας.]
 Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψῃς ἀεσίφρονα θυμόν,
 (645) βούλῃαι δὲ χρέα προφυγεῖν καὶ ἀτερπέα λιμόν,
 δεῖξω δὴ τοι μέτρα πολυρλοίσβοιο θαλάσσης,
 οὔτε τι ναυτιλίας σεσορμένους οὔτε τι νηῶν.
 650 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
 εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἧ ποτ' Ἀχαιοὶ
 (650) μείναντες χειμῶνα πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν
 Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
 Ἔνθα δ' ἐγὼν ἐπ' ἀέθλα δαίφρονος Ἀμφιδάμαντος
 655 Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
 ἄθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἐνθα μέ φημι
 (655) ὕμνω νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτῶντα.
 Τὸν μὲν ἐγὼ Μούσαις Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
 ἐνθα με τοπρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν αἰοδῆς.
 660 Τόσσον τοι νηῶν γε πεπεῖρημαι πολυγόμφων·
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω Ζητὸς νόον αἰγιόχοιο·
 (660) Μοῦσαι γὰρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατο ὕμνον αἰδεῖν.
 Ἦματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἡελίοιο,
 ἐς τέλος ἑλθόντος θέρεος, καματώδεος ὕρης,
 665 ὠραίος πέλεται ἡνθητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα
 καυάζαις οὔτ' ἀνδρας ἀποφύσειε θάλασσα,
 (665) εἰ δὴ μὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι·
 ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε·
 670 τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὔραι καὶ ζόντος ἀπήμεν·
 εὐχέλως τότε νῆα θεῶν ἀνέμοισι πιθήσας
 (670) ἐλκόμεν ἐς πόντον, φόρτον τ' εὖ πάντα τίθεσθαι·
 σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι·
 μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,
 675 καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, Νότοιο τε δεινὰς ἀήτας,
 ὅς τ' ὤρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ
 (675) πολλῶ, ὀπωρινῶ, χαλεπὸν δὲ τε πόντον ἔθηκεν.
 Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν.
 Ἦμος δὲ τοπρῶτον, ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη
 680 ἱχνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη[σα**
 ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ, τότε δ' ἄμβρατός ἐστι θάλασ-
 (680) Εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόος. Οὐ μιν ἔγωγε
 αἶνημ'· οὐ γὰρ ἐμῶ θυμῶ κεχαρισμένος ἐστίν·
 ἀρπακτὸν χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλὰ νυ καὶ τὰ
 685 ἀνθρώποι ῥέζουσιν αἰδρεῖσθαι νόοιο·
 χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
 (685) Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλὰ σ' ἄνωγα
 φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσίν, ὥς ἀγορεύω.
 Μὴ δ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κολίῃσι τίθεσθαι·
 690 ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μέλαινα φορτίζεσθαι.
 Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πῆματι κῆρσιν.

sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat.
 Habitavit autem prope Heliconem misero in vico,
 Ascre, hyeme malo, aestate molesto, neque unquam bono.
 Tu vero, o Persa, operum memor esto
 tempestivorum omnium, de navigatione vero maxime.
 Navem parvam laudato, magnæ vero onera imponito;
 majus quidem onus, majus vero ad lucrum lucrum
 erit, si venti quidem malos contineant flatus.

Quando ad mercaturam verteris imprudentem animum,
 volueris autem debita effugere et injucundam famem,
 ostendam jam tibi rationes multisoni maris,
 neque omnino navigandi peritus, neque omnino navium.
 Neque enim unquam navi tranavi latum mare;
 nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Argivi,
 exspectantes tempestatem (*desinentem*), multum populum
 collegerunt] Græcia e sacra in Trojam pulcris-feminis.
 Ibi vero ego ad certamina strenui Amphidamantis
 Chalcidemque trajeci: indicta (*per præcones*) vero multa
 præmia posuerunt filii magnanimi: ubi me gloriôr
 carmine victorem tulisse tripodem auritum.
 Quem quidem ego Musis Heliconiadicis dicavi,
 ubi me primum dulci adduxerunt cantui.
 Tantum igitur naves quidem expertus-sum multos-clavos-
 habentes.] Sed etiam sic dicam Jovis voluntatem ægida-ha-
 bentis:] Musæ enim me docuerunt divinum carmen canere.

Dies quinquaginta post conversionem solis,
 ad finem progressa æstate, laborioso tempore,
 tempestiva est mortalibus navigatio: neque navem
 freris, neque homines perdidit mare,
 nisi forte data-opera Neptunus terræ-concussor
 aut Jupiter, immortalium rex, velit perdere.
 Penes hos enim exitus est pariter bonorumque malorumque.
 Tunc vero dispositæque auræ et mare innocuum:
 securus tunc navem celerem, ventis fretus,
 deducito in pontum, onus vero bene omne colloca.
 Propera autem quam celerrime rursus domum redire:
 neque exspectato vinumque novum et autumnalem imbrem,
 et hyemem accedentem, Notique sævos flatus,
 qui concitat mare, comitans Jovis imbrem
 multum, autumnalem, difficilemque pontum reddit.
 Alia vero verna est navigatio hominibus.

Cum enim primum, quantum incedens cornix
 vestigium facit, tantum folia homini apparuerint
 in sicu summa; tum etiam pervium est mare.

Verna autem hæc est navigatio: non ipsam equidem
 probō: neque enim meo animo grata est;
 arreptum ægre effugeris malum. Sed tamen et hæc
 homines faciunt, stultitia mentis:
 opes enim anima sunt miseris mortalibus.
 Dirum vero est mori in fluctibus: at te jubeo
 considerare hæc omnia in animo, uti dico.

Ne vero in navibus omnem fortunam cavis pone:
 sed plura relinquito, pauciora vero imponito.
 Dirum enim ponti in fluctibus exitio occurrere.

(690) [Δεινὸν δ' εἴ κ' ἐφ' ἄμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος ἀείρας
ἀξονα καυάζαις, τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωθείη.]
Μέτρα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

696 Ὁραῖος δὲ γυναικα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,
μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων
(695) μήτ' ἐπιθείς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος,
ἡ δὲ γυνή τέτορ' ἡβώοι, πέμπτω δὲ γαμοῖτο.

Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ἵνα ἡθεα κεδνὰ διδάξῃς.
700 Τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίει,
πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν μὴ γείτοσι χάριματ' ἀγέμῃς.
(700) Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετ' ἄμεινον
τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ βίγιον ἄλλο,
δειπνολόγῃς ἥτ' ἀνδρα καὶ ἱσθιμόν περ ἐόντα
705 εὖτε ἄτερ δαλοῦ καὶ ὠμῶ γήραι δῶκεν. [ναί.

Εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων περὶ φελαγμένους εἶ-
(705) Μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιεῖσθαι ἐταῖρον·
εἰ δέ κε ποιήσῃς, μὴ μιν πρότερος κακὸν ἐρῇς.
Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ κέ σ' ἀρχῇ
710 ἡ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον ἡὲ καὶ ἐρῇς,
ὅς τις τόσα τίνοσθαι μεμνημένος· εἰ δέ κεν αὖτις
(710) ἡγήτ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παρασχεῖν,
δέξασθαι· δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
ποιεῖται. Σὲ δὲ μὴ τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.

715 Μηδὲ πολυζέεινον μηδ' ἄζεινον καλέεσθαι,
μηδὲ κακῶν ἔταρον μηδ' ἐσθλῶν νεikesτῆρα.
(715) Μηδὲ ποτ' οὐλομένην πενήτην θυμορρόρον ἀνδρὶ
τέτλαθ' ὀνειδίξειν, μακάρων δόστιν αἰὲν ἐόντων.
Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
720 φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.
Εἰ δὲ κακὸν εἴπῃς, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκούσῃς.

(720) Μηδὲ πολυζέεινου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι
ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
Μηδὲ ποτ' ἐξ ἡοῦς Διὶ λείβεῖν αἴθοπα οἶνον
725 χερσὶν ἀνίπτουσιν μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
Οὐ γὰρ τοίγε κλύουσιν, ἀποπτύουσι δὲ τ' ἀράς.

(725) Μηδ' ἀντ' ἡελίου τετραμμένος ὀρθὸς ὁμιχεῖν·
αὐτὰρ ἐπεὶ κε δῦη, μεμνημένος, εἰς ἀνιόντα
μήτ' ἐν δόῳ μήτ' ἐκτὸς δόου προβάδην οὐρήσῃς,
730 μηδ' ἀπογυμνωθῆς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν·
ἐξόμενος δ' ὄνθιος, ἀνὴρ πεπνυμένος εἰδώς,
(730) ἡ δ' ὅγε πρὸς τοίχῳ πελάσας εὐερκέος αὐλῆς.

Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἐνδοθι οἴκου
ἐστίη ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.
735 Μηδ' ἀπὸ δυσρήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα
σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.

(735) Μηδὲ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλιρροὸν ὕδωρ
ποσσὶ περᾶν, πρὶν γ' εὕξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ βέεθρα,
χείρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.

740 Ὅς ποταμὸν διαβῇ, κακόητι δὲ χεῖρας ἀνιπτὸς,
τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.

(740) Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλεῖν
αἶον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἴθωνι σιδήρῳ.
Μηδὲ ποτ' οἰνογόην τιθέμεν χρητῆρος ὕπερθε

[Dirumque, si in plaustrum prae grande onere imposito
axem frgeris, onera vero corrumpantur.] [mum.
Modum servato : opportunum-tempus vero in omnibus opti-

Mature autem uxorem tuam ad domum ducito,
neque triginta annis valde multum deficiens
neque adjiciens valde multum : nuptiae vero tibi tempestivae
hae.] mulier autem quatuor annos pubescat, quinto vero (pu-
bertatis) nubat.] Virginem vero ducito, ut mores castos doceas.
Eam vero potissimum ducito, quae te prope habitat :
omnia bene circumspiciens, ne vicinis ludibria ducas.
Neque enim quicquam muliere vir sortitur melius
bona, verum contra mala non gravius aliud,
comissatrice : quae virum, etiamsi robustum (exsistentem),
torret sine face et crudae senectae tradit.

Bene vero vindictam immortalium beatorum observato.
Neque fratri aequalem facito amicum :
sin autem feceris, ne ipsum prior malo afficias.
Ne vero mentiaris dicis gratia : sin autem tibi coeperit
aut aliquod verbum dicere infestum, aut facere,
bis tantum puniri memento : si vero rursus
redeat ad amicitiam, poenam autem velit dare,
recipe : miser sane vir amicum alias alium
facit. Tuum vero ne quid animum coarguat vultus.
Ne vero multorum-hospes, neve nullius-hospes dicaris,
neve malorum socius, neve bonorum conviciator.
Neque umquam peniciosam pauperiem animum-comeden-
tem homini] patiaris exprobrare, beatorum munus sempiter-
norum.] Linguae certo thesaurus inter homines optimus
parcae, plurima vero gratia modum servantis :
Sin autem malum dixeris, forsitan ipse majus audies.
Neve in communi convivio morosus sis
de symbolis : plurima vero gratia sumtusque minimus.
Neve umquam ex aurora Jovi libato nigrum vinum
manibus illotis, neve aliis immortalibus :
neque enim hi exaudiunt, respuunt vero etiam preces.
Neu contra solem versus stans meito,
sed-etiam postquam occidit, memento, adversus orientem
neque in via, neque extra viam inter-eundem meiere.
Neve denuderis : Deorum quippe noctes sunt :
sedens vero in-fumeto vir prudentia doctus,
aut idem ad parietem accedens bene-septae caulae.
Neu pudenda semine pollutus intra domum
focum juxta revelato, sed caveto.
Neve a mali-ominis funebribus reversus
seminato progeniem, sed immortalium a convivio.
Neve umquam perennium fluviorum pulcre-fluentem aquam
pedibus transito, priusquam precatus-fueris adspiciens pulcra
fluenta,] manus lotus amena aqua limpida.
Qui fluvium transierit, malitia vero manus illotus,
huic Dii succensent et dolores dant in-posterum.
Ne vero a manu, Deorum in convivio splendido,
siccum a viridi resecat nigro ferro.
Neve umquam cyathum pone super craterem

- 748 πινόντων· ὅλη γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
Μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξεστον καταλείπειν,
(748) μὴ τοι ἐφεξομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη.
Μηδ' ἀπὸ γυτροπόδων ἀνεπιβρέκτων ἀνελόντα
ἔσθειν μηδὲ λῶεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ.
750 Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν, οὐ γὰρ ἄμεινον,
παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνὴρ' ἀνήνορα ποιεῖ,
(750) [Μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.]
μηδὲ γυναικίῳ λουτρῷ χροῖα φαιδρύνεσθαι
ἀνέρα· λευγαλέῃ γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔστ' ἐπὶ καὶ τῷ
755 ποινῇ. Μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας,
μωμεύειν αἰδῶλα· θεὸς τοι καὶ τὰ νεμεσῶ.
(755) Μηδὲ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἄλαδε προρεόντων,
μῆδ' ἐπὶ κρηνῶν οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξάλεσθαι·
μηδ' ἐναποψύχειν· τὸ γὰρ οὗτοι λωῖόν ἐστιν.
(760) Ὡδ' ἔρδειν· δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλέυεο φήμην.
Φήμη γὰρ τε κακὴ πέλεται κούφῃ μὲν αἰεῖραι
760 βεῖα μάλ', ἀργαλέῃ δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι.
Φήμη δ' οὐτις πάμπαν ἀπολλυται, ἥντινα πολλοὶ
λαοὶ φημιζῶσι· θεὸς νύ τίς ἐστι καὶ αὐτῇ.
- [μοῖραν]
- 765 ἥματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένος εὖ κατὰ
πεπραδόμεν δμῶεσσι· τριηκάδα μὴνός ἀρίστην
(765) ἔργα τ' ἐποπτεύειν ἥδ' ἀρμαλιῇν ὁατέσθαι,
εὖτ' ἂν ἀληθεῖη λαοὶ κρίνοντες ἄνωσιν.
Αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰσι Διὸς πάρα μητιόεντος.
(770) Πρῶτον ἔνη τετράς τε καὶ ἐβδόμη ἱερὸν ἥμαρ,
τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ,
(770) ὀγδοάτῃ τ' ἐνάτῃ τε. δύο γε μὲν ἥματα μὴνός
ἔσοχ' ἀεξομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι,
ἐνδεκάτῃ τε δυωδεκάτῃ τ'· ἄμφω γε μὲν ἔσθλαί,
775 ἡ μὲν οἷς πεῖκειν, ἡ δ' εὐφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι·
ἡ δὲ δυωδεκάτῃ τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνουν·
(775) τῇ γὰρ τοι νεὶ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράγνης
ἡματος ἐκ πλείου, ὅτε τ' ἰδρὶς σωρὸν ἀμᾶται·
τῇ δ' ἰστὸν στήσαιτο γυνή, προβάλοιτό τε ἔργον.
780 Μηνός δ' ἱσταμένου τρισχαιδεκάτην ἀλέασθαι
σπέρματος ἀρξασθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.
(780) Ἑξάτῃ δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν,
ἀνδρογόνος δ' ἀγαθῇ· κούρη δ' οὐ σύμφορός ἐστιν,
οὔτε γενέσθαι πρῶτ' οὔτ' ἄρ γάμου ἀντιβολῆσαι.
785 Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἑκτὴ κούρησι γενέσθαι
ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μήλων,
(785) σηκὸν τ' ἀμφιβάλειν ποιμνήϊον ἥπιον ἥμαρ·
ἐσθλή δ' ἀνδρογόνος· φιλέει δὲ τε κέρτομα βάζειν,
ψεύδεά θ' αἰμυλίου τε λόγους κρυφίους τ' ὀχρισμούς.
790 Μηνός δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.
(790) Ἑξάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέω ἥματι, ἴστορα φῶτα
γεῖνασθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν.
Ἑσθλή δ' ἀνδρογόνος δεκάτῃ, κούρη δὲ τε τετράς
795 μέσση· τῇ δὲ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βούς,
καὶ κύνια καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταχχεργούς
(795) πρηγύνειν ἐπὶ χεῖρα τιθείς· περύλαζο δὲ θυμόν·

bibentium : perniciosum enim in eo fatum est.
Neu domum exstruens impolitam relinquo,
ne forte insidens crociat stridula cornix.
Neve ex ollis-pedatis nondum-dedicatis capiens
edito, neve lavator : quia et hisce inest poena.
Neve in immobilibus (*monimentis*) ponito, non enim melius
est,] puerum duodecennem, quod virum impubem reddit :
[neque duodecim mensium : æquale et hoc est.]
Neu muliebri balneo corpus abluito
vir : gravis enim ad tempus est etiam in eo
poena. Neu sacrificia in accensa incidens,
reprehende arcana : Deus sane et hæc indigne fert.
Neve umquam in alveo fluviorum mare influentium,
neu super fontes meito, sed valde evitato ;
neve incacato ; id enim nihilo melius est.
Sic facito : gravem vero mortalium evitato famam.
Fama enim mala est levis quidem levatu
facillime, molesta vero portatu, difficilisque depositu.
Fama vero nulla omnino perit, quam-quidem multi
populi divulgant ; Dea sane quædam est et ipsa.

Dies vero ex Jove observans bene secundum decorum,
doce servos : tricesimum mensis optimum
operaque ad-inspicienda atque demensum dividendum,
quum ex-veritate populi *cum* judicantes degunt.
Hi enim dies sunt Jove a prudente.
Primum primus quartusque et septimus sacer dies,
(hoc enim Apollinem ense-aureo peperit Latona),
octavusque nonusque ; duo quidem dies mensis
egregii crescentis mortalia opera ad-curanda,
undecimusque duodecimusque : ambo quidem boni,
hic quidem ovibus londendis, ille vero latis segetibus me-
tendis :] duodecimus autem undecimo multo melior :
hoc enim nec fila alte-suspensa aranea
die ex pleno, quum et prudens (*formica*) acervum colligit.
Hoc vero telam instituat mulier, proponatque sibi opus.
Mensis autem ineuntis decimotertio evitato
sementem incepturus : plantis vero inferendis optimus est.
Sextus vero medius valde incommodus est plantis,
viriparus autem bonus : puellæ vero non utilis est,
neque gignendæ primum, nec nuptui collocandæ.
Nec primus quidem sextus puellis gignendis
aptus, sed luedis castrandis et gregibus ovium,
stabuloque circumsepiendo pastoralis benignus dies :
bonus autem viriparus : amat vero etiam convitia loqui,
mendaciaque blandosque sermones occultaque colloquia.
Mensis vero octavo verrem et bovem mugientem
castrato, mulos autem duodecimo patientes-laboris.
Vicesimo vero (in) magno *nono*, pleno die, prudentem virum
generato : valde enim animo sapiens est.
Bonus autem viriparus decimus, puellæ vero et quartus
medius ; hæc vero et oves et flexipedes camuros boves,
et canem asperis-dentibus et mulos patientes-laboris
cicurato, manum imponens ; cave vero iram *eorum*.

- Τετράδ' ἀλεύσθαι φθίνοντός θ' ἱσταμένου τε
 ἀλγεα θυμοδορεῖν· μάλα τοι τετελεσμένον ἦμαρ.
 800 Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθ' εἰς οἶκον ἀκοιτῖν,
 οἰωνοὺς κρίνας οἱ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἄριστοι.
 (800) Πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί·
 ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἑρινύας ἀμυρπολεύειν
 Ὀρκον γεινόμενον τὸν Ἑρὶς τέκε πῆμ' ἐπιόρκους.
 805 Μέσση δ' ἐβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτῆν
 εὖ μάλ' ὀπιπτεύοντα εὐτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ
 (805) βάλλειν ὕλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμῆα δοῦρα,
 νηῖά τε ξύλα πολλὰ, τάτ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
 Τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πῆγνυσθαι ἀραιάς.
 810 Εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπὶ δεῖλα λωΐον ἦμαρ.
 Πρωτίστῃ δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν·
 (810) ἐσθλὴ μὲν γάρ θ' ἦδε φυτευέμεν ἡδὲ γενέσθαι
 ἀνέρι τ' ἡδὲ γυναικί· καὶ οὐποτε πάγκρακον ἦμαρ.
 Παῦροι δ' αὖτε ἴσασι τρισεινάδα μηνὸς ἀρίστην
 815 [ἄρξασθαι τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχέني θεῖναι
 βουσί καὶ ἡμιόνοις καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι,]
 (815) νῆα πολυχλήϊδα θοὴν εἰς οἶνοπα πόντον
 εἰρύμεναι· παῦροι δέ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι
 [τετράδι δ' οἶγε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ]
 820 μέσσην· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην
 ἡοῦς γεινομένης· ἐπὶ δεῖλα δ' ἐστὶ χερείων.
 (820) Ἄϊδε μὲν ἡμέρασι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλαι μετὰ δουποι, ἀκήριοι, οὐ τι φέρουσαι.
 Ἄλλος δ' ἄλλοιήν αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασι.
 825 Ἄλλοτε μητρειῇ πέλει ἡμέρη ἄλλοτε μήτηρ.
 Τάων εὐδαιμόνων τε καὶ δλιος θς τάδε πάντα
 (825) εἰδὼς ἐργάζεται ἀναίτιος ἀθανάτοισιν,
 ὀρνιθας κρίνων καὶ ὑπερβασίας ἀλγείνων.

Quarto caveto finientis inchoantisque mensis
 doloribus animum conficias : valde sane perfectus dies est.
 Quarto autem mensis in domum uxorem ducito
 auguriis observatis, quæ ad rem hanc optima.
 Quintos vero evitato, quia difficilesque sunt et graves :
 (in) quinto enim aiunt Furias servire
 Horco eo die nato, quem Eris peperit pestem perjuris.
 Medio vero septimo Cereris sacrum munus
 bene valde inspiciens bene-orbiculata in area
 ventilato : lignicidaque secato cubicularia ligna,
 navaliaque ligna multa, quæ apta navibus sunt.
 Quarto vero incipito naves compingere fragiles.
 Nonus autem medius ad vesperam melior dies.
 Primus vero nonus prorsus-innoxius hominibus :
 bonus quidem enim et hic ad plantandum atque generandum,
 viroque et mulieri : neque umquam prorsus-malus dies.
 Pauci vero etiam sciunt tertium-nonum mensis optimum
 ad-relinendum dolium et jugum collo imponendum
 bobus et mulis et equis celeripedibus,]
 navem multis-transtris celerem in nigrum pontum
 ad-trahendam : pauci autem veracem dicunt
 [quarto vero aperi dolium : præ omnibus sacer dies :]
 medium : pauci vero etiam post vicesimum mensis optimum
 aurora oriente : ad vesperam autem est deterior.
 Hi quidem dies sunt hominibus magno commodo.
 Cæteri autem intercidentes innoxii, nihil ferentes.
 Alius vero alium laudat, pauci autem norunt.
 Interdum noverca est dies, interdum mater.
 Horum dierum, beatusque et fortunatus est is, qui hæc omnia
 sciens operatus-fuerit, inculpatus immortalibus,
 auguria observans et delicta evitans.

HESIODI FRAGMENTA.

ΑΙΓΙΜΙΟΣ.

I. 1.

Schol. Apollon. III, 587. Ἀγγελόν φησιν Ἑρμῆν ὑπὸ Διὸς πεμφθῆναι κελεύοντα δέξασθαι τὸν Φρίξον, ἵνα τὴν Αἰήτου θυγατέρα γάμη. Ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας διὰ τὸ δέρας αὐτὸν αὐθαιρέτως φησὶ προσδεχθῆναι. Λέγει δὲ, ὅτι μετὰ τὴν θυσίαν ἀγνίσας τὸ δέρας οὕτως ἔσπιχεν εἰς τοὺς Αἰήτου δόμους τὸ κῶας ἔχων.

II. 2.

Schol. Apollon. IV, 816. ὁ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας (ἐν δευτέρῳ) φησὶν, ὅτι ἡ Θέτις εἰς λέβητα ὕδατος ζέοντα ἐνέβαλε τοὺς ἐκ Πηλέως γενομένους αὐτῇ παῖδας, βουλομένη εἰδέναι, εἰ θνητοὶ εἰσιν· ἑτέρους δὲ εἰς πῦρ, ὡς Ἀπολλώνιος φησὶ. Καὶ δὴ πολλῶν διαφθαρέντων, ἀγανακτῆσαι τὸν Πηλέα καὶ κωλύσαι τὸν Ἀχιλλέα ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα καὶ διὰ τοῦτο καταλιπεῖν τὴν Θέτιν αὐτόν.

III. 3. (D. 47.)

Stephanus Byz. Ἀβαντίς ἡ Εὐβοία, ὡς Ἡσίοδος ἐν Αἰγιμίου δευτέρῳ περὶ Ἰούς.

νήσω ἐν Ἀβαντίδι δῖη,
τὴν πρὶν Ἀβαντίδα κίχλησκον θεοὶ αἰὲν ἰόντες,
τὴν τότε ἐπώνυμον Εὐβοίαν βοὸς ὠνόμασεν Ζεὺς.

IV. 4. (D. 47.)

Schol. Eur. Phœn. 1123. Ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας φησὶ· καὶ οἱ ἐπίσκοπον Ἄργον ἴει κρατερόν τε μέγαν τε

τέτρασιν ὀφθαλμοῖσιν δρώμενον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀθάνατον δὲ οἱ ὤρσε θεὰ μένος, οὐδέ οἱ ὕπνος
πίπτεν ἐπὶ βλεφάροις, φυλακὴ δ' ἔχεν ἔμπεδον αὐτόν.

Conf. Tzetz. Exeg. II. p. 153, 21.

V. 5 et 142. (D. 5. 83. 91.)

Apollod. II, 3. Ἡσίοδος δὲ καὶ Ἀκουσίλαος Πειρήνος αὐτὴν (τὴν Ἰώ) φασὶν εἶναι· ταύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσαν Ζεὺς ἔφθειρε. Φωραθεὶς δὲ ὕφ' Ἥρας, τῆς μὲν κόρης ἀψάμενος εἰς βοῦν μετεμόρφωσε λευκὴν, αὐτῇ δὲ ἀπωμόσατο μὴ συνελθεῖν. Διό φησιν Ἡσίοδος οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν τοὺς γινομένους ὄρκους ὑπὲρ ἔρωτος.

Herodian : περὶ μονήρους λέξεως p. 17. — Καθ' Ἡσίοδον Πειρῆν, πατὴρ Ἰούς.

Schol. ad Platon. sympos. p. 45. (374, Bekk.):

ἐκ τοῦ δ' ὄρκον ἔθηκεν ἀπτήμονα ἀνθρώποισιν
νοσφιδίων ἔργων πέρι Κύπριδος.

Hesych. in Ἀφροδίσιος ὄρκος : πρῶτος δὲ Ἡσίοδος ἔπλασε τοὺς περὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἰώ ὁμάσαι.

VI. 6. (D. 47.)

Athenæus XI. p. 503. D. καὶ ὁ τὸν Αἰγίμιον δὲ ποιήσας, εἰδ' Ἡσίοδος ἔστιν ἡ Κέρκυρα ὁ Μιλήσιος·

ἔνθα ποτ' ἔσται ἐμὸν ψυχτήριον, ὄρχαμι λαῶν.

VII. 7. (D. 68. L. 20.)

Etymol. M. p. 768. 25. Τριχάικες οἱ συνεχῶς κινούμεντοι ἐν

ÆGIMIUS.

I.

Nuntium dicit a Jove Mercurium missum esse qui juberet Phrixum excipi, ut Ætæ filiam in matrimonium duceret. Sed Ægimil auctor illum propter pellem de industria moratum esse tradit et, quum sacrificio facto pellem sacrasset, tum deum in Ætæ ædes intrasse vellus portantem.

II.

Ægimil auctor in secundo libro Thetidem ait filios e Peleo sibi natos in lebetem aqua ferventi plenum conjecisse, scire cupientem, an mortales essent; alios vero in ignem esse conjectos Apollonius refert. Et multis jam interemtis, Peleum prohibuisse, quominus Achillem lebeti injiceret et propterea hunc a Thetide esse relictum.

III.

Abantis Eubœa est, ut Hesiodus in altero Ægimil libro de Io:

insula in Abantide diva,
quam prius Abantida vocabant dii sempiterni,
quam tunc cognominem Eubœam bovis nominavit Jupiter.

IV.

Ægimil auctor ait :

Et ipsi custodem Argum misit fortemque magnumque,

HESIODUS.

quaternis oculis videntem hic et illic;
immortale vero huic injectit dea robur, neque ei somnus [eum].
cadebat super palpebras, vigilantia autem habebat perpetuo

V.

Hesiodus et Acusilaus Pirenis eam (Io) esse filiam dicunt. Quam sacerdotium Junonis habentem Jupiter vitia vit. Super-
veniente autem Junone puellam tactu in vaccam transformavit
candidam ipsique se non coitum juravit. Quocirca sacra-
mentis de amore juratis deorum iram excitari Hesiodus negat.

Hesiodo auctore Piren Ius pater.

Hinc autem jusjurandum statuit innoxium hominibus
furtivis de operibus Cyprea.

Primus Hesiodus Jovem et Io jurasse fecit.

VI.

Et qui Ægimilum fecit, sive is Hesiodus sit, sive Cecrops
Milesius :

Ihi aliquando erit meum umbraculum, princeps populorum.

VII.

Trichaiques, qui in bello cristæ pillos perpetuo movent : quo

τοι, πολεμοις τας κατὰ λόφον τρίχας· τοιοῦτο καὶ ὁ κορυθαίολος
"Εκτωρ. Ἡσίοδος δὲ διὰ τὸ τριχῇ αὐτοὺς οἰκῆσαι, οἶον,

πάντες δὲ τριχάϊκες καλέονται,
οὐνεκα τρισσὴν γαῖαν ἐκὰς πάτρης ἐδάσαντο.

Τρία γὰρ Ἑλληνικά ἐθνη τῇ Κρήτῃ ἐπόκησαν, Πηλαγοὶ,
Ἀχαιοὶ, Δωριεῖς.

VIII. 8. (L. 88.)

Schol. Pind. Ol. XI, 79. (p. 252. Bæckh.) τὴν δὲ πάλιν
ἐνίκησεν Ἑχέμος Ἀρκὰς τὸ γένος. Ὑπὸ δὲ τούτου Ἑχέμου τὸν
Ἰλλον φασὶ τελευτῆσαι κατιόντα εἰς Πελοπόννησον. Ἐγάμησε
δὲ τὴν Τιμάνδραν. Ἡσίοδος

Τιμάνδρην, φησὶν, Ἑχέμος θαλερὴν ποιήσας ἄκοιτιν.

IX. 9. (D. 23. L. 118.)

Schol. Apollon. Rhod. I, 824. Θέσθαι τὸ αἰτῆσαι, καὶ
ἱκετεύσαι. Καὶ Ἡσίοδος·

Θεσσαμέμος γενεὴν Κλεαδαίου κυδαλίμιο.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ.

X. 10. (D. 44.)

Athenæus XI. p. 491. C. καὶ ὁ τὴν εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομέ-
νην ποιήσας Ἀστρονομίαν αἰὶ πελειάδας αὐτὰς λέγει.

τάς δὲ βροτοὶ καλέουσι Πελειάδας.

καὶ πάλιν·

χειμέριαι δύνουσι Πελειάδες.

καὶ πάλιν·

τῆμος ἀποκρύπτουσι Πελειάδες.

XI. 11.

Hygin. poet. Astr. XXV. Virgo. Hanc Hesiodus Jovis et
Themidis filiam dicit. Cf. Oper. 256.

ΕΠΙΛ.

XII. 12. (D. 86.)

Fulgentius Myth. III, 1. Prætos Pamphyla lingua sordidus
dicitur, sicut Hesiodus in bucolico carmine scribit dicens

PEPRIGROSIS TAFULVE ULACTIS MENES EMORUM
i. e. sordidus uvarum bene calcatarum rore.

Versum græcum Jacobsius Fulgentii codice Goth. adju-
tus ita restituit :

προῖτος σταφυλῶν καλῶς λακτιστῶν αἱμάτιος ὀρόσος.

XIII. 13.

Plinius H. N. XV, 1. Hesiodus quoque in primis cultum
agrorum docendam arbitratus vitam negavit oleæ satorem
fructum ex ea percepisse quemquam : tam tarda tunc res erat.

XIV. 14.

Plin. H. N. XXI, 17. Asphodelus manditur et semine tosto
et bulbo, sed hoc in cinere tosto, dein sale et oleo addito :
præterea tuso cum ficis, præcipua voluptate, ut videtur
Hesiodo.

XV. 15.

Plin. H. N. XXI, 20. Polio Musæus et Hesiodus perungi
jubent dignationis gloriaque avidos : polium tractari, coli,
polium contra serpentes substerni, uri vel portari : in vino
decoqui recens vel aridum illinique. Cf. XXV, 2.

XVI. 16.

Plin. H. N. XXV, 2. Musæus et Hesiodus polion herbam
in quantum mirati sunt diximus. Orpheus et Hesiodus suf-
fitiones commendavere.

XVII. 17.

Servius ad Virg. Georg. III, 283. Scit lectum esse apud
Hesiodum herbam esse quandam, quæ hippomanes vocatur,
quasi ἵππου μανία. Si enim eam comederint equi, furorem
patiuntur.

XVIII. 18. (L. 72.)

Schol. Ambr. Odys. VII, 104. καὶ Ἡσίοδος γάρ φησι τὸ

ἀλετρεύουσι μύλης ἐπὶ μῆλοπα καρπὸν

ἐπὶ τῆς ἡλικίας τῆς στρεφόμενης δίχην μύλης· μῆλοπα γάρ
τὸν τῶν προβάτων καρπὸν, ἔτσι τὸν μαλλόν.

sensu etiam κορυθαίολος Hector. Hesiodus tamen, quia tri-
partito habitabant. Dicit enim :

omnes autem Trichaices vocantur,
quia triplicem terram procul a patria partiti sunt.

Tres enim Græcæ gentes Cretam incolebant Pelasgi, Achæi,
Dorienses.

VIII.

Luctam Echemus, Arcas genere, vicit. Ab hoc Echemo Hyl-
lum in Peloponnesum se conferentem occisum esse tradunt. Is
Timandram in matrimonium duxit. Hesiodus

Timandram, ait, Echemus floridam fecit uxorem.

IX.

Θέσθαι rogare et supplicare. Hesiodus etiam :
Supplicans soboli Cleadaei illustris.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ.

X.

Astronomiæ etiam, quæ Hesiodo attribuitur, auctor Pelelades
semper eas appellat :

eas vero mortales vocant Pelelades ;

et rursus :

hibernæ occidunt Pelelades ;

et rursus :

tunc occultantur Pelelades.

ΟΡΕΡΑ.

XVIII.

Etenim Hesiodus ait illud :

molunt in mola flavum fructum,

in colo molæ instar rotanti : flavum enim ovium fructum, f. e.
lanam, intelligit.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ Η ΗΟΙΑΙ.

XIX. 19.

Servius ad Virg. *Æn.* VII. p. 426. Hesiodus etiam περι τῶν γυναικῶν inducit multas heroidas optasse nuptias viro- rum fortium.

XX. 20. (L. 17.)

Laur. Lyd. de mens. cap. 4. 'Εν καταλόγοις·
κούρη δ' ἐν μεγάροισιν ἀγαυοῦ Δευκαλίωνος
Πανδώρα Διὶ πατρὶ, θεῶν σημάντορι πάντων,
μυχθεῖσ' ἐν φιλότῃ τέχε Γραῖκον μενεχάρμην.

XXI. 21. (L. 14.)

Schol. Apollon. III, 1086. ὅτι Προμηθεὺς καὶ Πανδώρας υἱὸς Δευκαλίων Ἡσίοδος πρώτῃ καταλόγων φησὶ, καὶ ὅτι Προ- μηθεὺς καὶ Πύρρας Ἕλληνας.

XXII. 22.

Schol. Ambr. Hom. Od. X, 2. Δευκαλίων Προμηθεὺς μὲν υἱὸς, μητὴρ δὲ, ὡς οἱ πλείστοι λέγουσι, Κλυμένης, ὡς δὲ Ἡσίοδος, Πρυμνείας.

XXIII. 23. (D. 28. L. 16.)

Ἕλληνας δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες
Δωρὸς τε Ξοῦθός τε καὶ Αἰόλος ἵπποχάρμης.
Αἰολίδαι δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες
Κρηθεὺς ἡδ' Ἀθάμας καὶ Σίσυφος αἰολομήτης
Σαλμωνεύς τ' ἄδικος καὶ ὑπέρθυμος Περίρρης.

Tzetzes ad Lycophr. 284. cum Schol. Pind. Pyth. IV, 252, Conf. Schol. Thucyd. I, 3. Plutarch. t. II, p. 747, F. Hero- dian. περί μνηστικῆς λέξεως, p. 42. Tzetz. — Exeg. p. 63, 5. 13. Adde Schol. min. ad Od. X, 2. Ἕλληνας, ὅς ἦν Διὸς, οὗ καὶ Ἡσίοδος μέμνηται. (Hellen, Jovis filius, cujus etiam Hesiodus mentionem facit.) Vid. Frag. XXI.

XXIV. 24.

Schol. Apollon. IV, 266. Οἱ ἀπὸ Δευκαλίωνος τὸ γένος

ἔχοντες ἐβασίλευον Θεσσαλίας, ὡς φησιν Ἑκαταῖος καὶ Ἡσίο- δος.

XXV. 25. (D. 11. L. 32.)

Strabo VII. p. 322. Gemist. Pletho epit. Strab.
ἦτοι γὰρ Λοκρὸς Αελέγων ἡγήσατο λαῶν,
τοὺς ῥά ποτε Κρονίδης Ζεὺς ἀφῆκε μῆδεα εἰδούς
λεκτοὺς ἐκ γαίης ἀλέους (?) πόρε Δευκαλίωνι.

XXVI. 26. (D. 88. L. 18. 19.)

Constantinus Porphyrogen. de Themat. p. 22. ed. Paris.
Μακεδονία ἡ χώρα ὠνομάσθη ἀπὸ Μακεδόνα τοῦ Διὸς καὶ Θείας·
τῆς Δευκαλίωνος, ὡς φησιν Ἡσίοδος ὁ ποιητής·

ἡ δ' ὑποκυσταμένη Διὶ γείνατο τερπικεραύνῃ
υἱὲ δῶος, Μάγνητα Μακηνδὸνα θ' ἵπποχάρμην,
οἱ περὶ Πιερίην καὶ Ὀλυμπον δόματ' ἔναιον.

Herodian. de solœismo (Boisson. Anecd. Gr. t. III. n°. 9. ap. Valcken. post Ammon. p. 196. coll. Apollod. I, 9, 6.)

Μάγνης δ' αὖ Δίκτυν τε καὶ ἀντίθεον Πολυδευκέα.

XXVII. 27. (D. 5. L. 110.)

Eustath. ad Odys. p. 1746. κνῦος δὲ τὴν φθορὰν κατὰ γέ- νος οὐδέτερον. Ἡρωδιανὸς φέρει καὶ χρῆσιν ἐκ τοῦ παρα Ἡσίοδου καταλόγου περὶ τῶν Προϊτίδων·

καὶ γὰρ σφιν κεφαλῆσι κατὰ κνῦος αἶνον ἔχρυν·
ἄλφος γὰρ χροῖα πάντα κατέσγιν, ἐν δὲ νυ χαιταί
ἔρρεον ἐκ κεφαλῶν, ψίλωτο δὲ καλὰ κάρηνα.

Conf. Etym. M. p. 523, 8.

XXVIII. 28. (D. 5. L. 109.)

Suidas v. μαγλοσύνη, κατωφέρεια, γυναικομανία. Ἡσιό- δειος ἡ λέξις. Λέγει γὰρ περὶ τῶν Προϊτίου θυγατέρων·

εἶνεκα μαγλοσύνης στυγερῆς τέρεν ὤλεσαν ἄνθος.

Conf. Eustath. p. 1337, 34.

CATALOGI S. EOEÆ.

XX.

Virgo autem in ædibus augusti Deucalionis
Pandora Jovi patri, deorum imperatori omnium,
mixta in amore peperit Græcum bellipotentem.

XXI.

Promethæi et Pandoræ filium Deucalionem fuisse Hesiodus in
catalogorum primo tradit, et Promethæi Pyrrhæque Hellenem.

XXII.

Deucalio Promethæi filius matrisque, uti plurimi dicunt, Cly-
menæ, ut vero Hesiodus, Pryneæ.

XXIII.

Ab Hellene autem geniti sunt jus-dicentes reges
Dorusque Xuthusque et Æolus equis-gaudens.
Æolidæ autem fuerunt jus-dicentes reges
Cretheus atque Athamas et Sisyphus versutus
Salmoneusque injustus et superbus Perieres.

XXIV.

Qui a Deucalione originem ducebant, in Thessalia regnabant,
ut Hecateus et Hesiodus tradunt.

XXV.

Certe enim Locrus Lelegiis præerat populis,
quos olim Saturnius Jupiter æterna consilia sciens,
electos e terra recordes (?) dederat Deucalioni.

XXVI.

Macedonia nominata est e Macedone Jovis filio et Thyia
Deucalionis filia, ut ait Hesiodus poeta :

ea autem gravida-lacta Jovi peperit gaudenti-fulmine
filios duos, Magnetem Macedonemque equis-gaudentem,
qui circa Pieriam et Olympum domos incolebant.

Magnes autem rursus Dictynque et Deo-similem Pollucem.

XXVII.

Κνῦος (scabies) neutrius generis perniciem significat. Hero-
dianus etiam ex Hesiodi catalogo vocis usum de Prætidibus
factum laudat :

etenim his super capita scabiem gravem effudit :
vitiligo enim cutem omnem obtinuit, in-ea autem capilli
defluebant ex capitibus, decalvabantur vero pulchra capita.

XXVIII.

Μαγλοσύνη, lascivia, nymphomania. Vox Hesiodica, Dict
enim de Præti filiabus :

propter lasciviam odiosam tenerum amiserunt florem.

XXIX. 29. (D. 83.)

Apollodorus II, 2. αὐταὶ δὲ (αἱ Προϊτίδες) ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμάνθησαν, ὡς μὲν Ἡσίοδος φησὶ, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς αὐτὴν κατεδέχοντο.

XXX. 30. (D. 22. L. 33.)

Schol. Apollon. ad I, 156. Ἡσίοδος δὲ (Periclymenum) μεταβλήθέντα εἰς τινὰ τῶν συνήθων μορφῶν ἐπικαθεσθῆναι τῷ ὁμφαλῷ τοῦ ζυγοῦ τῶν Ἡρακλέους ἵππων, βουλόμενον εἰς μάχην καταστῆναι τῷ ἥρωϊ· τὸν δὲ Ἡρακλέα καιρίως αὐτὸν κατατοξεύσαι, τῆς Ἀθηνᾶς ὑποδείξας. Φησὶ δὲ οὕτως·

Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον,
ὄλβιον, ᾧ πόρε δῶρα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
παντοί· ἄλλοτε μὲν γὰρ ἐν ὀρνίθεσσι φάνεσεν
αἰετός, ἄλλοτε δ' αὖτε πελέσκετο, θαῦμα ἰδέσθαι,
μύρμηξ, ἄλλοτε δ' αὖτε μελισσέων ἀγλαὰ φῶλα,
ἄλλοτε δεινὸς ὄφις καὶ ἀμείλιχος. Εἶχε δὲ δῶρα
παντοί, οὐκ ὀνομαστά, τὰ μιν καὶ ἔπειτα δόλωσεν
βουλῇ Ἀθηναίης.

Schol. minor ad II. II. 336. ἐφ' ὅσον μὲν Περικλύμενος ὁ Νηλέως ἔζη, δυσάλωτος ἦν ἡ πόλις. Ἀμφίβιος γὰρ ἐγένετο ἐκείνος, καὶ δὴ γεγνημένον αὐτὸν μέλισσαν, καὶ στάντα ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους ἄρματος, Ἀθηνᾶ δειξάσα Ἡρακλεῖ, ἐποίησεν ἀναίρεθῆναι. Τότε Νέστωρ ἐν Γερήνιοις τρεφόμενος, κορύμβεισος τῆς Πύλου, καὶ τῶν ἐνδεκα ἀδελφῶν αὐτοῦ ἀναίρεθέντων, μόνος περιελείβθη· διὸ καὶ Γερήνιος ὠνομάσθη· ἱστορεῖ Ἡσίοδος ἐν καταλόγοις. Cf. Schol. Ambr. Od. XI, 285. Eustath. p. 1685, 61. Schol. min. ad Od. III, 68 et XI, 285. Eudoc. p. 333.

XXXI. 31. (D. 22. L. 35.)

Stephan. Byz. v. Γερηνία et Eustath. ad II. B. p. 231.

κτείνει δὲ Νηλῆος ταλασίφρονος υἱέας ἐσθλοὺς
ἐνδεκα, δωδέκατος δὲ Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ

Ξεῖνος δὲ ἐν ἐτύχῃ παρ' ἵπποδάμοισι Γερήνιος
et rursus

Νέστωρ οἷος ἄλυξεν ἐν ἀνθεμόεντι Γερήνῳ.

Stephan. Byz. v. Τάβει. — Ἡσίοδος·
παρ' ἵπποδάμοισι Γερήνιος.

XXXII. 32. (D. 9. L. 4.)

Strabo I, p. 42. (conf. Eustath. ad Dionys. v. 927.) Ἡσίοδος δ' ἐν καταλόγῳ φησὶ·

καὶ κούρην Ἀράβοιο, τὸν Ἑρμῶν ἀκάχητα
γείνατο καὶ Θρονίη, κούρη Βήλοιο ἀνακτος.

XXXIII. 33. (D. 59. L. 101.)

Schol. Hesiodi Theogon. v. 142. οἱ δὴ τοὶ τὰ μὲν ἄλλα θεοὶς ἐναλίγκιοι ἦσαν. Κράτης ἀντὶ τοῦτου ἄλλον στίχον παρατίθει· οἱ δ' ἐξ ἀθανάτων ὄντοί τ' ἀρεν αὐδῆντες. Πῶς γὰρ τοὺς αὐτοὺς θεοὺς ἐναλίγκιους λέγει καὶ ἐν τῷ τῶν Λευκιπιδῶν καταλόγῳ ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναίρεσθαι ποιεῖ;

XXXIV. 34. (D. 59. L. 99.)

Athenagoras Legat. p. 134. περὶ δ' Ἀσκληπιοῦ Ἡσίοδος μὲν
πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
γώσατ', ἀπ' Οὐλύμπου δὲ βαλὼν ψολόνετι κεραυνῷ
ἔκτανε Λητοῖδην, φίλον σὺν θυμὸν δρίων.

XXXV. 35. (D. 59. L. 99.)

Schol. Pind. Nem. X, 150. Ἡσίοδος οὔτε Λήδας οὔτε Νεμέσεως δίδωσι τὴν Ἑλένην, ἀλλὰ θυγατέρα Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος.

XXXVI. 37. (L. 89.)

Schol. Pind. ibid. ὁ μὲν Ἡσίοδος ἀμφοτέρους Διὸς εἶναι γεναλογεῖ.

XXIX.

Proetides quum adultæ jam ætatis essent, in insaniam inciderunt, quod, ut Hesiodus inquit, Bacchi ferias haud receperant.

XXX.

Hesiodus Periclymenum tradit in unam formarum adsuatarum commutatam umbelico jugi equorum Herculis insedis, cupientem pugnam conserere cum heroe, Herculem vero, Minerva indicante, ad tempus eum sagitta occidisse. Canit enim ita :

Periclymenumque ferocem,
felicem, cui dederat dona Neptunus quassator-terræ
omnigena : aliquando enim quidem inter aves videbatur
aquila, aliquando autem rursus erat, mirabile visu !
formica, aliquando autem rursus apium splendidum examen,
aliquando terribilis serpens et immitis : habebat vero dona
omnigena, non nominanda, quæ eum etiam deinde deceperunt | consilio Minervæ.

Dum Periclymenus, Nelei filius, vivebat, urbs difficilis erat capta. Ancipitis enim vitæ ille erat. Quem in apem commutatam stantemque in Herculis curru Minerva Herculi ostendit occidique jussit. Nestor, qui tum inter Gerenos educabatur, vastata Pylo undecimque fratribus interfectis, solus relictus est. Inde etiam Gereneus nominatus est. Narrat Hesiodus in catalogis.

XXXI.

Interfecit autem Nelei ærumnosi filios egregios undecim, duodecimus autem Gereneus eques Nestor

hospes versabatur apud equorum-domitores Gerenos.

Et rursus :

Nestor solus effugit in florenti Gereno (*versatus*).

XXXII.

Hesiodus in catalogo ait :
et filiam Arabi, quem Mercurius benevolus
genuit et Thronia, filia Beli regis.

XXXIII.

Qui sane ceterum quidem diis similes erant. Crates pro hoc versu alium proponit hunc : ii vero ex immortalibus mortales nutriti sunt loquentes. Quomodo enim eosdem diis similes dicit et in Leucippidarum catalogo ab Apolline occidi facit ?

XXXIV.

De Esculapio Hesiodus :

pater hominumque deorumque
iratus erat, ab Olympo autem jacens flammeo fulmine
interfecit Latoiden, suum animum concitans.

XXXV.

Hesiodus nec Ledaë neque Nemesis, sed Oceani et Tethyis filiam Helenam esse vult.

XXXVI.

Hesiodus utriusque (Castoris et Pollucis) originem a Jove ducit.

XXXVII. 38. (D. 84. L. 91.)

Schol. Victor. II. XIX, 240. (apud Heynium T. VII. p. 806.) Κρής ὁ Λυκομήδης, ὡς φησιν Ἡσίοδος καταλέγων τοὺς μνηστῆρας Ἑλένης.

XXXVIII. 40. (D. 85.)

Schol. Harl. Odys. I, 199. a Porsono emendatus: — Ἡσίο-
δον λέγοντα τὸν Μάρωνα εἶναι Οἰονόπιον τοῦ Διονύσου. Cf.
Schol. Ambr. ad Odys. IX, 198. Eustath. p. 1623, 45.

XXXIX. 41. (D. 73.)

Porphyrus in Schol. Ven. II. Ξ. 200. (ἀπειρέσιος) Σημαί-
ναι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ εἶδος διαφέροντος καὶ ἄγαν καλοῦ,
ὡς παρ' Ἡσίοδου ἐν γυναικῶν καταλόγῳ ἐπὶ τῆς Ἀγένορας παι-
δός

Δημοδόκης, τὴν πλείστοι ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
μνήστευον, καὶ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ὀνόμηναν
ἰφθίμοι βασιλῆες, ἀπειρέσιον κατὰ εἶδος.

Conf. Schol. Ambr. ad Odys. I, 98.

XL. 42. (D. 92. L. 77.)

Herodiannus περὶ μονήρους λέξεως p. 18. διὰ τὸ φανῆ παρ'
Ἡσίοδου ἐν δευτέρῳ εἰρημένον,

οἱ πρόσθε φανῆν ἐντοσθεν ἔκειθον.

XLI. 43. (D. 93. L. 51.)

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 42. Νοῦθος κύριον ψό-
φος ἐν οὐδεὶ Ἡσίοδος τρίτῳ.

Νοῦθος (?) δὲ ποδῶν ὑπὸ δοῦπος ὁρώρει.

XLII. 44 et 126. (D. 94. L. 52.)

Harpocratio p. 191. Μακροκέφαλοι. Ἀντιφῶν. ἐν τῷ περὶ

δμονοίας. Ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον, οὗ καὶ Ἡσίοδος ἐν
τρίτῳ καταλόγῳ μέμνηται.

Strab. I, p. 43. Ἡσίοδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσαιο ἀγνοίαν
ἡμίκυνας λέγοντος καὶ μακροκεφάλους καὶ πυγμαίους. Conf.
Strab. VII, p. 299.

XLIII. 46. (D. 63.)

Schol. Arat. ad v. 322. De Orione: τοῦτον δὲ Ἡσίοδος
φησὶ Βρύλλης τῆς Μίνως καὶ Ποσειδῶνος εἶναι· δωρεὰν δὲ ἔχειν
παρὰ τοῦ πατρὸς, ἐπὶ τῶν κυμάτων πορεύεσθαι· ἐλθόντα δὲ ἐς
Χίον, Μερόπην τὴν Οἰονόπιον βιάσασθαι, οἰνωθέντα· τὸν δὲ
Οἰονόπιον χαλεπαίνοντα ἐκτυλῶσαι αὐτόν· ἐλθόντα δὲ εἰς
Λῆμον ἀλιτεύοντα τῷ Ἡραίστῳ συμμίζει, ὅς αὐτὸν ἐλεήσας,
δίδωσιν αὐτῷ ποδηγέτην Κυθαλίωνα· ὃν λαβὼν ἐπὶ τῶν ὤμων
ἔφερε, τὰς ὁδοὺς αὐτῷ σημαίνοντα. Ἐλθὼν δὲ εἰς ἀνατολάς,
καὶ ἡλίῳ συμμίζας, ὑγιάσθη. Καὶ οὕτως ἐπὶ τὴν Οἰονόπιον
ἦλθε, τιμωρῆσασθαι μέλλων. Ὁ δὲ μαθὼν ὑπὸ γῆν ἐκρύβη.
Ἀπελπίσας δὲ αὐτὸν εὐρεῖν, εἰς Κρήτην ἦλθε, καὶ τῇ Ἀρτέμιδι
σύνθηρος ἦν. Ἐπιχειρήσας οὖν καὶ ταύτην βιάσασθαι, ὑπὸ
σχορπίου πληγῆς ἐτελεύτησεν. Conf. Schol. Nicandri Theriac
15. Hygin. poet. Astron. XXXIV.

XLIV. 47. (D. 83. L. 128.)

Apollod. III, 5, 6. Ἡσίοδος (testatur Nioben habuisse)
δέκα μὲν υἱούς, δέκα δὲ θυγατέρας.

Aelian. V. H. XII, 36: Ἡσίοδος δὲ ἐνεακαίδεκα (Νιόβης
παῖδας λέγει), εἰ μὴ ἄρα οὐκ εἰσὶν Ἡσίοδου τὰ ἐπη, ἀλλ', ὡς
πολλὰ καὶ ἄλλα, κατέψευσται αὐτοῦ.

XLV. 48. (D. 41. L. 29.)

Schol. Sophocl. Trach. 263. διαφωνεῖται δὲ ὁ τῶν Εὐρυτι-
δῶν ἀριθμὸς. Ἡσίοδος μὲν γὰρ τέσσαράς φησιν Εὐρύτου καὶ
Ἀντιόπης παῖδας, οὕτως·

ἧ δ' ὑποκυσταμένη καλλιζωνος Στρατονίκη

XXXVII.

Lycomedes Cres, uti dicit Hesiodus in recensendo procos
Helenæ.

XXXVIII.

— Hesiodum, qui Maronem ex OEnopione Bacchi filio natum
dicit.

XXXIX.

Ἀπειρέσιος, infinitus). Significat vero etiam forma eminens
et perpulcrum, ut apud Hesiodum in mulierum cata-
logo de Agenoris filia.

Demodoce, quam plurimi terrestrium hominum
ambibant, et cui multa et splendida dona pollicebantur
potentes reges, eminentem propter formam.

XL.

— propter vocabulum φανῆ (fax) apud Hesiodum in secundo
libro scriptum:

hi antea facem intus occultabant.

XLI.

Nuthus, nomen proprium; strepitus in solo excitatus. He-
siodus in tertio libro:

Nuthus (?) autem sub pedibus strepitus excitatus est.

XLII.

Μακροκέφαλοι (capitones). Antiphon in libro de concordia.

Populus est ita appellatus, cujus etiam Hesiodus in tertio ca-
talogo mentionem facit.

Hesiodi vero nemo arguerit ignorantiam, quippe semicænes
nominantis et capitones et pygmaeos.

XLIII.

Hesiodus Orionem Brylles, Minois filie, Neptunique filium
esse refert. Huic quum facultatem per undas incedendi pater
dono dedisset, eum in Chium se contulisse ibique Meropen,
OEnopionis filiam, stuprasse ebrium: ab OEnopione irato ocu-
lorum lumine orbatum Lemnumque insulam nactum errando
Vulcanum convenisse, quem misericordia commotum Cydalionem
itineris ducem ipsi dedisse. Hunc in humeris ferebat vias
indicantem. Ad orientem deinde profectus solisque consuetu-
dine sanatus, ad OEnopionem reversus est ultionem petiturus.
Cujus de adventu certior factus OEnopio sub terra se occultavit.
Quem se reperturum desperans Orion in Cretam abiit, ubi
Dianæ venationis socius factus est. Quum vero huic etiam vim
afferre studeret, a scorpione ictus obiit.

XLIV.

Hesiodus Nioben decem filios totidemque filias habuisse te-
stat.

Hesiodus undeviginti Niobes liberos fuisse dicit, nisi forte
illa carmina Hesiodi non sunt, sed, sicut multa quoque alia,
falso ipsi tribuuntur.

XLV.

Eurytidarum numerus ab aliis aliis traditur. At Hesiodus
quidem quatuor Euryti et Antiopes filios hisce verbis enu-
merat:

Ea autem gravida facta pulcre-cincta Stratonicæ

Εὐρυτον ἐν μεγάροισιν ἐγαίνατο φίλτατον υἱόν·
τοῦ δ' υἱεὶς ἐγένοντο Δηίων τε Κλυτίος τε
Τοξεύς τ' ἀντίθεος, ἡδ' Ἴριτος, ὅζος Ἄρης·
τοὺς δὲ μεθ' ὀπλοτάτην τέκετο, ξανθὴν Ἰόλειαν
Ἀντιόπη κρείουσα Πύλωνος Ναυβολίδαο.

XLVI. 49. (D. 57. L. 38.)

Tzetzes Proleg. ad Lycophron. p. 261. Ἡσίοδος αὐτὸς
γράφας ἐπιθαλάμια εἰς Πηλέα καὶ Θέτιν·

τρίς μάκαρ Αἰακίδῃ καὶ τετράκις, ὄλβιε Πηλεῦ,
ὃς τοῖςδ' ἐν μεγάροις ἱερὸν λέγος εἰσαναβαίνεις.

XLVII. 50. (D. 19. L. 96.)

Strabo IX. p. 442. καὶ δὴ καὶ λέγεται ὑπὸ τῶν ὕστερον ἐπὶ
νόμον συγχὸν ἢ οἰκίσις τῶν Ἀθαμάνων ἐν τῇ Δωτίῳ γενέ-
σθαι πεδίῳ· τοῦτο δὲ ἐστὶ πλησίον τῆς ἀρτί λεγούσης Περγα-
σίας καὶ τῆς Ὀσσης καὶ ἐπὶ τῆς Βοιθιῆδος λίμνης, ἐν μέσῃ μὲν
πῶς τῇ Θετταλίᾳ, λόφοις δὲ ἰσίοις περιχλειόμενον· περὶ οὗ
Ἡσίοδος οὕτως εἰρήκεν·

Ἡ οἷα Διδύμους ἱεροὺς ναίουσα κολώνους
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυδότρουος ἀντ' Ἀμύριοιο
νίψατο Βοιδιαῖδος λίμνης πόδα παρθένος ἀδμήτης.

Conf. Strab. XIV, p. 647. Stephan. Byz. in Ἀμυρος.

Stephan. Byz. in Bibl. Coislin. p. 290. — Ἡσίοδος Δωτίῳ
ἐν πεδίῳ φάσκει αὐτὸν (Θάμυριν) τετυφλώσθαι.

XLVIII. 51. (D. 3.)

Etym. MS. Bibl. Paris. allegatum a Ruhnkenio : Ἰδὺς ὁ
Αἰάντος πατὴρ ἐτυμολογεῖται ὑπ' Ἡσίοδου·

Ἰδέα, τὸν δ' ἐφίλησεν ἀναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
καὶ οἱ τοῦτ' ὀνόμην' ὄνομ' ἔμμεναι, οὐνεκα νύμφην

εὐράμενος Ἰλεων μίγθῃ ἐρατῇ φιλότῃ
ἤματι τῷ, ὅτε τείχος εὐδομήτοιο πόλῃος
ὑψηλὸν ποίησε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.

Conf. ἐκλογαὶ διαφόρων λεξέων in Crameri anecdotis, vol.
II, p. 751. Eustath. p. 101, 19. 277, 2. 650, 48. 1018, 59. Tzetz.
ad Lycoph. 393. Tzetz. Exeg. p. 126, seq. Etym. M. p. 346.
41. Schol. Pind. ad Olymp. IX, 167.

XLIX. 52. (D. 4. L. 123.)

Ἡ οἷα Ὑρίῃ Βοιωτῇ ἔτρεφε κούρην

Schol. Ven. II. 496. (Cat. 3.) Eustath. p. 265, 5.

L. 53. (D. 36. L. 130.)

Ἡ οἷα Ὑρίῃ πυκινόρρων Μηχιονίῃ,
ἥ τέκεν Εὐφρημον γαιόρῳ Ἐννοσιγίῳ
μυγχεῖς ἐν φιλότῃ πολυχρύσου Ἀφροδίτης.

Ex μεγάλαις Ἡοῖαις laudat Schol. Pind. Pyth. IV, 35.

LI. 54. (D. 39. L. 135)

Schol. Soph. ad Trachin. 1174. καὶ Ἐλλοπίαν τὴν Δωδών-
ην νομίζουσιν εἶναι. Τὴν γὰρ χώραν οὕτως Ἡσίοδος ὀνομάζει
ἐν Ἡοῖαις λέγων οὕτως.

Ἔστι τις Ἐλλοπίη, πολυλήϊος ἡδ' εὐλείμων,
ἀφνειὴ μῆλοισι καὶ εἰλιπόδεσσι βόεσσιν·
ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολυβῆρνες, πολυβοῦται,
πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, φύλα θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἐνθάδε Δωδώνῃ τις ἐπ' ἐσχατῇ πεπολίσται·
τὴν δὲ Ζεὺς ἐφίλησε, καὶ δὴ χρηστήριον εἶναι,
τίμιον ἀνθρώποις,
. ναῖον δ' ἐν πυθμένι φηγοῦ.
Ἐνθεν ἐπιχθονίοις μαντεύματα πάντα φέρονται·

Eurytum in aedibus peperit carissimum filium.
Hujus vero filii fuerunt Deionque Clytiusque
Toxeusque Deo-similis atque Iphitus, suboles Martis :
post hos vero minimam-natu peperit flavam Ioleam
Antiope regina, Pylonis filia Naubolidæ.

XLVI.

Hesiodus, qui ipse epithalamia in Peleum Thetidemque
scripsit :

Ter beate Æacida et quater, fortunate Peleu,
qui his in aedibus sacrum lectum conscendis.

XLVII.

Et posteri quidem affirmant Athamanes longo tempore in
Dotio campo habitasse, qui Perrhæbiæ, cujus mentionem
modo feci, propinquus est et Ossæ ac Bæbeidi paludi, in me-
dia fere Thessalia, collibus totus inclusus. De quo sic Hesiodus
cecinit :

aut qualis Didymos sacros incolens colles
Dotio in campo racemosi e-regione Amyri
abluit Bæbeide palude pedem virgo intacta.

Hesiodus Thamyryn poetam in Dotio campo excreatum ait.

XLVIII.

Ilei, quo Ajax patre utebatur, nomen ab Hesiodo ita deriva-
tur :

Ileum, quem sane amavit rex Jovis filius Apollo,
et ipsi hoc indidit nomen habendum, quia nympham

inveniens propitiam, mixtus-est jucundo amore
die illo, ubi murum bene-constructæ urbis
excelsum fecit Neptunus et Apollo.

XLIX.

Aut qualis in-Hyria Boeotica nutritiv puellam.

L.

Aut qualis Hyriæ prudens Mecionice,
quæ peperit Euphemum terram-continenti Neptuno
mixta in concubitu aureæ Veneris.

LI.

Dodonam Ellopia nomine intelligi putant. Ejus enim loci He-
siodus in Eois mentionem hoc modo injicit :

Est quædam Ellopia, dives-segetum atque pascuosa,
abundans pecudibus et recurvos-pedes-habentibus bobus :
intus autem viri habitant dites-ovibus, dites-bobus,
multi, innumeri, genera mortalium hominum :
ibi Dodona quædam in extrema-parte condita-est :
hanc vero Jupiter amavit, et suum oraculum esse,
venerandum hominibus,
.....habitabant autem in trunco fagi :
hinc terrestribus vaticinia omnia feruntur :

δς δὴ κείθι μολὼν θεὸν ἄμβροτον ἐξερεείνη,
 10 δῶρα φέρων ἔλθῃσι σὺν οἰωνοῖς ἀγαθοῖσιν.
 Conf. Strab. VII, p. 328.

LII. 55. (D. 35. L. 105.)

Schol. Pindar. Pyth. IX, 6.

ἢ οἷα Φοίτη Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσα,
 Πηνειοῦ παρ' ὕδωρ καλὴ νάισκε Κυρήνη.

LIII. 56. (D. 20. L. 129.)

Pausan. Boeot. IX, 36, 4. Ὑήττου δὲ ἐποιήσατο μνήμην καὶ
 ὁ τὰ ἐπη συνθείς, ὡς μεγάλας Ἠοίας καλοῦσιν Ἕλληνες.

Ὑήττος δὲ Μολυρον, Ἀρίσθαντος φίλον υἱὸν,
 κτείνας ἐν μεγάροις εὐνῆς ἔνεχ' ἥς ἀλόχοιο,
 οἶκον ἀποπρολιπὼν φεῦγ' Ἀργεος ἵπποβότοιο,
 ἴξεν δ' Ὀρχομενὸν Μινυεῖον· καὶ μιν δγ' ἦρωας
 δέξατο, καὶ κτεάνων μοῖραν πόρεν, ὡς ἐπειχέας.

LIV. 57. (D. 21. L. 104.)

Pausan. Boeot. IX, 40, 5. τὸ δὲ νῦν τοῖς Χαίρωνεῦσιν ὄνομα
 γεγονέναι ἀπὸ Χαίρωνος, δὴ Ἀπόλλωνός φασιν εἶναι, μητέρα
 δὲ αὐτοῦ Θηρώ τὴν Φύλαντος εἶναι. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὁ τὰ ἐπη
 τὰς μεγάλας Ἠοίας ποιήσας.

Φύλας δ' ὥπυιεν κούρην κλειτοῦ Ἰολάου,
 Λειπεφίλην ἦν δ' εἶδος Ὀλυμπιάδεσσιν ὁμοίη,
 Ἰππότην δὲ οἱ υἱὸν ἐνὶ μεγάροις ἐτίκτεν,
 Θηρώ τ' εὐειδῇ ἱέλην φαέεσσι σελήνης.
 Θηρώ δ' Ἀπόλλωνος ἐν ἀγκοίνῃσι πεσοῦσα
 γείνατο Χαίρωνος κρατερὸν μένος ἵπποδάμοιο.

LV. 58.

Hygin. poet. astr. XX. p. 465. Stav. Aries. Hic existima-
 tur esse, qui Phrixum transtulisse et Hellen dictus est per

Hellespontum, quem Hesiodus et Pherecydes ait habuisse
 auream pellem.

LVI. 59.

Schol. Apollon. IV, 284. Ἡσίοδος δὲ φησι διὰ Φαίσιδος
 αὐτοῦς (τοὺς Ἀργοναύτας) πεπλευκέναι.

LVII. 60. (L. 57.)

Schol. Apoll. IV, 239. Ἡσίοδος δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ Ἀντί-
 μαχος διὰ τοῦ Ὠκεανοῦ φασιν ἔλθειν αὐτοῦς (τοὺς Ἀργοναύτας)
 εἰς Λιβύην, καὶ βαστάσαντας τὴν Ἀργὴν εἰς τὸ ἡμέτερον πλοα-
 γος γενέσθαι.

LVIII. 61. (L. 50. 112.)

Schol. Apoll. II, 178. ὡς δὲ Ἡσίοδος φησιν Φοῖνικος τοῦ
 Ἀγλήνορος καὶ Κασσιεπείας (υἱὸς ἦν Φινεύς).

LIX. 62.

Schol. Apoll. II, 181. πεπρωσθαι δὲ Φινεῖα φησιν Ἡσίοδος
 ἐν μεγάλας Ἠοίαις, ὅτι Φρίξῃ τὴν εἰς Σκυθίαν ὁδὸν ἐμήνυσεν,
 ἐν δὲ τῷ γ' καταλόγῳ, ἐπειδὴ τὸν μακρὸν χρόνον τῆς ὁψείας
 προέκρινεν.

LX. 63. (L. 21.)

Schol. Apoll. I, 482. Ἡσίοδος δὲ Ἀλκίως καὶ Ἰσιμεδείας
 κατ' ἐπὶ κλησιν, ταῖς δὲ ἀληθείαις Ποσειδῶνος καὶ Ἰφιμεδείας
 αὐτοῦς [λέγει τοὺς Ἀλκιδῶν] καὶ Ἄλῳ πόλιν Αἰτωλίας ὑπὸ
 τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐκτίσθαι.

LXI. 64. (D. 66. L. 121.)

Schol. Apoll. IV, 57. Ἐν δὲ ταῖς μεγάλας Ἠοίαις λέγεται
 τὸν Ἐνδυμῖωνα ἀνενεχθῆναι ὑπὸ Διὸς εἰς οὐρανόν· ἐρασθέντα δὲ
 Ἥρας παραλογισθῆναι διὰ τὸν ἔρωτα εἰδῶλῳ νεφέλης καὶ ἐκβλη-
 θέντα κατελεῖν εἰς ἄδου.

LXII. 65.

Schol. Apoll. II, 1123. Ἀκουσίλαος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς

qui jam illuc profectus deum immortalem interrogarit,
 dona ferens venerit cum avibus bonis.

LII.

Aut qualis Phthia, a Gratiis pulcritudinem habens,
 Penei ad aquam pulcra habitabat Cyrene.

LIII.

Auctor etiam illorum carminum, quae a Graecis magnae Eoae
 vocantur, Hyetti mentionem facit:

Hyettus vero Molyrum, Arisbantis carum filium,
 cum occidisset in aedibus concubitus causa suae conjugis
 domo relicta fugit Argo equos-pascente,
 venit autem Orchomenum Minyeium: et eum heros
 excepit, et opum partem praebuit, ut aequum erat.

LIV.

Hodiernum nomen Chæronensibus a Chærone deducitur,
 quem Apollinis filium, cujus matrem Theronem Phylantis
 filiam fuisse affirmant. Testatur etiam auctor carminum,
 quae magnae Eoae vocantur:

Phylas autem compressit filiam inclyti Iolai,
 Liphephen: erat autem pulcritudine Deabus similis,
 Hippoten vero ei filium in aedibus peperit,
 Theronemque formosam similem radiis Lunæ.
 Thero vero Apollinis in ulnas quum incidisset,
 peperit Chæronis fortem vim equorum-domitoris.

LVI.

Hesiodus Argonautas Phasin trajecisse dicit.

LVII.

Hesiodus Pindarusque et Antimachus Argonautas per Ocea-
 num in Libyam portantesque Argo nostrum in pelagus venisse
 tradunt.

LVIII.

Hesiodo auctore Phineus Phœnicis, filii Agenoris, et Cassio-
 peæ filius erat.

LIX.

Phineum excaecatū esse Hesiodus in magnis Eois dicit,
 quod Phrixo viam in Scythiam indicasset, contra in tertio cata-
 logo, quum longam vitam oculorum lumini præferendam
 judicasset.

LX.

Alcidas nomine quidem Aloel et Iphimedeæ, sed revera Ne-
 ptuni atque Iphimedeæ filios esse Hesiodus auctor est, et Alou
 urbem Ætoliae ab eorum patre ædificatam.

LXI.

In magnis Eois legitur Endymionem a Jove in cælum esse
 sublatum, propter amorem autem, quo Junonem amplexus es-
 set, nubis imagine deceptum atque in orcum dejectum.

LXII.

Acusilaus et Hesiodus in magnis Eois tradunt ex Iophossa

μεγάλαις Ἡοίαις φασὶν ἐξ Ἰοφώσσης τῆς Αἰήτου (παῖδας γεγενῆσθαι Φρίξω) καὶ οὗτος μὲν φησιν αὐτοὺς τέσσαρας Ἄργον, Φρόντιν, Μέλανα, Κυτίσωρον.

LXIII. 66. (L. 113.)

Schol. Apoll. IV. 828. Ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις Ἡοίαις Φόρβαντος καὶ Ἐκάτης ἡ Σκύλλα.

LXIV. 67. (D. 37. L. 61.)

Schol. Pind. ad Nem. III, 21. (adde eund. ad Ol. VIII, 27.) περὶ τῶν Μυρμιδόνων Ἡσίοδος μὲν οὕτως φησὶν·

ἡ δ' ὑποκυσαμένη τέχεν Αἰαχὸν ἱππιοχάρμη.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβης πολυηράτου ἵκετο μέτρον,
μοῦνος ἐὼν ἤσπ' ἄλλε. Πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
ὅσσοι ἔσαν μύρμηκες ἐπηράτου ἔνδοθι νήσου,
καὶ τοὺς ἀνδρας ποίησε βαθυζώνους τε γυναῖκας.
Οἱ δὲ τοὶ πρῶτον ζευζάν νεάς ἀμφιελίσσας.
πρῶτοι δ' ἰστία θέσαν, νεὼς (?) πτερὰ ποντοπόροι.

Conf. Tzetzes ad Lycophr. 176.

LXV. 68. (D. 43L. . 136.)

Athenaeus X. p. 428. C. διὸ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς Ἡοίαις εἶπεν·

οἷα Διώνυσος δῶκε' ἀνδράσι χάριμα καὶ ἄλθος,
ὅστις ἄδην πίνει, οἶνος δὲ οἱ ἔπλετο μάργος,
σύν τε πόδας χειράς τε δέει γλῶσσαν τε νοον τε
δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δὲ ἑ μαλθακὸς ὕπνος.

Idem VIII. p. 364. B. quardam profert, ἀπαρ πάντα ἐκ τῶν εἰς Ἡσίοδον ἀναγερομένων μεγάλων Ἡοίων, καὶ [μεγάλων] Ἐργων παρώδηται.

Æti filia Phrixo filios esse natos, eosque quatuor, uti Hesiodus affirmat, Argum, Phrontida, Melanem, Cytisorum.

LXIII.

In magnis Eois Scylla Phorbantis et Hecates filia.

LXIV.

De Myrindonibus Hesiodus sic ait :

ea autem gravida-facta peperit Æacum equis-gaudentem :
sed postquam pubertatis amabilis attigit mensuram,
solus quod-esset dolebat : pater vero hominumque deorum-
quotquot erant formicæ amœnam intra insulam, [que,
eas viros fecit alteque-cinctas mulieres ;
qui jam primum instruxerunt naves utrimque-remigatas :
primi vero vela posuerunt, navis alas per-mare-vectæ.

LXV.

Propterea Hesiodus etiam in magnis Eois dixit :

Qualia Bacchus dedit hominibus gaudium et molestiam ;
quisquis copiose bibit, vinum vero huic est contumeliosum,
simulque pedes manusque colligat linguamque mentemque
vinculis occultis ; amat autem eum mollis somnus.

Quæ omnia ad imitationem magnarum Ecarum, quas Hesiodo attribuit, Operumque expressa sunt.

LXVI. 69. (D. 43.)

Anonymi ad Aristot. Eth. Nicom. III. p. 43. r. καὶ ὅτι πόνηρος ἐπὶ τοῦ ἐπιπόνου τάττεται καὶ δυστυχούς, ἱκανός Ἡσίοδος παραστήσαι ἐν ταῖς μεγάλαις Ἡοίαις τὴν Ἀλκμήνην ποιῶν πρὸς τὸν Ἡρακλέα λέγουσαν·

ὦ τέκνον, ἦ μάλα δὴ σε πονηρότατον καὶ ἄριστον
Ζεὺς ἐτέκνωσε πατὴρ.

Subiungit Aspasius καὶ πάλιν·

τέκνον ἐμὸν Μοῖραί σε πονηρότατον καὶ ἄριστον.

LXVII. 70. (D. 60.)

Schol. Arati Phæn. 172. Ἡσίοδος δὲ φησι περὶ αὐτῶν (sc. Ὑάδων)

Νύμφαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
Φαισύλη ἡδὲ Κορωνίς ἐϋστέφανος τε Κλέεια
Φαίω θ' ἱμερόεσσα καὶ Εὐδῶρη τανύπεπλος,
ἧς Ὑάδας καλέουσιν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων.

Cf. ad v. 255. Tzetzes Chil. XII, 171.

LXVIII. 71. (D. 61. L. 30)

Tzetzes ad Lycophr. 344. Ὁ Αὐτόλυκος κλεπτοσύνη πάντας ὑπερέβαλε, ὡς φησι καὶ Ἡσίοδος·

πάντα γὰρ ὅσσα λάβεσκεν ἀεὶ δέλα πάντα τίθεσκε.

Conf. Endocia in Violeto p. 375. 394. Etymol. M. p. 21. 26.

LXIX. 72. (D. 58. L. 8.)

Eustath. II. p. 461. Πολυδύσιον δὲ τὸ Ἄργος καλεῖ ἡ ὥς πάνυ ποθεινόν· Ἕλλησιν, ἡ ὅτι μυθεύεται ἀνδρὸν ποτε εἶναι. ὕστερον μέντοι ἐνυδρὸν γενέσθαι Ἰοσειδῶνος ἀναρρήξαντος τὰς ἐν Λέρνῃ πηγὰς διὰ τὸν τῆς Ἀμυμώνης ἔρωτα (Apol. II. c. 1. p. 121.), ἐξ ἧς καὶ Ἀμυμώνια ἐν Ἀργεὶ ὕδατα

LXVI.

Πόνηρον (malum, miserum) de laborioso et infelice dici, idoneus testis Hesiodus est, qui in magnis Eois Alcmene ad Herculem ita dicere facit :

o fili, sane te miserrimum et optimum
Jupiter genuit pater.

Et rursus :

Mi fili, parvæ te miserrimum et optimum.

LXVII.

Hesiodus de Hyadibus ait :

Nymphæ Gratiis similes,
Phæsyia atque Coronis pulcreque-coronata Clea
Phæoque amabilis et Eudora longo-peplo,
quas Hyades vocant super terra genera hominum.

LXVIII.

Autolicus arte furandi præ omnibus eminebat, uti Hesiodus etiam ait :

omnia enim quæcunque attingebat, inconspicua omnia reddebat.

LXIX.

Siticulosissimum Argos vocat, aut quia valde desideratum est Græcis, aut quia aqua id olim caruisse in fabulis est, dein vero aquosum factum, fontibus in Lerne a Neptuno apertis ob amorem Amymonæ ex qua etiam Amymonia Argorum aquæ

(Schol. Euripid. Phœn. 195.), ἥ καὶ ἀπὸ τῶν Δαναίδων, αἱ παραγεγόμεναι ἐξ Αἰγύπτου φρωρυχίαν ἐδίδαξαν, ὡς Ἡσίοδος·

Ἄργος ἄνδρον ἐὼν Δαναὸς ποίησεν ἔνυδρον.

Strabo. VIII, 371. ἀρ' οὐ καὶ τὸ ἔπος εἰπεῖν τοῦτο.

Ἄργος ἄνδρον ἐὼν Δανααὶ θέσαν Ἄργος ἔνυδρον.

Hesychius : Δίψιον Ἄργος· Ἡσίοδος μὲν τὸ ἄνδρον.

LXX. 73. (L. 106.)

Servius ad Virg. Georg. I, 14. Aristæum invocatur, i. e. Apollinis et Cyrenes filium, quem Hesiodus dicit Apollinem pastorem.

LXXI. 74. (D. 75. L. 24.)

Schol. Ven. XXIII. 638. Ἀκτορος υἱός — Ἀρίσταρχος διδύμους ἀκούει· οὐχ οὕτως, ὡς ἡμεῖς ἐν τῇ συνθεῇ νοοῦμεν, οἳ ἦσαν καὶ οἱ Διόσκουροι, ἀλλὰ τοὺς διψεῖς δύο ἔχοντας σώματα, Ἡσίοδῳ μάρτυρι χρώμενος, καὶ τοὺς συμπεφυκότας ἀλλήλοις. Adde Schol. ad Iliad. XI, 749, Eustath. p. 882, 27. 1321, 22. Apollon. Lex. Hom. in Μολίονε. Plutarchi. περὶ τῶν κοινῶν ἐθνῶν p. 1083. C.

LXXII. 75. (D. 70. L. 59.)

Schol. Ven. II. 764. (Catal. 271.) ἀλλὰ φασιν εἰς ἰδιότητα τοῦ Ἀχιλλέως βαβαρυτονῆσθαι τὸ ποδώκης, παρὰ γούν Ἡσίοδῳ ἀνεγκώκασι

ποδώκης δὲ Ἀταλάντη.

LXXIII. 76. (D. 70. L. 58.)

Apollod. III, 9, 8. Ἡσίοδος δὲ καὶ τινες ἕτεροι τὴν Ἀταλάντην οὐκ ἴασον, ἀλλὰ Σχοινέως εἶπον.

LXXIV. 77. (L. 71.)

Schol. Ambr. Hom. Od. VII, 54. Ἡσίοδος δὲ ἀδελφὴν Ἀλκινόου τὴν Ἀρήτην ὑπέλαβεν.

LXXV. 78. (D. 98. L. 34.)

Philemo v. eufutis et Favorinus p. 781. 20. καὶ τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἀρσενικὰ συντάττουσιν ἐπίθετα, ὡς παρ' Ὀμήρῳ κλυτὸς Ἴπποδάμεια καὶ θερμὸς αὐτμή καὶ ἀλὸς πολιοῖο, καὶ παρ' Ἡσίοδῳ·

δαίζοιμένοιο πόλῃος.

LXXVI. 79.

Chæroboscus in Bekkeri Anecdotis p. 1183. ὁ Θόας, τοῦ Θόα, ὡς παρ' Ἡσίοδῳ·

ἡ δὲ Θόαν τέκεν υἱόν.

LXXVII. 80. (D. 100. L. 93.)

Tzetzes Exeges. in Iliad. p. 68. 20. ὁ Ἀγαμέμνων, ὁμοίως δὲ καὶ Μενέλαος κατ' Ἡσίοδον καὶ Αἰσχύλον Πλεισθένης υἱοῦ Ἀτρέως παῖδες νομίζονται, κατὰ δὲ τὸν ποιητὴν καὶ πάντας ἀπλῶς Ἀτρέως αὐτοῦ. — Ἀτρέως δὲ καὶ Ἀερόπης κατὰ μὲν τὸν ποιητὴν καὶ πάντας ἀπλῶς Ἀγαμέμνων, Μενέλαος καὶ Ἀναξίβια ἡ μήτηρ Πυλάδου· κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Αἰσχύλον καὶ ἄλλους τινὰς Ἀτρέως καὶ Ἀερόπης Πλεισθένης. Πλεισθένης δὲ καὶ Κλεόλλας τῆς Διάντος Ἀγαμέμνων, Μενέλαος καὶ Ἀναξίβια. νέου δὲ τοῦ Πλεισθένης τελευτήσαντος ὑπὸ τοῦ πάππου αὐτῶν ἀνατραφέντες Ἀτρέως Ἀτρεΐδαι πολλοὺς ἐνομίζοντο. Cf. Eustath. p. 21, 14.

Schol. Ven. ad Iliad. I, 7. Ἀγαμέμνων κατὰ μὲν Ὀμήρῳ Ἀτρέως τοῦ Πέλοπος, μητρὸς δὲ Ἀερόπης, κατὰ δὲ Ἡσίοδον Πλεισθένης· τὸ γένος Μυκηναῖος. Conf. Eudot. p. 23.

LXXVIII. 81. (D. 45. L. 82.)

Hesychius : Ἐπ' Εὐρυγύῃ ἀγών. Μελησαγόρας τὸν Ἀνδρογέων Εὐρυγύῃν εἰρησθαί φησι τὸν Μίνως, ἐφ' ᾧ ἀγῶνα τίθεισθαι ἐπιτάριον Ἀθήνησιν ἐν τῷ Κεραμεικῷ· καὶ Ἡσίοδῳ, Εὐρυγύης δ' ἔτι κοῦρος Ἀθηναίων ἱεράων.

nominantur, aut a Danaïdibus, quæ quum ex Ægypto venissent, puteorum fodiendorum artem docebant, uti Hesiodus : Argos aquæ-expers Danaus reddidit aquosum.

Hinc quoque illud dictum :
Argos aquæ-expers Danaides fecerunt Argos aquosum.

Siticulosum Argos. Hesiodus ἄνδρον (aqua carens) id cognominat.

LXXI.

Actoris filios — geminos Aristarchus, non quo sensu in cognatione vocem intelligimus, quales etiam Dioscuri erant, sed ancipites interpretatur esse, duo habentes corpora, Hesiodo teste usus, et concretos inter se.

LXXII.

Vocabulum ποδώκης ubi Achilli tribuitur peculiariter gravem habere accentum, affirmant. Apud Hesiodum enim legunt :

ποδώκης (celeripes) diva Atalanta.

LXXIII.

Hesiodus et alii quidam Atalantem non Iasi, sed Schœneii filiam esse dixerunt.

LXXIV.

Hesiodus Alcinoi sororem Aretem fuisse existimavit.

LXXV.

Femininis etiam nominibus adjectiva masculina conjungunt, ut apud Homerum κλυτὸς κ. τ. λ. (incluta Hippodamia et callidus flatus et maris cani,) et apud Hesiodum :

divisæ urbis.

LXXVI.

Thoas, genit. Thoa, ut apud Hesiodum :
ea autem Thoan peperit filium.

LXXVII.

Et Agamemno et Menelaus Hesiodo Æschylouque auctoribus et Plisthene, Atrei filio natū esse habentur, Homero autem omnibusque veracibus ex ipso Atreo. — Atrei enim et Aëropæ secundum hos liberi Agamemno, Menelaus et Anaxibia, Pyladæ mater, erant. Hesiodus Æschylusque et alii nonnulli Atrei et Aëropes filium Plisthenem faciunt; hujus et Cleollæ, Diantis filix, liberos Agamemnonem Menelaumque et Anaxibiam esse volunt. Plisthene vero præmature mortuo Atridas ab Atreo avo educatos esse multū existimant.

Agamemno secundum Homerum Atrei, filii Pelopis, filius est ex matre Aërope, secundum Hesiodum Plisthenis, genere Mycenensis.

LXXVIII.

Eurygyæ certamen.] Melesagoras Androgeon, Minos filium. Eurygyen vocatum esse ait, cui funebre certamen celebravit Athenis, in Ceramicō. Hesiodus etiam :

Eurygyes autem adhuc puer Athenarum sacrarum.

LXXIX. 82. (D. 45.)

Ammonius v. "Ορθρος· καὶ Ἡσίοδος, τελευτῆσαι τινὰ
πρωτὶ μάλ' ἤϊθρον.

LXXX. 83. (D. 79. L. 22.)

Suidas et Zonaras in Ἐπιτάλῃν. "Ομηρος καὶ Ἡσίοδος καὶ
οἱ Ἀττικοὶ τὸν θαίμονα, διὰ δὲ τοῦ φτόν ἀνδρὰ Ἐπιτάλῃν, καὶ
βιγοπύρετον λεγόμενον.

LXXXI. 84. (D. 80. L. 102.)

Schol. Eurip. Alcest. I. ἡ διὰ στόματος καὶ δημόδης ιστο-
ρίᾳ περὶ τῆς Ἀπόλλωνος θεΐας παρ' Ἀδμήτῳ αὕτη ἐστίν,
τὴ κέρηται νῦν Εὐριπίδης. Οὕτω δὲ φησι καὶ Ἡσίοδος.

LXXXII. 85. (D. 31. L. 37.)

Schol. Pindari Nem. IV, 95. memorata Dædali et Acasti
historia, ταῦτα δὲ ιστοροῦσι πολλοὶ μὲν, ἀτὰρ δὴ καὶ Ἡσίο-
δος, λέγων οὕτως.

ἤδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
αὐτὸν μὲν σχέσθαι, κρύψαι δ' ἀδόκητα μάχαιραν
καλὴν, ἣν οἱ ἔτευξε περικλυτὸς Ἀμφιγυγίης·
ὥς τὴν μαστεύων οἷος κατὰ Πήλιον αἶψα
αἶψ' ὑπὸ Κενταύροισιν ὀρεσκόμοισι δαμείη.

LXXXIII. 86. (D. 32. L. 42.)

Schol. Pindari Nem. III, 92. οἱ δὲ ἐτράφη παρὰ τῷ Χεί-
ρωνι ὁ Ἰάσων Ἡσίοδος φησιν·

Αἴσων, δς τέκεθ' υἱὸν Ἰήσωνα, ποιμένα λαῶν,
δν Χείρων ἔθρεψ' ἐνὶ Πηλῳ ὕληεντι.

LXXXIV. 87.

Plut. Thes. c. 16. Καὶ γὰρ ὁ Μίνως αἰεὶ διετέλει κακῶς ἀκούων

καὶ λοιδορούμενος ἐν τοῖς Ἀττικοῖς θεάτροις. Καὶ οὐτὲ Ἡσίοδος
αὐτὸν ὦνσε, βασιλεύτατον — προσαγορεύσας.

LXXXV. 88. (D. 51. L. 83.)

Plutarchus Thes. c. 20. ἀπολειφθῆναι δὲ τὴν Ἀριάδνην, τοῦ
Θησέως ἐρώντος ἐτέρας·

δαινὸς γὰρ μιν ἔτειρεν ἔρωι Πανοπηίδος Αἰγλῆς.

Τοιοῦτο γὰρ τὸ ἔπος ἐκ τῶν Ἡσίοδου Πεισίστρατον ἐξελεῖν φη-
σιν Ἡρέας ὁ Μεγαρεύς.

LXXXVI. 89. (D. 51. L. 83.)

Athenæus XIII. p. 557. Ἡσίοδος δὲ φησι Θησέα νομῖμικα
γῆμαι καὶ Ἰππὴν καὶ Αἰγλῆν, δι' ἣν καὶ τοὺς πρὸς Ἀριάδνην
ὄρκους παρέβη, ὡς φησι Κέρκυς.

LXXXVII.

Schol. Pind. Pyth. III. 14. (Coll. Pausan. II. 26,7) :

ἡ δ' ἔτεκ' ἐν μεγάροις Ἀσκληπιὸν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Φοῖβω ὑποδμηθεῖσα, εὐπλόκαμον τ' Ἐριῶπιν.

καὶ περὶ Ἀρσινόης ὁμοίως.

Ἀρσινόη δὲ μιγεῖσα Διὸς καὶ Αἰτωῦς υἱῷ
τίκτε' Ἀσκληπιὸν υἱὸν ἀμύμονα τε κρατερόν τε.

Idem ibid. — Apud Gœtli. 90. (D. 29. L. 98.)

[τῶν μὲν ἄρ' ἄγγελος ἦλθε κόραξ ἱερῆς ἀπὸ δαιτὸς
Πυθῶ ἐς ἡγαθέην, καὶ β' ἔγρασεν ἔργ' αἰδέηλα
Φοῖβω ἀκερσεκόμη, δτι Ἴσχυς γῆμε Κορωνὶν
Εἰλατίδης, Φλεγύαο διογνήτοιο θυγάτρα.]

LXXXVIII. 91. (D. 30.)

Schol. Pindari ad Ol. X, 46. τὴν πόλιν δὲ καλεῖσθαι φασὶ
Φυκτέον ἀπὸ τινος Φυκτέως, οὗ μέμνηται καὶ Ἡσίοδος οὕτω·

τὴν Ἀμαρυγκείδης Ἰππόστρατος, ὅζος Ἄρῃος,
Φυκτέως ἀγλαὸς υἱός, Ἐπειῶν ὄρχαμος ἀνδρῶν.

LXXIX.

Orthrus.] Hesiodus etiam, obiisse aliquem
præmature valde juvenem.

LXXX.

Epialten Homerus Hesiodusque atque Attici dæmonem ap-
pellant, virum autem et febrem illam (βιγοπύρετον) Ephialten
per ph.

LXXXI.

Historia de Apolline apud Admetum serviente, qualis in
vulgi ore est, Euripides utitur, neque aliter Hesiodus eam
trahit.

LXXXII.

Atque ea quidem præter multos alios Hesiodus hoc modo
narrat :

Id autem ei in animo optimum videbatur consilium,
ipsum quidem retinere, occultare vero inopinato gladium
pulcrum, quem ei fabricaverat inclytus Vulcanus :
ut hunc quærens solus per Pelium altum
extemplo a Centauris montanis domaretur.

LXXXIII.

Jasonem apud Chironem esse educatum Hesiodus ait :
Æson, qui genuit filium Jasonem, pastorem populorum,
quem Chiron educabat in Pelio silvoso.

LXXXIV.

Minos enim hodieque semper male audit et increpatur in

theatris Atticis, neque Hesiodus eum adjuvit eo quod maxime
regium cognominavit.

LXXXV.

Ariadnam relictam esse Theseo aliam amante :
crudelis enim eum cruciavit amor Panopeidis Æglæ.

Id enim ita ex Hesiodicis carminibus a Pisistrato sumptum esse
Hereas Megarensis ait.

LXXXVI.

Hesiodus Theseum legitimo matrimonio ait habuisse et Hip-
pen et Æglen, propter quam etiam iurandum, quo Ariadnæ se
obstrinxerat, violavit, ut Cecrops tradit.

LXXXVII.

Ea autem peperit in ædibus Æsculapium, ducem virorum,
Phæbo compressa, pulchricomamque Eriopidem.

Et de Arsinoe similiter :

Arsinoe autem mixta Jovis et Latonæ filio
peperit Æsculapium filium inculpatumque fortemque.

[Horum quidem igitur nuntius venit corvus sacro a convivio
Pytho in divinam, et sane indicabat facta ignota
Phæbo intonsis-comis, Ischyn duxisse Coronidem,
Ilatiden, Phlegyæ e-Jove-nati filiam.]

LXXXVIII.

Urbem Phycæum nominari dicunt e Phycæo quodam, quem
Hesiodus etiam memorat his verbis :

eam Amaryncides Hippostratus, suboles Martis,
Phycæi splendidus filius, Epeorum dux virorum.

Apollod. I, 8. Ἡσίοδος δὲ (Περιβοῖαν) ἐξ Ὠλένου τῆς Ἀχαιῆς, ἐφθαρμένην ὑπὸ Ἴπποστράτου τοῦ Ἀμρυγκέως, Ἴππόνουν τὸν πατέρα πέμψαι πρὸς Οἰνέα πόρβω τῆς Ἑλλάδος ὄντα, ἐν-τεϊλάμενον ἀποκτεῖναι.

Conf. Strab. VIII, p. 324. vid. inf. frag. CLIV.

LXXXIX. 92. (L. 60.)

Schol. Ven. II. XXIII, 683. περιζώματα γὰρ ἕως ποδῶν διή-χοντα ἐφόρουσιν πρὸς τὸ μὴ εὐκόλως πλήττεσθαι, ὕστερον δὲ Ἀθηνῆσι τινῶν ἀγωνιζομένων, ἀρχοντος Ἴππομένους, συνέβη ἓνα αὐτῶν πεσόντα πρὸς τὸ ἐμποδισθῆναι ὑπὸ τοῦ περιζώματος τελευτῆσαι. ὅθεν ἐθεσπίσθη γυμνοὺς ἀγωνίζεσθαι μέχρι τοῦ νῦν. διὸ καὶ οἱ τόποι ἐν οἷς ἔκτοτε ἐπενούντο γυμνάσια καλοῦνται· νεώτερος οὖν Ἡσίοδος γυμνοὺς ἐσάγων ἀγωνιστάς.

Conf. Eustath. p. 1324, 16.

XC. 93. (L. 28.)

Schol. Pindar. Ol. VII, 42. (p. 166. Boeckh.) Ὅμηρος ταύτην Ἀστυόχην φησὶν, οὐκ Ἀστυδάμειαν — καὶ Ἡσίοδος δὲ Ἀστυδάμειαν αὐτὴν φησι.

XCI. 94. (D. 13. L. 9.)

Strabo. X. p. 471. Ἡσίοδος μὲν γὰρ Ἐκαταίου καὶ τῆς Φορ-ωνέως θυγατρὸς πέντε γενέσθαι θυγατέρας φησὶν

ἐξ ὧν οὖρεια Νύμφαι θεαὶ ἐξεγένοντο,
καὶ γένος οὐτιδανῶν Σατύρων καὶ ἀμνηχανοεργῶν,
Κουρῆτες τε θεοὶ, φιλοπαίγμονες, ὀρχιστῆρες.

XCII. 95. (D. 38. L. 85.)

Schol. Pindari Olymp. X, 83. Ἐνιοὶ δὲ γράφουσι Σῆρος Ἀλιρρόθιου, οὗ μέμνηται Ἡσίοδος·

ἦτοι ὁ μὲν Σῆρον καὶ Ἀλάζυγον υἱέας ἐσθλοὺς.
ἦν δὲ ὁ Σῆρος τοῦ Ἀλιρρόθιου τοῦ Περιήρους καὶ Ἀλκυόνης.

XCIII. 96. (D. 40. L. 94.)

Schol. Soph. Electr. 539. Συμφωνεῖ τῷ Ἡσόδῳ λέγοντι· ἡ τέχεθ' Ἑρμιόνην δουρικλειτῷ Μενελάῳ· ὁπλότατον δ' ἔτεκεν Νικόστρατον, ὅζον Ἄρκος.

XCIV. 97. (D. 1. L. 1.)

Οὐρανὴ δ' ἄρ' ἔτικτε Αἰνὸν πολυήρατον υἱόν,
ὃν δὴ ὅσοι βροτοὶ εἰσὶν αἰοῖδοι καὶ κιθαρισταὶ
πάντες μὲν θρηνοῦσιν ἐν εἰλαπίναις τε χοροῖς τε,
ἀρχόμενοι δὲ Αἰνὸν καὶ λήγοντες καλέουσιν.

Eustath. II. p. 1163, 61. Eudoc. p. 278.

XCV. 98. (D. L. 2.)

Αἰνὸν κιθαριστὴν,

παντοίης σοφίης δεδαχκότα.

Clemens Alexandr. Strom. I. p. 330.

XCVI. 99. (D. 90. L. 76.)

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 11. Φέλλος τὸ κύριον. Ἡσίοδος.

Φέλλον εὐμμελὴν τέκε τῇ (?) Μελιβοίᾳ.

XCVII. 100. (D. 83 L. 10.)

Apollod. II, 1. Ἡσίοδος δὲ τὸν Πελασγὸν αὐτόχθονά φησι.

XCVIII. 101. (D. 10. L. 11.)

Υἱεὶς ἐξ ἐγένοντο Λυκάονος ἀντιθέου,
ὃν ποτε τίχτε Πελασγός.

Strabo. V. p. 221.

XCIX. 102. Addito H. 191.

Hygin. poet. astr. p. 419. Munck. Arcton Hesiodus ait esse Callisto nomine Lycaonis filiam, ejus qui in Arcadia

Hesiodus Periboeam ait, ex Oleno Achaiae oppido, defloratam ab Hippostrato Amaryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad Oeneum, qui tum procul a Graecia agebat, atque huic mandasse ut eam interficeret.

LXXXIX.

Subligacula enim ad usque pedes demissa portabant, ne tam facile vulnerarentur. Postea vero, Hippomene archonte, Athenis accidit, ut certantium unus, quum subligaculo impeditus cecidisset, animam expiraret. Hinc lex lata est, ut nudi certarent, sicut hodieque. Propterea loca ea, in quibus ex illo tempore certamina instituebantur, gymnasia vocantur. Hesiodus igitur recentior est, quippe qui certantes introducat nudos.

XC.

Eandem, quam Hesiodus Astydamiā vocat, Homerus Astyoche appellat.

XCI.

Hesiodus quidem Hecatael et filiae Phoronei quinque fuisse filias ait, ex quibus montanae Nymphae, deae, ortae sunt, et genus nequam Satyrorum et indocilium-laboris, Curetesque dii, ludorum-amantes, saltatores.

XCII.

Nonnulli scribunt Σῆρος Ἀλιρρόθιου (Serus Halirrhothii), quem Hesiodus memorat :

sane is quidem Serum et Alazygum filios egregios.

Serus enim Halirrhothii, filii Perieris, et Alcyones filius erat.

XCIII.

Consentit Hesiodo, qui dicit :

Ea peperit Hermionem hasta-inclyto Menelao :
minimum-natu autem peperit Nicostratum, subolem Martis.

XCIV.

Urania igitur peperit Linum valde-amabilem filium, quem sane quotquot mortales sunt cantores et fidicines omnes quidem lugent in conviviisque chorisque, incipientes vero Linum et desinentes vocant.

XCV.

Linum fidicinem,

omnigenae sapientiae peritum.

XCVI.

Phellus, nomen proprium. Hesiodus :

Phellum bene-hastatum peperit Meliboeae.

XCVII.

Hesiodus Pelasgum Indigenam fuisse ait.

XCVIII.

Filii sex erant Lycaonis deo-similis, quem olim genuerat Pelasgus.

XCIX.

Harum Arctorum alteram, eamque majorem, quam Aratus Helicen paulo post appellat, Hesiodus Lycaonis ait fuisse filiam.

regnavit : eamque studio venationis inductam ad Dianam se applicuisse : a qua non mediocriter esse dilectam propter utriusque consimilem naturam. Postea autem ab Jove compressam veritatem Dianæ suum dicere eventum, quod diutius celare non potuit ; nam jam utero ingravescente prope diem partus in flumine corpus exercitatione defessum quum recrearet, a Diana cognita est non conservasse virginitatem : cui dea pro magnitudine suspicionis non minorem retribuit poenam : erepta enim facie virginali in ursæ speciem est conversa, quæ Græce ἀρκτος appellatur. In ea figura corporis Arcada procreavit.

Schol. Arat. 27. Τὴν μίαν δὲ τούτων τῶν Ἀρκτῶν τὴν μεγάλην, ἣν μετ' ὀλίγον ὀνομάσκει Ἑλικὴν, Ἡσίοδος φησι Λυκάονος θυγατέρα εἶναι, καὶ ἐν Ἀρχαδίᾳ κατοικοῦσαν ἐλίσθαι μετὰ Ἀρτέμιδος τὴν περὶ τὰς θήρας ἀγωγὴν ἐν ὅρεσι ποιεῖσθαι· φθαρῆσαν δὲ ὑπὸ Διὸς, καὶ ἡδὴ μέλλουσαν τεκεῖν, ὁρῆσθαι ὑπ' αὐτῆς λυομένην· ἐφ' ᾧ ὀργισθεῖσαν τὴν Ἀρτεμιν θηριώσαι αὐτήν· καὶ οὕτω τεκεῖν ἄρκτον οὖσαν, τὸν κληθέντα Ἀρχάδαν· οὖσαν δὲ ἐν τῷ ὄρει θηρευθῆναι ὑπ' αἰπόλων τινῶν, καὶ παραδοθῆναι Λυκάονι μετὰ τοῦ βρέφους· μετὰ χρόνον δὲ τινα δόξαι εἰσελθεῖν εἰς τὸ Λυκάιον, ὃ ἐστὶ τοῦ Διὸς αὐατον, ἀγνοήσαντες τὸν νόμον, ὑπὸ τοῦ ἰδίου υἱοῦ διωκομένην· τῶν Ἀρχάδων δὲ αὐτὴν ἀναρεῖν μέλλοντων διὰ τὸν εἰρημένον νόμον, ὃ Ζεὺς διὰ τὴν συγγένειαν αὐτῆς ἐξείλετο, καὶ ἐν τοῖς ἀστροῖς ἐθηκεν, Ἀρκτον αὐτὴν ὀνομάσαι, διὰ τὸ σύμπτωμα.

C. 103. (D. 7. L. 73.)

Τηλεμάχῳ δ' ἄρ' ἔτιχτεν εὐζωνος Πολυκάστη,
Νέστορος ὀπλοτάτῃ κούρῃ Νηληϊάδαο,
Περσέπολιν, μυχθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.

Eustath. Od. p. 1796.

CI. 104. (D. 89.)

Schol. Ambr. (col. Schol. min.) Hom. Od. IV, 231. Διαφέρει ὁ Παίρων Ἀπόλλωνος, ὡς καὶ Ἡσίοδος μαρτυρεῖ·

εἰ μὴ Ἀπολλων Φοῖβος ὑπὲρ θανάτοιο σώσει
ἢ αὐτὸς Παῖων, ὃς πάντα τε φάρμακα οἶδεν.

Conf. Eustath. p. 1494. v. 11.

Eam in Arcadia habitantem Dianæ in montibus feras venantis sociam esse factam. Stupratam vero a Jove et, quum jam paritura esset, a Diana in balneo conspectam atque in ursam ab irata dea commutatam filium peperisse Arcadem. Versantem deinde in montibus eam a pastoribus venantibus captam Lycaonique redditam esse cum parvulo. Hanc aliquanto post Lycæum, inaccessum Jovis delubrum, ingressam, nesciam legis, ab ipso filio esse propulsam. Quam quum Arcades secundum hanc, quam dixi, legem interficere essent, Jupiter amoris memior surripuit, eamque inter astra collocatam Arcetum propter eventum illum nominavit.

C.

Telemacho igitur peperit bene-cincta Polycaste,
Nestoris miniina-natu filia Nelidæ,
Persepolin, mista ob auream Venerem.

CI.

Pæon ab Apolline differt, ut Hesiodus etiam testatur :
nisi Apollo Phœbus a morte servabit
aut ipse Pæon, qui omnia medicamina novit.

CII. 105. (D. 77. L. 34.)

Schol. Pindari Pyth. IV, 181. Ἡσίοδος Ναΐδα φησὶ τὸν Χείρωνα γῆμαι.

CIII. 106. (D. 50.)

Plutarch. de Oracul. defectu. 11. T. II. p. 415. C. Ὁ δὲ Ἡσίοδος οἰεταὶ καὶ περιόδοις τισὶ χρόνων γίνεσθαι τοῖς δαίμοσι τὰς τελευτάς· λέγει γὰρ ἐν τῷ τῆς Ναΐδος προζώπῳ, καὶ τὸν χρόνον αἰνιττόμενος·

Ἐννέα τοὶ ζῶει γενεὰς λακέρυζα κορώνη
ἀνδρῶν γηρώντων· ἑλάφους δὲ τε τετρακόρωνος·
τρεῖς δ' ἑλάφους ὁ κόραξ γηράσκειται. Αὐτὰρ ὁ φοῖνιξ
ἐννέα τοὺς κόρακας· δέκα δ' ἡμεῖς τοὺς φοῖνικας
νύμφαι ἑυπλόχαμοι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Cf. Auson. Idyll. XVIII. Plin. H. N. VII, 48. Etym. M. p. 13, 36. Schol. ad Aristoph. Av. 610. Tzetz. Exeg. p. 149. Adde Plutarch. Gryll. p. 989. A. Tzetz. ad Lycophr. V. 797.

Huc pertinere videtur Hesiodi ἐκπύρωσις (conflagratio) ap. Plut. de def. or. 11. 12.

CIV. 107.

Hygin. fab. 154. Phaëthon Hesiodi. Phaëthon Clymenis Solis filii et Meropes nymphæ filius, quam Oceanitidem accepimus, quum indicio patris avum Solem cognovisset, impetratis curribus male usus est. Nam quum esset propius terram vectus, vicino igni omnia conflagrarunt et fulmine ictus in vicinum Padum cecidit. Hic amnis a Græcis Eridanus dicitur, quem Pherecydes primus vocavit. Indi autem, quod calore vicini ignis sanguis in atrum colorem versus est, nigri sunt facti. Sorores autem Phaëthontis, dum interitum delent fratris, in arbores sunt populos versæ. Harum lacrimæ, ut Hesiodus indicat, in electrum sunt duratæ : Heliades tamen nominantur. Sunt autem Merope, Helie, Aegle, Lampetie, Phœbe, Aetherie, Dioxippe. Cygnus autem rex Liguriæ, qui fuit Phaëthonti propinquus, dum deflet propinquum, in cygnum conversus est. Is quoque moriens flebile canit. Cf. Lactant. Pl. narr. fab. II, 111. V. Pausan. Attic. 3. Cf. fragm. CLXII.

CV. (H. 189. L. 95.)

Pausan. I, 43, 1. Ἐγὼ δὲ ἤκουσα μὲν καὶ ἄλλον ἐς Ἰφίγένην λόγον ὑπὸ Ἀρχάδων λεγόμενον, οἶδα δὲ Ἡσίοδον ποιήσαντα ἐν καταλόγῳ γυναικῶν Ἰφιγένειαν οὐκ ἀποθανεῖν, γνώμῃ δὲ Ἀρτέμιδος Ἐκάτην εἶναι.

CII.

Hesiodus Naidem Chironi nupsisse ait.

CIII.

Hesiodus certis temporis conversionibus mortem gentis obtingere censet : dicit enim sub Naidis persona, tempore ænigmate circumscripto :

novem sane vivit ætates garrula cornix
hominum senum ; cervus vero etiam quatuor-cornices æquat :
trium autem cervorum corvus ætatem attingit : sed phoenix
novem cornices æquat, decem vero nos phœnices
nymphæ cincinnatæ, filiæ Jovis ægida-tenentis.

CV.

Ego vero etiam, quam longe secus de Iphigenia Arcades narrant, historiam audivi, neque ignoro Hesiodum in catalogo mulierum Iphigeniam non caesam cecinisse, sed Dianæ voluntate Hecaten factam.

CVI. (L. 86.)

Pausan. II, 2, 3. Πεποιήται δὲ ἐν μεγάλας Ἡοίας, Οἰδά-
λου θυγατέρα εἶναι Πειρήνην.

CVII. (L. 137.)

Pausan.—II, 16, 3. Ταύτην (Μυκλήν) εἶναι θυγατέρα Ἰνά-
χου, γυναῖκα δὲ Ἀρέστορος τὰ ἔπη λέγει, ἃ δὴ Ἕλληνες κα-
λοῦσιν Ἡοίας μεγάλας ἀπὸ ταύτης οὖν γεγονέναι καὶ τὸ ὄνομα
τῇ πόλει φασιν.

CVIII. (L. 92.)

Pausan. III, 24, 7. Καὶ ὅτι μὲν οὖν Ἑλένης μνηστήρων Ἀχιλ-
λεὺς οὐκ ἔστιν ἐν καταλόγῳ γυναικῶν, μῆδεν τοῦτο ἔστω τεκ-
μήριον, οὐκ αἰτῆσαι Ἑλένην αὐτόν.

CIX. (L. 117.)

Pausan. IV, 2, 1. Ἀλλὰ Ὑλλου μὲν τοῦ Ἡρακλέους θυγατρὶ
Εὐαίχμῃ συνοικῆσαι Πολυκάονα υἱὸν Βούτου λεγούσας τὰς
μεγάλας οἶδα Ἡοίας, τὰ δὲ ἐς τὸν Μεσσήνης ἄνδρα καὶ τὰ ἐς
αὐτὴν Μεσσήνην παρῆται σφισιν.

CX. (L. 132.)

Pausan. VI, 21, 7. Ἀπέθανον δὲ ὑπὸ τοῦ Οἰνομάου κατὰ
τὰ ἔπη τὰς μεγάλας Ἡοίας Ἀλκάθους ὁ Παρθάνας, δεύτερος
οὗτος ἐπὶ τῷ Μάρμακῃ μετὰ δὲ Ἀλκάθου Εὐρύαλος καὶ Εὐρύ-
μαχος τε καὶ Κρόταλος.

CXI. (L. 87.)

Pausan. X, 31, 2. Αἱ δὲ Ἡοίαι τε καλοῦμεναι καὶ ἡ Μινυὰς
ὡμολογήκασιν ἀλλήλαις· Ἀπόλλωνα γὰρ αὐταὶ φασιν αἱ ποιή-
σεις ἀμύναι Κούρησιν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοὺς, καὶ ἀποθανεῖν Με-
λέαγρον ὑπὸ Ἀπόλλωνος.

CXII. (H. 190. L. 103.)

Antonin. Liber. Cap. 23 (de Batto), cuius in summario
legitur: ἱστορεῖ Νικάνδρος ἑτεροουμένων α', καὶ Ἡσίοδος ἐν
μεγάλας Ἡοίας, κ. τ. λ.

CXIII. (L. 79.)

Eustath. pg. 13. Ἦν δὲ, φασί, Βούτης υἱὸς Ποσειδῶνος,
ὡς Ἡσίοδος ἐν καταλόγῳ.

CXIV. (H. 173. L. 55.)

Harpocration et Suidas: Ἰπὸ γῆν οἰκοῦντας λέγοι ἂν τοὺς
ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας, καὶ
τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν τρίτῳ Καταλόγῳ Κατοῦδαίους ὀνομαζο-
μένους. Conf. Photius: ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας.

CXV. (L. 115.)

Schol. Pind. Isthm. V, 53. Εἰληπται δὲ ἐκ τῶν μεγάλων
Ἡοιῶν ἡ ἱστορία· ἐκεῖ γὰρ εὐρίσκεται ἐπιγενοῦμενος ὁ Ἡρακλῆς
τῷ Τελαμῶνι καὶ ἐμβαίνειν τῇ δορᾷ καὶ εὐχόμενος, καὶ οὗτος
ὀδιόπομπος αἰετὸς, ἀφ' οὗ τὴν προσωνομίαν ἔλαβεν Αἴας.

CXVI. (H. 187. L. 107.)

Schol. Apollon. I, 118. Ἐν δὲ ταῖς καλουμέναις μεγάλας
Ἡοίαις λέγεται, ὡς ἄρα Μελάμπους φίλος ὢν τῷ Ἀπόλλωνι
ἀποδημῶν κατέλυσε παρὰ Πολυράτῃ· θύοντος δ' ἐκείνου βοῶν
δράκων ἀνερπύσας κατέφαγε τὸν τοῦ Πολυράτου θεράποντα.
Χαλεπήνας δὲ ὁ βασιλεὺς ἀποκτείνει τὸν δράκοντα. Ἀναίρεθεις
δὲ ἐτάφη ὑπὸ Μελάμποδος. Τὰ δὲ ἔκγονα αὐτοῦ ἐκτραφέντα,
καὶ περιλείχοντα τὰ ὦτα τοῦ Μελάμποδος, ἐνέπνευσαν αὐτῷ
τὴν μαντικὴν. Φωραθέντα δ' ἐπὶ κλωπαίᾳ τῶν βοῶν Ἰφίκλου
τοῦ Φυλάκου, καὶ συλληφθέντα ὑπ' αὐτοῦ τὸν Μελάμπουν,
ἐπειδὴ τὸ στέγος ἐμελλεν ὅσον αὐτῷ πεσεῖσθαι τῆς οἰκίας, κα-
τανενοηκότα ὑπὸ μαντικῆς, ἐν δεσμοτηρίῳ κατεχόμενον, εἰπεῖν
τῇ θεραπαίνῃ τοῦ Ἰφίκλου. Ὁ δὲ Ἰφίκλος, μαθὼν τὸ πρόβλεμμα,
αὐτὸς τε ἀπαλλάττεται τοῦ δεινοῦ, καὶ Μελάμποδ' αἰδεσθεὺς
ἀπέλυσεν, ἐπιδοὺς αὐτῷ καὶ τὰς βοῦς, ἃς ἄρικετο κλέψαι. Conf.
Eudoc. p. 286.

ΜΕΛΑΜΠΟΔΙΑ.

CXVII. 108. (D. 14.)

Strabo XIV. p. 642. Λέγεται δὲ Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμ-

CVI.

In magnis Eois OEbali fuisse filiam Pirenen proditum est.

CVII.

Myrenen Inachi filiam Arestoris uxorem fuisse, illa, quæ a
Grecis magnæ Eoæ vocantur, carmina tradunt. Eam itaque
nomen etiam urbi dedisse aiunt.

CVIII.

Nam quod in catalogo mulierum inter Helenæ procos Achilles
non numeratur, id argumento esse nequit, Helenam ab eo non
esse petitam.

CIX.

Sed filiam Hylli, Herculis filii, Euxechmen cum Polycaone
Bute filio nuptam fuisse quamquam in magnis Eois legi scio,
eisdem tamen et Messenes virum et Messenen ipsam silentio
prætereunt.

CX.

Occisi sunt ab OEnomao, sicut in carminibus, quæ magnæ
Eoæ vocantur, legitur, primus post Marmacem Alcatheus Par-
thæonis filius, deinde Euryalus Eurymachusque et Crotalus.

CXI.

Eoæ, quas vocant, et Minyas in idem consentiunt: utrumque
enim carmen ab Apolline Curetas adjutos esse tradit contra
Ætolos occisumque Meleagrum ab Apolline.

CXII.

Narrant Nicander libro primo de immutatis et Hesiodus in
magnis Eois

CXIII.

Buten Neptuni filium esse ait, sicut Hesiodus in Catalogo.

CXIV.

Sub terra habitantes forsitan appellaverit, quos Scylax in
Periplo Troglodytas vocat, qui iidem ab Hesiodo in catalo-
gi tertio libro Catudæ nominantur.

CXV.

Quæ narratio e magnis Eois desumpta est. Ibi enim mentio
est de Hercule a Telamone hospitaliter excepto indutaque pelle
preces faciente et de aquila illa itineris duce, quæ Ajaci no-
men dedit.

CXVI.

In magnis, quas vocant, Eois, Melampus Apollini amicus
apud Polyphaten peregrinatus esse traditur. Quo immolante
bovem draco prorrepens Polyphatæ famulum devoravit. Dra-
conem a rege interfectum Melampus sepelivit ejusque sobolem
nutrivit. Quæ Melampodis aures circumlambens vaticinandi
artem ipsi insinavit. Is deinde comprehensus in furto boum
Iphicli, filii Phylaci, et in vincula coniectus quum tectum
domus brevi collapsurum divinatione intellexisset, cum Iphi-
cli ancilla in carcere communicavit. Quo vaticinio accepto
Iphiclus periculum effugit et timore affectus Melampodi liber-
tatem restituit bovesque, quos furaturus venerat, insuper
dedit.

MELAMPODIA.

CXVII.

Calchas vates cum Amphilocho Amphiarai filio a Troia re-

φιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον περὶ
δεῦρο ἀρκεσθαι· περιτυχὼν δ' ἐαυτοῦ κρείττονι μάντει κατὰ
τὴν Κλάρων, Μόψῃ τῷ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς, διὰ
λύπην ἀποθανεῖν. Ἡσιόδος μὲν οὖν οὕτω πως διασκευάζει τὸν
μῦθον· προτείνει γὰρ τι τοιοῦτο τῷ Μόψῃ τὸν Κάλχαντα·

Θαῦμά μ' ἔχει κατὰ θυμὸν, ἔρινεός οὔτος· ὀλύνθους
οὐς δδ' ἔχει, μικρὸς περ ἑών, εἴποις ἂν ἀριθμὸν;
τὸν δ' ἀποκρίνασθαι·

Μύριοι εἰσιν ἀριθμὸν, ἅτ' ἀρ μέτρον γε μέδιμνος·
εἷς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπενθέμεν οὐ κε δύναιο.
Ὡς φάτο· καὶ σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἶδετο μέτρου·
καὶ τότε δὴ Κάλχανθ' ὕπνος θανάτοιο κάλυψε.

CXVIII. 109. (D. 46.)

Athenæus II. p. 40. F. Οὐ χαίρει τῷ πόματι ἐκ πρώτης ἐπι-
σθεῖς ἀνατροπῆς ὕδροποτεῖν.

Ἴδὺ γάρ ἐστ' ἐν δαιτὶ καὶ εἰλαπίνῃ τεθαλυῖη
τέρπεσθαι μύθοισιν, ἐπὴν δαιτὸς κορέσωνται.
Ἡσιόδος ἐν Μελαμποδίᾳ φησί.

CXIX. 110. (D. 55.)

Clemens Alex. Strom. VI. p. 751. Ἡσιόδος τε ἐπὶ τοῦ Με-
λάμποδος ποιεῖ·

ἡδὺ δὲ καὶ τὸ πυθέσθαι ὅσα θνητοῖσιν ἔδειμαν
ἀθάνατοι, δειλῶν τε καὶ ἐσθλῶν τέχμαρ ἑναργές·
καὶ τὰ ἐξῆς, παρὰ Μουσαίου λαβὼν τοῦ ποιητοῦ κατὰ λέξιν.

CXX. 111. (D. 56.)

Tzetzes ad Lycophron. 682. Τὸν Τειρεσίαν λέγει, ἐπειδὴ
φασιν αὐτὸν ζ' γενεὰς ζῆσαι, ἄλλοι δὲ θ'· ἀπὸ γὰρ Κάδμου ἦν,
καὶ κατώτερον Ἑτεοκλέους καὶ Πολυνείκους, ὡς φησι καὶ ἡ τῆς

Μελαμποδίας ποίησις, παρεξάγει γὰρ τὸν Τειρεσίαν λέγοντα·

Ζεῦ πάτερ, εἴθ' ἤσσω μοι ἔχειν αἰῶνα βίοιο
ὄφριλες δοῦναι καὶ μέγ' ἰδμεναι ἴσα
θνητοῖς ἀνθρώποις· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισας,
ὅς γέ με μακρὸν ἔθνηκας ἔχειν αἰῶνα βίοιο,
ἐπτά μ' ἐπὶ ζῶειν γενεὰς μερόπων ἀνθρώπων.

Cf. Tzetz. Exeg. II. p. 149.

CXXI. 112. (D. 56.)

Ibidem paulo post : Περί δὲ τοῦ Διὸς καὶ Ἥρας παρὰ Τει-
ρεσίου ἕνεκα τῆς λαγνείας κρίσεως καὶ ἡ τῆς Μελαμποδίας
ποίησις, ὡς ἀπὸ τοῦ Τειρεσίου, φησίν.

Οἶτ' ἂν μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ,
τάς δέκα δ' ἐμπύμπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

Conf. Apollod. III, 6.

CXXII. 113. (D. 42.)

Athenæus XI. p. 498. A. Ἡσιόδος δ' ἐν τῷ δευτέρῳ Μελαμ-
ποδίας σὺν τῷ π σκύπρον λέγει.

* τῷ δὲ Μάρης θοὸς ἄγγελος ἦλθε δι' οἴκου,
πλήσας δ' ἀργύρεον σκύπρον φέρε, δῶκε δ' ἀνακτι.

Καὶ πάλιν·

Καὶ τότε μάντις μὲν δεσμὸν βοὸς αἶνυτο χειρσίν,
Ἴφικλος δ' ἐπὶ νῶτ' ἐπεμαίετο· τῷ δ' ἐπ' ὀπισθεν
σκύπρον ἔχων ἑτέρῃ, ἑτέρῃ δὲ σκῆπτρον αἰείρας,
ἔστειχεν Φύλακος, καὶ ἐνὶ θυμῷ εἶπεν.

Cf. Eustath. p. 900, 17, 1775, 17.

CXXIII. (H. 166.)

Athenæus XIII. p. 609. E. Ἡσιόδος δ' ἐν τρίτῳ Μελαμ-
ποδίας τὴν ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκίδα καλλιγύναικα εἶπεν. Conf. Eu-
stath. p. 875, 52.

vertens pedibus eo venisse fertur, quumque apud Clarum ur-
bem in vatem se præstantiorem incidisset, Mopsum filium
Mantus, quæ Tiresiæ filia erat, præ mœnore diem obiisse. At-
que Hesiodus quidem hoc modo fabulam exponit. Calchantem
enim Mopso hoc proposuisse ait :

admiratio me tenet in animo ; caprificus hæc, grossorum ?
quos ea habeat, parva quamvis (exsistens) : dixerisne nume-
ad quod hunc respondisse :

Decies-mille sunt numero, sed mensura quidem medimnus :
unus vero superest, quem imponere non potueris.
Sic dixit : et ipsis numerus verus cognitus-est mensuræ :
et tum sane Calchantem somnus mortis obtexit.

CXVIII.

Non gaudet poculo, qui a prima ætate aquam bibere ad-
suevit.

Dulce enim est in convivio et epulo florente
delectari sermonibus, postquam convivio saturati-sunt.
Hesiodus ait in Melampodia.

CXIX.

Hesiodus canit de Melampode :
dulce vero etiam audire, qualia mortalibus perfecere
immortales, turpiumque et honestorum signum clarum,
et quæ sequuntur, quæ ad verbum expressit ex Musæo poeta.

CXX.

Tiresiam dicit, quem septem ætates vixisse vult, quum alii
novem ei tribuant. Cadmo enim natus Eteocli et Polynici su-

perstes fuit, quod Melampodia etiam testatur, quæ Tiresiam
ita loquentem introducit :

Jupiter pater, utinam minus mihi spatium vitæ
dedisses et consilia scire æqualia
mortalibus hominibus : nunc vero non me tantillum honorasti,
qui quidem me longum statinisti habere spatium vitæ,
septem me vivere per ætates loquentium hominum.

CXXI.

Jovis Junonisque de concubitus voluptate altercationem a
Tiresia dijudicatam carmen etiam, quod de Melampode est,
commemorat, his verbis Tiresiæ suppeditatis :

una quidem parte decem partium delectatur vir,
omnes decem vero implet mulier oblectans animum.

CXXII.

Hesiodus in secundo libro Melampodiæ scyppum dicit, in-
serta litera p :

huic vero Mares velox nuntius venit per aëdes,
impletum autem argenteum scyppum ferebat dabatque regi.

Et iterum :

et tunc vates quidem vinculum bovis capessivit manibus,
Iphiclus autem ad dorsum instabat ei : huic vero a tergo
scyppum tenens altera manu, altera autem sceptrum tol-
lincebat Phylacus, et inter famulos sic iocutus-est. [lens,

CXXIII.

Hesiodus in tertio Melampodiæ libro Chalcidem Eubœæ ur-
bem formosis-mulieribus-præditam vocavit.

CXXIV. 114. (D. 52.)

Clemens Alexandr. Strom. V. p. 727. Ἀλλὰ καὶ Ἡσίοδος δι' ὧν γράφει συνάξει τοῖς προειρημένοις·

Μάντις δ' οὐδείς ἐστιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
ὅστις ἂν εἰδείη Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.

ΧΕΙΡΩΝΟΣ ΥΠΟΘΗΚΑΙ.

CXXV. 115. (D. 33.)

Schol. Pind. Pyth. VI, 19. Τὰς δὲ Χείρωνος ὑποθήκας Ἡσίοδῳ ἀνατιθέασιν, ὧν ἡ ἀρχή·

Εὖ νῦν μοι τάδ' ἕκαστα μετὰ φρεσὶ πευκαλίμῃσι
φράζεσθαι· πρῶτον μὲν ὅτ' εἰς δόμον εἰσαφίχεται
ἔρδειν ἱερὰ καλὰ θεοῖς αἰειγενέτησι.

CXXVI. 116. (D. 65.)

Harpocratio : Ἔργα νέων· τοῦτο καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους Ἡσίοδου φησὶν εἶναι. Παροιμία τις ἐστίν, ἣν ἀνέγραψε καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς οὕτως ἔχουσαν·

Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.

CXXVII. 117. (D. 87.)

Plato Rep. III. p. 390. H. St. Οὐδ' ἄστέον αὐτοῖς.

Δῶρα θεοῦς πείθει, δῶρ' αἰδοίους βασιλῆας.

Suidas v. Δῶρα κ. τ. λ. οἱ μὲν Ἡσίοδειον οἰονταὶ τὸν στίχον.

CXXVIII. 118. (D. 62.)

Scholiastes Theocriti XI, 75. Ἡσίοδος·

Νήπιος δὲ τὰ [χ'] ἔτοιμα λιπῶν ἀνέτοιμα διώκει.

Conf. Plutarch. II. p. 505. D.

FRAGMENTA PERIPLI INCERTÆQUE SEDIS.

CXXIX. 119. (D. 67.)

Origenes c. Celsum IV. p. 216. ed. Spencer. Ὡςτε κατ' ἀρχὰς ἐπιμύζαν γεγονέναι τῆς θείας φύσεως πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· ἅπερ καὶ ὁ Ἀσκραῖος ποιητὴς ἐννοῶν εἶπε·

Ξυναὶ γὰρ τότε δαῖτες ἔσαν, ξυνοὶ δὲ θόωκοι
ἀθανάτοισι θεοῖσι καταθνητοῖς τ' ἀνθρώποις.

Cf. Schol. ad Arat. v. 102.

CXXX. 120.

Diogen. L. VIII, 1, 26. Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν οὐρανὸν πρῶτον ὀνομάσαι κόσμον καὶ τὴν γῆν στοργγύλην (Πυθαγόραν)· ὡς δὲ Θεόφραστος Παρμενίδην, ὡς δὲ Ζήνων, Ἡσίοδον.

CXXXI. 121. (D. 16. L. 45.)

Strabo VII. p. 302. Ἡσίοδον δὲ ἐν τῇ καλουμένῃ Γῆς περιόδῳ τὸν Φινέα ὑπὸ τῶν Ἀρπυιῶν ἀγεσθαι

Γλακτοφάγων εἰς αἶαν, ἀπῆναις οἰκί' ἐχόντων.

CXXXII. 122. (D. 17. L. 46.)

Strabo VII. p. 300. Πῶς οὖν ἡγνόνει τοὺς Σκύθας ὁ ποιητὴς, Ἰππημολγούς καὶ Γαλακτοφάγους τινὰς προσαγορεύων;

CXXIV.

Sed Hesiodus etiam cum his, quæ diximus, consentit in illo :
vates autem nullus est terrestrium hominum,
qui novit Jovis mentem ægida-tenentis.

CHIRONIS INSTITUTIONES.

CXXV.

Chironis præcepta Hesiodo attribuuntur, quorum exordium hoc est :

Bene nunc mihi hæc omnia in mente prudenti
indicato ; primum quidem quum in ædes veneris
facturus sacra pulcra diis sempiternis.

CXXVI.

Facta juvenum : id Hyperides etiam in oratione contra Autoclem Hesiodi esse ait : est enim proverbium quoddam ab Aristophane quoque grammatico literis mandatum :

Facta juvenum, consilia vero mediorum (virorum), preces
autem senum.

CXXVII.

Neque canendum ipsis :
dona deos movent , dona venerandos reges.

Dona deos etc. Hesiodeum esse existimant versum.

CXXVIII.

Hesiodus :

Stultus, qui certa linquens incerta sequitur.

FRAGMENTA PERIPLI INCERTÆQUE SEDIS.

CXXIX.

Ita, ut initio natura divina hominibus admixta fuisset ; quibus bene perspectis Ascreus poeta cecinit :
communia enim tunc convivia erant, communes autem sedes] immortalibus Diis mortalibusque hominibus.

CXXX.

At cælum quidem mundum, terramque rotundam primus
vocavit Pythagoras, Theophrasto vero teste Parmenides, Zetoneque Hesiodus.

CXXXI.

Hesiodus in periodo, quam vocant, terræ Phineum dicit ab Harpyiis propulsum esse
Lactivororum in terram, in-plaustris domicilia habentium.

CXXXII.

Quomodo igitur Homerus Scythas ignorabat, qui Equimulgos et Lactivoros quosdam nominat? Hos enim ea tempestate Equi-

Ἵτι γὰρ οἱ τότε τούτους Ἰππημολογούς ἐχάλουν, καὶ Ἡσίοδος μάρτυς ἐν τοῖς ὑπ' Ἐρατοσθένους παρατεθεισὺν ἐπέσιν

Αἰθίοπας Αἰγυῖας τε ἰδὲ Σκύθας Ἰππημολογούς.

CXXXIII. 123 (L. 53.)

Schol. Aeschyl. Prom. 793. Περὶ γρυπῶν Ἡσίοδος πρῶτος ἑπερατεύσατο

CXXXIV. 124. (D. 18. 39.)

Strabo VII. p. 475.

Δωιδώνην ρηγόν τε, Πελασγῶν ἔδρανον, ᾔκην.

CXXXV. 125.

Stephan. Byz. v. Αἰγαῖον πέλαγος. Ἔστι καὶ αἰγαῖον πεδῖον, συνάπτον τῇ Κίβρῃ, ὡς Ἡσίοδος. Λέγεται παρὰ αἰγὰ ποτε φερομένην ἀπὸ τοῦ περὶ τὸ Πύθιον ὄρους, ἀπ' οὗ καὶ τὸ πεδῖον Αἰγαῖον.

CXXXVI. 127. (L. 65.)

Strabo I. p. 23. Ἐρατοσθένης δὲ Ἡσίοδον μὲν εἰκάζει πεπυσμένον περὶ τῆς Ὀδυσσεύος πλάνης, ὅτι κατὰ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν γεγένηται, πιστεύσαντα τῇ ὁδῇ μὴ μόνον τῶν ὑφ' Ὀμήρου λεγομένων μεμνησθαι, ἀλλὰ καὶ Αἴτνης καὶ Ὀρτυγίας τοῦ πρὸς Συρακούσας νησιῦ καὶ Τυρρηνῶν.

CXXXVII. 128. (D. 27. L. 67.)

Schol. Apollon. Rhod. IV, 892. ἠκολούθησεν Ἡσιόδῳ οὕτως ὀνομάζοντι τὴν νῆσον τῶν Σειρήνων

νῆσον ἐς ἀνθεμόεσσαν, ἵνα σφίσι δῶκε Κρονίων.

CXXXVIII. 164.

Eustath. pag. 1710. 39. ὡς ἐντεῦθεν λαβὼν Ἡσίοδος ἐμυθεύσατο ὑπὸ Σειρήνων καὶ τοὺς ἀνέμους θέλγεσθαι. Conf. Schol. Ambr. Od. XII, 168.

CXXXIX. 129. (L. 54.)

Herodot. IV, 32. ἀλλ' Ἡσιόδῳ μὲν ἔστι περὶ Ὑπερβορέων εἰρημένα.

CXL. 131.

Schol. Ven. II. 1, 246. Σημειοῦνται τινες, ὅτι τὴν ὤλην Ἥλοπόννησον οὐκ οἶδεν ὁ Ποιητής, Ἡσίοδος δέ.

CXLI. 153 (D. 6. L. 125.)

Eustath. p. 275.

ὅς τε Αἰλαίηθεν προχέει καλλὶ ὀβρόον ὕδωρ.

Conf. Schol. Ven. II. II, 522. (Cat. 29.)

CXLII. 132. (D. 15. L. 124.)

Strabo IX. p. 424. Ἡσίοδος δ' ἐπιπλέον περὶ τοῦ ποταμοῦ (Κηριστοῦ) λέγει καὶ τῆς ῥύσεως, ὡς δι' ὅλης βέει τῆς Φωκίδος σκολιῶς καὶ δρακοντοειδῶς

δς παρὰ Πανοπίδα — Γλήχωνα τ' ἐρυμνήν,

καί τε δι' Ὀρχομενοῦ εἰλιγμένος εἴσι, δράκων ὥς.

Conf. Theo ad Arati Phenom. 45.

CXLIII. 133. (D. 76. L. 126.)

Schol. Pindari Olymp. XIV. Argum. Κηριστὸς δὲ ποταμὸς ἐν Ὀρχομενῷ, ἐνθα καὶ αἱ Χάριτες τιμῶνται· ταύταις γὰρ Ἐτέοκλος ὁ Κηριστοῦ, τοῦ ποταμοῦ, πρῶτος ἔθυσεν, ὡς φησιν Ἡσίοδος· διὰ δὲ τοῦ Ὀρχομενοῦ ὁ Κηριστὸς βεῖ.

CXLIV. 134. (D. 66. L. 121.)

Apollonius Dyscolus de Pronominibus, p. 106. A. Bekk. Τῇ τινὶ σύζυγος ἢ ἱν, τοῦ τ ἀρθέτος. Ἡσίοδος·

ἱν δ' αὐτῷ θανάτου ταμίης.

Schol. Apollon. Rhod. IV, 57. Τὸν Ἐνδυμίωνα Ἡσίοδος μὲν Ἀελίου τοῦ Διὸς καὶ Καλύκῃς παῖδα λέγει, παρὰ Διὸς εἰληφότα ὤρων, αὐτὸν ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θέλοι ὀλέσθαι.

mulgos fuisse appellatus, Hesiodus quoque testatur in illis, qui ab Eratosthene laudantur, versibus :

Aethiopes Liguësque atque Scythas equimulgos.

CXXXIII.

De gryphis primus Hesiodus portenta retulit.

CXXXIV.

Ad Dodonam fagumque, Pelasgorum sedem, venerat.

CXXXV.

Aegæum pelagus. Est etiam Aegæus campus, qui adhæret Cirrhæ, ut Hesiodus ait. Dicitur autem sic παρὰ αἶγα l. e. a capra aliquando huc ex monte circa Pythium portata, unde campus Aegæus vocatus.

CXXXVI.

Eratosthenes Hesiodum conjicit, quum Ulixem errantem in Siciliam Italiamque venisse audivisset eique opinionem fidem adhibuisset, non eorum modo fecisse mentionem, quæ ab Homero referuntur, sed Elnæ etiam et Ortygiæ, parvæ insulæ ante Syracusas sitæ, et Tyrrenorum.

CXXXVII.

Secutus est Hesiodum, qui Sirenium Insulam ita appellat : Insulam in floridam, ubi iis dedit Saturnius.

CXXXVIII.

Sic, inde hauriens, Hesiodus a Sirenibus ventos etiam deleniri finxit.

CXXXIX.

At Hesiodus quidem de Hyperboreis locutus est.

CXL.

Annotatum est a quibusdam, Peloponnesum Hesiodo notam fuisse totam, nondum tamen Homero.

CXLI.

Qui ex-Lilæa profundit pulcre-fluentem aquam.

CXLII.

Hesiodus de Cephisso amne ejusque alveo copiose scribit, quomodo per totam Phocidem oblique fluat et anguis instar : qui præter Panopidem — Glechonemque munitam atque per Orchomenum circumvolutus it, anguis sicut.

CXLIII.

Cephissus amnis Orchomeni, ubi Gratiae etiam coluntur : his enim primus Eteoclus, Cephissi fluvii filius, sacra fecit, uti Hesiodus ait. Cephissus vero per Orchomenum fluit.

CXLIV.

Pronomini τιν cognatum est pronomen ἱν, sublata littera τ. Hesiodus :

sibi autem ipsi mortis dispensator.

Endymionem Hesiodus Aethlii, filii Jovis, filium esse et Calyce dicit; cui a Jove dono datum fuisse, ut ipse sibi mortem destinaret, quando obire vellet.

CXLV. 135. (D. 63.)

Schol. Nicandr. Ther. 452. κτίλα ἐπὶ τῶν ἡμέρων καὶ τι-
θασίων τίθεται καὶ 'Ἡσίοδος·

χρὴ σε πατρί κτίλον ἔμμεναι.

CXLVI. 136. (D. 64. L. 90.)

Schol. Euripid. Orest. 249. Στησίχορος φησιν, ὡς θύων τοῖς
θεοῖς Τυνδάρεως Ἀφροδίτης ἐπελάθετο. Ἡ δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα
διγάμους τε καὶ τριγάμους καὶ λειψάνδρους αὐτοῦ τὰς θυγατέ-
ρας ἐποίησεν. — Καὶ 'Ἡσίοδος·

τῇσιν δὲ φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ
ἡγάσθη προσιδούσα, κακὴν δέ σφ' ἔμβαλε φήμην.

CXLVII. 137.

Schol. Apoll. IV, 1396. Τὸν δράκοντα Λάδωνα ἐκάλουν· τοῦ-
τον δὲ Πείσανδρος ὑπέκλινεν ἀπὸ τῆς γῆς γεγενῆσθαι, 'Ἡσίοδος
ἔξ ἐκ Τυφώνος φησιν.

CXLVIII. 139. (D. 82. L. 80.)

Ælianus V. H. XII, 20. Λέγει 'Ἡσίοδος τὴν ἀηδόνα μόνην
ὀρνίθων ἀμελεῖν ὕπνου, καὶ διὰ τέλους ἀγρυπνεῖν· τὴν δὲ χελι-
δόνα οὐκ εἰς τὸ παντελὲς ἀγρυπνεῖν καὶ ταύτην δὲ ἀπολωλέναι
τοῦ ὕπνου τὸ ἥμισυ. Τιμωρίαν δὲ ἄρα ταύτην ἐκτίνουσιν διὰ τὸ
πάθος τὸ ἐν Θράκῃ κατατολμηθὲν, τὸ εἰς τὸ δεῖπνον ἐκεῖνο τὸ
ἀθεσμον.

CXLIX. 140. (D. 101. L. 5.)

Schol. Venet. ad Iliad. XII, 292 : Εὐρώπην τὴν Φοῖνικος
Ζεὺς θιασάμενος ἐν τινι λειμῶνι μετὰ νυμφῶν ἀνθ' ἀναλέγου-
σαν ἤρασθη, καὶ κατελθὼν ἠλλαξεν ἑαυτὸν εἰς ταῦρον καὶ ἀπὸ
τοῦ στόματος χρόκον ἔπνει. Οὕτως τε τὴν Εὐρώπην ἀπατήσας
ἐβάστασε, καὶ διαπορθμεύσας εἰς Κρήτην ἐμίγη αὐτῇ· εἰθ' οὕ-
τως συνώκισεν αὐτὴν Ἀστεριῶνι τῷ Κρητῶν βασιλεῖ. Γενομένη
δὲ ἔγκυος ἐκείνη τρεῖς παῖδας ἐγέννησε, Μίνωα, Σαρπηδόνα καὶ

Ῥαδάμανθον. Ἡ ἱστορία παρ' Ἡσίοδου καὶ Βακχυλίδου. Conf.
Schol. Victor. ibid. et Schol. Eurip. Rhesi Vaticanus v. 28.

CL. 141. (D. 54.)

Clemens Alexandr. Strom. I. p. 337. 'Ἡσίοδος·

Μουσάων, αἵ τ' ἄνδρα πολυπράδοντα τιθεῖσι
Θέσπιον, αὐδῶντα.

Εὐπορον μὲν γὰρ ἐν λόγοις τὸν πολυπράδμονα λέγει· δεινὸν δὲ
τὸν αὐδῶντα· καὶ Θέσπιον τὸν ἐμπειρον, καὶ φιλόσοφον, καὶ τῆς
ἀληθείας ἐπιστήμονα.

CLI. 143. (D. 24. L. 49.)

Schol. Apollon. Rhod. II, 297. Ὅτι δὲ ἤσαντο οἱ περὶ Ζή-
την τῷ Διὶ στραφέντες, λέγει καὶ 'Ἡσίοδος·

ἔνθ' οἷγ' εὐχέσθην Αἰνιτίῳ ὑψιμέδοντι.

Ἔστι γὰρ καὶ Αἶνος ὅρος τῆς Κεραλληνίας, ὅπου Αἰνισίου Διὸς
ιερόν ἐστιν. — Ἀπολλώνιος μὲν οὖν τὴν ἀποστρέψασαν τοὺς
περὶ Ζήτην Ἴριν λέγει, 'Ἡσίοδος δὲ Ἑρμῆν.

CLII. 147.

Schol. Apoll. II, 296. Οἱ δὲ στορβάδας φασὶν αὐτὰς κεκλη-
σθαι, καθὼ ἐπιστραφέντες αὐτόθι εὗξαντο τῷ Διὶ καταλαβεῖν
τὰς Ἀρπυίας. Κατὰ δὲ 'Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον καὶ Ἀπολλώνιον
οὐ κτείνονται.

CLIII. 144. (D. 25. L. 70.)

Schol. Apollon. Rhod. I, 757. Διαφέρει πλήμνη καὶ πλῆ-
σμη. Ἡ μὲν γὰρ τὴν χοινικίδα σημαίνει τοῦ τροχοῦ, ἡ δὲ
πλήσμη τὴν πλήμμυραν τοῦ ποταμοῦ. Διόπερ παρ' Ἡσίοδου
οὕτως ἀναγνωστέον·

αὐτὸς δ' ἐν πλῆσμησι διιπετέος ποταμοῖο
καὶ οὐχ' ὥς τινες, ἐν πλήμνησι.

CXLV.

Κτίλα de suavibus mitibusque dicit etiam Hesiodus :
oportet te patri mitem esse.

CXLVI.

Stesichorus Tyndareum Diis sacrificantem Veneris obitum
fuisse ait. Qua de causa irata dea ejus filias bis et ter nuptas
et relictas a maritis esse voluit. — Etiam Hesiodus :

iis autem amans-risum Venus
irata-est intuita, malam vero ipsis injectit famam.

CXLVII.

Draconem Ladonem vocant. Hunc Pisander e terra natum
existimavit, Hesiodus ex Typhone ait.

CXLVIII.

Hesiodus dicit lusciniā solam ex avibus somnum negli-
gere semperque vigilare, hirundinem vero etsi non in perpetuum
vigilantem, dimidium tamen somni amisisse. Has autem
pœnas luunt propter facinus in Thracia perpetratum, cœnam
illam impiam.

CXLIX.

Europam, Phœnicis filiam, quum Jupiter in prato aliquo
inter puellas vidisset flores carpentem, amore exarsit : celo
relicto taurique accepta forma Europam croci odore, quem
ex ore edebat, deceptam in tergum sustulit atque in Cretam
insulam trajecit. Ibi postquam cum ipsa concubuit, Asterioni
Cretensium regi, connubio eam junxit. Quæ gravida facta

HESIODUS.

tres filios peperit, Minoem, Sarpedonem, Rhadamanthum
Hæc historia apud Hesiodum et Bacchyliden legitur.

CL.

Hesiodus :
Musarum, quæ hominem multa-loquentem reddunt,
divinium, vocalem.

In verbis enim copiosum dicit multa-loquentem, disertum vero
vocalem, et divinum eum, qui peritus est et philosophus et
veri gnarus.

CLI.

Zeten fratremque revertentes Jovem implorasse Hesiodus
etiam dicit :

Ibi illi precati sunt Æneum alte-regnantem.

Ænus enim mons Cephallenæ est, ubi Jupiter Ænesius tem-
plum habet. — Apollonius igitur, qui illos reverti jussisset,
Iridem, Hesiodus Mercurium fuisse tradit.

CLII.

Strophades eas insulas vocatas esse ferunt, quia Zetes et Cal-
lais inde revertentes Jovem implorassent, ut Harpyias ibi re-
tineret. Et Hesiodo quidem Antimachoque et Apollonio testibus
non intericiuntur.

CLIII.

Πλήμνην et πλήσμη inter se differunt. Illa enim vox rotæ
modiolum, contra hæc tumescentem fluvii aquam significat.
Quare apud Hesiodum legendum :
αὐτὸς δ' ἐν etc. (ipse vero in fluctibus e-Jove-cadentis fluminis),
at non, uti nonnulli legunt, ἐν πλήμνησι.

CLIV. 145. (D. 26.)

Schol. Apollon. Rh. I, 456. Ἡσίοδος δὲ φησι λαροῖς ποσί, τοῖς κατ' ὄψιν ἡδόντιν. Etym. M. p. 557. 8 :

βαίνου (?) λαροῖς ποσί.

CLV. 148.

Plin. H. N. VII, 16. Ferrum Hesiodus in Creta eos [temperasse dicit], qui vocati sunt Dactyli Idaei.

CLVI. 149. (D. 12. 30. L. 26.)

Strabo VIII. p. 324. Τοῦ δ' Ἡσίοδου εἰπόντος
ὥκεε δ' Ὀλενίην πέτρην ποταμοῖο παρ' ὄχθας
εὐρείας Πείριοι —

μεταγράφουσι τινες πόροι, οὐκ εὖ. V. Stephanum Byz. v. Ὀλε-
νος. — Conf. frag. LXXXVIII.

CLVII. 150. (D. 69.)

Anonymus apud Aristot. Eth. N. V. 5.

Εἶχε πάθοι τὰ κ' ἔρεξε, δίκη κ' ἰοεῖα γένοιτο.
ubi Mich. Ephesius p. 67. b. Ἔστι δὲ τὸ ἔπος ἀπὸ τῶν Ἡσίο-
δου.

CLVIII. 151. (D. 74.)

Schol. Ven. II. XXI, 528. Τρωὲς ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες]
Ὅθεν ἄφυσαν τὸν λέοντα Ἡσίοδος φησι. Conf. tamen schol.
Vict. ibid.

CLIX. 152 (D. 53.)

Clemens Alexandr. Cohort. p. 63. Strom. V. p. 716.

Αὐτὸς γὰρ πάντων βασιλεὺς καὶ κοίρανός ἐστιν,
ἀθανάτων τέ οἱ οὕτως ἐρήριστα κράτος ἄλλος.

CLX. 154. (D. 72.)

Schol. Ven. II. XIV. 119. Καὶ ὁ Ἡσίοδος δὲ οὕτως ἀκήκοεν·
ἰδὼν δ' ἱππηλάτα κήρυξ (?)

ἀντὶ τοῦ ἱππικός.

CLXI. 155. (D. 8. L. 23.)

Φυλέα — φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.

Eustath. ad Il. p. 125. Cf. idem, p. 126, 10. 797, 45.

CLXII. 156. (D. 2.)

Schol. Ambr. Od. XI, 325. Κλυμένη Μινύου τοῦ Ποσει-
δῶνος καὶ Εὐρυανάσσης τῆς Ὑπέρφαντος γαμηθεῖσα Φυλάκῳ
τῷ Δηϊῶνος Ἰφικλὸν τίττει ποδώκεα παῖδα· τοῦτον λέγει διὰ
τὴν τῶν ποδῶν ἀρετὴν συναμιλλᾶσθαι τοῖς ἀνέμοις ἐπὶ τε τῶν
ἀσταγύων διέρχεσθαι καὶ διὰ τοῦ πάθους τὴν κουρότητα [μὴ]
περικλᾶν τοὺς ἀθέρας· ἐνιοὶ δὲ αὐτὴν τὴν Κλυμένην προγαμηθῆ-
ναί φασιν Ἠλίῳ, ἐξ ἧς Φαέθων ἐγένετο παῖς· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ
Ἡσίοδῳ. Conf. frag. CIV.

Eustath. ad Iliad. p. 215. Περὶ οὗ (Ἰφίκλου) Ἡσίοδος, ὅτι
ταχύτητι διήνεγκεν, οὐκ ὠκνησεν ἐπ' αὐτοῦ ταύτην εἰπεῖν τὴν
ὑπερβολήν·

Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέεν οὐδὲ κατέκλα,

ἀλλ' ἐπὶ πυραμίνων ἀθέρων δρομάσκει πόδεςσι

. καὶ οὐ σινέσκετο καρπὸν.

Conf. Eustath. p. 1206, 8. 1689, 2. Schol. min. ad Od.
XI, 325. Schol. Ven. ad Il. XX, 227. Schol. ad Apollon. I,
45.

CLXIII. 157. (D. 48. L. 63.)

Nicolaus Damascenus in Excerpt. Valesii p. 445. (coll.
Suida v. Ἀλκή.) Ὅτι ἐδόκει φρονήσει τὸ τῶν Ἀμυθαονιδῶν γέ-
νος τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς Ἑλλήσι πρωτεύειν ὥσπερ καὶ Ἡσίοδος
φησιν ἐν τούτοις·

Ἄλκην μὲν γὰρ ἔδωκεν Ὀλύμπιος Αἰακίδασι,

νοῦν δ' Ἀμυθαονίδασι, πλοῦτον δ' ἔπορ' Ἀτρεΐδῃσι.

CLXIV. 158. (D. 49. L. 62.)

Polybius V. 2. Οἷους Ἡσίοδος παρεισάγει τοὺς
Αἰακίδας, πολέμῳ κεχαρηότας ᾗτε δαιτί.

Cf. Suidas in δαΐτας.

CLIV.

Hesiodus laqueo ποσί (suavibus pedibus) dicit pro gratis vi-
denti.

CLVI.

Hesiodo dicente :
habitabat autem Oleniam rupem fluvii ad ripas
pulcre-fluentis Piri —

nonnulli πόροι scribunt minus recte.

CLVII.

Utinam patiat que perpetravit, poenaeque justa fiat!
Versus hic ex Hesiodis est.

CLVIII.

Troes statim turbabantur fugati.] Hinc ἄφυσαν leonem Hesio-
dus vocat.

CLIX.

Ipsa enim omnium rex et dominus est,
immortaliumque cum eo nemo certat de-potentia aliis.

CLX.

Quod eodem modo Hesiodus etiam intelligit :
videns autem equorum-agitator praeco
pro ἱππικός (eques).

CLXI.

Phyleum — amicum beatis diis.

CLXII.

Clymene, filia Minyæ, qui Neptuni et Euryanassæ, Hyper-
phantis filiae, erat filius, cum Phylaco Deionis filio nupta
Iphicium parit celeripodem. Hunc dicit propter pedum pre-
stantiam ventos comitari tantaque esse levitate, ut per spicas
incedens aristas non rumpat. Nonnulli hanc ipsam Clymenem
cum Sole prius concubuisse dicunt et Phaethontem ex ea
esse natum. Haec historia apud Hesiodum est.

Iphicium celeritate insignem fuisse Hesiodus tradidit, neque
dubitavit hac de eo hyperbole uti :

Summum per spicarum fructum currebat neque rupit,
sed super acutas aristas cursitabat pedibus

. neque auferebat frugem.

CLXIII.

Amythaonidarum gens antiquitus prudentia inter Græcos
excelluisse videtur, ut etiam Hesiodus ait :

Robur quidem enim dedit Olympius Æacidis,
mentem vero Amythaonidis, divitias autem prae-buit Atridis.

CLXIV.

Quales Hesiodus introducit
Æacides, bello gaudentes veluti convivio.

CLXV. 159.

Clemens Alexandr. Str. V. p. 713 (600, Sylb.)
'Εβδομάτῃ δ' οὖτις λαμπρὸν φάος ἡελίοιο.

CLXVI. 160. (D. 35.)

Χαρίτων ἀμαρύγματ' ἔχουσα.
Etym. M. p. 77, 31.

CLXVII. 162.

Plinius H. N. XXII, 22. Asphodelon ab Hesiodo quidam
ἀλμον appellari existimavere. Quod falsum arbitror. Est
enim suo nomine ἀλμον.

CLXVIII. 163. (D. 34.)

Schol. Pindar. Nem. II. 1. Φιλόχορος δὲ ἀπὸ τοῦ συντιθέ-
ναι καὶ βᾶπτειν τὴν ὥδην οὕτω φησὶν αὐτοὺς προσκεκλησθαι·
δηλοῖ δὲ Ἡσίοδος λέγων·

ἐν Δῆλῳ τότε πρῶτον ἐγὼ καὶ Ὀμηρος αἰοῖδοι
μέλπομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις βᾶψαντες αἰοῖδῃν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα, χρυσάρορον, δν τέκε Λητώ.

Ῥαψωδῆσαι δὲ φησι πρῶτον Ἡσίοδον Νικοκλῆς.
Conf. Eustath. p. 6, 14.

CLXIX. 165. (L. 81.)

Pausan. II, 6. Ὁ μὲν Ἡσίοδος ἐποίησεν, ὥς Ἐρεχθέως εἶη
Σικυῶν.

CLXX. (H. 167. L. 131.)

Etym. M. p. 60, 41. Πίστις τούτου ἐκ τοῦ παρ' Ἡσιόδου
μετὰ προσθήκης τοῦ ἰ λέγεσθαι τὸ πατρωνυμικόν· Εἰλαρίδην
γὰρ φασὶ Τιτυόν.

CLXXI. (H. 168.)

Etym. M. p. 133, 34. 183, 24 Ἀπτερίως. (sine pennis).

CLXXII. (H. 169. L. 3.)

Etym. M. 215, 37. Βροτός. — Ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀπὸ Βροτοῦ
τοῦ Αἰθέρος καὶ Ἡμέρας.

CLXXIII. (H. 170.)

Etym. M. p. 430, 56. Ἡμῶν· ἐκ τοῦ μῶν, πλεονασμῷ
τοῦ η· ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀμύοντα χάμαζε εἶπε διὰ τοῦ α.

CLXXIV. (H. 171.)

Etym. M. p. 796, 57. Φοῖβος — ἡ ἀπὸ Φοῖβης μαμμω-
νυμικῶς, ὡς Ἡσίοδος. Conf. Schol. Iliad. I, 43. Ὀμήρου
ἐπιμερισμοὶ in Crameri anecdotti. v. Φοῖβος.

CLXXV. (H. 172. L. 84.)

Harpocration in Μελίτῃ· κεκλησθαι δὲ φησι τὸν δῆμον Φι-
λόχορος ἐν τρίτῃ ἀπὸ Μελίτης θυγατρὸς κατὰ μὲν Ἡσίοδον
Μύρμηκος, κατὰ δὲ Μουσαῖον Δίου τοῦ Ἀπόλλωνος. Conf. Suid.
in Μελίτῃ.

CLXXVI. (H. 174. L. 119.)

Apollon. lex. Hom. Αἴπυτον. — Ἔστι δὲ οὕτως τῶν Ἀρ-
καδικῶν ἡρώων, περὶ οὗ φησιν Ἡσίοδος·

Αἴπυτος αὖ τέκετο Τλησῆνορα Πειριβοῶν τε.

CLXXVII. (H. 175)

Suidas in ἀγάλματα· καὶ Ἡσίοδος τὸν ὄρμον ἀγαλμα καλεῖ.

CLXXVIII. (H. 176.)

Diodor. Sicul. IV, 85. Ἡσίοδος δὲ ὁ ποιητὴς φησι τοῦναν-
τίον ἀναπεπταμένου τοῦ πελάγους, Ὀρίωνα προσχῶσαι τὸ
κατὰ τὴν Πελορίδα κείμενον ἀκρωτήριον, καὶ τὸ τέμενος τοῦ
Ποσειδῶνος κατασκευάσαι, τιμῶμενον ὑπὸ τῶν ἐγγχωρίων δια-
φερόντως· ταῦτα δὲ διαπραξάμενον εἰς Εὐβοίαν μεταστῆναι
κακαί κατοικῆσαι· διὰ δὲ τὴν δόξαν ἐν τοῖς κατ' οὐρανὸν ἀστροῖς
καταριθμηθέντα τυχεῖν ἀθανάτου μνήμης.

CLXXIX. (H. 177. L. 100.)

Schol. Ven. (col. schol. min.) ad Iliad. IV, 195. Μαχάων
δὲ οὗτος υἱὸς Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀρσινόης ἢ Κορωνίδης, κατὰ δὲ
τινὰς Ἠπιόνης τῆς Μέροπος, κατὰ δὲ Ἡσίοδον Εἰάνθης.

CLXV.

Septimo autem die rursus nitida lux solis.

CLXVI.

Gratiarum venustatem habens.

CLXVIII.

Philochorus rhapsodos a componendo connectendoque car-
mine cognominatos esse ait. Id Hesiodus etiam demonstrat,
ubi dicit:

In Delo olim primus ego et Homerus poetæ
canebamus, in novis hymnis suentes cantum,
Phœbum Apollinem aureo-ense, quem peperit Latona.

Hesiodum primum fuisse rhapsodum Nicocles ait.

CLXIX.

Hesiodus Sicyonem Erechthel filium esse cecinit.

CLXX.

Fides hujus rei, quod apud Hesiodum addita litera i patro-
nymicum legitur; Eilariden enim Tityum appellat.

CLXXII.

Βροτός. Hesiodo derivante a Broto Ætheris et Diæ filio.

CLXXIII.

Ἡμῶν. A μῶν (inclinator), abundante litera η. Hesiodus au-
tem ἀμύοντα χάμαζε (se inclinantem humi) dixit per α.

CLXXIV.

Phœbus — aut a Phœbe, ut mammonymicum (nomen ab
avix nomine deductum) sit, ut Hesiodus vult.

CLXXV.

Melite. Philochorus tertio libro tribum dicit nominatam e
Melite, quæ Hesiodo auctore Myrmecis, Musæo autem teste,
Dii filia erat, filii Apollinis.

CLXXVI.

Æpytæ. — qui Arcadicorum heroum unus est, de quo
Hesiodus ait:

Æpytus rursus genuit Tlesenorem Pirithoumque.

CLXXVII.

Hesiodus etiam monile ἀγαλμα (ornamentum) vocat.

CLXXVIII.

Hesiodus autem poeta contrarium statuit: latius enim ibi
extenso mari, Orionem adjecisse Peloridis promontorium de-
lubrumque Neptuni in eo extruxisse, vario modo cultum ab
incolis: quibus rebus perfectis in Eubœam eum se contulisse
ibique habitasse, dein propter famam inter sidera coelestia nu-
meratum immortalæ memoriæ esse nactum.

CLXXIX.

Hic Machaon Æsculapii filius et Arsinoes, aut secundum alios
Eplones, filia Meropis, Hesiodo tamen auctore Xanthos.

CLXXX. (H. 178.)

Schol. Ven. et min. ad Il. XI, 155. ἄβυλον. Οἱ μὲν τὴν θρυώδῃ ἀποδεδώκασιν, οἱ δὲ τὴν πολύβυλον· βέλτιον δὲ, ἀφ' ἧς οὐδεὶς ἐβύλισατο, ὡς Ἡσίοδος·

τῆλε γὰρ ἄβυλῃ κατεπόθετο χεῖλεα νηῶν.

CLXXXI. (H. 179. L. 41.)

Schol. min. et Ambros. ad Odys. XII, 68. Αἰσωνος δὲ καὶ Πολυμήλας καθ' Ἡσίοδον γίνεται Ἰάσων.

CLXXXII. (H. 180.)

Athenæus II, p. 49. B. Ὅτι Ἡσίοδος ἐν Κήυκος γάμῳ, κὰν γὰρ γραμματικῶν παῖδες ἀποξενῶσι τοῦ παιητοῦ τὰ ἐπη ταῦτα, ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ ἀρχαῖα εἶναι, τρίποδας τὰς τραπέζας φησί. Pollux VI, 83. Ἦσαν δὲ τινες πρῶται τράπεζαι, καὶ δεύτεραι, καὶ τρίται, καὶ τρίποδες μὲν, ἐφ' ὧν ἔκειντο. Καὶ ἔστι τούνομα παρ' Ἡσίοδῳ καὶ ἐν Τελμησσεύσιν Ἀριστοφάνους.

CLXXXIII. (H. 181.)

Strabo VIII, p. 364. Ἡσίοδου δὲ ὅτι τὸ βριθὺ, τὸ βριαρὸν βρι λέγει. Conf. Eustath. pag. 295, 4.

CLXXXIV. (H. 182.)

Strabo VIII, p. 370. Ἡσίοδον μέντοι καὶ Ἀρχιλόχον ἤδη εἰδέναι καὶ Ἕλληνας λεγομένους τοὺς σύμπαντας καὶ Πανέλληνας· τὸν μὲν περὶ τῶν Προϊτίδων λέγοντα ὡς Πανέλληνας ἐμνήστευον αὐτάς, τὸν δὲ ὡς Πανελλήνων διζῶς ἐς Θάσον συνέδραμεν.

CLXXXV. (H. 183.)

Strabo XIII, p. 588. Οὐδὲ γὰρ Ἡσίοδος οἶδε Πρίαμον.

CLXXXVI. (H. 184.)

Strabo XIV, p. 676. Ἡσίοδος δ' ἐν Σόλοις ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀμφίλοχον φησίν.

CLXXXVII. (H. 185.)

Schol. Sophocl. ad Œd. Tyr. arg. Οὔτε γὰρ Ὅμηρος οὔτε Ἡσίοδος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν τύραννον ἐν ταῖς ποιήμασιν ὀνομάζει.

CLXXXVIII. (H. 186. L. 40.)

Eustath. pag. 112, ult. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸν Πάτροκλον ἡ παλαιὰ ἱστορία καὶ συγγενὴ τῷ Ἀχιλλεῖ παραδίδωσι, λέγουσα ὅτι Ἡσίοδος φησι Μενόϊτιον τὸν Πατρόκλου πατέρα Πηλέως εἶναι ἀδελφόν, ὡς εἶναι αὐτανεψίους οὕτως ἀμφοτέρους ἀλλήλοις. Conf. Eudoc. p. 331.

CLXXXIX. (H. 188. L. 122.)

Schol. Theocrit. XVI, 49. Ἡσίοδος δὲ φησιν αὐτὸν (τὸν Κύκνον) τὴν κεφαλὴν ἔχειν λευκὴν· διὸ καὶ ταύτης τῆς κλήσεως ἔτυχεν.

CXC. (H. 192.)

Eustath. p. 272, 18. Ὀρχομενοῦ γὰρ φασιν υἱοί·

Ἀσπληδὼν Κλύμενός τε καὶ Ἀμφίδοκος θεοειδής.

CXCI. (H. 193.)

Eustath. p. 1318, 8. Ὑπερβασία, ἧς καὶ παρ' Ἡσίοδῳ χρῆσις ἐν τῷ·

ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί.

CXCII. (H. 194.)

Eustath. p. 6424, 6. Ὅτι δ' ἐντεῦθεν λαβὼν Ἡσίοδος καὶ τὰ Μέγαρα τὴν χώραν σκιοέοντα ἔφη, ὁ Πορφύριος δηλοῖ.

CLXXX.

Ἀβυλον alii junceam esse interpretati sunt, alii ligno abundantem; melius vero: unde nemo lignatus est, ut Hesiodus, procul enim in-silva-incadua putrescebant labia navium.

CLXXXI.

Ex Esone et Polymela auctore Hesiodo Jason natus est.

CLXXXII.

At Hesiodus in Ceycis nuptiis (licet enim grammaticorum pueri hoc carmen illius poetæ esse negent, mihi tamen vetustissimum videtur esse) mensas tripodas vocat.

Erant enim quædam primæ mensæ et secundæ et tertiæ, æque tripodes, quibus adjacebant. Quod nomen apud Hesiodum est et in Telmessibus Aristophanis.

CLXXXIII.

Ex Hesiodo, quippe qui βριῖ dicat pro gravi, valido (βριθὺ, βριαρὸν).

CLXXXIV.

Hesiodus tamen atque Archilochus Græcos cunctos Πανhellenes quoque vocari jam norant, quum ille de Prætidibus loquens Πανhellenes earum conjugia ambivisse dicat, hic Πανhellenum ærunnam Thasum concurrisse scribat.

CLXXXV.

Neque enim Hesiodus Priamum novit.

CLXXXVI.

Hesiodus in Discis Amphilocho ab Apolline interfectum esse ait.

CLXXXVII.

Neque enim Homerus, neque Hesiodus, neque alius quisquam veterum tyranni in poematis mentionem injicit.

CLXXXVIII.

Antiqua historia (id, quod notitia dignum est) Patroclum Achillis consanguineum esse tradit, teste utens Hesiodo, qui Menætium, Patrocli patrem, Pelei esse fratrem dicat, ita ut alter alterius patruelis sit.

CLXXXIX.

Hesiodus Cycnum capite cano fuisse ait. Hinc etiam hoc nomen nactus est.

CXC.

Orchomeni enim filii dicunt:

Aspledon Clymenusque et Amphidocus Deo-similis.

CXCI.

Ὑπερβασία (injuria), qua voce etiam Hesiodus usus est in illo:

injuriæ autem graves.

CXCII.

Inde haurientem Hesiodum Megara nominasse umbrosa Porphyrius testatur.

CXCIH. (H. 195.)

Porphyrus de abstin. II, 18. p. 134. Καὶ τὸν Ἡσίοδον οὐκ εἰκότως τὸν τῶν ἀρχαίων θυσίων νόμον ἐπαινοῦντα εἰπεῖν.

ὥς κε πόλις βέζῃσι νόμος δ' ἀρχαῖος ἄριστος.

CXCIV. (H. 196. D. 78. L. 39.)

Schol. Victor. ad Iliad. XVI, 174. Ζηνόδοτος δὲ Κλεοδώρην φησιν, Ἡσίοδου καὶ τῶν ἄλλων Πολυδώρην αὐτὴν καλοῦντων.

CXCIV. (H. 197.)

Pollux X. 85. Τὰ δὲ κánaστρα τοῦ ποιήσαντος τοῖς Καρεμέας, οὓς τινὲς Ἡσίοδῳ προσνέμουσι· λέγει γοῦν·

εὖ δὲ πεπανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κánaστρα.

Vid. Homeri epigr. XIV. 3.

CXCVI. 47. (D. 83. L. 6.)

Apollodor. III, 14, 4. Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν (Ἀδωνιν) Φοῖνικος καὶ Ἀλφειβοῖας λέγει. Conf. Probus ad Virg. Ecl. X, 18.

CXCVII. (L. 7.)

Theon. progymnast. p. 34, ult. (cap. VI.) Κατὰ γὰρ Ἡσίοδον πρεσβύτερος Ἡρακλέους ἐστὶν ὁ Βούσιρις ἑνδεκαγενεαῖς.

CXCVIII. (L. 12.)

Stephan. Byz. Παλλάντιον πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Παλλαντος, ἑνὸς τῶν Λυκάωνος παίδων, ὡς Ἡσίοδος.

CXCIX. (L. 36.)

Schol. Vict. ad Il. VI, 164. ap. Valck. ad Amm. p. 242.

Συντόμως δὲ τὰ ἀρχαῖα δεδήλωκε, μιγῆναι οὐκ ἐθελούσῃ· ἀλλ' οὐχ' ὥσπερ Ἡσίοδος τὰ περὶ τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Ἀχάτου γυναικὸς κατὰ μικρὸν ἐπεξελέων.

CC. (L. 48.)

Strab. I, 59. Συγχοῦνται δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ (νησίδες), ὡς Ἡσίοδος φησιν.

CCI. (L. 64.)

Idem, IX, 393. Ἀφ' οὗ δὴ καὶ Κυχρείδης ὄφεις, ὧν φησιν Ἡσίοδος τραφέντα ὑπὸ Κυχρέως ἐξελαθῆναι ὑπὸ Εὐρυλόχου, λυμαινόμενον τὴν νῆσον, ὑποδεξασθαι δὲ αὐτὸν τὴν Δήμητραν εἰς Ἐλευσίνα, καὶ γενέσθαι αὐτῆς ἀμφίπολον.

CCII. (L. 66.)

Schol. Apollon. ad III, 311. Φησὶ δὲ Ἀπολλώνιος, Ἡσίοδῳ ἐπόμενος, ἐπὶ τοῦ ἄρματος τοῦ Ἥλιου εἰς τὴν κατὰ Τυρρηνίαν κειμένην νῆσον τὴν Κίρκην ἐλθεῖν.

CCIII. (L. 69.)

Schol. Ambros. ad Odys. I, 85. Τὴν μὲν γὰρ Ὠγυλίαν ἐντὸς εἶναι πρὸς ἐσπέραν, τὴν δὲ Ὠγυλίαν κατὰ Κρήτην Ἡσίοδος φησὶ καίεσθαι.

CCIV. (L. 127.)

Palaeophat. 42, init. Περὶ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος. Ἱστοροῦσιν ἄλλοι τε καὶ Ἡσίοδος, ὅτι κιθάρα τὸ τεῖχος τῶν Θηβῶν ἔτειχισαν.

CCV. (L. 132.)

Eudocia, p. 314. Τούτῳ τῷ ἀριθμῷ τῶν ἀπολλυμένων μνηστήρων καὶ Ἡσίοδος καὶ Ἐπιμενίδης συμμαρτυρεῖ.

CXCIH.

Hesiodus etiam antiquorum sacrorum legem merito collaudans dixit :

Ut urbs sacra-faciat : lex autem antiqua optima est :

CXCIV.

Zenodotus Cleodoram eam nominat, quæ ab Hesiodo reliquique Polydora vocatur,

CXCIV.

Canistra poetæ illius, qui Figulos fecit, Hesiodo a nonnullis adscriptos. Dicit enim :

Bene autem coquantur cotylæ et omnia canistra.

CXCVI.

Hesiodus Adonidem Phœnicis et Alpheisibœæ filium esse dicit.

CXCVII.

Secundum Hesiodum Busiris undecim ætatibus major erat quam Hercules.

CXCVIII.

Pallantium, Arcadiæ urbs, nominata e Pallante, uno ex filiis Lyncæonis, ut Hesiodus tradit.

CXCIX.

Antiqua carmina breviter significaverunt eum cum illa con-

cubuisse nolente, neque vero, ut Hesiodus, qui historiam Pelopis et mulieris Acatî minutissime persequitur.

CC.

Reliquas etiam insulas continentis terræ adjungi, Hesiodus ait.

CCI.

Hinc etiam Cychrides serpens, quem alitum a Cychreo, Hesiodus ait, ab Eurylocho profligatum fuisse, quum insulam infestaret, receptumque Eleusine a Cerere in locum administrari.

CCII.

Apollonius Hesiodum secutus Circe ait in Solis curru venisse ad insulam Tyrrheniæ adjacentem.

CCIII.

Ogygiam versus occidentem, Ogygiam vero prope Cretam essitam Hesiodus ait.

CCIV.

De Zetho et Amphione. Quos Thebarum murum ope citharæ, ædificasse, quum alii, tum Hesiodus narrant.

CCV.

Huic numero procorum interfectorum et Hesiodus et Epimenides adstant.

CCVI. (L. 133.)

Schol. Ven. ad Iliad. XIX, 116. 'Hσιόδος δὲ Ἀρτιδίαν τὴν Ἀμφιδάμαντος ἀποφαινέται.

CCVII.

Id. ibid. 'Hσιόδος δὲ Νικίππην φησὶ τὴν Πέλοπος.

CCVIII.

'Ομήρου ἐπιμερισμοί, Cramer anecd. Vol. I. p. 46. lin. 31. 'Hσιόδος δὲ τὸ πρόκριν παρὰ τὸ κρίσις, πρόκρισις, πρόκρισιν καὶ ἐν συγκοπῇ πρόκριν.

CCIX.

Ibid. p. 55. lin. 32. Σησημείωται παρ' 'Hσιόδῳ τὸ εὐθύνεον, ὡς ἐνόεον, ἢ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἢ μεταβολῇ τοῦ νυ.

CCX.

Ibid. p. 148. lin. 23. 'Hσιόδος:

δοῦρα νεῶν μακάρων πλῆσθαι χθονί.

CCXI. (H. 198.)

Suidas: Κομιδῇ ἡ ἀνάσσωσις. 'Hρόδοτος λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀρεΐσις. ['Hσιόδος.] Πολύβιος.

CCXII. 138 (D. 81. L. 78.)

Tzetz. ad Lycoph. 1396. Αἶθων δὲ ὁ Ἐρυσίχθων ἐκαλεῖτο, [ὡς φησιν 'Hσιόδος,] διὰ τὸν λιμόν. Conf. Grammat. Bachmanni anecd. I, p. 281.

CCVI.

Hesiodus Artiblam Amphidamantis filiam esse facit.

CCVII.

Hesiodus Nicippen Pelopis filiam esse ait.

CCVIII.

Hesiodus habet πρόκριν a κρίσις, πρόκρισις, πρόκρισιν et per syncopen πρόκριν.

CCIX.

Notatum est apud Hesiodum εὐθύνεον, ut ἐνόεον, sive per pleonasmum litteræ ε, sive per metabolen syllabæ νυ.

CCX.

Hesiodus:

Dona deorum beatorum accumulata-esse in terra.

CCXI.

Κομιδῇ. Receptus in locum aliquem. Herodotus. Adventus etiam hoc nomine appellatur. [Hesiodus.] Polybius.

CCXII.

Æthon (lividus) Erysichthon vocabatur, [ut ait Hesiodus,] propter famem.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΚΑΙ ΟΜΗΡΟΥ ΑΓΩΝ.

1. "Ομηρον καὶ 'Hσιόδον τοὺς θειοτάτους ποιητὰς πάντες ἀνθρώποι πολίτας ἰδίους εὐχονται γενέσθαι. Ἀλλ' 'Hσιόδος μὲν τὴν ἰδίαν ὀνομάσας πατρίδα πάντας τῆς φιλονεικίας ἀπῆλλαξεν εἰπὼν, ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ:

ἔστατο δ' ἄγχ' Ἐλικῶνος διζυρῇ ἐνὶ κώμῃ

"Ἀσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλή, οὐδέ πατ' ἐσθλῇ.

"Ομηρον δὲ πᾶσαι ὡς εἰπεῖν αἱ πόλεις καὶ οἱ ἄποικοι αὐτῶν παρ' ἑαυτοῖς γεγενῆσθαι λέγουσι. Καὶ πρῶτοί γε Σμυρναῖοι Μέλητος ὄντα τοῦ παρ' αὐτοῖς ποταμοῦ καὶ Κρηθίδος Νύμφης κεκλησθῆναι φασὶ πρότερον Μελησιγένην, ὕστερον μὲντοι τυφλωθέντα "Ομηρον μετονομασθῆναι, διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῶν τοιοῦτων συνήθη προσηγορίαν. Χῆται δὲ πάλιν τεχνήρια φέρουσιν, ἰδίον εἶναι πολίτην λέγοντες καὶ περισώζεσθαι τινὰς ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ παρ' αὐτοῖς, "Ομηρίδας καλουμένους. Κολοφώνιοι δὲ καὶ τόπον δεικνύουσιν, ἐν ᾧ φασιν αὐτὸν γράμματα διδάσκοντα τῆς ποιήσεως ἀρξασθαι, καὶ ποιῆσαι πρῶτον τὸν Μαργίτην. Περὶ δὲ τῶν γονέων αὐτοῦ πάλιν πολλὴ διαφωνία παρὰ πάντας ἐστίν. Ἑλλάνικος μὲν γὰρ καὶ Κλεάνθης Βίωνα λέγουσιν, Εὐμαίων δὲ Μέλητα, Καλλικλῆς δὲ Δμασαγόραν, Δημόκριτος δὲ Τροϊζήνιος Δαήμονα ἔμπορον, ἔνιοι δὲ Ταμύραν, Αἰγύπτιοι δὲ Μενέμαχον προγραμματέα· εἰσὶ δ' οἱ Τηλέμαχον τὸν "Οδυσσεῶς μητέρα δ' οἱ μὲν Μητίν, οἱ δὲ Κρηθίδα, οἱ δὲ Θεμιστήν, οἱ δὲ Εὐγνήθω, ἔνιοι δὲ Ἰθακησίαν τινὰ ὑπὸ Φοινίκων ἀπεμποληθεῖσαν, οἱ δὲ Καλλιόπην τὴν Μούσαν, τινὲς δὲ Πολυχάστην τὴν Νέστορος. Ἐκαλεῖτο δὲ Μέλης, ὡς δὲ τινες φασὶ, Μελεσιγένης, ὡς δὲ ἔνιοι, Αὐλήτης. Ὀνομασθῆναι αὐτὸν φασὶ τινες "Ομηρον διὰ τὸ τὸν πατέρα αὐτοῦ Ὀμηρον δοῦναι ὑπὸ Κυπρίων Πέρσις, οἱ δὲ διὰ τὴν πῆρσιν τῶν ὀμμάτων. Παρὰ γὰρ τοῖς Αἰο-

HESIODI ET HOMERI CERTAMEN.

1. Homerum et Hesiodum, poetarum excellentissimos, omnes suos fuisse cives gloriaunt. Hesiodus autem, sua patria nominata, omnem contentionem diremit, dicens de patre suo:

habitavit autem prope Heliconem misero in vico, Ascra, hieme malo, aestate molesto, numquam bono.

Homerum autem omnes pene urbes, earumque coloni apud se natum affirmant: primi quidem Smyrnæi Meletis, patrii fluvii, et Critheidos Nymphæ filium fuisse, et exinde Melesigenem primo nominatum dicunt; deinde vero, cum carcus factus esset, Homeri nomen accepisse, quod quidem imponere visu privatis in ista regione mos erat. Chii rursus argumenta adhibent, eum civem esse suum dicentes et apud se etiamnum restare quosdam de genere ejus Homeridas appellatos. Colophonii autem vel locum ostendant, in quo dicunt eum, dum litteras doceret, poesin primo attigisse, initio facto a poemate, quod nuncupatur Margites. De parentibus autem ejus summa est apud omnes disceptatio. Hellenicus quidem et Cleantes dicunt, patrem ejus Bionem fuisse; Eumæon autem, Meletem; Calicles, Dmasagoram; Democritus Træzenius, Daemonem mercatorem; quidam vero Tamyram; Aegyptii autem Menemachum, scribam; sunt etiam, qui Telemachum Ulixis filium. Matrem autem ejus hi Metin, hi Cretheida, hi Themisten, hi Eugnethe, aliqui vero Ithacensem quamdam a Phœnicibus in servitutem venditam; alii Calliopem, Musam; alii Polycastem, Nestoris filiam. Vocabatur autem Meles, vel, ut alii ferunt, Melesigenes; vel secundum nonnullos, Auletes; aliqui vero Homerum nominatum prædicant ex eo, quod pater ejus in obsidem Persis a Cypriotis traditus fuerit; alii vero, ob cæcitatem; ita enim cæci ab Aëolis vocantur. Quod vero

λαύσιν οὕτως οἱ πηροὶ καλοῦνται. "Οπερ δὲ ἀνῆκόαμεν ἐπὶ τοῦ
θειοτάτου αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ εἰρημένον ὑπὸ τῆς Πυθίαις
περὶ Ὀμήρου, ἐκλήσόμεθα. Τοῦ γὰρ βασιλείως πυθόμενου πόθεν
"Ομηρος καὶ τίνος, ἀπεροῖσθε δι' ἐξαμέτρου τόνδε τὸν τρόπον·

Ἄγνωστόν μ' ἔρεαι γενεὴν καὶ πατρίδα γαῖαν
ἀμβροσίου σειρήνος. Ἔδος δ' Ἰθακῆσιός ἐστιν·
Τηλέμαχος δὲ πατήρ, καὶ Νεστορέη Ἐπικάστη
μήτηρ, ἥ μιν ἔτιχτε βροτῶν πολὺ πάνσορον ἄνδρα.

2. Οἱς μάλιστα δεῖ πιστεύειν διὰ τε τὸν πυθόμενον καὶ τὸν
ἀποκρινάμενον, ἄλλως τε οὕτως τοῦ ποιητοῦ μεγαλοφυῆς τὸν
προπάτορα διὰ τῶν ἐπῶν δεδοχάκτος. Ἐνιοὶ μὲν οὖν αὐτὸν
προγενέστερον Ἡσίοδου φασὶν εἶναι· τινὲς δὲ νεώτερον καὶ συγ-
γενῆ. Γενεαλογουσί τε οὕτως· Ἀπόλλωνός φασι καὶ Θωώσσης τῆς
Ποσειδῶνος γενέσθαι Αἶνον, Αἶνου δὲ Πιέρου, Πιέρου δὲ καὶ
Νύμφης Μεθώνης Οἰάχρου, Οἰάχρου δὲ καὶ Καλλιόπης Ὀρφέα,
Ὀρφέως δὲ Ὀρτυν, τοῦ δὲ Ἀρμονίδην, τοῦ δὲ Φιλοτέρπην, τοῦ δὲ
Εὐφρημον, τοῦ δὲ Ἐπιφράδην, τοῦ δὲ Μελάνωπον, τούτου δὲ Δίον
καὶ Ἀπόλλαιον, Δίου δὲ καὶ Πυκμιδῆς τῆς Ἀπόλλωνος θυγα-
τρὸς Ἡσίοδον καὶ Πέρσην, Πέρσου δὲ Μαίονα, Μαίονος δὲ θυγα-
τρὸς καὶ Μέλητος τοῦ ποταμοῦ Ὀμήρον.

3. Τινὲς δὲ συνακμάσαι φασὶν αὐτοὺς, ὥστε καὶ ἀγωνίσα-
σθαι ὁμοσε ἐν Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας· ποιήσαντα γὰρ τὸν Μαργίτην
Ὀμήρον περιέρχεσθαι κατὰ πόλεις βραβυδοῦντα, ἐλθόντα δὲ καὶ
ἐς Δελφοὺς περὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ πυθάνεσθαι τίς εἴη· τὴν δὲ
Πυθίαν εἰπεῖν·

Ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρὶς ἥ σε θανόντα
δέξεται. Ἀλλὰ νέων παίδων αἰνίγμα φύλαξαι.

τὸν δὲ ἀκούσαντα περιστάσθαι μὲν τὴν εἰς Ἴον ἄρξιν, διατρίβειν
δὲ περὶ τὴν ἐμεῖ χώραν. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Γανυκτὸρ
ἐπιτάριον τοῦ πατρὸς Ἀμφιδάμαντος βασιλέως Εὐβοίας ἐπιτε-
λῶν πάντας τοὺς ἐπιστήμους ἄνδρας οὐ μόνον βίωμῃ καὶ τάχει
ἀλλὰ καὶ σοφίᾳ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, μεγάλας δωρεαῖς τιμῶν, συνε-
κάλεσε. Καὶ οὗτοι οὖν ἐκ τύχης, ὥς φασι, συμβαλόντες ἀλλή-
λοις ἦλθον εἰς Χαλκίδα, Ὀμηρὸς τε καὶ Ἡσίοδος. Τοῦ δὲ ἀγῶνος
ἄλλοι τε τινες τῶν ἐπιστήμων Χαλκιδῶν ἐκαθέζοντο κριταὶ καὶ
μετ' αὐτῶν Πανίδης, ἀδελφὸς ὢν τοῦ τετελευτηκότος. Ἀμφοτέρων
δὲ τῶν ποιητῶν θαυμαστῶς ἀγωνισαμένων, νικῆσαι φασὶ τὸν
Ἡσίοδον τὸν τρόπον τούτον· προσελθόντα γὰρ εἰς τὸ μέσον πυ-
θάνεσθαι τοῦ Ὀμήρου καθ' ἑν ἕκαστον, τὸν δὲ Ὀμήρον ἀπο-
κρίνασθαι. Φησὶν οὖν Ἡσίοδος·

Υἱὲ Μέλητος, Ὀμηρε, θεῶν ἅπο μήδεα εἰδὼς,
εἵπ' ἄγε μοι παμπρῶτα τί φέρτατόν ἐστι βροτοῖσιν;
ΟΜΗΡΟΣ.

Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
φύντα δ' ὅπως ὠκίστα πύλας Αἴδαο περῆσαι.

Ἡσίοδος τὸ δεύτερον·

Εἵπ' ἄγε μοι καὶ τοῦτο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ὀμηρε,
τί θνητοῖσιν ἄριστον οἶεαι ἐν φρεσὶν εἶναι;

4. Ὁ δέ·

Ὅπποταν εὐφροσύνη μὲν ἔγῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδῶ
ῆμενοι ἐξείης, παρὰ δὲ πλήθουσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀρύσσω
οἶνοχόος φορέησι καὶ ἐγγεῖη δεπάεσσι·
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.

5. Ῥηθέντων δὲ τῶν ἐπῶν, οὕτω σφοδρῶς φασὶ θαυμασθῆναι
ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τὰ ἔπη, ὥστε χρυσοὺς αὐτοὺς στίχους πρὸς
ἀγορευθῆναι, καὶ ἐπὶ καὶ νῦν ἐν ταῖς κοιναῖς πρὸ τῶν δειπνῶν
καὶ σπονδῶν προκατεύχεσθαι πάντας. Ὁ δὲ Ἡσίοδος, ἀχθε-

audivimus, Adrianum, divinum illum imperatorem, Pythiam
de Homero consuluisse, id exponemus. Cum enim rex ille in-
terrogaret, qua patria et patre natus fuerit Homerus, nujus-
modi responsum versibus hexametris comprehensum, tulit :

Ignotum me percontaris genus et patriam terram
divini Sirenis : sedes autem Ithacensis est :

Telemachus vero pater, et filia-Nestoris Epicaste [rum.
mater, quæ eum peperit, mortalium longe sapientissimum vi-

2. Quibus omnino fides est adhibenda, et ejus gratia, qui in-
terrogavit, et ejus, qui responsum dedit; præsertim vero cum
ipse poeta avum suum tam magnifice carminibus celebraverit.
Aliqui autem dicunt, antiquiorem eum Hesiodo fuisse; nonnulli
autem juniorem et cognatum. Et hi quidem generis originem
hoc modo deducunt. Ab Apolline, ut dicunt, et Thoosa,
Neptuni filia, genitus erat Linus; a Lino Pierus; a Piero et
Nympha Methone OEagrus; ab OEagro et Calliope Orpheus;
ab Orpheo Ortes; ab eo Harmonides; ab eo Philoterpes; ab eo
Euphemus; ab eo Epiphraides; ab eo Melanopus; ab eo Dius
et Apellæus; a Dio vero et Pycimede, Apollinis filia, Hesiodus
et Perses; a Perse Mæon; a Mæonis vero filia et Melete fluvio,
Homerus.

3. Aliqui autem eos una floruisse dicunt, simulque certasse
Aulide in Bœotia. Homerum enim, cum poema suum, Margi-
tem, composuisset, id canentem urbes circummisit; cum Del-
phos vero advenisset, de patria sua percontatum, quænam es-
set; Pythiam autem respondisse :

Est Ios insula, matris patria, quæ te mortuum
excipiet; sed juvenum ænigma cave.

Eum autem, hoc audito responso, in Ium noluisse proficisci,
sed in illa regione commoratum. Hoc vero tempore Ganyctor
funebres ludos patri suo Amphidamanti, Eubææ regi, insti-
tuens, omnes non robore solum et velocitate, sed sapientia
etiam præcellentes viros, magnis præmiis ad certamen invi-
tabat; illi autem fortuito, ut dicunt, sibi invicem obvii Chal-
cida venerunt, Homerus et Hesiodus. Certaminis autem judi-
ces constituebantur aliqui maxime conspicui e Chalcidensibus
viri, et inter eos Panides, defuncti regis frater; et utroque
poeta admirabiliter certante, Hesiodum tandem hoc modo
vicisse dicunt. In medium enim prodeuntem quæstiones se-
riatim Homero proposuisse, Homerum autem respondisse.
Dicit igitur Hesiodus :

Fili Meletis, Homere, a diis consilia sciens,
age, dic mihi primum, quid optimum sit mortalibus?

HOMERUS.

Initio quidem non nasci mortalibus optimum,
natum vero quam celerrime portas Orci transire.

Secunda vice Hesiodus :

Age, dic mihi et hoc, diis similis Homere, [esse?
quid mortalibus (dum vivunt) optimum existimas in mente

4. Homerus.

Quoties lætitia quidem detineat populum universum,
convivantesque per domum audiant cantorem
sedentes ordine, juxta vero impleantur mensæ
panc et carnibus, vinumque ex cratere hauriens
pincerna adferat et infundat poculis :
hoc quidem mihi pulcherrimum in mente videtur esse.

6. His vero recitatis carminibus, adeo vehementer omnes
Græcos ea admiratos fuisse dicunt, ut exinde aurea carmina
nominarentur; et his etiam temporibus in publicis sacrificiis
pro communi precationis formula ante crenas et libationes

οἷσις ἐπὶ τῇ Ὀμήρου εὐχμερίᾳ, ἐπὶ τὴν τῶν ἀπύρων ὥρμησεν ἐπερώτησιν, καὶ φησι τοῦςδε τοὺς στίχους·

Μοῦσ', ἄγε μοι τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα·
τῶν μὲν μηδὲν αἶειδε, σὺ δ' ἄλλης μνησai ἀοιδῆς.

6. Ὁ δὲ Ὀμηρος, βουλόμενος ἀκολουθῆσαι τὸ ἀπορον λύσαι, φησὶν·

Οὐδέποτε' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναγ' ἵποδες ἵπποι
ἄρματα συτρίψουσιν ἐρίζοντες περὶ νίκης.

7. Καλῶς δὲ καὶ ἐντούτοις ἀπαντήσαντος, ἐπὶ τοὺς ἀμφιβόλους γνώμας ὥρμησεν ὁ Ἡσίοδος, καὶ πλείονας στίχους λέγων ἤξειον καθ' ἓνα ἕκαστον συμφώνως ἀποκρίνασθαι τὸν Ὀμηρον. Ἔστιν οὖν ὁ μὲν πρῶτος Ἡσιόδου, ὁ δὲ ἐξῆς Ὀμήρου, ἐνίοτε δὲ καὶ δύο στίχων τὴν ἐπερώτησιν ποιουμένου τοῦ Ἡσιόδου.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Δεῖπνον ἔπειθ' εἴλοντο βοῶν χρέα κ' αὐχένας ἵππων
ΟΜΗΡΟΣ.

ἔκλυον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμοιο κόρεσθεν.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Καὶ Φρυγες, οἱ πάντων ἀνδρῶν ἐπὶ νηυσὶν ἄριστοι

ΟΜΗΡΟΣ.

ἀνδράσι ληϊστῆρσιν ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἐλέσθαι.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἡρακλῆς ἀπέλυσεν ἀπ' ὤμων καμπύλα τόξα,

ΟΜΗΡΟΣ.

χεροὶ βαλὼν ἰοῖσιν θλων κατὰ φύλα γιγάντων.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Οὗτος ἀνὴρ ἀνδρός τ' ἀγαθοῦ καὶ ἀνάλκιδός ἐστι

ΟΜΗΡΟΣ.

μητρός· ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξί.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἦ τ' ἄρα σοί γε πατὴρ ἐμίγη καὶ πότνια μήτηρ,

ΟΜΗΡΟΣ.

σῶμα τότε σπεύραντε διὰ χρυσέην Ἀροδίτην.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δμῆθη γάμῳ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,

ΟΜΗΡΟΣ.

Καλλιστῶ κατέπεφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο πανήμεροι, οὐδὲν ἔχοντες

ΟΜΗΡΟΣ.

οἴκοθεν· ἀλλὰ παρεῖχεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Δεῖπνον δειπνήσαντες ἐνὶ σποδῷ αἰθαλοέσση

ΟΜΗΡΟΣ.

σύλλεγον ὅστέα λευκὰ βοὸς κατατεθνηῶτος.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

ΟΜΗΡΟΣ.

παιδὸς ὑπερβύμου Σαρπηδόνος ἀντιθέοιο.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἡμεῖς δ' ἀμπεδίον Σιμοέντιον ἔμενοι αὖτις

ΟΜΗΡΟΣ.

usurpentur. Hesiodus autem, Homeri famam ægre ferens, ad intricatas deinde quæstiones pergit, et hos versus recitat :

Musa, age mihi præsentiaque futuraque et præterita :
eorum quidem nihil cane ; tu vero aliæ memento cantilenæ.

6. Homerus vero carmine consequente difficultatem solvere cupiens, dicit :

Numquam circa Iovis tumulum sonipedes equi
currus collident, contententes pro victoria.

7. His igitur pulchre expeditis, ad ambiguas sententias processit Hesiodus, et plures versus recitaturus voluit, ut eorum singulis, alii post alium, Homerus congruenter responderet. Prior igitur est Hesiodi, posterior Homeri, aliquando tamen duobus versibus quæstionem suam proponit Hesiodus.

HESIODUS.

Cœnabant deinde boum carnem, et cervices equorum

HOMERUS.

solvebant sudantes, postquam bello satiati sunt.

HESIODUS.

Et Phryges, qui omnium hominum in navibus optimi sunt,

HOMERUS.

ut per viros prædones in littore cœnam sumant.

HESIODUS.

Hercules solvit ab humeris curvum arcum,

HOMERUS.

manibus jaculans sagittis cunctorum per gentes Gigantum.

HESIODUS.

Hic vir a-patreque bono, et imbelli est

HOMERUS.

matre ; quoniam bellum grave est omnibus feminis.

HESIODUS.

Sane igitur in-te pater mixtus-est et veneranda mater,

HOMERUS.

corpus tunc seminantes per auream Venerem.

HESIODUS.

Sed postquam subjecta-est nuptiis Diana sagittis-gaudens,

HOMERUS.

Callisto interfecit argenteo arcu.

HESIODUS.

Sic illi quidem epulabantur per-totum-diem, nihil habentes

HOMERUS.

domo-petitum ; sed præbuit rex virorum Agamemnon.

HESIODUS.

Cœnam postquam-ceperunt, in cinere ardente

HOMERUS.

collegerunt ossa alba bovis mortui.

HESIODUS.

HOMERUS.

fili magnanimi Sarpedonis divini.

HESIODUS.

Nos vero per-campum Simoisium sedentes hoc-mod

HOMERUS.

HESIODOS.

Ἴομεν ἐκ νηῶν δόδν ἄμφ' ὤμοισιν ἔχοντες

OMHROS.

φάσγανα κωπήεντα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους.

HESIODOS.

Δὴ τότε ἄριστ' ἄριστ' οὐροί χεῖρεςσι θαλάσσης

OMHROS.

ἄσμενοι ἐσσυμένως τε ἀπείρυσαν ὠκύαλον ναῦν.

HESIODOS.

Κολχιδ' ἔπειτ' ἴκοντο, καὶ Αἰήτην βασιλῆα

OMHROS.

φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ἀνέστιον ἢ δ' ἀθέμιστον.

HESIODOS.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τε καὶ ἔκπιον, οἶδμα θαλάσσης

OMHROS.

ποντοπορεῖν ἡμελλον εὐσέλμων ἐπὶ νηῶν.

HESIODOS.

Τοῖσιν δ' Ἀτρείδης μεγάλ' εὐχετο πᾶσιν δλέσθαι
μηδέποτε' ἐν πόντῳ καὶ φωνήσας ἔπος ἠΐδα·

OMHROS.

Ἡσθίετ', ὦ ξεῖνοι, καὶ πίνετε. Μηδέ τις ὑμέων
οἴκαδε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
πημανθείς· ἀλλ' αὖτις ἀπήμονες οἴκαδ' ἴκοισθε.8. Πρὸς ταῦτα δὲ πάντα τοῦ Ὀμήρου καλῶς ἀπαντήσαντος,
πάλιν φησὶν ὁ Ἡσίοδος·Τοῦτό τι δὴ μοι μοῦνον ἐειρομένῳ κατάλεξον,
πόσσοι ἄμ' Ἀτρείδῃσιν ἐς Δίον ἦλθον Ἀχαιοί;9. Ὁ δὲ Ὀμηρος διὰ λογιστικοῦ προβλήματος ἀποκρίνεται
οὕτως·Πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἐσχάραι· ἐν δὲ ἐκάστη
πεντήκοντ' ὀβελοί, περὶ δὲ κρέα πενήκοντα·
τρὶς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἐν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί.10. Τοῦτο δὲ εὐρίσκεται πλῆθος ἀπιστον· τῶν γὰρ ἐσχαρῶν οὐ-
σῶν ν', ὀβελίσκοι γίνονται πεντακόσιοι καὶ χιλιάδες β', κρεῶν
δὲ δεκαδύο μυριάδες, πεντακισχίλιοι [τετρακόσιοι καὶ πενή-
κοντα.] Κατὰ πάντα δὲ τοῦ Ὀμήρου ὑπερτεροῦντος, φθονῶν ὁ
Ἡσίοδος ἀρχεται πάλιν·Ἰὲ Μελητος Ὀμηρ', εἶπερ τιμῶσί σε Μοῦσαι,
ὥς λόγος, ὑψίστοις Διὸς μεγάλοις θύγατρεις,
λέξον, μέτρον ἐναρμόζων, ὃ τι δὴ ὀνητοῖσι
κάλλιστόν τε καὶ ἐχθιστόν· ποθέω γὰρ ἀκοῦσαι.

11. Ὁ δὲ φησὶ·

Ἡσίοδ', ἐχγόνε Δίου, ἐκόντα με ταῦτα κελεύεις
εἰπεῖν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα σοι πρόφρων ἀγορεύσω.
Κάλλιστον μὲν τῶν ἀγαθῶν ἔσται μέτρον εἶναι
αὐτὸν ἑαυτῷ· τῶν δὲ κακῶν ἐχθιστόν ἀπάντων
εὖνουν εἶναι ἑαυτῷ ἀεὶ χρόνον ἐς τὸν ἅπαντα.
Ἄλλο δὲ πᾶν, ὃ τι τῷ θυμῷ φίλον ἔστιν, ἐρώτα.

HESIODOS.

Πῶς ἂν ἀριστ' οἰκοῖντο πόλεις, καὶ ἐν ἡθεσι ποίους;

OMHROS.

Εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τῶν αἰσχροῦν θέλοισιν·
οἱ δ' ἀγαθοὶ τιμῶντο, δίκη δ' ἀδίκουσιν ἐπέη·

HESIODUS.

Profecti-sumus ex navibus viam, circa humeros habentes

HOMERUS.

enses capulis-aptatos et spicula longa.

HESIODUS.

Iam tuuc primarii juvenes manibus de-mari

HOMERUS.

libentes et propere detraxerunt velocem navem.

HESIODUS.

Colchida deinde profecti-sunt, et Aetern regem

HOMERUS.

fugerunt, quoniam noverunt eum inhospitalem atque inju- [stum.

HESIODUS.

Sed postquam libarunt et biberunt, fluctus maris

HOMERUS.

transituri erant bene-transtis-aptatis in navibus.

HESIODUS.

Illis autem Atrides magnopere precatus-est omnibus, ut pe- [rissent
numquam in ponto; et dicens verbum locutus-est :

HOMERUS.

Edite, o hospites, et bibite; neque quis vestrum
domum redeat caram in patriam terram,
læsus; sed rursus illæsi domum revertamini.8. Ad hæc autem omnia pulchre Homero respondente, rur-
sus dixit Hesiodus :Hoc igitur mihi solum percontanti narres :
quot cum Atridis Trojam venerunt Achivi?

9. Homerus vero per arithmeticum problema ita respondit ;

Quinquaginta erant ignis foci; in singulis vero
quinquaginta obeli; circum eos vero carnes quinquaginta :
ter autem trecenti circa singulas carnes erant Achivi.10. Hic autem incredibilis invenitur numerus; cum enim
quinquaginta sint foci, obeli sunt quingenti et bis mille; carnes
centies vicies quinquies mille, [quadringentæ et quinquaginta.]
In his autem omnibus cum Homerus superior evaderet, Hesio-
dus invidia stimulatus rursus incipit :Fili Meletis, Homere, siquidem honorant te Musæ,
ut fertur, summi Jovis magni filiar,
dicas, metricis-numeris adaptans, quid jam mortalibus
pulcherrimumque et maxime invisum; cupio enim audire.

11. Homerus autem dicit :

Hesiode, fili Dii, haud-invium me hæc jubes
dicere; sed ego valde tibi promptus narrabo.
Pulcherrimum quidem bonorum erit mensuram esse
se sibi, malorum autem maxime-odiosum omnium,
benevolum esse sibi semper tempus in perpetuum : [tare.
aliud autem omne, quodcumque animo gratum-est, percon-

HESIODUS.

Quomodo optime habitentur civitates, et quibusnam mori-

HOMERUS.

Si lucrum-facere ex turpibus rebus nolint;
boni autem honorentur pornaque injustis adsit,

ἀλγεσθαι δὲ θεοῖσι· τὸ πάντων ἐστὶν ἄμεινον.

HESIODUS.

Εν δ' ἐλαχίστῳ ἄριστον ἔχειν σ' ὅ τι φύεται εἰπεῖν;

OMHROS.

Ὡς μὲν ἐμῇ γνώμῃ, φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.

HESIODUS.

Ἢ δὲ δικαιοσύνη τε καὶ ἀνδρείη δύναται τί;

OMHROS.

Κοινὰς ὠφελίας ἰδίοις μόχοις πορίζειν.

HESIODUS.

Τῆς σοφίης δὲ τί τέκμαρ ἐπ' ἀνθρώποις πέφυκεν;

OMHROS.

Γιγνώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, καὶ ὅτ' ἄμ' ἔπεται.

HESIODUS.

Πιστεῦσαι δὲ βροτοῖς ποῖον γρῆος ἄξιόν ἐστιν;

OMHROS.

Οἷς αὐτὸς κίνδυνος ἐπὶ πραχθεῖσιν ἔπεται.

HESIODUS.

Ἢ δ' εὐδαιμονίῃ τί ποτ' ἀνθρώποις καλεῖται;

OMHROS.

Λυπηθέντ' ἐλάχιστα θανεῖν, ἡσθέντα τε πλεῖστα.

12. Τῇ θέντων δὲ καὶ τούτων, οἱ μὲν Ἕλληνες πάντες τὸν Ὀμή-
ων ἐκέλευον στεφανοῦν· ὁ δὲ βασιλεὺς Πανίδης ἐκέλευσεν ἑκα-
στον τὸ κάλλιστον ἐκ τῶν ἰδίων ποιημάτων εἰπεῖν. Ἡσίοδος οὖν
ἔρη πρῶτος·

Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἄρχεσθ' ἄμνητοῦ, ἀρότοιο τε δυσσομενάων·
αἱ δὲ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα
κεκρύφαται, αὐτὶς δὲ, περιπλομένου ἐνιαυτοῦ,
φαίνονται, ταπρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος· οἱ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάουσ', οἱ τ' ἄγχεα βησσήεντα,
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπρωθι, πύονα γῶρον
ναίουσιν. Γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βωτεινῶν
γυμνὸν τ' ἁμάαν, ὅταν ὥρια πάντα πέλωνται.

13. Μετ' ὃν Ὀμηρος·

Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δαιοὺς ἵσαντο φάλαγγες
καρτεραί, ἃς οὐτ' ἄν κεν Ἀρης δνόςαιτο μετελθὼν,
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος. Οἱ γὰρ ἄριστοι
κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἔμιμον,
φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκει προθελόμενῳ,
ἄσπερ ἄσπερ ἄσπερ ἔρειδε, κόρυς κόρυι, ἀνέρα δ' ἀνῆρ.
Ψαῦον δ' ἱππόχομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
Ἐφριξεν δὲ μάχῃ φηισίμβροτος ἐγγείησι
μακράς, ἃς εἶχον ταμείχρους. Ὅσσε δ' ἄμερδεν
αὐγὴ χαλκείη, κορύθων ἅπο λαμπομενάων,
θωρήκων τε νεοσμῆκτων, σακέων τε φεινῶν
ἐργομένων ἁμυδῆς. Μάλα κεν θραρυκάρδιος εἴη
ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.

14. Θαυμάσαντες δὲ καὶ ἐν τούτῳ τὸν Ὀμήρον οἱ Ἕλληνες
ἐπώνουν, ὡς παρὰ τὸ προσήκον γεγονότων τῶν ἐπῶν, καὶ ἐκέ-
λευον δίδόναι τὴν νίκην. Ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν Ἡσίοδον ἐστεφανώ-

precari autem diis : id omnium est optimum.

HESIODUS.

In re-minima optimum, habesne, quid generetur, dicere?

HOMERUS.

Mea quidem sententia, animi boni in corporibus hominum.

HESIODUS.

At justitiaque et fortitudo quid potest?

HOMERUS.

Publicam utilitatem privatis laboribus promovere.

HESIODUS.

Sapientiae vero quid indicium inter homines est?

HOMERUS.

Intelligere praesentia recte, opportunitatem vero sequi.

HESIODUS.

Credere vero hominibus quale negotium par est?

HOMERUS.

Ea, quae ipsum periculum transacta sequatur.

HESIODUS.

Felicitas autem quid in hominibus vocatur?

HOMERUS.

Dolentem minime, mori, gaudentem vero maxime.

12. Cum autem et haec dicta essent, Graeci omnes Homerum
coronari jusserunt : jussit autem rex Panides utrumque poe-
matum suorum pulcherrimam aliquam partem recitare. He-
siodus igitur primus dixit :

Pleiadibus Atlante-natis exorientibus

Incipe messem, arationem vero occidentibus :

hae quidem noctesque et dies quadraginta

latent : rursum vero revoluta anno

apparent, primum ut-acuitur ferrum.

Haec utique arborum est lex, et iis, qui mare

prope habitant, et iis, qui valles flexuosas,

mari fluctuante procul, pinguem regionem

incolunt : nudus serito, nudusque arato ;

nudusque metito, cum tempestiva omnia fiant.

13. Post quem Homerus :

Circum autem Ajaces duos stabant phalanges

firmæ, quas neque Mars vituperasset interveniens,

neque Minerva populorum-concitatrix : illi enim prae-
stantissimi] delecti Trojanosque et Hectorem divum manebant,

addensantes hastam hastæ, scutum scuto valido :

clypeus igitur clypeum fulciebat, galea galeam, virumque

vir :] seque invicem attingebant comantes galeæ splendidis

conis] nutantium, adeo densi steterunt inter-se.

Horruit autem pugna mortalibus-exitiosa hastis

longis, quas tenebant incidentes-corpora : oculosque perstrin-

gebat] splendor æreus galeis a lucentibus,

thoracibusque recens-extersis, scutisque fulgentibus,

congregientium in-unum : valde audax-animo esset,

qui tunc gavisus-esset videns laborem neque tristatus-esset.

14. Graeci autem et in hoc Homerum admirati laudarunt,

quod pulchriora, quam expectare fas erat, carmina composuis-

set, ideoque eum victorem prædicari jusserunt : rex autem

Hesiodum coronavit, dicens, æquum esse, ut ille, qui ad agri-

σεν εἰπὼν δίκαιον εἶναι τὸν ἐπὶ γεωργίαν καὶ εἰρήνῃν προκαλούμενον νικᾶν, οὐ τὸν πολέμου καὶ σφαγᾶς διεξιόντα. Τῆς μὲν οὖν νίκης οὕτω φασὶ τυχεῖν τὸν Ἡσίοδον· καὶ λαβόντα τρίποδα χαλκοῦν ἀναθεῖναι ταῖς Μούσαις, ἐπιγράφαντα·

Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν,
ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

15. Τοῦ δὲ ἀγῶνος διαλυθέντος διέπλευσεν ὁ Ἡσίοδος εἰς Δελφούς χρησόμενος, καὶ τῆς νίκης ἀπαρχὰς τῷ θεῷ ἀναθήσων. Προσερχομένου δὲ αὐτοῦ τῷ ναῷ, ἔνθεον γενομένην τὴν προφητὴν φασιν εἰπεῖν·

Ὀλβιος οὗτος ἀνὴρ δὲ ἐμὸν δόμον ἀμφιπολεύει,
Ἡσίοδος, Μούσῃσι τετιμένος ἀθανάτησι·
τοῦ δ' ἤτοι κλέος ἔσται ὅσῃν ἐπικίδναται ἡώς.
Ἀλλὰ Διὸς πεφύλαξο Νεμείου κάλλιμον ἄλσος·
κεῖθι δέ τοι θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἔστί.

16. Ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀκούσας τοῦ χρησμοῦ, τῆς Πελοποννήσου μὲν ἀνεχώρει, νομίσας τὴν ἐκεῖ Νεμέαν τὸν θεὸν λέγειν· εἰς δὲ Οἰνόνῃ τῆς Λοκρίδος ἔλθων καταλύει παρὰ Ἀμφιφάνει καὶ Γανύκτορι τοῖς Φηγέως παισίν, ἀγνοήσας τὸ μαντεῖον. Ὁ γὰρ τόπος οὗτος ἐκκαλεῖτο Διὸς Νεμείου ἱερόν. Διατριβῆς δ' αὐτῷ πλείονος γενομένης ἐν τοῖς Οἰνώσιν, ὑπονοήσαντες οἱ νεανίσκοι τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν μοιχεύειν τὸν Ἡσίοδον, ἀποκτείναντες εἰς τὸ μεταξὺ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πέλαγος κατεπόντισαν. Τοῦ δὲ νεκροῦ τριταίου πρὸς τὴν γῆν ὑπὸ δελφίνων προσεγεχθέντος, ἑορτῆς τινος ἐπιχωρίου παρ' αὐτοῖς οὗσης Ἀριαδνείας, πάντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ἔδραμον· καὶ τὸ σῶμα γνωρίσαντες, ἐκεῖνο μὲν πενήσαντες ἔθαψαν, τοὺς δὲ φονεῖς ἀνεζήτουν. Οἱ δὲ φοβηθέντες τὴν τῶν πολιτῶν ὀργὴν, κατασπάσαντες ἀλιευτικὸν σκάφος διέπλευσαν εἰς Κρήτην· οὗς κατὰ μέσον τὸν πλοῦν ὁ Ζεὺς κεραυνώσας κατεπόντωσεν, ὥς φησιν Ἀλκιδάμας ἐν Μουσειῷ. Ἐρατοσθένης δὲ φησιν ἐν Ἐννηπόδῳ Κτίμενον καὶ Ἀντίφον τοὺς Γανύκτορος ἐπὶ τῇ προειρημένῃ αἰτίᾳ ἀνελθόντας σφαγίσσθηναι θεσμοῖς ξενίους ὑπὸ Εὐρυκλέους τοῦ μάντεως. Τὴν μέντοι παρθένον, τὴν ἀδελφὴν τῶν προειρημένων, μετὰ τὴν φωρὰν ἑαυτὴν ἀναρτῆσαι· φθαρῆναι δὲ ὑπὸ τινος ξένου, συνόδου τοῦ Ἡσίοδου, Δημῶδους ὄνομα· ὃν καὶ αὐτὸν ἀναρτῆθαι ὑπὸ τῶν αὐτῶν φησιν. Ὑστερον δὲ Ὀρχομένιοι κατὰ χησμὸν μετενεγκάντες αὐτὸν παρ' αὐτοῖς ἔθαψαν, καὶ ἐπέγραψαν ἐπὶ τῷ τάφῳ·

Ἀσκηρὴ μὲν πατρίς πολυλήϊος· ἀλλὰ θανόντος
ὀστέα πληξίππων γῇ Μινυᾶς κατέχει
Ἡσιόδου, τοῦ πλείστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἔστιν
ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασιάνῳ σαφίης.

17. Καὶ περὶ μὲν Ἡσίοδου τοσαῦτα· ὁ δὲ Ὅμηρος ἀποτυχὼν τῆς νίκης περιερχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα, πρῶτον μὲν τὴν Θηβαίδα, ἔπη ζ, ἧς ἡ ἀρχή·

Ἄργος αἶεδε, θεὰ, πολυδίψιον, ἔνθεν ἄνακτες·

εἶτα Ἐπιγόνους, ἔπη ζ, ὧν ἡ ἀρχή·

Νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι.

18. Φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὅμηρον εἶναι. Ἀκούσαντες δὲ τῶν ἐπῶν οἱ Μίδα τοῦ βασιλέως παῖδες, Ξάνθος καὶ Γόργος, παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἐπιγράμμα ποιῆσαι ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἐφ' οὗ ἦν παρθένος χαλκῇ τὸν Μίδου θάνατον οἰκτιζομένη. Καὶ ποιεῖ οὕτως·

Χαλκῇ παρθένος εἰμὶ, Μίδου δ' ἐπὶ σήματος ἤμαι.
Ἔστ' ἂν ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη,
καὶ ποταμοὶ πληθῶσι, περικλύζῃ δὲ θάλασσα,
ἡέλιος ἀνιὼν φαίνῃ λαμπρὰ τε σελήνη,
αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ
σημανέω παριοῦσι, Μίδης δ' ἐτι τῇδε τέλαπται.

culturam et pacem adhortaretur, victoriam reportaret, non ille, qui bella et cedes narraret. Victoriam igitur hoc modo assecutum fuisse Hesiodum dicunt; tripodemque æreum, quem premio acceperat, Musis consecrasset, hac prius inscriptione notatum :

Hesiodus Musis Heliconiadicibus hunc consecravit,
cantu quum vicisset Chalcide divinum Homerum.

15. Certamine igitur dimisso, Hesiodus Delphos navigavit, oraculum ibidem consulturus, et victoria suæ primitias Deo consecraturus. Cum vero templum ingrederetur, deo repletam prophetissam hoc modo cecinisse dicunt :

Felix ille vir, qui circa meam domum versatur,
Hesiodus, Musis honoratus immortalibus :
ejus certe gloria erit, quocumque dispergitur aurora.
Sed Jovis cave Nemei pulchrum lucum ;
ibi enim tibi mortis exitus destinatus est.

16. Hesiodus autem, audito oraculo, a Peloponneso discessit, putans illam, quæ in illa erat regione, Nemeam deum significare. OEnoen vero in Locride adveniens, apud Amphiphanem et Ganactorem, Phægi filios, diversatur, vaticinii sane Ignarus ; omnis enim illa regio Jovi Nemeo consecrata erat. Cum autem diutius apud OEnoenses commoratus esset, suspicati adolescentēs Hesiodum sorori suæ stuprum intulisse, eum interfecerunt, marique, quod Eubæam et Locridem interjacet, submerse-runt. Cum vero tertio post die cadaver ad terram delphinēs detulissent, quo tempore festum solenne in honorem Ariadnæ celebrabatur, omnes ad litus decurrerunt, agnitoque corpore, illud quidem lugentes sepelierunt, interfectores autem exquisi-verunt ; qui sane civium suorum iram pertimescentes, cymba piscatoria raptim comparata, ad Cretam navigarunt. Eos autem in ipso itinere fulmine percussos Jupiter submersit, ut narrat Alcidas in Museo. Eratosthenes autem dicit in Enepedo Cti-menium et Antiphum, Ganactore filios, ob illud, quod diximus, crimen, cum redissent, ab Eurycle haruspice, ut leges hos-pitales exigunt, morte multatos fuisse. Virginem quidem, horum hominum sororem, post violatæ pudicitie injuriam, semet suspendisse ; corruptam vero fuisse ab hospite quodam, qui Hesiodo comes itineris fuerat, nomine Demode, quem et ipsum ab illis interfectum narrat. Postremo vero Orchomeni, oraculo moniti, corpus ad se translatus sepelierunt, et hanc inscriptionem tumulo imposuerunt :

Ascre quidem patria dives-segetum ; sed mortui
ossa equos-concitantium terra Minyarum detinet
Hesiodi, cujus plurima inter homines gloria est,
hominibus judicantibus in tentamine sapientie.

17. Hæc vero de Hesiodo. Homerus autem post amissam vi-ctoriam circumerrans recitabat poemata ; primum quidem The-baida, septies mille versus, quæ sic incipit :

Argos cane, dea, siticulosum, ubi reges ;

deinde Epigonos, totidem versus, quorum initium :

Nunc autem a recentioribus initium-faciamus, Musæ.

18. Dicunt enim nonnulli et hos Homeri esse. Auditis autem carminibus Xanthus et Gorgus, Midæ filii, rogant eum, ut epi-gramma, patris sui sepulchro inscribendum, componeret. Sepulchro autem imposita erat imago virginis ænea, Midæ mor-tem deffentis. Epitaphium igitur, quod sequitur, componit :

Ænea virgo sum, Midæque in monumento sedeo :
dum undaque fluit, et arbores altæ florent,
et fluvii tument, inundatque mare,
sol exoriens lucet splendidaque luna ;
hic manens deplorato super tumulo
narro prætereuntibus, Midas quod hic sepultus est.

19. Λαβὼν δὲ παρ' αὐτῶν φιάλην ἀργυρᾶν ἀνατίθῃσιν ἐν Δελφοῖς τῷ Ἀπόλλωνι, ἐπιγράψας·

Φοῖβε ἄναξ, δῶρον τόδ' Ὀμηρος καλὸν ἔδωκα
σῇσιν ἐπιφροσύναις· σὺ δέ μοι κλέος αἰὲν δπάζοις·

20. Μετὰ δὲ ταῦτα ποιεῖ τὴν Ὀδύσειαν ἐπὶ μῦθ' ὡς πεποιηκώς ἦδη τὴν Ἰλιάδα ἐπὶ μὲν. Παραγενόμενος δὲ ἐκείθεν εἰς Ἀθήνας, αὐτὸν ξενισθῆναι φασὶ παρὰ Μένοντι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀθηναίων. Ἐν δὲ τῷ βουλευτηρίῳ φύχους ὄντος, καὶ πυρὸς καίον- μένου, σχεδιάσαι λέγεται τοὺςδε τοὺς στίχους·

Ἀνὴρ δὲ μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόλῃος·
ἵπποι δ' αὖ πεδίου κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης·
λαὸς δ' εἰν ἀγορῇσι καθήμενος εἰσοράσθαι.
Λιθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι
ἡματι χειμερίῳ, ὁπότεν νύφῃσι Κρονίων.

21. Ἐκείθεν δὲ παραγενόμενος εἰς Κόρινθον, ἐρραψώδει τὰ ποιήματα. Τιμηθεὶς δὲ μεγάλως παραγίγνεται εἰς Ἄργος· καὶ λέγει ἐκ τῆς Ἰλιάδος τὰ ἐπὶ τάδε·

Οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθάν τε τειχιόεσσαν,
Ἑρμιόνην τ' Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροίζην, Ἡϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον,
νῆσόν τ' Αἰγίνα Μάσητά τε, κοῦροι Ἀχαιῶν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τυδείδης, οὗ πατὴρ ἔχων μένος Οἰνείδαο,
καὶ Σθέnelος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός.
Τοῖσι δ' αἶμ' Εὐρύπυλος τρίτατος χίεν, ἰσόθεος φῶς,
Μηχιστέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἀνακτος.
Ἐκ πάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
Τοῖσι δ' αἶμ' ὀδῶνκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο·
ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμενες ἐστιχόωντο
Ἄργεῖοι λινοθύρηκες, κέντρα πτολέμοιο.

22. Τῶν δὲ Ἀργείων οἱ προεστηκότες, ὑπερβολῇ χαρέντες ἐπὶ τῷ ἐγκωμιάζεσθαι τὸ γένος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐνδοξοτάτου τῶν ποιητῶν, αὐτὸν μὲν πολυτελέσι δωρεαῖς ἐτίμησαν, εἰκόνα δὲ χαλκῇν ἀναστήσαντες, ἐψηφίσαντο θυσίαν ἐπιτελεῖν Ὀμήρῳ κατ' ἡμέραν καὶ κατὰ μῆνα καὶ κατ' ἐνιαυτὸν, ἄλλην δὲ θυσίαν πενταετηρίδα ἐς Χίον ἀποστέλλειν. Ἐπιγράφουσι δὲ ἐπὶ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ·

Θεῖος Ὀμηρος δδ' ἐστίν, δς Ἑλλάδα τὴν μεγάλαυχον
πᾶσαν ἐκόσμησεν καλλιπεῖ σοφίῃ,
ἔσοχα δ' Ἀργείους, οἱ τὴν θεοτειχέα Τροίην
ῥεῖψαν ποινὴν ἡὔχομου Ἑλένης.
Οὗ χάριν ἔστησεν ὁῖμος μεγαλόπολις αὐτὸν
ἐνθάδε καὶ τιμαῖς ἀμφέπει ἀθανάτων.

23. Ἐνδιατρίψας δὲ τῇ πόλει χρόνον τινὰ διέπλευσεν εἰς Δῆλον εἰς τὴν πανηγυρίν. Καὶ σταθεὶς ἐπὶ τὸν κερατινὸν βωμὸν λέγει ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα, οὗ ἡ ἀρχή·

Μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπολλωνος ἐκάτοιο.

24. Ῥηθέντος δὲ τοῦ ὕμνου, οἱ μὲν Ἴωνες πόλιν αὐτὸν κοινὸν ἐποίησαντο, Ἀῆλιοι δὲ γράψαντες τὰ ἐπὶ εἰς λεύκωμα ἀνέθηκαν ἐν τῇ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῇ. Τῆς δὲ πανηγύρεως λυθείσης, ὁ ποιητὴς εἰς Ἴον ἐπλευσε πρὸς Κρεώφυλον, κάκει χρόνον διέτριβεν, πρεσβύτης ὢν ἤδη. Ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης καθήμενος, παίδων τινῶν ἀπ' Ἀλκιδίας ἐρχομένων, ὡς φασί, πυθόμενος·

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας θηρήτορες, ἧ ῥ' ἔχομεν τι;
ἐπόντων δὲ ἐκείνων·

19. Donatus autem ab his phiala argentea, cum Apollini Delphico consecrat, hac prius inscriptione imposita :

Phæbe rex, donum hoc Homerus pulchrum dedi
tuæ sapientiæ; tu autem mihi gloriam semper præbeas.

20. Post hæc autem componit Odysseam, 12500 versus, composita prius Iliade 10005 versuum. Inde vero Athenas profectum a Medonte, Atheniensium rege, hospitio acceptum dicunt. In curia vero, cum frigida esset tempestas, et ignis accensus esset, hos versus ex tempore recitasse dicitur :

Viri quidem corona liberi, turres vero urbis;
equi autem rursus campi decus, naves vero maris;
populus autem in concionibus sedens conspicuus.
Ardente autem igne augustior domus videtur
die hiberno, cum nivem-demittat Saturnius.

21. Inde Corinthum profectus, rhapsodias canebat, magnisque honoribus affectus, Argos migrat, ibique ex Iliade hos versus recitat :

Qui vero Argosque tenebant Tirynthaque bene-munitam,
Hermionenque Asinenque, profundum sinum habentes;
Troæna Eionasque et vitibus-consitam Epidaurum,
insulamque Eginam, Masetaque, juvenes Achivorum :
his porro præerat voce insignis Diomedes,
Tydides, sui patris habens vim CEnidæ,
et Sthenelus, Capanei inclyti dilectus filius.

Cum-his vero una Eurypylus tertius ibat, similis-deo vir,
Mecistei filius Talaionidæ regis.

Universis autem præerat voce-excellens Diomedes.
Hos vero simul octoginta nigræ naves sequebantur :
in iis autem viri belli periti ordine-incedebant,
Argivi lineis-thoracibus, stimuli belli.

22. Argivorum vero procures, supra modum gaudentes encomio, quod genti suæ poeta celeberrimus tribuerit, pretiosis eum donis honorarunt erectaque statua ænea decreverunt, ut diurnum, menstruum et annum sacrificium Homero fieret, aliudque insuper sacrificium quinto quoque anno Chlum mitteretur; statuæ autem ejus hanc imponunt inscriptionem :

Divinus Homerus hic est, qui Hellada magnanimam
totam honestavit suaviloqua sapientia;
præcipue vero Argivos, qui a-diis-ædificatam Trojam
diruerunt in-pœnam pulchricomæ Helenæ.
Cujus gratia statuit populus magnæ urbis eum
hic, et honoribus colit immortalium.

23. In hac autem urbe aliquantisper commoratus ad Delum navigavit, ut conventui publico interesset, et altari e cornibus exstructo insistent, recitat hymnum in Apollinem, qui sic incipit :

Memor-ero, neque obliviscar Apollinis longe-jaculantis.

24. Recitato autem hymno eum quidem Iones civitate sua donarunt, Delii vero carmina, tabulæ albæ inscripta, in Dianæ templum retulerunt. Dimisso vero conventu, poeta ad Ion navigavit, ad Creophylum; ibique aliquantisper commoratus est, cum jam senex esset. Cum vero juxta mare consedisset, adolescentes quosdam a piscatu redeuntes fertur interrogasse.

Viri ex Arcadia piscatores, num habemus aliquid?
Illis autem dicentibus·

Ὅσσ' ἔλομεν λιπόμεσθα, δὲ οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα,
ὡ νοήσας τὸ λεχθὲν, ἤρετο αὐτοὺς ὅ τι λέγοιεν. Οἱ δὲ φασιν ἐν
ἀλίσκῃ μὲν ἀγρεύσαι μὴδὲν, ἐφθείρισθαι δὲ, καὶ τῶν φθειρῶν
οὐς ἔλαβον καταλιπεῖν· οὐς δὲ οὐκ ἔλαβον ἐν τοῖς ἱματίοις φέ-
ρειν. Ἀναμνησθεὶς δὲ τοῦ μαντείου, ὅτι τὸ τέλος αὐτοῦ ἦκει
τοῦ βίου, ποιεῖ τὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα. Ἀναχωρῶν δὲ
ἐκεῖθεν, ὄντος πλησὺ ὀλισθῶν καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν πλευράν, τρι-
ταῖος, ὥς φασι, τελευτᾷ. Καὶ ἐτάφη ἐν Ἰφ. Ἔστι δὲ τὸ ἐπί-
γραμμα τόδε·

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

Quæ cepimus, reliquimus; quæ non cepimus, auferimus;

responsum non intelligens, percontatus est eos, quid dicerent.
Illi autem responderunt, in piscatione quidem se nihil cepisse;
sed pediculos venatos fuisse, eorumque quos ceperant, reli-
quisse, quos vero non ceperant, jam in vestibus ferre. Recor-
datus igitur vaticinii, vitæque finem sibi jam instare intelli-
gens, sepulchri inscriptionem componit; inde vero receden-
tem, lutulento solo, lapsum, et in latus concidentem, tertio
post die mortuum esse dicunt, et in Io sepultum. Epigramma
autem hoc est :

Hic sacrum caput terra obtegit,
virorum heroum præconem, divinum Homerum.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

Nulla præposita litera numeri in *Theogonia* quærendi sunt; *O. opera et dies*, *S. scutum Herculis* significat; numeri romani ad *fragmenta* remittunt.

A.

Ἀθανῆς, ἰδος, ἡ, priscum Eubœæ insulæ nomen, III.
Ἀγαμέμνων, ονος, Plisthenis et Cleollæ f., Mycenensis, LXXXVII; vid. Ἀτρεΐδαι.
Ἀγανῆ, 1) Nereidum una, 246. 2) Cadmi et Harmoniæ filia, καλλιπάρης, 976.
Ἀγήνωρ, ορος, pater Demodoces, XXXIX; Phœnicis, LVIII.
Ἀγλαΐη, Gratiarum una, 909, Vulcani uxor, 916.
Ἀγριος, Ulixis et Circes f., 1013, Tyrrhenorum rex, 1016.
Ἀγχίστης, ου, Æneæ pater e Venere, ἔρω, 1009.
Ἀδμήτη, Oceanitidum una, 349.
Ἀδμητος, rex, cuius greges Apollo pascebat, LXXXI.
Ἀδωνις, ἰδος, f. Phœnicis et Amphesibœæ, CXCVI.
Ἀέθλιος, Jovis f., pater Endymionis e Calyce, CXLIV.
Ἀελλῶ, οὐς, Harpyiarum altera, 267.
Ἀθάμας, αντος, Æoli f., XXIII.
Ἀθῆναι, ἄων, αἱ, Athenæ urbs, ἱεραὶ, LXXVIII.
Ἀθηναΐη, 318; S. 126, 443; O. 430; XXX. Vid. Ἀθήνη.
Ἀθήνη et Ἀθηναΐη, Minerva, 13; nata ex capite Jovis, 924, qui Μητρίν, quum eam paritura esset, devoraverat, 888, 895; quomodo Jovis jussu (O. 65) Pandoram exornaverit, 573, seqq. 587; O. 62, 67; Herculem thorace donavit, S. 126; qualis in Herculis scuto representata, S. 197, seqq.; Herculem et Iolaum de certamine cum Cycno ac Marte ineundo præmonet, S. 325, seqq.; Marti suadet, ne cum Hercule pugnet, S. 443, seqq.; Herculi cum Marte pugnanti opem ferit, S. 455; post Martis et Herculis certamen in Olympum redit, S. 470; Periclymenum ab Hercule interfici jubet, XXX. Epitheta: ἀγελείη, 318; γλαυκῶπις, 13, 573, 888; S. 325, 343, 455, 470; O. 72; κόρη Διός, 13; S. 126; Διὸς θυγάτηρ, S. 197; δια θεῶων, S. 338.
Ἀθηναίης δμῶος, faber lignarius vocatur, O. 430.
Αἰακίδης, ου, Æaci f., Peleus, XLVI; οἱ Αἰακίδαι, robore insignes, CLXIII, bello gaudentes, CLXIV.
Αἰακός, Phoci pater e Psamathe Nereide, 1005. LXIV.
Αἶας, αντος, 1) Telamonius, unde nomen traxerit, CXV. 2) Ilei (Oilei) f. XLVIII.
Αἰγαῖος, adj. 1) Αἰγαῖον ὄρος, Idæus mons Crète insulæ, in quo Rhea Jovem abscondit, πεπνυκασμένον, ὕλην, 484. 2) Αἰγαῖον πεδῖον, campus Ægæus, prope Cirrham urbem situs, unde nomen traverit, CXXXV.
Αἰγεΐδης, ου, Ἀγεῖ f., Theseus, S. 182.
Αἰγλή, 1) Panopei filia, a Theseo amata, LXXXV, et in matrimonium ducta, LXXXVI. 2) Heliadum una, CIV.
Αἰδῆς, σο, s. εω et Αἰδωνεύς, ἦρος et Αἶς, ἰδος, Pluto, Rheæ et Saturni f., 455. Proserpinam rapuit, 913,

cum qua in Tartaro habitat, 768, 774. Epitheta: ἱρθιμος, 455, 768, 774, κρυερός, O. 158; Ζεὺς χθόνιος, O. 465; θεὸς χθόνιος, 767; ἐνέροισι κατατρεμένοισιν ἀνάσσων, 850. Αἰδῶς κυνέη, quacum Perseus in Herculis clypeo representatus, S. 227. Αἰδῶς εἰσω, S. 151, et Αἰδῶσδε, S. 254; δῶμος κρυεροῦ Αἰδῶ, O. 158; Αἰδῶ κύνων, Cerberus, 311.
Αἰδωνεύς, ἦρος, 913; vid. Αἰδῆς.
Αἰδῶς, οὐς, Pietas, cum Nemese e terra aufugit, O. 197, seqq.
Αἰήτης, σο et εω, Colchorum rex, Solis et Perseidis f., Circes frater, βασιλεὺς, 956; ex Idyia pater Medææ, 957, seqq., 992, διοστρεφῆς βασιλεὺς; pater Jophossæ, LXII; ad eum Phrixus venit, I; ejus filiam, Medeam, Jaso Iolcum duxit, 994.
Αἰθερίη, una Heliadum, CIV.
Αἰθῆρ, ἔρος, Erebi Noctisque f., Diei frater, 124, sq.; pater Broti ex Himera (Die), CLXXII.
Αἰθίοπες, οἱ, quorum rex Memnon, 985. CXXXII.
Αἰθών, cognomen Erysichthoni unde inditum sit, CCXII.
Αἰνείας, σο, Veneris et Anchisæ f., 1008.
Αἰνῆσιος, Jupiter cognominatus ex Æno, monte Cephaloniæ, CLI.
Αἰολίς, ἰδος, adj. fem. Æolia, Κύμη, O. 636.
Αἰολίδαι, οἱ, Æoli filii, recensentur, XXIII.
Αἰολος, Hellenis f., XXIII; pater complurium filiorum, qui recensentur *ibid.*
Αἰπυτος, pater Tlesenoris et Perithoi, CLXXVI.
Αἶς, ἰδος, S. 151, 227, 254; vid. Αἰδῆς.
Αἰσηπος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 342.
Αἰσωνίδης, ου, Æsonis f., Jaso, 993, 999.
Αἰσων, ονος, Jasonis pater e Polymela, LXXXIII, CLXXXI.
Αἶτνη, mons, CXXXVI.
Αἰτωλοὶ, οἱ, Ætoli, a quibus Apollo Curetes defendit, CXI.
Ἀκάστη, una Oceanitidum, 356.
Ἀκατος. De ejus uxore Peleoque historiam ab Hesiodo fuse narratam fuisse, CXCIX.
Ἀκταΐη, Nereidum una, 249.
Ἀκτωρ, ορος. Ejus filiorum corpora in unum concreta, LXXI.
Ἀλάζυγος, Seri frater, XCII.
Ἀλγέα, τὰ, Dolores, Eridis liberi, θαχυρόντα, 227.
Ἀλκίχμων, ονος, Fluvius, Oceani Tethyosque f., 341.
Ἀλῆ, una Nereidum, 245.
Ἀλμῆδη, una Nereidum, εὐστέφανος, 255.
Ἀλκίρρόβιος, Perieris f., Seri pater ex Alcione, XCII.
Ἀλκίθους, Parthaonis f., ab Ænomaο interfectus, CX.
Ἀλκαιο, Amphitryonis pater, S. 26.
Ἀλκείδης, Alcei f., Amphitryo, S. 112.

- Ἀλκίνοος, Aretes frater, LXXVII.
 Ἀλκμήνη, Electryonis filia, cum Amphitryone marito Thebas venit, S. 3, seqq.; mater Herculis e Jove, 943, S. 52, Iphiclis ex Amphitryone, S. 54; καλλι-
 σφυρος, 526, 950. S. 467. LXXVI.
 Ἀλκυόνη, Seri mater ex Halirrhothio, XCII.
 Ἄλος, ἡ, urbs Ætoliæ, ab Aloëo condita, LX.
 Ἀλφειὸς, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 338.
 Ἀλφειοβοία, Adonis mater e Phœnice, CXCVI.
 Ἀλωεύς, ἑως, Aloidarum ex Iphimedeia pater esse fereba-
 tur, LX; vid. Ἀλωΐδαι.
 Ἀλοΐδαι, οἱ, (Otus et Ephialtes), Aloëi filii, nominan-
 tur, qui revera Neptuni filii sunt ex Iphimedeia, LX.
 Ἀμαρυγκείδης, οὐ, Hippostratus, Amaryncei aut f. aut
 nepos, LXXXVIII.
 Ἀμαρυγκεύς, ἑως, Hippostrati aut avus aut pater,
 LXXXVIII.
 Ἀμπυκίδης, οὐ, Ampyci f., Mopsus, S. 181.
 Ἀμυθαιονίδαι, οἱ, prudentia insignes, CLVIII.
 Ἄυρος, Thessaliæ fluvius, πολυόβητος, XLVII.
 Ἀμφιάραος, pater Amphilochoi, CCVII.
 Ἀμφιδάμας, ἄντας, Artibia pater, CCVI. In ludis fune-
 ribus Amphidamantis, Chalcidensium regis, Hesio-
 dus poeseos victoriam reportat, O. 656, seqq.
 Ἀμφιγυγίαι, ὁ, Vulcani nomen, 571, 579, περικλυτός;
 S. 219, κλυτός; O. 70, 945, ἀγακλυτός; LXXXII.
 Ἀμφίδοκος, Orchomeni f., CXC.
 Ἀμφιλογίαι, αἱ, Disceptationes, Eridis filiæ, 229.
 Ἀμφιλόχος, Amphiarai f., CXVII, ab Apolline occisus,
 CLXXXVI.
 Ἀμφιρῶ, οὐς, Oceanitidum una, 360.
 Ἀμφιτρίτη, una Nereidum, 243, 254; mater Tritonis e
 Neptuno, 930.
 Ἀμφιτρυών, ὠνος, Alcæi f., S. 26; Alcmenes conjux,
 ἀρτίος, S. 2; ex ea Iphiclis pater, S. 54, λαοσσόος;
 Electryone interfecto, S. 11, 82, cum Alcmena uxore
 Tirynthe Thebas migrat, S. 2, 12, seqq., 80, 81;
 Bætorum, Locrorum, Phocensium dux, λαοσσόος,
 S. 37, Taphiis ac Telebois bellum infert, S. 44, 19,
 seqq.
 Ἀμφιτρυωνιάδης, Amphitryonis f., Hercules, 317; S.
 165, 416, 433, 459.
 Ἀμφίων, ὠνος, cithara canens Thebarum mœnia ædificat
 cum Zetho fratre, CCIV.
 Ἀναξίβια, Plisthenis et Cleollæ filia, Agamemnonis ac
 Menelai soror, Pyladæ mater, LXXVII.
 Ἀναυρος, Thessaliæ fluvius, S. 477.
 Ἀνδρόγεως, Minois f., Eurygyes quoque appellatus,
 LXXVIII.
 Ἀνδροκτασίαι, αἱ, (Homicidia), Eridis filiæ, 228; qua-
 rum una in Herculis scuto representata, S. 155.
 Ἀνθεια, Messeniæ urbs, ποιήεσσα, S. 381.
 Ἀνθη, oppidum, S. 474.
 Ἀντιόπη, Pylonis filia, mater quatuor filiorum et Joleæ
 filiæ ex Euryto, κρείουσα, XLV.
 Ἀπάτη, Fraus, Noctis filia, 224.
 Ἀπέσας, ἄντος, mons Nemeæ, 331.
 Ἀπόλλων, ὠνος, ἐκηβόλος, 94; ἀναξ, 347; ἐκατηβέλτης
 ἀναξ, S. 100. S. 68, 479. Jovis et Latonæ f., 918,
 LXXXVII, CLXVIII; quo die natus, O. 771; pater
 Æsculapii et Eropidis ex Arsinoe, LXXXVII, Aristæi
 e Cyrene, LXX, Charonis e Thero, LIV; Admeti
 greges pascens, LXXXI; cum Neptuno Trojæ mœnia
 exstruit, XLVIII; Cyclopes occidit, XXXIII; Cureti-
 bus opem fert contra Ætolos, Meleagrum interficit,
 CXI; Amphilochoi interficit, CLXXXVI; ejus in luco
 Hercules cum Cycno pugnat, S. 57, ἐκατηβόλος; in
 Herculis scuto representatus, S. 202, Διὸς καὶ Ἀθη-
 νῆος; a Pæone distinctus, CI; Παγασαῖος, S. 70; Apollo
 pastoralis, i. e. Aristæus, LXX.
 Ἀραβος, Mercurii et Throniæ f., XXXII.
 Ἀργεῖος, adj. Argivus. Ἦρη Ἀγείη, Juno Argiva, 12.
 Ἀργεῖφόντης, Mercurius, διάκτορος, O. 68, 77, κλυτός,
 O. 84.
 Ἀρείων, ὠνος, Hercules equus, κυανοχαίτης, S. 120.
 Ἀργέστης, Ventus, Astrari Auroræque f., 379, 870.
 Ἀργης, Cyclopum unus, ὁμβριμόθυμος, 140.
 Ἀργος, οὐ, 1) Ius custos, describitur IV. 2) Phrixi f.
 ex Jophosse, LXII.
 Ἄργος, εὐς, τὸ, ἱππόδοτον, LIII; olim ἄνδρον, postea
 ἐνύδρον, LXIX.
 Ἀργῶ, οὐς, ἡ, Argonautarum navis, LVII.
 Ἀργωνάται, οἱ, Phasidem trajecerunt, LVI; Oceano
 trajecto ad Libyam appulerunt, LVII.
 Ἀρδῆσχος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 345.
 Ἀρέστωρ, ὠρος, Mycenæ maritus, CVII.
 Ἄρης, ὠρος, Mars, Jovis ac Junonis f., 922; ex Venere
 pater Φόβου et Δέιμου, 934, atque Harmoniæ, 937;
 Cycni pater, S. 59; ab Hercule vulneratus in priore
 quodam certamine, S. 359, 599; posterius ejus cum
 Hercule certamen, S. 425—466; in quo iterum vulnera-
 tus, S. 460, seqq., ad Olympum redit, S. 466; in
 Herculis clypeo representatus, S. 191, seqq. Epitheta:
 ἀκόρητος αὐτῆς, S. 346; ἀνδροφόνος, S. 98; βλοσυρός,
 S. 191; βρισάρματος οὐλίας, S. 441; βροτολοιγός, S.
 333, 425; ἐναρφόρος οὐλίας, S. 192; ῥινότορος, S. 934;
 πολίπορθος, S. 936. Ἄρης ἔργα, bella, O. 145; ὄζος
 Ἄρης bellator vocatur, S. 181; XLV, LXXXVIII,
 XCIII. — S. 109, 434, 444, 446, 450, 457.
 Ἀρήτη, Alcinoi soror, LXXIV.
 Ἀρτιδάης, Martis f., Cycnus, S. 57.
 Ἀριάστη, Minois filia, 948; Bacchi uxor, ἑανθή, 947, quam
 Jupiter ἀθάνατον καὶ ἀγῆρω reddidit, 949; a Theseo de-
 relicta, LXXXV, LXXXVI.
 Ἄριμοι, οἱ, Mysiæ populus. Apud hos Echidnæ sedes
 erat subterranea, 304.
 Ἀρίσθας, ἄντος, pater Molyri, LIII.
 Ἀρισταῖος, Apollinis et Cyrenes f., Apollo pastoralis,
 LXX; Autonoe uxorem duxit, βαθυχαίτης, 977.
 Ἀρκαδία, ubi Pallantium urbs, CXCVIII.
 Ἀρκάς, ἄδος, Jovis et Helices f., XCIX.
 Ἄρκτος, ὁ, Centaurus, S. 186.
 Ἄρκτος, ἡ, XCIX. Vid. Ἑλίχη.
 Ἀρκτοῦρος, ὁ, ἄστηρ, O. 565, seqq., 610.
 Ἀρμονία, Martis ac Veneris filia, Cadmi uxor, 937, 975,
 et ex eo mater Inus, Semeles, Agaves, 976, Auto-
 noes, 977, Polydori, 978.
 Ἄρνη, oppidum Bæotiæ, S. 381, 475.
 Ἀρπυιαι, αἱ, Aello et Ocypete, Thaumantis Electræque
 filiæ, ἡύκομοι, 267, seqq. Phineum ad usque Scytharum
 terram propellunt, CXXXI; Zelæ Calaisque pre-
 cibus ad Jovem missis e morte servantur, CLI, CLII.
 Ἀρσινόη, Æsculapii et Eropidis mater ex Apolline,
 LXXXVII.
 Ἀρτεμις, ἰδος, ἡ, Diana, Jovis ac Latonæ filia, λοχέαιρα,
 918, 14; Helicen (Callisto) in ursæ speciem convertit,
 XCIX; Hecaten ex Iphigenia facit, CV; Orioni vim
 sibi afferre studentī scorpionem immittit, qui eum
 interficit, XLIII.
 Ἀρτιβία, Amphidamantis filia, CCVI.
 Ἀσβόλος, Centaurus, οἰωνιστής, S. 185.
 Ἀσίη, una Oceanitidum, 359.
 Ἀσκληπίος, Æsculapius, Apollinis et Arsinoes f., ὄρχαμος
 ἀνδρῶν, ἀμύμων, κρατερός, LXXXVII; Machaonis pa-
 ter e Xanthe, CLXXIX; Jovis fulmine percussus,
 XXXIV.

Ἀσκη, vicus in vicinitate Heliconis situs, ubi Hesiodi pater consedit, O. 639, seqq.
Ἀσπληθών, Orchomeni f., CX.
Ἀστερίη, Phœbes et Cœi filia, εὐώνομος, uxor Persæ, 409; ex eo Hecates mater, 411.
Ἀστερίων, ωνος, rex Cretensium, cui Jupiter European connubio junxit, CXLIX.
Ἀστραῖος, Cœi et Eurybiæ f., μέγας, 376; quatuor Ventorum, Luciferi, aliorum Astrorum pater ex Aurora, 378, seqq.
Ἀστυδάμεια, quæ Astyoche ab Homero (B. 513) vocatur, XC.
Ἀταλάντη, Schœnei filia, LXXIII; ποδώκης δῖα, LXXII.
Ἄτη, Eridis filia, 230.
Ἀτλαγενής, ἔς, adj. Atlante natus. Πληιάδων Ἀτλαγενέων, O. 383.
Ἀτλαντίς, ἰδος, Atlantis filia, Maja, 938.
Ἄτλας, αντος, Japeti et Clymenes f., κρατερόφρων, 509; cœlum capite manibusque sustinet, 517, seqq., 746, Ἰαπετοῦ παῖς.
Ἀτρεΐδαι, οἱ, Atrei nepotes, Plisthenis filii, Agamemno et Menelaus, ab avo educati, LXXVII; divitiis insignes, CLXIII.
Ἀτρεΐς, ἑως, Agamemnonis ac Menelai avus, LXXVII.
Ἄτροπος, ἡ, una Parcarum, 218, 905; in Herculis clypeo representata, S. 259.
Αὔλις, ἰδος, ἡ, urbs Bœotiæ, ubi Græci Trojam profecturi tempestatibus retenti sunt, O. 651, seqq.
Αὐτόλυκος, furandi arte insignis, LXVIII.
Αὐτονόη, 1) Nereidum una, 258. 2) Cadmi et Harmoniæ filia; Aristæi uxor, 977.
Ἀφροδίτη, Venus, ἀφρογενής θεὰ, 196; e genetalibus Urani in mari natantibus nata, 188, seqq.; nominis derivatio, 195, seqq.; e Marte mater Φόβου et Δεΐμου, 934, et Harmoniæ, 937, 975; ex Anchise Æneæ mater, 1008; Phaëthontem raptum templi sui custodem facit, 987, seqq.; quomodo Pandoram exornaverit, O. 65; a Tyndareo neglecta qualem pœnam ab ejus filiabus petierit, CXLVII. Epitheta: εἰκοβλέφαρος, 16; πολύχρυσος, 980; O. 521; S. 8, 47; L; φιλομειδής, 989; CXLVII; χρυσέη, 822, 962, 975, 1005, 1014; O. 65; C. Vid. Κυθέρεια, Κυπρογενής, Κύπρις.
Ἀχαιοί, οἱ, Græci, Troiam trajecturi procellis Aulide retenti, O. 651, seqq.
Ἀχελώϊος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., ἀργυροδίνης, 340.
Ἀχιλλεύς, ἦος, Pelei ac Thetidis f., ῥητήνωρ, θυμολέων, 1007; e nece fratrum solus servatur, II; Patrocli frater patruellis, CLXXXVIII.
Ἀχλὺς, ὕος, ἡ, Tristitia, qualis in Herculis scuto representata fuerit, S. 264, seqq.

B.

Βελλεροφόντης, cum Pegaso Chimæram occidit, 325.
Βήλος, rex, Throniæ pater, XXXII.
Βήη, Vis, Pallantis et Stygis filia, 385, cum Κρατεῖ (Robore) apud Jovem habitans, 386, seqq. 401, seqq.
Βοιωτικός, adj. Bœoticus. Ὑρίη Βοιωτίνη, XLIX.
Βοιωτοί, οἱ, socii Amphitryonis Taphios ac Teleboas debellantis, πλεῖστοι, S. 24.
Βορέας, αο et ου et ω, Ventus, Astræi Auroræque f., αἰψηροκλέυθος, 379, 870. O. 506, seqq; ἱς ἀνέμου Βορέου, O. 518; Θρηῖκιος, O. 553.
Βούσιρις, ὁ, undecim ætatibus major natu quam Hercules, CXCVII.
Βούτης, ου, Νηηύνι f., CXIII; Polycaonis pater, CIX.

Βριάρεως, 817. Vid. Ὀβριάρεως.
Βρόντης, ου, Cyclopum unus, 140.
Βροτός, Ætheris et Diei f., CLXXII.
Βρύλλη, Minois filia, mater Orionis e Neptuno, XLIII.

Γ.

Γαῖα, Tellus, prima post Chaos orta, εὐρύστερνος, 117; sine viri concubitu mater Cœli, 127, Montium, 129, Ponti, 131; e Cœlo mater Oceani, 133, Cœi, Cœi, Hyperionis, Japeti, 134, Thææ, Rheæ, Themidis, Mnemosynes, 135, Phœbes, Telhyos, 136, Saturni, 137, Cyclopum, 139, Centimanorum (Cotti Briareique et Gygæ), 147; a Cœlo filios Γαίης ἐν κεύθῳ occultante ultionem petitura ferrum creat, 161, falcemque fabricatur, 162, quam Saturno dat, 174, (vid. porro Οὐρανὸς et Κρόνος); guttis cruentis genitalium Cœlo resectorum susceptis, 182, seqq., Furiis, Gigantes Meliasque nymphas parit, 185, seqq.; ex Tartaro mater Typhœi, 821; Centimanos ex Erebo ad lucem reduci jubet, 626, seqq.; Jovem Deorum regem creari jubet, 834. — 20, 45, 421, 463, 470, 494, 891; πελώρη, 159, 173, 479, 821.
Γαλαξύρη, una Oceanitidum, 353.
Γαλάτεια, una Nereidum, 250.
Γαλήνη, Nereidum una, 244.
Γερήνιος, Nestoris cognomen, quia apud Gerenos educatus est, XXX, XXXI.
Γέρηνοι, οἱ, populus Messeniæ, ἱπποδάμοι, XXX, XXXI.
Γέρηνον, τὸ, Messeniæ oppidum, ubi Nestor educatus est, ἀνθρομόν, XXXI.
Γήρας, αος, τὸ, (Senectus) ex Nocte natum, οὐλόμενον, 225.
Γηρυονεύς, ἦος, Chrysaoris et Calliæ f., τριχάρης, 287, 979, seqq.; in Erythea insula interfectus ab Hercule, qui ejus boves abducit, 289, seqq., 982. 309, vid. Ὀρθρος.
Γίγαντες, οἱ, Telluris filii e guttis cruentis genitalium Cœli a Saturno resectorum, 185.
Γλαυτοράγοι, οἱ, gens Scythica, CXXXI.
Γλαύκη, Nereidum una, 244.
Γλαυκονόμη, una Nereidum, φιλομειδής, 256.
Γλαυκῶπις, Minervæ nomen proprium, 587, ὁμειροπίατρη; Minervæ epitheton sæpius, vid. Ἀθήνη.
Γλήχων, ωνος, ἡ, urbs Cephisso adiacens, ἐρυμνή, CXLII.
Γοργεῖος, adj. κάρηνα Γοργεῖα, Gorgonum capita, S. 236, seqq.
Γοργών, οὗς et Γοργών, ὄνος. Γοργοὺς, Gorgonis, i. e. Medusæ, caput Perseus in Herculis scuto representatus portat, S. 223, δεινοῖο πελώρου; αἱ Γοργοὶ et Γοργόνες, Gorgones (Stheno, Euryale, Medusa) Phorci Cetusque filię, in extrema ora Oceani cum Hesperidibus habitantes, 274, seqq.; quales in Herculis clypeo representatæ, S. 229, seqq., ἀπλητοὶ τε καὶ οὐ φαταί.
Γοργών, vid. Γοργώ.
Γράϊαι, αἱ, Pephredo et Enyo, Phorci Cetusque filię, καλλιπάρηοι, 270.
Γραῖκος, Jovis et Pandoræ f., XX.
Γρήνικος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 342.
Γύγης, Gygæ s. Gyges, Telluris Cœlique f. centimanus, 147, seqq.; 618; 714, ἄστος πολέμοιο; 734; 817. Vid. Ὀβριάρεως.

Δ.

Δάκτυλοι Ἰδαῖοι, οἱ, Dactyli Idæi, in Creta insula ferrum temperarunt. CLV.

Δανάη, αἱ, Danaides, Danai filiae, Argos ἐνυδρον reddiderunt, LXIX.
 Δανάη, Persei mater, ὕψικμος, S. 216.
 Δαναΐδης, οὐ, Danaes f., Perseus, S. 229.
 Δαναός, Argos ἐνυδρον ex ἀνδρῶν fecit, LXIX.
 Δεῖμος (Pavor) et Φόβος, Martis ac Veneris filii, 934; Martis comites, 935, seqq., S. 195, 463.
 Δευκαλίων, ὠνος, Promethei ac Pandorae f., XXI; cujus in ædibus Jupiter Pandoram compressit, XX; ejus posterii in Thessalia regnabant, XXIV; Leleges ei a Jove dati, XXV.
 Δρυῖων, ὠνος, Euryti et Antiopes f., XLV; pater Phylaci, CLXII.
 Δῆλος, ἡ, insula Apollini sacra, ubi Hesiodus atque Homerus hunc Deum cecinere, CLXVIII.
 Δημήτηρ, τερος et τρος (912), Ceres, Rheæ ac Saturni filia, 454; mater Proserpinae ex Jove, 912; e Jasio Pluti mater, 969; Cychriden serpentem famulum suum Eleuside facit, CCI. Epitheta: ἀγνή, O. 465; δία θεῶν, 969; εὐστέρωνος, αἰδοῦνη, O. 300; πολυφύρβη, 912. Agrorum fruges ἔργα Δημήτερος, O. 393, vocantur, et Δημήτερος ἀκτὴ, O. 32, 466, 597, 805; S. 290.
 Δημόδοκη, Agenoris filia, XXXIX.
 Δίας, αὐτος, Cleollæ pater, LXXVII.
 Δίδυμος, adj. (geminus). Δίδυμοι κολωνοί, Didymi colles, in Thessalia, XLVII.
 Δίκη, 1) Horarum una, 902; 2) Justitia, virgo, Jovis filia, O. 256, de qua O. 220, seqq. et O. 256, seqq.
 Δίκτης, υἱος, XXVI.
 Διοξίππη, una Heliadum, CIV.
 Διώνη, Oceanitidum una, ἐρατή, 353. (Veneris mater), inter numina a Musis celebrata nominatur 17, καλή.
 Διώνυσος, Bacchus, Jovis et Semeles filius, πολυγυθής, 941; Ariadnen uxorem duxit, χρυσόκομος, 947; Cnophonis pater, XXXVIII, a Proetidibus neglectus ipsas insania punit, XXIX; δῶρα Διονύσου πολυγυθής, O. 614. — S. 400; LXV.
 Δρύαλος, Centaurus, Πευκείδης, S. 187.
 Δρύας, αὐτος, unus e principibus Lapitharum, S. 179.
 Δυναμένη, Nereidum una, 248.
 Δυστομία, (Legum Contemptio), Eridis filia, 230.
 Δωδώνη, Thesprotiae urbs cum Jovis oraculo, LI, 5, seqq., Pelasgorum sedes, CXXXIV.
 Δωρίς, ἰδος, 1) Oceanitidum una, 242, 350; Nereidum mater, 241. 2) una Nereidum, 250.
 Δῶρος, Hellenis f., XXIII.
 Δώτιον πεδίον, τὸ, campus Dotius Thess. līe, ubi Thamyris vates oculis privatus est, XLVII.
 Δωτώ, οὗς, una Nereidum, 248.

F.

Ελαρίδης, Elaræ f., Tityus, CLXX.
 Ελατίδης, Elati f., Ischys, LXXXVII.
 Ελεῖθυια, Jovis Junonisque filia, 922.
 Εἰρήνη, Horarum una, τελαθύια, 902.
 Ἑκαταῖος, quinque filiarum pater e filia Phoronei, XCI.
 Ἑκάτη, Persæ et Asteries filia, 411; cujus laudes canuntur 411—452; Scyllæ mater e Phorbante, XLIII; facta ex Iphigenia, CV.
 Ἑλένη, neque Leda, nec Nemesis, sed Oceani ac Tethyos filia, XXXV; ejus procos ab Hesiodo fuisse enumeratos, XXXVI; belli Trojani causa, ὕψικμος, O. 165.
 Ἑλευθήρ, ἥρος, mons Borotiae, 54.
 Ἑλευσίς, ἴνος, urbs Attica, Cereri sacra, CCI.
 Ἑλίχη, 1) (quæ Callisto ab Hygino nominatur), Lycaonis filia, Arcadis mater e Jove, inter astra Arctos (Ursa)

major, XCIX, ubi ejus historia. 2) urbs Achajæ, S. 381, 475.
 Ἑλικών, ὠνος, Borotiae mons, Musarum sedes, 2, 7; ζάθεος, 23; cujus in vicinia Ascrea sita erat, O. 639.
 Ἑλικωνιάδες, αἱ, Musæ cognominantur, 1; O. 658.
 Ἑλλάς, ἄθος, Græcia, ἱερή, O. 653.
 Ἑλλήν, τῆρος, Promethei ac Pyrrhae f., XXI; pater Dori, Xuthi, Æoli, XXIII.
 Ἑλλοπία, regio Thesprotiae, describitur, LI.
 Ἑλπίς, ἰδος, Spes, sola remansit in Pandorae amphora, O. 96, seqq.
 Ἑνυμῖων, ὠνος, Aethlii et Calyces f., cui Jupiter vitæ finem sibi ipsi destinandi potestatem dedit, CXLIV; qualis ejus historia apud Hesiodum fuerit, LXI.
 Ἑννοσίγαιος, Neptuni nomen proprium cum epithetis: βαρύνκτος, 818; γαῖόχορος, I; ἐρίκτοπος, 441, 456, 930; ταύρεος, S. 104. Neptuni epitheton, 15.
 Ἑνυάλιος, nomen Martis, S. 371, ἀναΐ.
 Ἑνώ, οὗς, Græcarum altera, κροκόπεπλος, 273.
 Ἑξάδιος, unus e principibus Lapitharum, S. 180.
 Ἑπειοὶ ἄνδρες, Epei, Elidis incolæ, LXXXVIII.
 Ἑπιάντης, daemon (Romanorum Incubo), LXXX.
 Ἑπιμηθεύς, ἑως, Japeti et Clymenes f., ἀμαρτίνος, 511; Pandoram a Jove sibi missam excipit, 513; O. 84, seqq.
 Ἑπτάπορος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 341.
 Ἑρατώ, οὗς, 1) Musarum una, 78. 2) Nereidum una, 247.
 Ἑρέβος, οὗς, τὸ, Erebus, Chaus f. Noctisque frater, 123; Ætheris et Diei pater ex Nocte sorore, 125. Locus infernus, in quem Menotius a Jove deiectus est, 515; Ἑρέβειον, ex Erebo, 669.
 Ἑρεθεύς, ἑως, Sycionis pater, CLXIX.
 Ἑρινύς et Ἑρινύς, αἱ, Furie, Telluris filiae e guttis eruentis pudendorum Cæli a Saturno resectorum, 185; quo die Horco deo serviant, O. 803.
 Ἑρίς, ἰδος, ἡ, Contentio, Noctis filia, κρατερόθυμος, 225; O. 17; mater Laboris, Oblivionis, Famis, etc., στογερή, 226, seqq.; Horci (Jurisjurandi) mater, 231; O. 804; in Herculis scuto representata, S. 156. Ἑρίδων duo genera (Emulatio atque Invidia) descripta O. 11, seqq.
 Ἑρμάων, ὠνος, Mercurius, ἀκάχητα, XXXII. Vid. Ἑρμῆς.
 Ἑρμείας, Mercurius. O. 68. Vid. Ἑρμῆς.
 Ἑρμῆς et Ἑρμάων, ὠνος et Ἑρμείας, Mercurius, Jovis ac Majæ f., κούριος, κήρυξ ἀθανάτων, 938; pater Arabi e Thronia, ἀκάχητα, XXXII; quomodo Jovis jussu, O. 68, Pandoram exornaverit, O. 77—88, θεῶν κήρυξ; cum Pandora ad Epimetheum missus, O. 84; Boreæ filios a persequendis Harpyiis desistere ac reverti jubet, CLI; pecudum fertilitati favet, 444.
 Ἑρμόνη, Menelai filia, XCIII.
 Ἑρμος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 343.
 Ἑρως, ὁ, Amor, deorum primigeniorum unus. λυσίμελῆς, 120; Veneris comes, 201.
 Ἑρυθρίη, Erythea insula, ubi Hercules Geryonem vicit, περιόρυτος, 290, ἀμυρόρυτος, 983.
 Ἑρυσίγθων, ὠνος, unde Αἰθών appellatus sit, CCXII.
 Ἑρῶπις, ἰδος, Apollinis atque Arsinoes filia, LXXXV.
 Ἑσπερίδες, αἱ, Noctis filiae, malorum aureorum custodes, in extrema Oceani ora habitantes, 215, λυγρόνοιοι, 275, 518.
 Ἑπεικλής, ἑως, CXX.
 Ἑπέοχος, Cepheissus Fluvii f., primus Gratiis sacra fecit, CXLIII.
 Εὐάγορη, Nereidum una, 257.
 Εὐαίχημη, Hylli filia, Polyeaonis uxor, CIX.
 Εὐάρνη, Nereidum una, 259.
 Εὐβοία, insula. Nominis derivatio, III; ibi Chalcis urbs,

CXXIII; Orionem ibi habitasse, CLXXVIII; huc Hesiodus Aulide trajecit, O. 651. Vid. Ἀβανίς.
 Εὐδώρα, 1) una Nereidum, 244. 2) una Oceanitidum, 360. 3) Hyadum una, τανύπεπλος, LXVII.
 Εὐήνος Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 345.
 Εὐκράντη, Nereidum una, 243.
 Εὐλιμένη, una Nereidum, 246.
 Εὐνείκη, una Nereidum, 247.
 Εὐνομία, Horarum una, 902.
 Εὐπόμπη, Nereidum una, 261.
 Εὐρύαλη, trium Gorgonum una, 276.
 Εὐρύαλος, ab Œnomao occisus, CX.
 Εὐρυανάσση, Hyperphantis filia, Clymenes mater e Minya, CLXII.
 Εὐρυδίκη, Telluris Pontique filia, 239; e Crio mater Astræi, Pallantis, Persæ, 375 seqq.
 Εὐρυγύης, alterum Androgæi nomen, LXXVIII.
 Εὐρύλοχος Cychriden draconem profligavit, CCI.
 Εὐρύμαχος, ab Œnomao occisus, CX.
 Εὐρυνόμη, Oceanitidum una, 358, 908; mater Gratiarum ex Jove, 907 seqq.
 Εὐρυσθεύς, ἦος, S. 91, ἀλιτήμενος.
 Εὐρυτίων, ὤνας, pastor Geryonis, ab Hercule interfectus, 293.
 Εὐρυτος, Stratonices f., quatuor filiorum pater ex Antiope, XLV.
 Εὐρύπη, 1.) Phœnicis filia, e Jove mater Minois, Sarpedonis, Rhadamanthi, CXLIX, ubi ejus historia. 2) una Oceanitidum, 357.
 Εὐτέρπη, Musarum una, 77.
 Εὐφημος, Neptuni ac Mecionices f., L.
 Εὐφροσύνη, una Gratiarum, 909.
 Ἐπιάλτης, LXXX.
 Ἐχέμος Timandram uxorem duxit, VIII.
 Ἐχιδνα, Chrysaoris et Calliroes filia, κρατερόγρων, 291 seqq., ubi ejus descriptio atque historia; e Typhaone mater Othri, Cerberi, Hydræ Lernææ, Chimæræ, 306 sqq.; Sphingis mater et Nemei leonis ex Othro, 326; sub terra inclusa apud Arimos, λυγρή, 304.
 Ἐωσφόρος, ἀστὴρ, Lucifer, Astræi Auroræque f., 381.

Z.

Ζευῶ, οὗς, una Oceanitidum, 352.
 Ζεύς, Διὸς et Ζηνὸς, Jupiter, Saturni et Rheæ f., 457, in Creta insula natus atque educatus, 468—484, lapidem suo loco a Saturno devoratum, 485 sqq., deinde evomitum, 497, Delphis exstruxit hujus rei monumentum, 498 seqq.; Minervæ pater ex Metide, qua devorata, 886 seqq., 899, illa ex ejus capite prosiluit, 924 seqq.; Horarum ac Parcarum pater e Themide, 901; Virginis, astri, ex eadem, XI; Gratiarum ex Eurynome, 907; Proserpinæ ex Cerere, 912; Musarum e Mnemosyne, 53—61, 916; e Latona Apollinis et Dianæ, 918, LXXXVII; ex Junone Hebes (cf. 952), Martis, Ilithyia, 921; e Maia Mercurii, 938; Bacchi e Semele, 940; Herculis ex Alcmena, 943, S. 27 seqq. et 52 seqq.; Arcadis ex Helice s. Callisto, XCIX, Græci ex Pandora, XX; e Thyia Magnetis ac Macedonis, XXVI; Minois, Sarpedonis, Rhadamanthi ex Europa, quam bovis specie indutus in Cretam insulam trajecit, ibi compressit, dein Asterioni regi in matrimonium dedit, CXLIX; pater Castoris et Pollucis, XXXVI; Aëthlii pater, CXLIV; Stygem honoraturus ejus liberos, Βίη et Κράτος, suos comites facit, 386, 388, Deorum jusjurandum constituit ipsam 399 seqq., cujus ad aquam petendam Iridem mittit, quando Deorum alicui jusjurandum dandum est, 787; quomodo Hecaten honoraverit, 412; liberat

Cyclopes a Saturno sub terra vinctos, 501; qui tonitru et fulmen ei dant, 502 seqq., 141, quæ Pegasus ipsi fert, 286; Menœtium in Erebum dejecit, 514; Atlanti cælum dat sustinendum, 520; Prometheo vincto aquilam immittit, quæ ejus jecur rodat, 521 seqq.; Centimanos ab Urano sub terram detrusos ad lucem reducit, ut Diis contra Titanes opem ferant, 624 seqq., 639 seqq., 669; Jovis contra Titanes certamen describitur; 687 seqq.; Typhoeum fulminibus oppressum in Tartarum detrudit, 853—868; Tellure suadente Deorum rex creatur, 884; quomodo a Prometheo deceptus, 535—569; Pandoram fingi atque exornari jubet, 570, 585, O. 60 seqq., eamque paratam ad Epimetheum mittit, O. 83; ævi aurei auctor, O. 143, ac ferrei, O. 158; heroes in Thebano Trojanoque bello occisos ad μακάρων νήσους delegat, O. 167 seqq.; Euboræ nomen Abantidi insulæ tribuit, III; Io a se compressam in vaccæ speciem convertit, neque amplius se cum ipsa coitutum jurat, V; Deucalioni Leleges dat, XXV; Æsculapium fulminis ictu interficit, XXXIV; ejus oraculum Dodonæum, LI, 5 seqq.; cum Junone de concubitus voluptate deceptat, CXXI; quo dono Endymionem donaverit, CXLIV; e fornicis Myrmidones facit, LXIV.—
 Epitheta: αἰγίοχος, 11, 13, 25, 52, 735, 920, 966, 1022; S. 322, 443; O. 99, 483, 661; CXXIV; ἀνὰ, 660 (Κρόνου υἱός); μακάρεσσιν ἡνάσσω, S. 328; ἀθανάτων βασιλεὺς, O. 668; θεῶν βασιλεὺς καὶ ἀνδρῶν, 923; ἀφθίτα μῆδρα εἰδώς, 545, 550, 561; βαρύκτυπος, 388; S. 318; O. 79; εὐρύωψ, 484, et εὐρύοπα, 514; O. 229, 239, 281; ἐρίγδουπος, 41; ἐρισθενής, O. 415; ἐρισμάραχος, 815; κύδιστος, 548; μέγας, 76, 81, 465, 479, 708, 952, 1002 S. 371; O. 122; μετίετα, 56, 520, 904, 914; S. 33, 383; O. 104; μητίεας, 286, 457; O. 51, 769; νεφεληγερέτα, 558, 730, 944; O. 53, 99; πατήρ, O. 143, 259; CXX; πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, 542, 643, 838; 47, 457, 468; S. 27, 103; O. 59; περικέρανος, O. 52, 273; XXVI; ὑπερμενής, 534; S. 413; ὑψιβρεμέτης, 568, 601; O. 8; ὑψιμέδων, 529; CLI. Vid. Ὀλύμπιος. — Διόθεν, S. 22 et ex Διόθεν, O. 765. Ζεὺς υἱεῖ, O. 488; Διὸς ὄμβρος, O. 626, 676. — Præterea passim Jovis mentio, ut 96, 104, 285, 316, 348, 428, 513, 613, 893; S. 56, 66, 89, 150, 197, 202, 320, 392, 422, 424, 448; O. 2, 4, 36, 47, 69, 138, 180, 267, 333, 348, 379, 565, 724. — Conf. Αἰνῆϊος, Κρονίδης, Κρονίων. — Ζεὺς χρόνιος, O. 465, vid. Αἰῆς.
 Ζέφυρος, Ventus, Astræi Auroræque f., 379; 870; O. 594.
 Ζήθος, cum Amphione fratre Thebarum mœnia citharizando exstruit, CCIV.
 Ζήλος (Emulatio), Pallantis et Stygis f., 384.
 Ζήτης et Calais frater a Strophadibus insulis Mercurii jussu revertentes Jovem implorant, ut Harpyiis parcat, CLI, CLII.

H.

Ἥδη, χρυσοστέφανος, 17; Jovis Junonisque filia, 922, 952; Herculis uxor, 950.
 Ἥλιος, Sol, f. Hyperionis (conf. 1011) et Theæ, 371; 760; e Perside pater Circes (conf. 1011) et Ætææ regis, ἀκαμας, 956; μέγας, 18; φαεσίμβροτος, 958; Clymenis pater, Phaethontis aut avus, CIV, aut pater e Clymene, CLXII; ejus curru Circe vehitur, CCII.
 Ἥλιον, Nereidum una, 255.
 Ἥλεκτη, una Oceanitidum, 265, 349; e Thaumante marito mater Iridis et Harpyiarum, 265 seqq.
 Ἥλεκτρων, ὤνας, Alcmenes pater, λαοστόκος, S. 3; interfectus ab Amphitryone, S. 11, 82.
 Ἥλεκτρούνη, Electryonis f., Alcmena, S. 16; τανύσφυρος, S. 35; εὐσφυρος, S. 85.

Ἡλιάδες, αἱ, Heliades, Solis filiae, Phaëthontis sorores, quarum nomina et historia, CIV.

Ἡλιά, una Heliadum, CIV.

Ἡμαθίων, ὤνος, Tithoni Auroraeque f. ἀναξ, 985.

Ἡμέρη, ἡ, Dies, Erebi Noctisque filia, Aetheris soror, 124; mater Broti ex Aethere, CLXXII. Dies et Nox alternis Tartarum intrant et inde redeunt, 747 seqq.

Ἡνιόχη, Creontis uxor, τανύπεπλος, S. 83.

Ἡρακλῆς, κλῆς, Hercules, Jovis et Alcmenes f., 943; S. 52 seqq. Διὸς υἱός, 316, S. 150, 163, 392, 413; ἀτάρ-
βητος Διὸς υἱός, S. 110; Διὸς ἀλκιμος υἱός, S. 320; Διὸς
θρασυκάρδιος υἱός, S. 448; Διὸς ταλακάρδιος υἱός, S.
424; υἱός Ἀλκμήνης, S. 467; Ἀλκμήνης ἀλκιμος υἱός, 526,
950; ἱς Ἡρακλῆος, 951; βίη Ἡρακληείη passim, vid.
Ἡρακλῆιος; (δεινῆς) ἀχόρητος αὐτῆς, S. 433, 459; θεῖος,
S. 136; κρατερόρροον, S. 458; Θηβαγενής, 430; pater
Hylli, CIX; hospes Telamonis, CXV; undecim aetatibus
minor natu quam Busiris, CXC VII; difficiles labores ei
imperati, S. 94; Geryonem interficit ac boves ejus ex
Erythea insula Tyrintha abducit, 289 seqq., 982, occi-
sis etiam Orthro cane et Eurytione pastore, 293; hydram
Lernæam, 316 seqq., et Nemeum leonem interficit, 332;
Prometheum vinctum liberat, 526 seqq.; Periclyme-
neum occidit, XXX; ejus ocreae Vulcani, S. 123, thorax
Minervæ donum, S. 125; ejus sagittae describuntur S.
130 seqq.; ejus scutum, quod Vulcanus fabricatus est,
describitur S. 139—320; Martem olim a se vulneratum
esse gloriatur, S. 359 seqq.; ejus certamen cum Cycno,
S. 368—423, quem interficit, S. 416 seqq., et spoliat,
S. 467; cum Marte pugnat, S. 425 seqq., eumque vulne-
rat, S. 460; Cycno Marteque victis Trachina ad Ceycem
venit, S. 469; Heben uxorem ducit, 950, et cum ea
ἀπήμετος καὶ ἀγέρας in Olympo habitat, 955. — S. 74,
138. — Vid. Ἀμειβωνιάδος.

Ἡρακλῆιος, adj. Herculeus; βίη Ἡρακληείη Hercules vo-
catur 289, 315, 943, 982; S. 52, 69, 115, 349, 416, 432;
item ἱς βίης Ἡρακληείης, 332.

Ἡρῆ, Juno, Rheae et Saturni filia, 454; Jovis uxor et ex
eo mater Hebes (cf. 952), Martis, Ithiyae, 921, seq.;
Vulcani mater nullo ex viro, 927; Herculi irata hydram
Lernæam nutrit, 314, ac Nemeum leonem, 328; Jo-
vem in ius concubitu deprehendit, V; cum Jove de con-
cubitu voluptate disceptat, CXXI. Epitheta: πότνια,
11; Ἀργεῖη, χρυσεόισι πεδίοις ἐμβεβαυῖα, 12; λευκώλενος,
314; Διὸς κυδὴν παράκοιτις, 328; χρυσοπέδιλος, 454, 952.

Ἡριδανός, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., βαθυδίνης, 338.

Ἡσίοδος, Musae eum in Helicone pecudes pascentem ca-
nere docent ac iubent, 22—34, 662; Chalcide in ludis fu-
nebris Amphidamantis regis praemium poeseos conse-
cutus est tripoda, quem Musis dedicavit, 651—659;
cum Homero in Delo insula Apollinem cecinit, CLXVIII.

Ἡφαίστος, Vulcanus, Junonis nullo ex patre f., 927;
Aglaïam Gratiam uxorem ducit, 945; Jovis jussu, O.
60 seqq., Pandoram fingit, 571; O. 70, ejusque auream
coronam fabricatur, 579 seqq.; Herculis ocreae, Ἡφαι-
στου κλυτὰ δῶρα, S. 123; Herculis scutum (S. 139—320)
fabricatus est, S. 319—866. Epitheta: κλυτός, 927; S.
244; ἀγκλυτός, 945; περικλυτός, 579; περίρριον, S. 297,
313. — Vid. Ἀμφιγυεῖς.

Ἥως, οὐς, Aurora, 18; πολυδαρκής, 451; Hyperionis et
Theae filia, 373; ex Astræo mater quatuor Ventorum,
Luciferi aliorumque Astrorum, 382; e Tithono mater
Memnonis et Emathionis, 984, e Cephalo Phaëthontis,
985.

Θ.

Θάλαττα, Thalia, Musarum una, 77.

Θαλίη, una Gratiarum, ἐρατεινή, 909.

Θάμυρις, vates, in campo Dotio oculorum lumine priva-
tus, XLVII.

Θάνατος (Mors), Noctis f., 212, 758; frater Somni, 756,
quocum in Tartaro habitat, 759; describitur 764 seqq.

Θάσος, ἡ, insula, CLXXXIV.

Θαύμας, ἄνθρωπος, Ponti Telluris f., 237; Electram uxorem
ducit, 265; ex ea pater Iridis (cf. 780) et Harpyiarum,
266 seqq.

Θείη, Thea, Caeli ac Telluris filia, 135; ex Hyperione ma-
ter Solis, Lunae, Aurorae, 371 seqq.

Θέμις, ἰδος, αἰδοῖν, 16; Caeli Telluris f., 135; Jovis
secunda uxor, Horarum et Parcarum ex eo mater, λι-
παρῆ, 901 seqq.; ex eodem mater Virginis, astri, XI.

Θεμιστονόη, Ceycis filia, Cycni uxor, κυανώπις, S. 356.

Θεμιστώ, οὐς, una Nereidum, 261.

Θεσσαλία. Ibi Deucalionis posteritas regnabat, XXIV.

Θέτις, ἰδος, una Nereidum, 244, 1003; Achilles mater e
Peleo, θεὰ ἀργυρόπεζα, 1006; filios e Peleo sibi natos in-
terficit, solo Achille servato, II.

Θηβαγενής, εὐς, adj. Thebis natus, Herculis epitheton, 530.

Θῆβαι, αἱ et ἡ Θήβη, Thebae, urbs Brotiae, cujus moenia a
Zetho et Amphione aedificata, CCIV; Neptuni praesidio
fruitur, S. 105; ibi Amphitryo habitabat relicta Tiryn-
the, S. 3, 13, 80; bellum ibi Thebanum (τῶν septem
contra Thebas), O. 162.

Θῆβη, ἡ, 978, εὐστέφανος; O. 161, ἐπτάπυλος; S. 49, 80
εὐστέφανος, 105. Vid. Θῆβαι.

Θηρώ, οὐς, filia Phylantis et Lipephiles, Chæronis mater
ex Apolline, LIV.

Θησεύς, εὐς, Aegaei f., unus e principibus Lapitharum,
S. 182; Aegles amore captus Ariadnen deserit, LXXXV,
LXXXIV; Hippen et Aeglen uxores ducit, LXXXVI.

Θόας, ὁ, gen. Θόα, LXXXVI.

Θόη, 1) una Nereidum, 245; 2) Oceanitidum una, 354

Θρηάκιος, adj. Thracius; Θρηάκιος Βορέας, O. 553.

Θρήκη, Thracia, ἱπποτρόφος, O. 507.

Θρονίη, Arabi mater e Mercurio, XXXII.

Θυία, Deucalionis filia, mater Magnetis ac Macedonis ex
Jove, XXVI.

I.

Ἰάνειρα, una Oceanitidum, 356.

Ἰάνη, una Oceanitidum, 349.

Ἰαπετιονίδης, Japeti f., Prometheus, 528, 614; πάντων
ἐριδείκετος ἀνάκτων, 543; πάντων πέρι μήδεα εἰδώς, 559;
O. 54. Vid. Ἡρακλῆος.

Ἰαπετός, 19; Caeli ac Telluris f., 134; Clymenes maritus,
507; ex ea pater Atlantis, Menetii, Promethei (cf. 565;
O. 50), Epimethei, 509 seqq.

Ἰάσιος, e Cerere Pluti pater, ἥρωος, 970.

Ἰαωλκός et Ἰωλκός, ἡ, urbs Magnesiae, κλειτή, S. 380,
474; quo Jaso e Colchide rediit, 997.

Ἰδαίος, adj. Vid. Δάκτυλοι.

Ἰδῆ, Troadis mons, in quo Anchises cum Venere concu-
bit, πολύπτυχος, ὠλέεσσι, 1010.

Ἰδυία, Oceanitidum una, 352, 959; Aetere uxor, καλλιπά-
ρης, 960, et ex eo mater Medae, 961.

Ἰήσων, ὄνος, Jaso, Aesonis et Polymelae f. CLXXXI; a
Chirone educatus, LXXXIII, Medei pater e Medea, quam
Jolcum e Colchide trajectam duxerat uxorem, 992 —
1001; ποιμὴν λαῶν, 1000.

Ἰλεύς, ἥρος, Oileus, Ajacis minoris pater. Nominis deriva-
tio XLVIII.

Ἰμερός (Desiderium) cum Gratiis prope Musas habitat, 64;
Venerem comitatur, 201.

Ἰναχος, Mycenae pater, CVII.

Ἰνώ, οὐς, Cadmi et Harmoniae filia, 976.

Ἰόλαος, Iphiclis f., S. 89, 111; Herculis auriga, S. 77, 118; cum Hercule Cycnum occisum spoliis exuit, S. 467; Herculem adjuvat in vincenda hydra Lernaea, 317. Epitheta: ἀρτίφρων, 317; ἀμώμητος, S. 102; διόγνητος, S. 340; ἤρω, S. 78; κρατερός, S. 77, 323; κυδάλιμος, S. 74, 467.

Ἰολεία, Euryti et Antiopes filia, ξανθή, XLV.

Ἰοφώσπη, Aetæ filia, quatuor filiorum mater e Phryxo, LXII.

Ἰππη, Thesei uxor, LXXXVI.

Ἰπποθόη, una Nereidum, ἐρώεσσα, 251.

Ἰππονόη, Nereidum una, ῥοδόπηχος, 251.

Ἰπνόνοος, pater Periboræ, LXXXVIII.

Ἰπνόστρατος, Phyceti f., Amaryncei nepos, princeps Epeorum, Periboræm compressit, ὄζος Ἄρκος, LXXXVIII.

Ἰππότης, ου, Phylantis et Lipephiles f. LIV.

Ἰππου κρήνη, Hippocrene fons in Helicone monte, 6.

Ἰππώ, οὖς, una Oceanitidum, 351.

Ἰρις, ἴδος, ἰν, Thaumantis et Electræ filia, ὠκεΐα, 266, 780; interdum a Jove ad Tartarum mittitur Stygis aquam (θεῶν μέγαν ὄρκον) petitura, πόδας ὠκεΐα, 780, 784.

Ἰστίη, Vesta, Rheæ et Saturni filia, 454.

Ἰστρος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., καλλιρέεθος, 339.

Ἰσχος, Elati f., Coronidem uxorem duxit, LXXXVII.

Ἰσιγένεια quæ fuerat, dein Hecate facta est, CV.

Ἰφικλείδης, Iphiclis f., Iolaus, S. 111.

Ἰφικλής, ἥος, Amphitryonis et Alcmenes f., S. 47, seqq., 56.

Ἰφικλος, Phylaci et Clymenes f., celeritate insignis, CLXII.; plura de eo ejusque nobis CXVI.

Ἰφιμέδεια, Aloeï uxor, Aloïdarum mater e Neptuno, LX.

Ἰριτος, Euryti et Antiopes f., ὄζος Ἄρκος, XLV.

Ἰώ, οὖς, Pirenis filia, a Jove compressa, dein in vaccam commutata, V.

Ἰωλκός, ἡ, 997; vid. Ἰαωλκός.

K.

Καδμείος, adj. Cadmeus. Καδμείη Σεμέλη, 940; οἱ Καδμείοι, Thebani, 320; φερεσσαίεες, S. 13.

Καδμηΐς, adj. fem. Καδμηΐς γαίη Thebæ cognominantur O. 162.

Κάδμος, Harmoniæ maritus, ὑπέρθυμος, 937; ex ea pater Ἰππας, Semeles, Agaves, Autonoes, Polydori, 975 seqq.

Καΐκος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., εὐρβείτης, 343.

Καινέως, ἑως, unus e Lapitharum principibus, S. 179.

Καλλιόπη, Musarum una, quæ προφρεστώτη ἐστὶν ἀπασιών, 79.

Καλλιρόη, una Oceanitidum, 288, 351, 979; e Chrysaore mater Geryonis, 247 seqq., 979 seqq., et Echidnæ, 295.

Καλλιτώ, οὖς, vid. Ἐλίχη.

Καλύκη, Eudymionis mater ex Aethlio, CXLIV.

Καλυψώ, οὖς, una Oceanitidum, ἱμερώεσσα, 359; Neusthoi et Nausinoi mater ex Ulixæ, δια θεῶν, 1017.

Κάλχας, αἰγός, vates, a Mopso vaticinandi arte victus, prius morore diem obiit, CXVII.

Κασσιόπεια, Phineï mater e Phœnice, LVIII.

Κάστωρ, ὀρος, Jovis filius XXXVI.

Κατουδαῖοι, οἱ, qui Troglodytæ alibi vocantur, CXIV.

Κένταυροι, οἱ, LXXXII; cum Lapithis pugnares in Herculis clypeo representati, S. 184 seqq.

Κέρβερος, Orei canis, Typhaonis et Echidnæ f., 310 seqq., ubi describitur.

Κερκίς, ἴδος, Oceanitidum una, φῶν ἐρατή, 355.

Κέφαλος, ex Aurora pater Phaethontis, 986.

Κηρ, κῆρος, ἡ, Noctis filia, μεδαινα, 221; in Herculis scuto

representata, S. 156 seqq.; praeterea in plur. num. αἱ Κῆρες, deæ fatales, (a Parcis diversæ,) filiae Noctis, νηλεόπονοι, 217 seqq.; quales in Herculis scuto representatae fuerint, S. 249 seqq.

Κητώ, οὖς, Ponti ac Telluris filia, καλλιπάρχος, 238; e Phorco mater Graearum Gorgonumque, 270 seqq., et draconis aurea mala custodientis, 333 seqq.

Κήρυξ, ὄκος, Trachiniorum rex, Themistoneos pater, ad quem Hercules proficiscitur, ἀναξ, S. 354 seqq.; Cycnum, generum suum, ab Herculo interfectum sepelit, S. 472, seqq.; φίλος μακάρεσσι θεοῖσι, S. 476. Κήρυκος γάμος (Ceycis nuptiae), carmen Hesiodum, memoretur CLXXXII.

Κηρισός, Fluvius, Eteocli pater, CXLIII; de ejus cursu, CXLII.

Κίρκη, Solis et Perseidis filia, Aetæ regis soror, 957, 1011; ex Ulixæ mater Agrii, Latini, Telegoni, 1011 seqq.; Solis curru ad insulam Tyrrhenici maris vecta, CCII.

Κίρρα, Phocidis urbs, CXXXV.

Κλάρος, ἡ, Ioniæ oppidum, CXVII.

Κλεδράϊος, IX, κεδάλιμος.

Κλέεια, Hyadum una, εὐστέφανος, LXVII.

Κλειώ, οὖς, Clio Musa, 77.

Κλεόλλα, Diantis filia, mater Atridarum e Plisthene, Atræi filio, LXXVII.

Κλόμενος, Orchomeni f., CXC.

Κλυμένη, 1) Minyæ filia ex Euryanasse, mater Iphicli e Phylaco, Phaethontis e Sole, CLXII. 2) una Oceanitidum, 351, 507; ex Japeto marito mater Atlantæ, Menœtii, Promethei, Epimethei, 507 seqq.

Κλυμένης, Solis f., pater Phaethontis e Merope, CIV.

Κλυτή, Oceanitidum una, 352.

Κλύτιος, Euryti et Antiopes f., XLV.

Κλωθώ, οὖς, Parcarum una, 218, 905; in Herculis scuto representata, S. 258.

Κοῖος, Cœli et Telluris f., 134; pater Latonæ et Asteris e Phœbe, 404 seqq.

Κορινίς, ἴδος, ἰν, Phlegiæ filia, quam Ischys uxorem duxit, LXXXVII; Hyadum una, LXVII.

Κόττος, Cœli ac Telluris f. centimanus, 147 seqq., 618, 653, 714, 734, 817. Vid. Ὀβριάριος.

Κουρήτες, οἱ, e quinque filiabus Hecatei filiaque Phoronei nati, θεοὶ φιλοπαίγμονες, ὀρχηστῆρες, ACI; contra Aetolos ab Apolline adjuti, CXI.

Κράτος, εὖς, τὸ (Robur), e Pallante et Styge natum, 385; cum Bīη (Vi) apud Jovem habitat, 386 seqq., 401 seqq.

Κρείων, ὄντος, Thebanorum rex, Henioches maritus, S. 83.

Κρηεύς, ἑως, Aoli f., XXIII.

Κρής, τός, ὁ, Cretensis, XXXVII; οἱ Κρήτες, Cretenses, quorum rex Asterio, CXLIX.

Κρήτη, insula, ubi Lyctos urbs, 477; ibi Jupiter natus et educatus, 480, εὐρείη; ibi Jasius cum Cerere concubuit, 971; huc Jupiter Europen duxit, CXLIX; huc Oris venit, XLIII; ibi Idæi Dactyli ferrum temperarunt, CLV; hujus in vicinitate Ogyia insula sita, CCIII.

Κρίος, Cœli et Telluris f., 134; ex Eurybia pater Astræi, Pallantis, Persæ, 375 seqq.

Κρονίδης, εὖς, Saturni f., Jupiter, 53, 412, 423, 450, 572, 624; O. 18 (ὠψιζυγός), 71, 138, 158, 168, 239, 247; XXV.

Κρονίων, ὠνος, Saturni f., Jupiter, 4, 534, 949; O. 242, 259, 276; CXXXVII; ἀναξ, O. 69; κελαινεύς, S. 53; θεῶν σημαντικὸν πέντων, S. 56; ὑπερμηνής, 534.

Κρόνος, Saturnus, Cœli ac Telluris f., 137; ultionem a

patre petendam in se recipit, 168 seqq.; falce, quam mater ei dederat, 145, patris genitalia resecat, 178 seqq.; ex Rhea pater Vestæ, Cereris, Junonis, Plutonis, Neptuni, Jovis, 453 seqq.; filios devorat, 459, devoratos revomit, 495; in Tartaro a Titanibus circumdatus, 851; aureo ævo Deorum rex erat, O. 111; heroum mortuorum in μακάρων νήσοις degentium rex, O. 169. Epitheta: ἀγκυλομήτης, 19, 137, 473, 495; βασιλεὺς, 476; μέγας, 459, 495. Præterea obvius 73, 395, 625, 630, 634, 648, 660, 668.

Κρόταλος, ab CEnomao occisus, CX.

Κυανογαίτης, ου, nomen proprium Neptuni, 278.

Κυδαλίων, ωνος, Orioni cæco itineris dux a Vulcano datus, XLIII.

Κυδοιμός (Turba belli), in Herculis scuto repræsentatus, S. 156.

Κυθήρεια, Venus unde appellata sit, 198; εὐστέφανος, 196, 1008; 934.

Κύθηρα, τὰ, insula, 192, 198.

Κύκλωπες, οἱ, Telluris et Cæli filii tres, Brontes, Steropes, Arges, 139 seqq.; eorum descriptio nominisque derivatio, 142 seqq.; Jovi fulmen fabricati sunt, 141, 502 seqq.; a Saturno sub terra victos Jupiter liberat, 501 seqq.; ab Apolline occisi, XXXIII.

Κύκνος, 1) Martis f., μεγάλυμος, S. 57; maritus Themistoes, filia Ceycis, S. 356; ejus cum Hercule certamen, S. 368 — 423; ab Hercule interfectus, S. 57, 416 seqq., ac spoliis privatus, S. 467; a Ceyce socero sepultus, S. 472 seqq.; ἀμύμων, S. 65; εὐμμελής, S. 368; ἱππόδαμος, S. 346; præterea obvius S. 329, 331, 350, 413; unde nomen traxerit, CLXXXIX. 2) Liguriæ rex, Phaethonti propinquus, in cygnum conversus, CIV.

Κυματολήγη, una Nereidum, 253.

Κύμη, Æolidis urbs, qua relicta pater Hesiodi in Boeotiam trajecit, Αἰόλις, O. 636.

Κυμοδόκη, una Nereidum, 252.

Κυμοβόη, una Nereidum, 245.

Κυμοπόλεια, Neptuni filia, uxor Briarei, 819.

Κυμώ, οὗς, Nereidum una, 255.

Κυπρογενής, εὖς, ἡ, Venus unde vocata sit, 199. Conf. Κύπρος.

Κύπρος, ἡ, insula, ubi Venus nata, περιέρυτος, 193; πολύκλυστος, 199.

Κύπρις, ἰδος, Cypria, i. e. Venus, V.

Κυρήνη, Aristæi mater ex Apolline, LXX; ad Peneum fluvium habitabat, καλή, LII.

Κυτίσωρος, Phrixi f. ex Iophosse, LXII.

Κυχρείδης, draco, cujus historia CCI.

Κυχρεὺς, εὖς, qui Cychriden draconem nutrit, CCI.

Λ.

Λάδων, ωνος, 1) draco Typhaone natus, CXLVII. 2) Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 344.

Λαμπετή, Heliadum una, CIV.

Λαομέδεια, Nereidum una, 257.

Λαπίθαι, ὄων, οἱ, quorum cum Centauris certamen in Herculis clypeo repræsentatum, S. 177 seqq., αἰχμηταί.

Λατίνος, Ulixis et Circes f., ἀμύμων, κρατερὸς, 1013, Tyrrhenorum rex, 1016.

Λάχεσις, ἡ, una Parcarum, 218, 905; in Herculis scuto repræsentata, S. 258.

Λαιαγόρη, una Nereidum, 257.

Λαιπερίλη, Iolai filia, Phylantis uxor, Hippotæ ac Theus mater, LIV.

Λεγεες, οἱ, quorum rex Locrus, XXV. Deucalioni olim a Jove dati, *ibid.*

Λερναῖος, adj. 314, vid. Ἴδρη.

Λήθη, ἡ, Oblivio, Eridis filia, 227.

Λήμνος, ἡ, insula. Huc Orio in itinere suo venit, XLIII.

Ληναίων μὴν, mensis, (Γαμηλιῶν Atheniensium, qui Januario nostro fere respondet), O. 504.

Λητοῖδης, 1) Latonæ filius, Apollo, S. 479. 2) Latonæ nepos, Æsculapius, XXXIV.

Λητώ, οὗς, 19; Phœbes et Cœi filia, κυανόπεπλος, 406; ex Jove mater Apollinis, 918, LXXXVII, CLXVIII, et Dianæ, 918; quo die Apollinem peperit, O. 771.

Λιβύη, Africae pars. Huc Argonautas venisse, LIV.

Λίγυες, οἱ, populus, CXXXII.

Λιλαίη, Phocidis oppidum, CXLI, Λιλαίηθεν.

Λιμός, ὁ, (Fames) Eridis filius, 227. O. 299, 302.

Λίνος, vates, Uraniae f., de quo XCIV, XCV.

Λόγοι ψευδείς (Mendacia), Eridis filii, 229.

Λοκροί, οἱ, Amphitryone duce Taphiis et Telebois bellum inferunt, ἀγγέμαχοι, S. 25.

Λοκρός, Lelegum rex, XXV.

Λυγκεύς, ἦρος, inter majores Herculis erat. Hinc Λυγκήρος γενεὴ τηλεκλειτοῖο Hercules et Iolaus a Minerva appellatur, S. 327.

Λυκάων, ωνος, Pelasgi f., ἀντίθεος, XCVIII; rex Arcadum, pater Helices s. Callistus, XCIX; pater Pallantis, CXCVIII.

Λυκομήδης, εὖς, Cretensis, XXXVII.

Λύκτος, ἡ, urbs Cretæ, quo Rhea Jovem paritura profecta est, 477, 482.

Λυσιάνασσα, una Nereidum, 258.

Μ.

Μάγνης, ἦτος, Jovis et Thyiæ f., XXVI.

Μαϊανόρος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 339.

Μαΐη, Maja, Atlantis filia, Mercurii mater ex Jove, 938.

Μαχηδών, ὄνος, Jovis ac Thyiæ f., ἱπποχάρης, XXVI.

Μαχροκέφαλοι (Capitones), populus, XLII.

Μαντώ, οὗς, Tiresiæ filia, mater Mopsi, CXVII.

Μάρης, ὁ, CXXII.

Μάρων, ωνος, CEnopionis filius, XXXVIII.

Μάχη, αἱ, Pugnae, Eridis filia, 228.

Μαχάων, ωνος, Æsculapii et Xanthes f., CLXXIX.

Μέγαρα, τὰ, Megaridis urbs, σκίαεσσα (umbrosa) ab Hesiodo cognominata, CXCH.

Μέδουσα, trium Gorgonum una, 276, mortalis, 277; a Neptuno compressa 278; ejus capite amputato Chrysaor et Pegasus prosiluerunt, 280 seqq.; ejus caput Perseus portat in Herculis scuto repræsentatus, S. 223.

Μελάμπους, ὁδός, cujus historia CXVI.

Μέλαι, ανος, Phrixi et Iophossæ f., LXII.

Μελέαγρος, ab Apolline interfectus, CXI.

Μελίαι Νύμφαι, quas Tellus peperit e guttis cruentis genitalium Cæli a Saturno resectorum, 187.

Μελίβοια, urbs Thessaliæ, XCVI.

Μελίτη, 1) Nereidum una, χαρίεσσα, 246. 2) Myrmecis filia, CLXXV.

Μελπομένη, Musarum una, 77.

Μέμνων, ωνος, Æthiopum rex, Tithoni et Auroræ f., χαλκοκορυστής, 984.

Μενέλαος, Plisthenis et Cleollæ f., LXVII; vid. Ἀτρεΐδαι.

Μενεστῶ, οὗς, una Oceanitidum, 357.

Μενίππη, Nereidum una, δῆη, 260.

Μενότιος, 1) Japeti et Clymenes f., ὑπερχύδας, 510; Jovis fulmine in Erebum dejectus, ὕδριστής, 514 seqq.

2) Patrocli pater, frater Pelei, Achilles patruus, CLXXXVIII.

Μερόπη, 1) CEnopionis filia, ab Orione compressa,

XLIII; 2) Oceanitis, Phaethontis mater e Clymene, CIV; 2) una Heliadum, *ibid.*
 Μῆδεια, Aetæ regis et Idyæ filia, εὔσφυρος, 961, 992; Medei mater ex Jasone, 1000, qui eam e Colchide Iolum traiecit, 994, 998, uxorem duxerat, 1000.
 Μῆδειος, Jasonis et Medæ f., a Chirone educatus, 1001.
 Μηχιονίχη, Euphemi mater e Neptuno, L.
 Μυκῶνη, i. e. Sicyon, Peloponnesi urbs. Ibi Deos cum hominibus certasse, 536.
 Μηλόθοσις, ἡ, Oceanitidum una, 354.
 Μητίς, ἴδως, iv, una Oceanitidum, 358; Jovis prima uxor, quæ Minervam paritura ab eo devoratur, 886 seqq.
 Μίμας, αἰγός, Centaurus, μελαγχχαίτης, S. 186.
 Μινύειος, adj. Ὀρχομενός Μινύειος, Orchomenus Minyarum, LIII.
 Μινύας, ου, Neptuni f., pater Clymenes ex Euryanasse, CLXII.
 Μίνως, ωος, Jovis et Europes f., CXLIX; pater Ariadnes, 948; Brylles pater, XLIII; βασιλεύτας ab Hesiodo cognominatus, LXXXIV.
 Μνημοσύνη, Cæli Tellurisque filia, 135; Musarum e Jove mater, 54, 915, καλλίχομος.
 Μοῖραι, αἰ, Parcæ, Clotho, Lachesis, Atropos, Noctis filiae, 217; Jovis ac Themidis filiae, 904; in Herculis scuto representatae, S. 258 seqq. LXVI.
 Μόλυρος, Arisbantis f., ab Hyetto occisus, LIII.
 Μόρος (Fatum), Noctis filius, στρυγερός, 211.
 Μούσαι, αἰ, Jovis filiae e Mnemosyne, in Pieria natae, 53 — 61, 916; Musæ canuntur, 1 — 103; invocantur, 104 — 115, 1022; O. 1 seqq.; earum nomina enumerantur, 77 seqq.; Hesiodum canere docent ac jubent, 22 — 35, O. 662; tripus ab Hesiodo eis dedicatus, O. 658; in Herculis scuto representatae, S. 206.
 Epitheta: Ἑλικωνιάδες, 1; O. 658; ῥέειπται, 1021; Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι, 75, 114; Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο, 25, 52, 966, 1022; Πιερίδες, S. 206; τέχνα Διὸς, 104; χρυσάμπυκες, 916. Memorantur prætereundo 36, 93, 94, 96, 100; CL.
 Μόφος, vates, Amyci, S. 181, et Mantus f., Calchanthem vaticinandi arte vicit, CXVIII; inter principes Lapitharum numeratur S. 181.
 Μυκῆνη, Inachi filia, Arestoris uxor, qui Mycenæ urbi nomen dedit, CVII.
 Μύρμηξ, ηκος, Melites pater, CLXXV.
 Μυρμιδόνες, οἱ, e formicis a Jove facti atque Æaco dati, qui primi naves exstruxerunt, LXIV; Μυρμιδόνων πόλις, Hellas, Phthiotidis urbs, S. 380, 474.
 Μῶμος, Noctis filius, 214.

N.

Ναῖς, ἴδως, Najas. Najadum una Chironi nupsit, CII; de Najadum ætate longissima CIII.
 Ναυβολίδης, αο, Nauboli f., Pylo, XLV.
 Ναυσίθοος, Ulixis et Calypsus f., 1017.
 Ναυσίνοος, Ulixis et Calypsus f., 1018.
 Νείκεα, τὰ, Jurgia, Eridis liberi, 229.
 Νεῖλος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 338.
 Νεμειάϊος λέων, leo Nemeus, Othri ex Echidna f., 327, a Junone nutritus, 328 seqq., ab Hercule interfectus, 332.
 Νεμείη, Argolidis regio, a leone Nemeo vexata, 329 seqq.; ibi Tretus mons, 331.
 Νέμεσις, ἡ, Noctis filia, 223; terra relicta cum Pietate ad cælum fugit, O. 197 seqq.
 Νέσσος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 341.
 Νέστωρ, ορος, Nelei f., apud Gerenos educatus, inter-

fectis ab Hercule fratribus, solus servatus, XXX, XXXI, Γερήνιος ἱππότα; pater Polycastes, C.
 Νηληιάδης, αο, Nelei f., Nestor, C.
 Νηλεὺς, ῥος, Pyli rex, ejus filii ab Hercule interfecti extra Nestorem, XXX, XXXI, τῶλασιφρων.
 Νημερτής, εἰος, ἡ, una Nereidum, 262.
 Νηρεὺς, ῥος, Ponti filius maximus natus, ἀψευδής, ἀληθής, 233 seqq.; quinquaginta filiarum (Nereidum) pater e Doride, 240 seqq.; ἄλιος γέρων, 1003.
 Νησαίη, Nereidum una, 249.
 Νησῶ, οὖς, Nereidum una, 261.
 Νίκη, Pallantis et Stygis filia, καλλίσφυρος, 384.
 Νικίππη, Pelopis filia, CCVII.
 Νικίστρατος, XCIII, ὅζος Ἄρης.
 Νιόβη, ejus decem filios totidemque filias fuisse, XLIV; unde viginti ejus liberos fuisse, *ibid.*
 Νύμφαι οὐραῖαι, Nymphæ montanæ, Oreades, 130; e quinque filiabus Hecatai filiaque Phoronei natae, XCI.
 Νύξ, κτός, Nox, 176, Chaus filia, Erebi soror, 123; ex Erebo Ætheris et Diei mater, 124; nullo ex viro mater Fati, Κηρὸς, Mortis Somnique (758), Somniorum, Mommi, Ὀϊζύος, Esperidum, Parcarum, Nemesis, Fraudis, Φιλότητος, Senectutis, Eridis, 211 — 225; Nox et Dies alternis in Tartarum intrant et inde redeunt, 747 seqq., illa Somnum secum ducens, 757.
 Epitheta: ἐρεβεννή, 213; μέλαινα, 20, 123; ὀλοή, 224, 757.

Ξ.

Ξάνθη, una Oceanitidum, 356; Machaonis mater ex Æsculapio, CLXXXIX.
 Ξοῦθος, Hellenis filius, XXIII.

O.

Ὁβριάρεως (Βριάρεως, 817), Briareus, Cæli Tellurisque f., 147 seqq.; Cymopoliam, Neptuni filiam, uxorem duxit, 817 seqq. Briareus Cottusque et Gyas, tres fratres centimani (Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέχνα, 644), a patre sub terram detrusi et in vincula conjuncti, 617 seqq., a Jove liberati, ut Diis contra Titanes opem ferrent, 624 seqq., 639 seqq., ubi eorum descriptio; pugnant adversus Titanes, 714 seqq., quos victos in Tartarum detrudunt, 717 seqq., ubi et ipsi habitabant, φύλακες πιστοὶ Διὸς, 734; Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι, 815 seqq.
 Ὁδύρς, υος, mons Thessaliæ, in quo stantes Titanes cum Diis pugnant, 632, ὤψηλή.
 Οἰβάλος, pater Pirenes, CVI.
 Οἰδιπόδης, αο, Œdipi f., Eteocles, O. 163.
 Ὀϊζύς, ἡ, Calamitas, Noctis filia, ἀλγινόεσσα, 214.
 Οἰνόμαος, Marmacem, Alcathoum, Euryalum, alios interficit, CX.
 Οἰνοπίων, ωνος, Chiorum rex, Bacchi f., Maronis pater, XXXVIII, et Meropes, XLIII; Orione excæcato vindictam evitaturus sub terra absconditur, *ibid.*
 Οἰνεὺς, έως, rex, ad quem Periboea missa est, LXXXVIII.
 Ὀλμειδὸς, Bæotiæ amnis, 6.
 Ὀλυμπιάδες, αἰ, Olympiæ, Musarum epitheton, 25, 52, 966, 1022; de Deabus, LIV.
 Ὀλύμπιος, Jovis epitheton, 529, 884, O. 87; Jovis nomen proprium, 390 (ἀστεροπητής), O. 474, CLXIII.
 Ὀλύμπια δώματα, Deorum sedes, 75, 114, 783, 804, 963, O. 81, 110, 127.
 Ὀλύμπος et Οὐλύμπος, Thessaliæ mons, Deorum sedes, ἀγνός, S. 203; μακρὸς, 391, 680, S. 466; μέγας, 842; νηρόεις, 42, 62, 118, 794; πολύπτυχος, 113; præterea sine epitheto, 37, 51, 68, 101, 408, 689; O. 139, 197, 257; XXVI.

*Ομαδος, Tumultus, in Herculis clypeo representatus, S. 155.
 *Ομηρος, cum Hesiodo in Delo insula Apollinem cecinit, CLXVIII.
 *Ονειροι, oi (Somnia), Noctis filii, 212.
 *Οπλεὺς, έως, unus e principibus Lapitharum, S. 180.
 *Ορθρος, Geryonis canis, Typhaonis et Echidnae f., 309; pater Sphingis et leonis Nemei ex Echidna, 325; ab Hercule interfectus, 293.
 *Ορκος, Deus qui perjuros punit, Eridis f., 231, O. 804; O. 219.
 *Ορτυγία, insula parva, ante Syracusas sita, CXXXVI.
 *Ορχομενός, ό, pater Aspledonis, Clomeni, Amphidoci, CXC.
 *Ορχομενός, ή, Minyarum urbs (Μινύειος) in Bœotia, LHI, Cephisso adiacens, ubi Gratiae colebantur, CXLII, CXLIII.
 Οὐλυμπος, 397, Οὐλυμπόνδε; 633; 855; 953, νιφθεις; S. 30; S. 471, μέγας; XXXIV. Vid. *Ολυμπος.
 Οὐρανίδης, Urani f., Saturnus, άναξ, 486; οι Οὐρανίδαι, Cyclopes, 502.
 Οὐρανίη, 1) una Musarum, 78, mater Lini, XCIV. 2) Oceanitidum una, θεοειδής, 350.
 Οὐρανίωνες, οι, Urani (Cœli) filii ac nepotes, άγαυοί, 461; de Diis, 919, 939.
 Οὐρανός, Cœlus, 147, 159, 421, 644; εύρυς, 45; μέγας, 176, 208; άστερόεις, 106, 127, 463, 470, 891; Tel-luris f., 126 seqq.; ex ea pater multorum liberorum, 133 — 153; filios sub terra condit, 154 seqq.; ejus genitalia a Saturno resecta, 178, seqq. Vid. porro in Γαῖα, Άρροδίτη.
 Οὔρεα, τὰ (Montes), e Tellure nata, μακρά, 129.
 Οὔρειος, Centaurus, S. 186.

II.

Παγασαῖος, epitheton Apollinis, quia Pegasis templum habuit, S. 70.
 Παιών, ώνος, Deorum medicus. Eum ab Apolline dif-ferre, CI.
 Παλιώξ, ή, Repulsio (hostium persequentium) in scuto Herculis representata, S. 154.
 Παλλάντιον, Arcadiæ urbs, quæ a Pallante nomen traxit, CXCVIII.
 Παλλάς, άδος, ή, Minervæ nomen. Παλλάς Άθήνη, 577, O. 77; Παλλάς Άθηναίη, κόυρη Διός, S. 126.
 Πάλλας, αντος, ό, 1) Cui et Eurybiæ f., 376. 2) Lycaonis f., qui Pallatio urbi nomen dedit, CXCVIII.
 Πανδιονίς χελιδών, hirundo, O. 568, όρθρογόη.
 Πανδώρα, quomodo Jovis jussu a Vulcano ficta, a multis Diis Deabusque exornata, cur hoc nomine appellata fuerit, O. 60 — 82; col. 570 — 589; ejus historia, O. 83 — 105; Græci mater ex Jove, XX, Deucalionis e Prometheo, XXI.
 Πανελλήνες, οι, O. 528; ita universos Græcos ab He-siodo vocatos fuisse, CLXXXIV.
 Πανόπεια, una Nereidum, 250.
 Πανοπηίς, έδος, Panopei nata, Άgle, LXXXV.
 Πανοπις, έδος (alibi Πανοπέυς), Phocidis urbs, Cephisso adiacens, CXLII.
 Παρθάων, ονος, pater Alcathei, CX.
 Παρθένιος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 344.
 Παρνησός, Parnassus, Bœotiae mons, 499.
 Πασιθέη, una Nereidum, 247.
 Πασθός, Oceanitidum una, 352.
 Πάτροκλος, f. Menetii, fratris Pelci, Achilles frater pa-truelis, CLXXXVIII.

Πειθώ, ώς, 1) Suada, quomodo Pandoram exornaverit, O. 73. 2) Oceanitidum una, 349.
 Πειρίθοος, Άpyti f., CLXXVI; inter principes Lapitha-rum, S. 179.
 Πειρήν, ήνος, Ius pater, V.
 Πειρήνη, Cebali filia, CVI.
 Πείρος, ό, Achajæ fluvius, CLVI.
 Πελασγός, Lycaonis pater, XCVIII, quem αὐτόχθονα fuisse Hesiodus dixit, XCVII.
 Πελασγοί, οι, populus, qui Dodonam incolebat, CXXXIV.
 Πελειάδες, αι, Plejades, X. Vid. Πληιάδες.
 Περίης, rex, Jasoni labores difficiles imperavit, όδυστή; και άτάσθαλος, κ. τ. λ. 996.
 Πελοπόννησος, ή, Hesiodo nota, CXL.
 Πέλοψ, οπος, pater Nicippes, CCVII.
 Πελωρίς, έδος, promontorium, ab Orione conditum, CLXXVIII.
 Περύβοια, Hipponoi filia, ab Hippostrato compressa, ad Ceneum uissa, qui eam interticeret, LXXXVIII.
 Περιήρης, ους, Άoli f., όπέρβομος, XXIII; Halirrhothii pater, XCII.
 Περικλύμενος, Nelei f., qui in omnium animalium spe-ciem se convertere potuit, ab Hercule interfectus, XXX.
 Περιμήδης, εος, Centaurus, Πευκείδης, S. 187.
 Περιμησός, Bœotiae amnis, 5.
 Περεόποις, εως, ό, Telemachi et Polycastes f., C.
 Περσεύς, Danaes f., qualis in Herculis clypeo represen-tatus fuerit, ίππότα, S. 214 — 229.
 Περσεφονείη et Περσεφώνη, Proserpina, Jovis et Cereris filia, quam Pluto rapuit, 913; cum Platone in Tar-taro habitat, έπανή, 768, 774.
 Περσεφώνη, 913, vid. Περσεφονείη.
 Πέρσης, 1) Cui et Eurybiæ f., 377; Asteriæ maritus, 409; ex ea pater Hecates, 411. 2) Hesiodi frater, ad quem carmen Operum et Dierum scriptum, O. 10, 27, 213, 274, 286, 299, 397 (νίπιος), 611, 633 (μέγα νίπιος), 641.
 Περσηίς, έδος, una Oceanitidum, 356, 957; e Sole mater Circes et Αetæ regis, 957.
 Πετραίη, Oceanitidum una, έρσεσσα, 357.
 Πετραῖος, Centaurus, S. 185.
 Πευκείδαι, οι, Perimedes et Dryalus, Centauri, S. 187.
 Περρηδών, ους, Græarum altera, εύπεπλος, 273.
 Πήγασος ίππος, Medusæ capite amputato prosiluit, 281; nominis derivatio, 282; terra relicta ad cœlum vola-vit, ubi tonitru fulmenque Jovi fert, 293 seqq.; cum Bellerophonte Chimaeram vincit, 325.
 Πηλεὺς, έος, Αεαί f., XLVI; Achilles pater e Thetide, 1006; frater Menœtii, Patrocli patruus, CLXXXVIII; Thetidem prohibet Achillem interficere, II; de eo et Acati uxore historiam ab Hesiodo fuse fuisse narra-tam, CXCIX.
 Πήλιον, τὸ, mons Thessaliæ, αἰπύ, LXXXII; in quo Jaso a Chirone educatus est, ύλήεν, LXXXIII.
 Πηνειός, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 343. LII.
 Πιερίδες, αι, Musæ cognominantur, S. 206.
 Πιερική, Thessaliæ regio, ubi Musæ natæ, 53; ibi Magnes et Macedo habitabant, XXVI. Πιερίηθεν, O. 1.
 Πληιάδες et Πελειάδες, αι, Plejades, Atlantis filia, Άτλα-γενεές, O. 383; O. 572, 615, 619.
 Πληϊάουρη, una Oceanitidum, 355.
 Πλούτος, Plutus deus, Cereris et Jasii f., 969 seqq.
 Πλουτός, ους, Oceanitidum una, βοώπις, 355.
 Πολυδεύκης, εος, Pollux, Jovis f., XXXVI; αντίθεος, XXVI.
 Πολυδώρη, Oceanitidum una, εύειδής, 354. CXCIV.
 Πολύδωρος, Cadmi et Harmoniæ f., 978.

Πολυκάρπη, Nestoris filia minima natu, Persepolis mater e Telemacho, ἐξέγονος, C.
 Πολυκάων, ὄνος, Butæ f., Euachmes maritus, CIX.
 Πολυμήλα, Jasonis mater ex Æsone, CLXXXI.
 Πολύμνια, Musarum una, 78.
 Πολυνεΐκης, εὖς, CXX.
 Πολυπάτης, οὖ, de quo CXVI.
 Πόνος, Labor, Eridis f., ἀλγυνοίς, 226.
 Ποντοπόρεια, una Nereidum, 256.
 Πόντος, Telluris f., 132; pater Nerei, 333; dein e Tellure pater Thaumantis, Phorci, Cetus, Eurybiæ, 237 seqq.
 Ποσειδάων et Ποσειδών, ὄνος, accus. Ποσειδάω, 15, Neptuneus, Rheæ ac Saturni f., 456; pater Cymopolie, 819; Tritonis pater ex Amphitrite, 930, Euphemi e Mecione, L; pater Butæ, CXIII, et Minyæ, CLXII; cum Medusa Gorgone concubuit, 278; Tartari portas ac muros, 732, cum Apolline Thebarum moenia exstructit, XLVIII; Thebarum prases, S. 105; templum in Peloridis promontorio ei exstructum ab Orione, CLXXXVIII; γαλήνη, ἐννοσίγαιος, 15; ἐνοσίγαιος, O. 667.
 Ποσειδών, 732; vid. Ποσειδάων.
 Ποταμοί, οἱ, Fluvii, Oceani et Tethyos filii, 3000 numero, ἐνέχοντες, 337, 367 seqq., quorum complures recensentur 338 — 345. 348.
 Πουλινόρη, Nereidum una, 258.
 Πρίαμος, Hesiodo notus, CLXXXV.
 Προϊτίδες, αἱ, Proti filie, describuntur XXVII, XXVIII; quod Bacchi cultum neglexerant, insania puniunt, XXIX; a Græcis plurimis in matrimonium petita, CLXXXIV.
 Προϊώεις, Propulsatio hostium, in Herculis scuto representata, S. 154.
 Πρόλογος, unus e principibus Lapitharum, S. 180.
 Προμηθεύς, εὖς, Japeti et Clymenes f., 510; O. 50; pater Deucalionis e Pandora, Hellenis e Pyrrha, XXI; Epimetheum fratrem præmonet, ne donum a Jove sibi missum accipiat, O. 86; ignem Jovi furatur, 365 seqq.; O. 48 seqq.; qualem dolum Jovi struxerit, Diis hominibusque Sicyone certantibus, 535 — 561, a Jove in vincula conjectus, 521, ejus jecur ab aquila comestum, 523 seqq.; per Herculem liberatus, 526 seqq. Epitheta: ἀλάλητα, 614; ἀγκυλομήτης, 546; O. 48; ποικίλος, αἰολόμητης, 511; εὖς παῖς Ἰαπετοῖο, 565, O. 50; ποικιλόθυλος, 521; conf. Ἰαπειτιονίδης.
 Προνόη, una Nereidum, 261.
 Πρυμνώ, οὖς, Oceanitidum una, 350.
 Πρωτομέδεια, Nereidum una, 249.
 Πρωτώ, οὖς, Nereidis, fortasse duarum Nereidum nomen, 243, 248.
 Πυθώ, οὖς, Phocidis regio, Apollini sacra, ἡγαθήη, LXXXVII; ibi lapis a Saturno Jovis loco devoratus et revomitur memorie causa a Jove exstructus, 499, ἡγαθήη, Πυθώδε, S. 480.
 Πυλάδης, οὖ, Anaxibiae f., LXXVII.
 Πύλος, ἡ, Peloponnesi urbs, ubi Neleus ejusque filii regnabant, devastata ab Hercule, XXX; de ea Hercules cum Marte pugnavit, S. 360 seqq.
 Πύλων, ὄνος, Nauboli f., pater Antiopes, XLV.
 Πύρρα, mater Hellenis e Prometheo, XXI.

P.

Παδάμηνος, οὖς, Jovis et Europes f., CXLIX.
 Πείη, 467, vid. Πείη.
 Πείη et Πείη, Rheæ, Cori ac Telluris filia, 135; e Saturno mater Vestæ, Cereris, Junonis, Plutonis, Neptuni, Jovis, 453 seqq.; quomodo Jovem a crudelitate Saturni servaverit, 467 seqq.; ἡρώς, 625, 634.

Πήσος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 340.
 Ρόδεια, una Oceanitidum, 351.
 Ροδίας, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 340.

Σ.

Σαγγάριος, Fluvius, f. Oceani ac Tethyos, μέγας, 344.
 Σάλμωνεύς, Æoli f., ἄδικος, XXIII.
 Σαρπηδών, ὄνος, Jovis et Europes f., CXLIX.
 Σάτυροι, οἱ, e quinque filiabus Hecatai filiaque Phoronei nati, οὐδῖταινοι, ἀμπεχοσεργοί, XCI.
 Σάω, οὖς, una Nereidum, 243.
 Σειρήνες, αἱ, Sirenes, quarum insula ἀνθεμύσσεια, CXXXVII; ventos ab iis deleniri, CXXXVIII.
 Σείριος, ὁ, Sirius, ἀστὴρ, 417; 587; 609; ἀζαλέος, S. 153; S. 397.
 Σελήνη, Luna, Hyperionis ac Theæ filia, 371; λαμπρά, 18, 371.
 Σεμέθη, Cadmi et Harmoniæ filia, 976; Bacchi mater ex Jove, Καδμείη, 940.
 Σῆρος, Halirrhothii et Alcyones f., XCII.
 Στεινώ, οὖς, trium Gorgonum una, 276.
 Σικυών, ὄνος, Erechthei f., CLXIX.
 Σιμόεις, οὖντος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., θεῖος, 342.
 Σίσυρος, Æoli f., αἰολομήτης, XXIII.
 Σκάμινδρος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., θεῖος, 345.
 Σκύβη, οἱ, ἱππομολγοί, CXXXII.
 Σκύλλα, Phorbantis et Hecates filia, LXIII.
 Σόλοι, οἱ, disci, carmen Hesiodum, CLXXXVI.
 Σπειώ, οὖς, una Nereidum, 245.
 Στερόπη, Cyclopum unus, 140.
 Στρατονίκη, Euryti mater, XLV.
 Στυμῶν, ὄνος, Fluvius, f. Oceani et Tethyos, 339.
 Στύξ, γῆς, Oceanitidum προερεσπότη ἀπασάνων, 361, et natu maxima, 776; e Pallante mater Zeli et Nictes, Crateos et Bies, Ὠκεανῶ θυγάτηρ, 383 seqq.; quomodo a Jove honorata, ut Deorum jusjurandum esset, 397 seqq., 775 — 806; in Tartaro habitat, δεινὴ, 776; ἀφθίτος Ὠκεανίη, 389; Στυγὸς ἀφθίτος ὕδωρ, 805.
 Συράκουσαι, αἱ, urbs Siciliæ, CXXXVI.
 Σχοινεύς, εὖς, Atalantes pater, LXXIII.

T.

Τάρταρος, ὁ, plur. τὰ Τάρταρα, post Chaos primus exortus, Τάρταρα ἡρόεντα, 119; Typhoei pater e Gara, 822; ejus variæ descriptiones, 721 — 819; ibi Titans, 717, 729, 814, Centimani, 734, 814, Nox et Dies, alternis intrantes et exeuntes, 748, Somnus et Mors, 759, Pluto cum Proserpina, 768, Styx, 776, habitant; huc Typhoeus a Jove detrusus, 868. Epitheta: ἡρώεις, 721, 736, 807; εὐρύς, 868; κρυόεις, S. 255.
 Τάφιοι, οἱ, cum Telebois Taphi insulae partisque Acarnaniæ incolæ, quibus Amphitryo bellum intulit, ἀνδρες ἡρώες, S. 19.
 Τειρεσίης, οὖ, vates, Cadmi f., Mantus pater, CXVII; Jovis Junonisque altercationem de concubitu voluptate dirimit, CXXI; de longissima ejus vita, CXX.
 Τελμῶν, ὄνος, Ajacis majoris pater, ejus hospes Hercules fuit, CXV.
 Τελεστώ, οὖς, Oceanitidum una, κροκόπεπλος, 358.
 Τερψιγόρη, una Musarum, 78.
 Τηθύς, οὖς, Cori et Telluris filia, ἐρπτανή, 136; ex Oceano mater Fluviorum, 337, 368, et Oceanitidum, 346, 362, inter quas Helenen etiam fuisse, XXXV.
 Τηλέβοι, ἄων, οἱ, populus, qui Acarnaniam ac Taphum

insulam cum Taphiis incolebat, ab Amphitryone debellatus, ἄνδρες ἥρωες, S. 19.
 Τηλέγονος, Ulixis et Circes f., 1014, Tyrrhenorum rex, 1016.
 Τηλέμαχος, pater Persepolis e Polycaste, C.
 Τιθωνός, ex Aurora pater Memnonis, 784, et Emathionis, 985.
 Τιμάνδρη, Echemi uxor, VIII.
 Τίρυνθος, ἡ, accus. Τίρυνθα, Tiryns, urbs Argolidis, ubi Amphitryo habitabat, priusquam Thebas abiit, εὐκτίμενον πολέϊθρον, S. 81; huc Hercules Geryonis boves egit, ἱερή, 292.
 Τίταρῆσιος, e principibus Lapitharum unus, ὄζος Ἄρτος, S. 181.
 Τίτῆνες, οἱ, Titanes Caeli filii unde appellati sint, 207; eorum certamen cum Diis (629) et Centimanis, 674 — 717; victi et in Tartarum detrusi, 717 seqq., 814; ἄγασοι, 632; θεοὶ, 630, 648, 729; ὑποταρτάριοι, 851; χθόνιοι, 697; praeterea obtulit 392, 424, 650, 663, 676, 882.
 Τίτυός, Elaræ f., CLXX.
 Τληπόλημος, ὁρος, Ægypti f., CLXXVI.
 Τοξεύς, ἑως, Euryti et Antiopes f., ἀντίθεος, XLV.
 Τρητός, mons Nemeæ, 331.
 Τρηχίς, ἵνος, Thessaliae urbs, ubi Ceyx regnavit, quo Hercules profectus est, S. 353, 355, 469.
 Τριτογένεια, Minervæ nomen, γλαυκῶπις, 895; γλαυκῶπις, δεινὴ, ἐγρεκύδοιμος, κ. τ. λ., 924; ἀγέλειτ, S. 197.
 Τρίτων, ὠνος, Neptuni et Amphitrites f., εὐρυδίας, μέγας, 931 seqq.
 Τροίη, Troja, O. 165; Τροίην ἐς καλλιγόναια, O. 653.
 Τυνδάρεως, cujus a filiabus qualem poenam Venus petierit, CXLVI.
 Τυρρήνια, regio Italiae, CCII.
 Τυρσηνοί, οἱ, Italiae populus, sub Agrio, Latino, Telegono regibus, 1016. CXXXIX.
 Τυρσόνιον, Boeotiae mons, S. 32.
 Τυφάων, ὠνος, Ventus, ex Echidna pater Orthri, Cerberi, Hydrae Lernaë, Chimærae, 306 seqq.; Ladonis draconis pater, CXLVII.
 Τυφωεύς, ἑως, Telluris ac Tartari f., 821; cujus monstri descriptio, 821 — 852, pater Ventorum procellosorum, 869; fulminibus victus et mutilatus a Jove, 853 seqq., et in Tartarum dejectus, 868.
 Τύχη, una Oceanitidum, 360.

Υ.

Υάδες, αἱ, νόμῳ Χαρίτεσσιν ὁμοῦται, LXVII, ubi earum nomina; O. 615.
 Υἱὸν Ἀερναῖα, Typhaonis et Echidnae filia, λῦγρ' εἰδούα, 313, a Junone nutrita, 314, ab Hercule interfecta Iolai ope, 316 seqq.
 Υἱήτος, cujus historia LIII.
 Υἱός, Hercules f., pater Euarchmes, CIX.
 Υπερβόρεοι, οἱ, populus, CXXXIX.
 Υπερίων, ὠνος, Caeli ac Telluris f., 134; e Thea pater Solis, Lunæ, Auroræ, 371 seqq.
 Υπεριονίδης, αὖ, Hyperionis f., Sol, 1011.
 Υπέρρας, αὖτος, Euryanasses pater, CLXII.
 Υπνος, Somnus, Noctis f., 212, 758; Noctem comitatur, κασιγνήτος Θανάτοιο, 756; cum Morte in Tartaro habitat, 759; describitur 762.
 Υρή, urbs Boeotiae, Βοιωτίη, XLIX, I.
 Υομίναι, αἱ (Praelia), Eridis filiae, 228.

Φ.

Φαέδων, ὄντος, 1) Cephal et Auroræ f. ἱερῆρος, 987,

quem raptum Venus templi sui custodem fecit, 989 seqq. 2) Clymenis, Solis filii, et Meropes f., CIV, ubi ejus historia; sive Solis f. e Clymene, CLXII.
 Φαιστόλη, una Hyadum, LXVII.
 Φαῖω, οὗς, Hyadum una, ἱμερόσσα, LXVII.
 Φάληρος, inter principes Lapitharum, S. 180.
 Φάσις, ἑως, ὁ, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 340; ab Argonautis trajectus, LVII.
 Φέλλος, Meliboræ natus, εὐμμελίας, XCVI.
 Φέρουσα, una Nereidum, 248.
 Φήιος, adj. Philius, Φόβη Κυρήνη, LII.
 Φίκιον, τὸ, mons Boeotiae, S. 33.
 Φίξ, ἡ, Sphinx, Orthri et Echidnae filia, ὄλσῃ, 326.
 Φιδότης, ἡ, Concubitus, Noctis filia, 224.
 Φιδυρίδης, Philyræ f., Chiro, 1002.
 Φινεύς, ἑως, Phoenicis et Cassiopeæ f., LVIII; cur caecitate punitus, LIX; ab Harpyiis ad usque Scythiam propulsus, CXXXI.
 Φλεγύης, αὖ, Coronidis pater, διόγνητος, LXXXVII.
 Φόβος, Terror, qualis in Herculis clypeo representatus fuerit, S. 144 (nota) seqq.; Φόβος et Δεῖμος, Martis et Veneris filii, 934; Martis comites bellicae socii, 935, S. 195, 463.
 Φοῖβη, 1) Caeli ac Telluris filia, χρυσοστέφανος, 136; Latonæ et Asteries mater e Cero, 404 seqq.; avia Phœbi, CLXXIV. 2) una Heliadum, CIV.
 Φοῖβος, Appollinis nomen, 14, Φ. Ἀπόλλων, S. 68, 100; ἀερσεκούρης, LXXXVII; χρυσάορος, CLXXVII; CI, Ἀπόλλων Φ.; CLXXIV, ubi nominis derivatio.
 Φοῖνιξ, ἡ, Agenoris f., pater Phineæ e Cassiopea, LVIII; pater Europes, CXLIX; Adonis pater ex Alphesibœa, CXCVI.
 Φόνος (Nex), in Herculis scuto representatus, S. 155; οἱ Φόνοι, Eridis filii, 228.
 Φόρβας, αὖτος, Scyllae pater ex Hecate, LXIII.
 Φόρξος, ὠς et ὠνος, Telluris et Ponti f., 237; e Ceto pater Graearum Gorgonumque, 270 seqq., et draconis aurea mala custodientis, 333 seqq.
 Φρέξος, cum vellere aureo (coll. LV) ad Æeten venit, I; quatuor filiorum pater ex Jophosse, LXII; huic Phineus viam in Scythiam monstravit, LIX.
 Φρόντις, ἡ, Phrixii f. ex Jophosse, LXII.
 Φρυγέως, ἑως, pater Hippostrati, LXXXVIII.
 Φύλακος, Deionis f., pater Iphicli e Clymene, CXVI, CXXII, CLXII.
 Φύλλας, αὖτος, pater Hippotæ et Therus e Lipephile, LIV.
 Φυλῆς, ἑως, CLXI, τῶς μακέρεσσι θεοῖσι.
 Φωκῆες, οἱ Phocenses, Amphitryonem secuti in bello cum Taphiis ac Telebois gesto, μεγάλθυμοι, S. 25.
 Φωκός, Æaci et Psamathes f., 1004.
 Φωρωνεύς, ἑως, cujus filiam Hecataus duxit, XCI.

Χ.

Χάος, ἑως, τὸ, primum erat ante omnes res creatas, 116; ex eo Erebus et Nox prodierunt, 123; ζοφερόν, 814.
 Χαίρων, ὠνος, Therus et Apollinis f., Χαίρωνος κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο, LIV.
 Χαλκίς, ἡ, urbs Eubœæ, quam καλλιγόναια Hesiodus cognominavit, CXXIII; ibi Hesiodus victoriam in certamine musico reportavit, O. 655 seqq.
 Χαρίτες, αἱ, Gratiae, Aglaia, Euphrosyne, Thalia, Jovis et Eurynomes filiae, 907 seqq.; quomodo Pandoram exornaverint, O. 73; cur Orchomeni cultæ, CXLIII; paterea obvia 64, 946, LII, LXVII, CLXXVII.
 Χείρων, ὠνος, Chiro Centaurus, Philyræ f., 1001; Jasonem, LXXXIII, ejusque filium, Medeam, educavit, 1001. Najadum unam in matrimonium duxit CII;

Χείρωνος ὑποθήκαι, carmen Hesiodo adscriptum, cujus exordium CXXV.

Χίμαιρα, Typhaonis et Echidnae filia, 319 seqq., ubi ejus descriptio; a Bellerophonte ac Pegaso interfecta, 325.

Χίος, ἡ, insula, ad quam Orio in itinere suo venit, XLIII.

Χρυσάωρ, ὄρος, capite Medusae amputato prosiluit, 281; nominis interpretatio, 283; e Calliroë pater Geryonis, 287, 979, et Echidnae, 295.

Χρυσήϊς, ἴδος, una Oceanitidum 359.

Ψ.

Ψαμάθη, Nereidum una, χαρίεσσα δέμας, 260; Phoci mater ex Aëaco, δια θεάων, 1003.

Ω.

Ὠγγία, insula ad occidentem vergens, CCIII.

Ὠγυλία, insula, in vicinitate Cretae sita, CCIII.

Ὠκεανίνη, Oceanitis, Oceani filia; de Styge, 389, de Clymene, καλλίσφυρος, 507, de Chryseide, 956. Ὠκεανίται, αἱ, Oceanitides, Oceani ac Tethyos filiae (346),

3000 numero, τανύσφυροι, 364; quarum maximae natu (366) recensentur 349 — 361.

Ὠκεανός, Caeli ac Telluris f., 133; e Tethye pater Fluviorum, 337 seqq., 368, et Nympharum Oceanitidum, 345 seqq., 362; pater Doridis, 242; Electrae, 265, Calliroes, 288, 979; Idyiae, 959; Helenes, XXXV; qualis in margine scuti Herculei representatus fuerit, S. 314 seqq.; trajectus ab Hercule, 292; ab Argonautis in Libyam navigantibus trajectus, LXII; Ὠκεανοῖο βέεθρα, 695; Ὠκεανοῦ βοσι, 841; ἱερὸς ῥόος Ὠκεανοῖο, O. 566. Epitheta: ἀφόβροος, 776; βαθυδίνης, 133, O. 171; βαθυρρέϊτης, 265; κλυτός, 215, 274, 288, 294; μέγας, 20; τελγείς ποταμός, 242, 959. Præterea obvius 282, 383, 789, 816, 908.

Ὠκυπέτη, Harpyiarum altera, 267.

Ὠκυρόη, una Oceanitidum, 360.

Ὠλενίη πέτρα, Olenia rupes, Piro fluvio adjacens, CLVI.

Ὠλενος, ἡ, urbs Achajæ, LXXXVIII.

Ὠραι, αἱ, Eunomia, Dice, Irene, Jovis ac Themidos filiae, 901 seqq.; quomodo Pandoram exornaverint, καλλίχομοι, O. 74.

Ὠρίων, ὠνος, Neptuni et Brylles f., cujus historia XLIII et XLXXVIII. O. 609; σθένος (ἐμβριμον) Ὠρίωνος, O. 615, 619.